

مصحف لکھنؤ

دعائے وارودہ از
حضرت مہدی علیہ السلام

شیخ عیسیٰ الہری

محمد بن حسن (عج) امام دوازدهم ۲۵۵ ق
صحيفة المهدي ﷺ / [عربی - فارسی]
صحيفة المهدي ﷺ / [گردآوری و ترجمه] عیسی اهری ، - قم: رسالت، ۱۳۸۵ .
ISBN: 978 - 964 - 6838 - 21 - 5 ۲۸۸ ص.

فهرستتویسی بر اساس اطلاعات فیما.
۱. دعاها ۲. محمد بن حسن (عج) امام دوازدهم ۲۵۵ ق -- دعاها . الف . عیسی
اهری ، ۱۳۱۱ ش ، گردآورنده و مترجم . ب . عنوان . ج . عنوان : صحیفة المهدي ﷺ ،
عربی - فارسی .

۲۹۷ / ۷۷۲
م ۸۴ - ۴۵۲۷۱

۳۰۴۱ ص ۳ م / ۳ / ۲۶۷ Bp
کتابخانه ملی ایران

مؤسسه انتشارات رسالت

قم - تلفن ۷۸۳۲۳۳۲

صحیفة المهدي ﷺ

(دعاهاى وارده از حضرت مهدي ﷺ)

عیسی اهری (سلیم پور)

ویراستار: فرید مسعودی

چاپ دوم با ترجمه (چهارم کتاب)

تاریخ انتشار بهار ۱۳۸۷ / ۲۰۰۰ نسخه / ۲۸۸ صفحه

لیتوگرافی امام سجاد ﷺ

چاپخانه عمران

شابک: ۵ - ۲۱ - ۶۸۳۸ - ۹۶۴ - ۹۷۸

۳۵۰۰ تومان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين

ووصلني الله على سيدنا محمد وآله وصحبه وسلم

سنة الأمان النبوية الحجازية المنيرة المنهدة

الاهداء :

اليك يا بقية الله في ارضه وحجته على عباده

اليك يا حافظ الشريعة ويا بقية العترة

هذه بصنا عنكم ردت اليكم

اضعها بين يديكم وهي منكم واليكم

يا هبذا لومطيت بالقبول وكانت

نافعة يوم لا ينفع مال ولا بنون

اهداء

به پیشگاه تو ای تنها بازمانده خدا
در روی زمین، و واپسین الگوی او بر بندگان؛
به پیشگاهت ای نگهدارنده شریعت و باقیمانده عترت؛
این کالای شماست که به خودتان برمی گردد؛
در پیشدست شما وامی گذارم، و آن از خود شما و تقدیم به شماست؛
ای خوش آنکه مورد پذیرش واقع شده و روزی که دارایی
و فرزندان بهره‌ای نمی‌دهد، ما را بهره‌مند گرداند.

اجازہ روائی حضرت آیت اللہ العظمیٰ مرعشی نجفی رحمۃ اللہ علیہ
به مؤلف در حدود نیم قرن پیش

بِسْمِ اللَّهِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَارَنَا لِلتَّحْيِثِ بِاللَّهِ دُرُورًا مَوَاهِبًا وَاللَّهُ وَالصَّلَاةُ
 وَالسَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَسُفْحِ الْأَمَّةِ وَعَلَى آلِهِ الرِّيَاسِينَ صَبَاحِ بَيْتِ اللَّهِ
 وَدَعْوَةِ الْوَرَى وَعَدَدِ قَدَسِي عَمَّنْ فِي رُؤْيَا دَلَالَةِ
 الْمُرُوبَةِ عَنِ الْأُمَّةِ الْمُهَيَّاتِ وَالسَّادَةِ لِحَاةِ الرُّمُودِ فِي لُبِّ رَحْمَتِنَا
 لِلْمَاضِلِ الْحَبْرِ النَّبِيلِ الَّذِي لَمْ يَزَلْ يُخَطِّبُ لِلصَّفْحِ الْبَيْعِ لِحَاةِ
 الرَّصِيَّةِ الْفَصِيحِ الْمَهْرُورِ الْفَرِيدِ حَمَاتِ رِيَاضِ الْخَطَابَةِ
 زَيْنِ عِرْشِ الْمَنَابِرِ بِمُؤَافَقَةِ الشَّافِيَةِ ثَقَّةِ الْأِسْلَامِ الْمِيرَا
 عِيسَى بْنِ مُحَمَّدٍ سَعْدِ الْقَرَابَةِ دَاغِي الْأَهْرَى الْقَبْرِي
 كَرَامَةِ رِشَالِهِ وَحَقِّ كَمَالِهِ وَدُرُجَتِهِ مِنْ فَضْلِهِ تَأَلُّمِ رُؤْيَا
 تَوْفِيقِهِ فِي لِحَاةِ مَوَاتِ الْفُؤُوسِ وَتَهْنِئَةِ الْخَلِاقِ
 الْعِبَادَةِ عَلَى ذَلِكِ الْقَدْرِ وَبِمَا هُنَا لِكِ حَدِيدِ

دعوى

وحيث وعبتہ لبلالہ وصدرا باھنا للناجرت لدرستہ بروی
 عنی مالک وعبتہ شیخی لعظام عظام للاسلام ورحمہم الانام عدتہم تروہ
 علی اللہین ذرہم فی کتابی «المسللات» فمن ملکہ لطارق
 مارویہ عن استاذی لعلاتہ آیت اللہ الباری خیرت علم الکویت وصدقاتہ بولای
 رب محمد السیدین صدرالدین الموسوی الکاظمیني لتوفی ۱۳۵۶ھ عنہ
 منهم استاذہ لفقہ لعلاتہ شیخ محمد حسین الکاظمیني کتاب
 «هدایۃ الانام» فی شرح شروع للاسلام عنہ عنہ منهم استاذہ
 لفقہ فخر الشیعۃ الامامیۃ شیخ محمد حسن البغوی صاحب «الجوارح»
 التوفی ۱۲۹۹ھ عنہ عنہ منهم استاذہ لفقہ السید محمد الجوزی
 رکسینی العالمی صاحب «مفتاح اللدائغ» عنہ عنہ منهم
 لعلاتہ لفقہ السید محمد مہدی البغوی بحر العلوم صاحب «اللدائغ»
 عنہ عنہ منهم استاذہ لفقہ آل الرسول شیخ نورسین احمد
 الجوزی صاحب «المدائق» عنہ عنہ منهم لعلاتہ

العلامة المولى محمد رفيع البجلياني نزيل مشهد الرضا عليه السلام عن جماعة
 منهم فوامس تيار الانوار وسخوج نسالي للامام مولانا العلامة المجلسي قد
 بطرقة لترددنا في خاتمة البحار ودل سر في الدلائل ممتن ربك
 وللمر الهام في علم الحديث وتصديقه خاتم خدام هذا العلم الشريف
 الآية الزكية الحاج الشيخ محمد باقر البيرجندي صاحب كتاب
 وثيقة الفقهاء وفيه عن جماعة منهم رسالة مركز
 الرواية وقطب رحى الاجارة للرحمة السند الثابت الثابت
 ربي في التلخيص والتصنيف والحمد لله مولانا الحاج ميرزا
 القاسم نور الله سرقة بطرقة لترددنا في خاتمة المستدرک
 منها ما يرويه عن استاذ السانحين والهام المصداق
 وصحت كلامة على النظر للمحققين وسرع فكار الباحثين
 مولانا علم النقي الحاج الشيخ مرتضى الانصاري الذوق في بعض
 السنين ١٢٨١ عن جماعة منهم رسالة العلامة

في الفونج السنوية مولانا الحاج ميرزا احمد للزرقى صاحب «المستند»
 عن جماعة منهم رتاده ودرسه العلامة الحاج ملا مهدي للزرقى
 صاحب كتاب «جامع السعادات» عن جماعة منهم رتاده
 ورتاده الكل مولانا الافا محمد باقر الوحيه بالبهمنه عن جماعة منهم
 ودرسه العلامة المولى محمد رحيم عن جماعة منهم العلامة المولى
 ميرزا محمد حسن السيرداني صاحب «حاشية المعالم» عن جماعة
 منهم مولانا العلامة المجلس مدرس سره بطرقة كثر مرت للاشارة لها
 وضمن ردوى عنه للوالد العلامة سرت ليرة وفخر الاسرة حوتونه
 الورع والتمتع العالم للبحانة رتاده السيد شمس الدين محمود
 الرئيس السنوى ١٣٢٨ عن جماعة منهم ودرسه العلامة السيد
 دين علي سيد الحكماء والاطباء السنوى ١٣١٦ عن جماعة منهم
 رتاده المحقق ودرسه العلامة الحاج السيد محمد المشهور بالنجم

لعمري في الغلبات عن جماعة منهم شيخنا سيّدنا صاحب الجواهر بطريقه
 وضمنت له في لولاه رجاها بصنف اللطف في ذكر اللولاه است الله
 السيد حسن الامين الحسيني صاحب نيل رائق رقام صاحب كتاب
 و اعيان الشيعة وغيره عن جماعة منهم سيّدنا سيّدنا شيخ
 محرمه آل نجف النجفي صاحب كتاب الرجال وغيره عن جماعة منهم
 سيّدنا صاحب الجواهر بطريقه وضمنت له في لولاه رجاها رجاها
 عن السيد سيف الدين رسول علي رجاها آل رسول است الله رجاها
 للسيد ناصر حسين الموسوي اللنبي الهندي عن جماعة منهم محي
 و الهذب الجعزي است الله الباهرة وناظرة الائمة اليمن رجاها
 السيد حاد حنين صاحب كتاب العنقات عن جماعة منهم
 سيّدنا العلامة نقوي الهندي عن جماعة منهم رجاها للعلامة
 السيد محمد سلطان العلما عن جماعة منهم ورسه لولاه السيد علي

الشجر بيدار علی صاحب کتاب «هما والاسلام فی علم الکلام»
 عن جملة منهم شیخ الاستاذ العلامة الیرزا ابو القاسم المحقق العقی صاحب
 کتاب «القوانين» عن جملة منهم استاذه للوجیه الجیدانی
 بطریقه و متون لدى عنه العلامة والفلسوف فقیه المتکلم
 فقیه الامین آیت الله الحاج یرزا حسین علیی الصادق السبزواری
 من اصلاء تلامذة الایة الحاج یرزا محسن الحسیفی الشیرازی ذی الفقه
 والاصوله ونحو الکلام السالمین ورسوة للعلا سفة الشافعیین
 العلامة الحاج ملا هادی السبزواری صاحب لا شرح المنظوم
 وغیره من العقلیات وپودی العلامة الطری عن جملة منهم شیخ
 العلامة الشیرازی عن جملة منهم استاذه العلامة الحاج السیخ
 مرتضی الانصاری بطریقه و متون لدى عنه العلامة الیرزا المناظر
 ناصر الاسلام بنیانه وبیانه لقیماً للاستاذ الشیخ محمد جواد البلاغی

راجع صاحب الكتب الشهيرة كتاب المهدي آية الله العظمى والرحمة
 الهدية له والهدية للسيارة وراجع الأكايد وغيره وهو يرى
 عن جماعة منهم شيخه العلامة الحاج ميرزا فتح الله المشهور بشيخ الشريعة
 الأصمغاني بطريقه وممن روى عنه العلامة المسجوني جل لفضول
 الأسلاتية عية الفضائل ومجودة الغرائب والشواردانية الأستاذ
 الشيخ محمد حوزة الدين راجع صاحب كتاب «مصادر الأصول»
 وغيره عن جماعة منهم العلامة فقيه العصر الأخير آية الله مولانا
 السيد محمد كاظم بن عبد العظيم الطباطبائي راجع المستوفى
 ١٣٣٧ صاحب كتاب «العامية» عن تاجر شيخنا العلامة
 الأنصاري بطريقه وممن روى عنه العلامة المتكلم المناظر
 ناصر الزبير ببنانه وبيانه للحاج الميرزا آية الله السيد عبد
 شرف الدين الموسوي صاحب الكتب الشهيرة كتاب الفصول

واجوبه جاز لله وابه هرة والسائل الفقهية وشرح لسيرة غيره
 وهو روى عن جماعة منهم العلامة فام التمثين الحاج ميرزا حسين تسمى بطريقه
 المذكورة في فائمة المستدرک وضمن لادى عنه العلامة فام حرم الامام
 العسكريين المنفق عمره في التأليف والتصنيف كنية الأستاذ
 اليرزا محسن جعلي الطهراني صاحب كتاب «مستدرک بحار الأنوار»
 عن جماعة منهم شيخه العلامة الحاج ميرزا حسين تسمى بطريقه المذكور
 وضمن لادى عنه العلامة للبارع الفقيه نوح العقها الراشدين ملحق
 الاصاغر بالاكابر للواسطه بين الاوائل والاولاد فخرته الله الاخذ
 بلا محسن الاصفها الفشاركي عن جماعة منهم العلامة نسخة
 الفقهاء الكرام كنية الامام الحاج الشيخ زين العابدين بن
 مسلم البدر فزدي الحارثي صاحب كتاب «ذخيرة المعاد» فزدي
 عن جماعة منهم شيخه العلامة :
 السيد محمد ابراهيم الموسوي القزويني الحارثي صاحب كتاب «الضوابط»

بطريقه التذکره فليراجع ممن اردوا عن علائق الحديث للحجج الاسلام
 والمسلمين الحاج الشيخ عباس بن محمد رضا القمي صاحب الكتب
 الشريفة كسفينة البحار ونهني الامال ونفس المهموم ^{نقطة}
 المصدر وكل من وجد في غير ما ذكر من سادة وشيوخ ^{علاء}
 الحاج يزراحين تروى بطريقه التذکره هذا ما وجد في المجال من
 ذكره من طريقه ^{لله} عليهم السلام فليجاب الزايعين ^{بشيء}
 من روى ما روى عنهم بهذا الطريق ^{لله} وغير ما لم يذكره ^{في} مصادر
 ولوصيه في الحاتم بقوى ^{لله} في السر والعلن در فاني الحزم والاحتياط
 في التفرقة باللفظ لا بالمعنى ولا في الابلو جهده في ترويج الشريعة
 وقد أصبح الاسلام غريبا وحيدا ينادي باعلى صوته ويستغيث
 ويقول هل من ناصر لي في هذا ^{لله} من غيبت لغيبنا
 ممن ياتي دعوته ويكيب نداءه ^{لله} بتعليل معارة لنادي ^{لعضوانه}
 كلما تجرد ناديا ^{لله} في جهنم ^{لله} واليهت في جهنم ^{لله}
 والواقع نيم عصا ^{لله} من ولد انسي قوله ما ^{لله} في كبر صدقهم ^{لله} انما ^{لله}

سيما عليه راحل لعلم فقد قال علماء الاخلاق رتب هبة العالم اكل ميثه
 السمويه نعوذ بالله من ان يرد عليه بالجد البليغ والسعي الكافي في نشر امارال
 الرسول وبث علومهم بين الودس ونور الكفار هم بها ودر صبه بالهدية على ثلاثة
 وتقران شريف والتدبر في آياته ولو كل يوم عت آيات فانه للمدود الشاني
 والنجي الكافي وارجو من سماحة رتب لا يساني منه دعوته في مظان الاجاة
 سيما في الاسمار وانا الليل والني شديد الافتقار في ذلك في حياتي وبعد الهمة
 عصا الله وانا عن الخطل والزلل في العول والعمل لانه للتغير على ذلك
 وارجو من كرمه ما رتب بكمه لشاله ويحق كماله ورتب يديه وباضربه
 لدين ويشد لزر المسلمين آمين آمين آمين لا ارضي بواحدة
 حتى يضاف ليه العن آمينا والسلام على من رتب ربهدي ونهي

النفس عن النهوى حرة لارجي خادم علوم ليل بيت

عديم للسلام لبر للمعالي شهاب لدين الحسيني رتب

لربني ببيت تم الشرفة حرم الائمة
 وعش لك محمد عليه ولله الا شرفه
 التحية والثناء
 الحسيني رتب

بسم الله الرحمن الرحيم

یادداشت چاپ سوم

سال یکهزار و سیصد و چهل و هفت هجری شمسی فیلسوف کبیر و مفسر کم نظیر علامه طباطبائی رحمته الله علیه به مناسبت درگذشت اخوی ارجمندشان، عالم و سالک مجهول القدر مرحوم سید حسن الهی طباطبائی^۱ به شهر تبریز تشریف آورده و یک جلسه ضیافت در منزل حقیر مفتخرم فرمودند. در آنجا از ملاقات پرفسور هانری گزبن^۲

۱. استاد علامه سید محمد حسن الهی، فرزند سید محمد قاضی تبریزی، به سال ۱۳۲۵ ه. ق در تبریز متولد شد. او همراه برادر ارجمندش علامه طباطبائی تحصیلاتش را در نجف اشرف به پایان برد، و به سال ۱۳۵۴ ه. به زادگاه خود بازگشت و همه عمر، جز مدتی که برای تدریس در دارالتبلیغ اسلامی در حوزه علمیه قم اقامت داشت، در تبریز زندگی کرد. او به سال ۱۳۸۷ ه. ق در تبریز درگذشت و پیکر پاکش به قم منتقل شده در قبرستان ابو حسین مدفون گردید.

۲. پرفسور هانری گزبن، فیلسوف شهر فرانسه و استاد افتخاری دانشگاه تهران، در حدود ۲۵ سال، همه ساله به ایران سفر می کرد و از محضر علامه طباطبائی استفاده می کرد و بهره های علمی خود را در سراسر اروپا منتشر می ساخت. وی بیش از ۲۰۰ جلد کتاب و مقاله ارزشمند به یادگار نهاد و صدها

←

استاد شیعه‌شناس فرانسوی که خوشبختانه در سال ۱۳۵۶ شمسی مستبصر و تشیع را اعتراف نموده بود سخن به میان آمد؛ ایشان فرمودند: یک بار پیرامون دعا و نیایش با کزبن گفتاری داشتیم. از او پرسیدم شما آنگاه که حال نیایش پیدا شود چه می‌کنید؟ پاسخ داد که من چون پروتستان هستم - و کاتولیک و مقید به کلیسا و روز یکشنبه نیستم - در هر زمان و مکانی نیایش انجام می‌دهم. پرسیدم آیا از دعاهای آماده و پیش ساخته بهره می‌برید یا خود انشا می‌کنید؟ گفت: از دعاهایی که از امام دوازدهم شما نقل شده بهره‌مند هستم، و از آنجا که پشتوانه و انشاکننده‌اش زنده است به من بسیار شور و حال می‌بخشد. اما متأسفانه در آن نشست هیچ یک از حاضران سؤال نکردیم که دعاهای آن حضرت در کدامین کتاب پیدا می‌شود.

یک سال بعد، پس از انتقال به تهران، یک شب جمعه بعد از منبر پرفیض اندیشمند فرزانه مرحوم سید مرتضی شبستری^۱ در مسجد امجد خیابان خوش، این سؤال را مطرح کردم که آیا حضرت بقیة الله - عجل الله فرجه الشریف - دعایی دارند؟ فرمودند: آری، مثل دعای افتتاح.

← دانشجو تربیت کرد و صدای تشیع را در فضای غرب به طنین انداخت، تا اینکه سرانجام در سن ۷۴ سالگی در پانزدهم مهر ماه ۱۳۵۷ ه. ش برابر با چهارم ذی‌قعدة الحرام ۱۳۹۸ ه. ق در پاریس درگذشت.

۱. علامه سترگ آیة الله سید مرتضی شبستری در رمضان ۱۳۲۴ ه. ق در نجف اشرف متولد شد. در فقه، اصول، تفسیر، اخلاق، نجوم، جغرافیا و ریاضیات سرآمد اقران شده، به سال ۱۳۵۲ ه. ق به مام مین بازگشت. ایشان در حوزه قرآن آثار گرانمایی به یادگار نهاد، و شاگردان زیادی نیز تربیت نمود و سالها در دارالتبلیغ اسلامی قم به تدریس و تربیت شاگرد پرداخت. سرانجام روز ۲۲ محرم ۱۴۰۱ ه. (برابر ۱۰/۹/۵۹) در سن ۷۶ سالگی در تهران درگذشت و در حریم حضرت عبدالعظیم علیه السلام به خاک سپرده شد.

چند سال بعد در حوزه علمیه قم، شب تحویل سال نو شمسی بعد از ساعت دو و سی دقیقه پس از نیمه شب، در خدمت دوست عزیزم مرحوم سید ابوالقاسم سید یاسینی در کتابخانه منزل پژوهنده پرتلاش آقای شیخ علی اکبر مهدی پور همین گفتگو تکرار شد و ایشان فرمودند که شما چرا پیگیری نکردید، هم اکنون اقدام کنید؛ و سپس کتاب «کلمة الامام المهدي» از شهید سرفراز و درد آشنای اهل بیت، سید حسن شیرازی - طاب ثراه^۱ را در اختیارم قرار دادند. و در ساعاتی باقیمانده آن شب پانزده فقره دعای حضرت را یادداشت نمودم.

در پی گیری دستیابی به این ادعیه با مراجعه به چند کتابخانه معتبر نیز کتابی به دست نیاوردم. آدرس «صحيفة المهدويه» شیخ سربدار مرحوم شیخ فضل الله نوری و کتابی دیگر از شیخ محمد، فرزند رجبعلی تهرانی که شیخ المحققین مرحوم حاج شیخ آغابزرگ تهرانی که در کتاب ارزنده «الذریعة» یادآوری فرموده بودند نیز پیدا نشد؛ اما بالاخره حاصل تلاش دو - سه ساله، سی و سه نیایش مختصر و مفصل بود که با عنایت خود حضرت گردآوری شد و در نیمه شعبان سال

۱. مرحوم آية الله سید حسن شیرازی به سال ۱۳۵۴ ه. ق در نجف متولد شد. پس از تکمیل دروس به سال ۱۳۹۰ ه. ق به لبنان عزیمت نموده، حوزه علمیه زینبیه را تأسیس کرد، و خدمات ارزشمندی به فرهنگ شیعه نمود، از جمله ۱۵ جلد کتاب «موسوعة الکلمة» تألیف کرد که پایان بخش آنها «کلمة الامام المهدي» علیه السلام، شامل ۵۱ تویق، ۳۸ گفتار، ۳۶ دعا و ۱۴ زیارت از محضر مقدس حضرت بقیة الله می باشد، سرانجام روز ۱۶ جمادی الثانیه ۱۴۰۰ ه. ق در بیروت به شهادت رسید، پیکرش به ایران منتقل شد، و در حریم کریمه اهلبیت در قم به خاک سپرده شد.

یکهزار و چهارصد و شش هجری قمری به وسیله یکی از دلباختگان حضرت به نام آقای حاج محمود بقائی - دام توفیق - انتشار یافت. این کتاب در تاریخ یکهزار و چهارصد و یازده در بیروت توسط دارالکتاب الاسلامی تجدید چاپ شد ولی سالهاست که نسخه‌اش نایاب گردیده است.

درخواست مصرانه داماد عزیزم آقای دکتر محمد اسماعیل مصباحی فرزند علامه ذوفنون آقای حاج شیخ عباس مصباح زاده - دامت برکاته -^۱ و نواده محقق ثالث آیه الله العظمی آقای حجّت کوه کمری - رضوان الله علیه - این بود که برگردان فارسی آن نیز تهیه شود تا متن کتاب به همراه ترجمه آن، یکجا تجدید چاپ گردد تا افراد بیشتری توفیق استفاده از این ادعیه را داشته باشند. این کار به توفیق خدا - هر چند نارسا - انجام شد. یادآوری می شود که ده فقره دیگر از دعاهای آن حضرت هم به عنوان یافته‌های جدید، به این مجموعه اضافه شد و اکنون چهل و سه نیایش از نیایشهای واصله از ناحیه مقدسه به دلباختگان فرهنگ مهدوی تقدیم می گردد.

۱. علامه ذوفنون استاد گرانسنگ حوزه ادبیات، شعر، خط، هنر و نجوم، حضرت حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج شیخ عباس مصباح زاده، منجم، مفسر و مترجم قرآن کریم به مدت ۱۳ سال به ترویج دین و تعلیم معارف شیعه در لندن اشتغال داشت و مرکز جهانی اسلامی به همت ایشان بنیاد گردید. اینک نیز ۱۵ سال است که در ایالات متحده به تبلیغ و ارشاد اشتغال دارد و مرکز جهانی « مؤسسه اهل البیت » را در « ویرجینیا » تأسیس نموده است.

بنام خدای کارساز بنده نواز

پیشگفتار

ستایش خدایی را که پرورش دهندهٔ جهانیان است و رحمت و درود بر برانگیخته شدهٔ مهربانی بر جهانیان، محمد و خاندان پاک او، راهنمایان راه‌یافتگان، به ویژه بازماندهٔ خدا در زمین و آخرین جانشینان پسندیده.

چنین گوید کمترین بندگان عیسی فرزند عبدالسعید سلیم پور اهری، که از دیرباز آرزومند بودم به مقدار مقدور از لابه‌لای کتابها، نیایشهای مولا و ولی امر را - که به برکت وجود ذی‌جودش زمین و آسمان پا بر جاست و جهان هستی روزی خوار اویند - گردآوری و در قالب کتابی مستقل، تنظیم نموده و در دسترس ارادتمندان حضرتش قرار دهم، تا با تراوش زبان او با خدای خویش راز و نیاز کنند.

آنگاه که از اندیشمند بزرگ و مفسر سترگ روانشاد علامه طباطبائی شنیدم که شیعه‌شناس فرانسوی پروفیسور هانری کزبن در یکی از نشستها

اعتراف نموده که با نیایشهایی که از امام دوازدهم نقل شده و یا منسوب به آن که همگان چشم به راه اویند، با خدای خود راز و نیاز می‌کند، به انجام این کار اشتیاق بیشتری پیدا کردم. پس با سپاس خدا و چنگ زدن به ذیل عنایت و یاری جستن از نسیم‌های ولایت آن حضرت کتابی آماده گردید که آن را «صحیفه المهدی» نامیدم. خداوند دیدگان ما را با آن سیمای درخشان و سپیده ستوده، روشن گرداند و ما را از یاران و یاوران و پیروان و شیفتگان او قرار دهد.

یادآوری چند نکته:

۱. دعا خود عبادت است، بلکه هسته و مرکزیت دارد، چنانکه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید: «الدعاء مع العبادة»^۱؛ و از سوی خداوند نیز به آن فرمان رسیده: «ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ ذَاخِرِينَ»^۲ «بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را، به راستی آنان که از ستایش من کبر ورزند بزودی با سرافکنندگی به سوی دوزخ سرازیر می‌شوند»؛ و خود نیز پذیرش آن را عهده‌دار شده: «أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَا فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلِيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ»^۳ «پذیرا هستم نیایش نیایش‌کننده را، پس مرا اجابت کنند و به من ایمان بیاورند تا رشد پیدا کنند»؛

۱. وسائل الشیعه، ج ۷، ص ۲۷، ح ۸۶۱۵.

۲. سوره غافر، آیه ۶۰.

۳. سوره بقره، آیه ۱۸۶.

و در آخرین آیه سوره فرقان آمده: «قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ»^۱
 «خدای من به شما ارجی نمی‌نهد، اگر درخواست و نیایش شما نباشد».

البته این برداشت که نیایش، نظام هستی و قانون حاکم بر زمین و آسمان را به هم می‌زند و انگیزه‌ها و عوامل چیده شده به خواست خدا را برچیده می‌کند، خیال نادرست است؛ زیرا خدای توانای دانا، به نیایش دستور داده و آن را محرک و تکان دهنده، الهام‌بخش پیشرفت، خاستگاه باور، بردباری، از خود گذشتگی و مهربانی، و همچنین محرکی برای انقلاب در برابر پلیدی و فساد، آن هم در رنگها و شکلهای گوناگون آن قرار داده است.

۲. دوستان خدا که بیم و اندوهی برای آنان نیست، بندگان با کرامت او بوده و در گفتار به او پیشی نمی‌گیرند، به دستور او رفتار می‌کنند و در آشکار و نهان، و شامگاهان و سپیده‌دمان با وی راز و نیاز دارند. اینان لحظه‌های زندگیشان از نیایشگری جدا نیست و بیشترین یادگار برای پیروانشان نیایش است. پیامبر ما حضرت محمد ﷺ و خاندانش (امامان علیؑ) و پاره تن و گل خوشبویش (حضرت زهراؑ) - که درودهای خداوند و فرمانروای دانا بر آنان باد - نیایش را راهکار پرورش و پیشرفت اخلاقی برگزیده‌اند و نیایشهای رسیده از آنها بسیار فراوان است.

صحیفه‌های سجادیه پنجگانه از پیشوای ما امام سجادؑ و صحیفه‌های

۱. سوره فرقان، آیه ۷۷.

دیگر امامان علیهم السلام، کتابهای مفصل و مستقلی در دسترس ما است. صحیفه صدیقه کبری فاطمه علیها السلام نیز نزد فرزندش امام زمان - که خداوند ظهورش را نزدیک بگرداند - قرار دارد، و این هم «صحیفه المهدی» که در اختیار خواننده گرامی قرار می گیرد، و تاکنون کتاب مستقلی به این نام ندیده ام.^۱

البته علامه فقید حاج شیخ آغابزرگ تهرانی در جلد پانزدهم «الذریعه»، ص ۲۳ یادآوری نموده است که حاج شیخ فضل الله نوری - خواهرزاده و داماد استاد ما میرزای نوری، که در عهد سلطنت محمدعلی شاه قاجار در تهران پیشوای روحانی بود، و پدرش هم از امام جماعت‌های معتمد آن سامان در ۱۳۲۷ قمری به دار آویخته شد - کتابی نوشته است به نام «الصحیفه القائمیه» که «الصحیفه المهدویه» نیز تعبیر می شود.

همچنین صاحب «الذریعه» در صفحه ۲۴ می فرماید: «الصحیفه المهدویه» در نیایشهای حضرت مهدی علیه السلام و از زبان آن حضرت است

۱. این پیشگفتار به تاریخ ۱۴۰۶ ه. ق مربوط می شود و تا آن تاریخ تنها کتابی که در این رابطه در دسترس بود، کتاب «الصحیفه الهادیة و التحفة المهدیة» بود، که در سال ۱۳۱۸ ه. ق. توسط شیخ ابراهیم، فرزند شیخ محسن کاشانی تألیف شده بود، که با تقریظ مرجع والامقام آن ایام، حضرت آیه الله حاج سید اسماعیل صدر علیه السلام در همان تاریخ به طبع رسید، و به سال ۱۴۰۵ ق. در قم اقسط و در سال ۱۴۰۸ ق. در بیروت تجدید طبع شده است. در این کتاب علاوه بر ادعیه، زیارت‌های صادره از ناحیه مقدسه نیز آمده است، از این رهگذر مؤلف آن را مستقل به شمار نیاورده و در پیشگفتار خود از آن نام نبرده است. «مصحح»

نه اینکه از پدران گرامیش نقل کند، و میرزا محمد فرزند رجبعلی
تهرانی از گردآوری آن در تاریخ ۱۳۵۸ قمری فراغت یافته است.
اکنون تصمیم گرفتم به خواست و عنایت خداوند، این صحیفه را با
درخواست عاجزانه از صاحب نیایش - که جانم فدای او باد - در عالم
طبع و نشر فروزان گردانم:

﴿ يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ

قَاؤُفٍ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴾^۱

«هان، ای عزیز [فاطمه!] بر ما و خاندان ما رنج رسیده و
کالایی ناچیز آورده‌ایم، پس پر کن برای ما پیمانۀ را، و
تصدق کن بر ما که خدا تصدق کنندگان را پاداش می‌دهد».

۳. ما شیعیان خاندان محمد ﷺ و دوستداران اهل بیت ﷺ، با
نعمتهای گوناگون بهره‌مندیم و عنایات خداوندی از راههای متنوع
شامل حال ما گردیده:

گاهی از پرتو قرآن کریم روشنایی می‌گیریم و از هدایتگری آن،
راهنمایی می‌خواهیم و به رشته ناگستنی آن چنگ می‌زنیم.

گاهی احادیث پیامبر و فرموده‌های پیشوایان معصوم ﷺ دستگیرمان
می‌شود؛ و این روایات دقیقاً، تفسیر و توضیح قرآن کریم است.

گاهی از رهگذر زیارتنامه‌های رسیده از اهل بیت ﷺ بهره می‌بریم

۱. سوره یوسف، آیه ۸۸.

مانند زیارت جامعه کبیره، امین الله، وارث، عاشورا، اربعین و جز آنها که به انسان شرف و برتری و پرهیزکاری تلقین می‌کند.

و گاهی با نیایش و راز و نیاز مرهون عنایت خداوند می‌شویم، زیرا نیایشهایی که از اهل بیت علیهم‌السلام رسیده امانتهای گرانبها و تراوشهای رحمانی و جرقه‌هایی از بندگان برگزیده و نیک خداست، و نیایش برگشت پرتوهای قرآن از جانهای پاک است: «إِلَيْهِ يَضَعُ الْكَلِمَ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ»^۱ «سخنان پاک به سوی او بالا روند، و کردار نیک آن را بالا ببرد».

بویژه نیایش امام زمان علیه‌السلام که راز هستی و فرمانروای زمان و تنها بازمانده خدا در روی زمین است و همه چشمها به راه اوست، آن کس که جانم و جان جهانیان فدایش باد. پس این شما و این صحیفه و نیایشهای او.

الذكر والذكر
الذكر والذكر
صلى الله عليه وسلم
ووالديه
الذين هم خير خلق
الله أجمعين

١

وَمَزِدْ عَالَمِي وَعَالَمِي بِرَبِّكَ

دُعَاءُ الْفَرَجِ

اللَّهُمَّ عَظُمَ الْبَلَاءُ وَبَرِحَ الْخَفَاءُ وَانْكَشَفَ الْغِطَاءُ وَانْقَطَعَ
الرَّجَاءُ وَضَاقَتِ الْأَرْضُ وَمَنَعَتِ السَّمَاءُ وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَالْيَكِيَّةُ
الْمُسْتَكِيَّةُ، وَعَلَيْكَ الْمَعْوَلُ فِي الشِّدَّةِ وَالرَّخَاءِ.
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ فَرَضْتَ
عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَرَفْتَنَا بِذَلِكَ مَنَزَلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ
فَرَجًا عَاجِلًا قَرِيبًا كَلِمَحِ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ. يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ
يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ، إِكْفِيَانِي فَإِنكُمَا كَافِيَانِي وَأَنْصُرَانِي فَإِنكُمَا
نَاصِرَانِي يَا مَوْلَانَا يَا صَاحِبِ الزَّمَانِ، الْأَمَانَ الْأَمَانَ الْأَمَانَ،
الْعَوْتَ الْعَوْتَ الْعَوْتَ، أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي، السَّاعَةَ السَّاعَةَ،
السَّاعَةَ، الْعَجَلَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِمُحَمَّدٍ
وَأَلِهِ الطَّاهِرِينَ ١.

١. روى المحدث الخبير الحاج ميرزا حسين التوري المتوفى ١٣٢٠ هـ. في كتاب جنة المأوى عن المفسر

نیایش آن حضرت برای فرج و درخواست گشایش

خدایا، آزمون سختی روی آورد، پنهان کاری از بین رفت، پرده برداشته شد، امید به نومییدی گزینید، زمین تنگ گردید، آسمان [از رحمت] بازداشته شد، تویاری کننده هستی، و شکوه‌ها به سوی توست، و در سختی و آسانی تکیه گاه تویی. پروردگارا، درود بفرست بر محمد و خاندانش. پیشوایانی که فرمانبرداری از آنان را بر ما واجب فرمودی، و از این رهگذر ما را به مقام و منزلتشان آشنا ساختی، پس به خاطر ایشان به گره کار ما گشایشی عطا فرما، گشایشی زود و نزدیک، همانند چشم بر هم زدن، و بلکه کمتر از آن.

ای محمد و ای علی، ای علی و ای محمد، مرا کفایت کنید، حتماً شما کفایت کننده من هستید؛ و مرا یاری فرمائید، پس محققاً شما یاری کننده من هستید.

ای مولا و سرورم ای صاحب زمان؛ امانم ده! امانم ده! امانم ده؛ پناهم ده! پناهم ده! پناهم ده؛ مرا دریاب! مرا دریاب! مرا دریاب؛ الآن! الآن! الآن؛ بشتاب! بشتاب! بشتاب. ای مهربانترین مهربانان، به خاطر محمد و خاندان پاک او.

← الکبیر ابی علی فضل بن الحسن الطبرسی المتوفی ۵۴۸ هـ. فی کتابه کنوز النجیح قال علم مولانا صاحب الزمان عجل الله فرجه الشریف دعاء الفرج لابی الحسن محمد بن احمد بن ابی الیث الذی هرب مخافة القتل والتجأ إلى مقابر قریش فی بغداد فنجأ ببرکة هذا الدعاء.

۵۸۶
وروی الشیخ محمد بن المشهدی من علماء القرن السادس فی کتاب المزار الکبیر، ص ۱۹۶ ایضاً هذا الدعاء. وكذا الشیخ الشہید محمد بن مکی المتوفی ۷۸۶ هـ. فی کتاب المزار، ص ۶۴ والعلامة المجلسی المتوفی ۱۱۱۰ هـ. فی البحار، ج ۱۰۲، ص ۱۱۹ عن الشیخ المفید المتوفی ۴۱۳ هـ. والشیخ الکفعمی المتوفی ۹۰۵ هـ. فی المصباح ص ۱۷۶. ۱. ص ۳۲۳.

وَمِنْ دُعَائِهِ لِرَبِّكَ

دُعَاءُ الْمَعْرِفَةِ

اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي نَفْسَكَ . فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ ، لَمْ أَعْرِفْ
نَبِيَّكَ . اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي نَبِيَّكَ . فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَبِيَّكَ ، لَمْ أَعْرِفْ
حُجَّتَكَ . اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي حُجَّتَكَ . فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ ،
ضَلَلْتُ عَنْ دِينِي .

اللَّهُمَّ لَا تُمِتْنِي مِيتَةً جَاهِلِيَّةً ، وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي .
اللَّهُمَّ فَكَمَا هَدَيْتَنِي بِوِلَايَةِ مَنْ فَرَضْتَ طَاعَتَهُ عَلَيَّ مِنْ وِلَاةِ
أَمْرِكَ بَعْدَ رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، حَتَّى وَالَيْتُ وِلَاةَ أَمْرِكَ :
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَجَعْفَرًا
وَمُوسَى وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَالْحَسَنَ وَالْحُجَّةَ الْقَائِمَ الْمَهْدِيَّ
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ .

اللَّهُمَّ فَثَبِّتْنِي عَلَى دِينِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَلِيِّنْ قَلْبِي لِوَلِيِّ
أَمْرِكَ وَغَافِنِي مِمَّا امْتَحَنْتَ بِهِ خَلْقَكَ وَثَبِّتْنِي عَلَى طَاعَةِ وَلِيِّ
أَمْرِكَ الَّذِي سَتَرْتَهُ عَنْ خَلْقِكَ فَبِإِذْنِكَ غَابَ عَنْ بَرِيَّتِكَ ، وَأَمْرِكَ

نیایش آن حضرت در معرفت و شناخت

خدایا، خودت را به من بشناسان، محققاً اگر خودت را به من نشناسانی، پیامبرت را نخواهم شناخت، پروردگارا پیامبرت را به من بشناسان، [زیرا] اگر پیامبرت را نشناسم، حجّت تو (امام) را نخواهم شناخت. بارالها حجّت خودت را به من بشناسان، زیرا اگر حجّت را نشناسانی از دین و آئینم گمراه می‌شوم؛ خداوند مرا مانند مرده‌های [دوران] جاهلیت نمیران، و دلم را بعد از هدایت و راهنمایی ملغزان.

پروردگارا، همچنان که مرا هدایت فرموده‌ای بر ولایت کسی که فرمانبرداری او را برای من واجب شمرده‌ای، از ولایت والیان امرت بعد از پیامبرت که درود تو بر او و آل او باد [این هدایت را پایدار فرما]. من ولایت والیان امر تو را به جان پذیرفتم که امیرالمؤمنین و حسن و حسین و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن و حجّت قائم مهدی هستند، که درود تو بر همه آنان باد.

بارخدایا، مرا در دینت پابرجا نگهدار، و به فرمانبرداریت به کارگیر، و در پیشگاه ولی امرت دلم را نرم کن، و از آنچه [به وسیله آن] آفریده‌ات را آزموده‌ای معافم دار؛ و در اطاعت ولی امرت گامم را استوار بدار، آن کس که او را از مخلوق خویش پنهان کردی، و با اذن تو از مردم غیبت اختیار کرده، و چشم به راه فرمان توست.

يَنْتَظِرُ، وَأَنْتَ الْعَالِمُ غَيْرُ مُعَلِّمٍ بِالْوَقْتِ الَّذِي فِيهِ صَلَاحُ أَمْرِ
وَلَيْكَ فِي الْأُذُنِ لَهُ بِإِظْهَارِ أَمْرِهِ وَكَشْفِ سِرِّهِ وَصَبْرِنِي عَلَى ذَلِكَ
حَتَّى لَا أَحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ وَلَا
أَكْشِفَ عَمَّا سَتَرْتَهُ وَلَا أَبْحَثَ عَمَّا كَتَمْتَهُ وَلَا أُنَازِعَكَ فِي تَدْبِيرِكَ
وَلَا أَقُولَ لِمَ وَكَيْفَ، وَمَا بَالُ وَلِيِّ الْأَمْرِ لَا يَظْهَرُ وَقَدْ اِمْتَلَأَتْ
الْأَرْضُ مِنَ الْجَوْرِ وَأَفْوَضَ أُمُورِي كُلَّهَا إِلَيْكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُرَبِّبَنِي وَلِيَّ أَمْرِكَ ظَاهِرًا نَافِذَ الْأَمْرِ مَعَ
عِلْمِي بِأَنَّ لَكَ السُّلْطَانَ وَالْقُدْرَةَ وَالْبُرْهَانَ وَالْحُجَّةَ وَالْمَشِيئَةَ
وَالْحَوْلَ وَالْقُوَّةَ فَافْعَلْ ذَلِكَ بِي وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ حَتَّى نَنْظُرَ إِلَى
وَلِيِّكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ ظَاهِرِ الْمَقَالَةِ، وَاضِحِ الدَّلَالَةِ، هَادِيًا
مِنَ الضَّلَالَةِ، شَافِيًا مِنَ الْجَهَالَةِ، وَأَبْرَزَ يَا رَبِّ مُشَاهِدَتَهُ وَثَبَّتْ
قَوَاعِدَهُ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ تَقَرُّ عَيْنُهُ بِرُؤْيَيْتِهِ، وَأَقِمْنَا بِخِدْمَتِهِ،
وَتَوَفَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ، وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ. اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ
جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَذَرَأْتَ وَبَرَأْتَ وَأَنْشَأْتَ وَصَوَّرْتَ وَاحْفَظْهُ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ
تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضِيعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ
وَوَصِيَّ رَسُولِكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

و تو دانا هستی بدون فراگیری از کسی، به هنگامی که برای [ظهور] ولی امر تو شایستگی دارد، تا او را اجازه فرمایی دستور خود را آشکار نماید و پرده را کنار بزند. بر این رویداد مرا شکیبایی ده، تا دوست نداشته باشم زودرسی آنچه را که دیر مقرر فرموده‌ای، و نه دیر شدن آنچه را که زودتر خواسته‌ای؛ و پرده برداری نکنم از آنچه پرده پوشی کرده‌ای، و کاوش نکنم از آنچه پنهان داشته‌ای، و در تصمیم و تدبیرت خرده گیری نداشته باشم؛ و نگویم چرا و چگونه و چه شده که ولی امر خدا آشکار نمی‌شود، در حالی که زمین از ستم پرگشته است. من همه کارهایم را به تو واگذار می‌نمایم.

خداوندا، درخواست من این است که ولی امرت را به من بنمایانی در حالی که ظهور نموده و دستورت را به اجرا درمی‌آورد. من می‌دانم فرمانروایی، نیرومندی، برهان، دلیل، خواست و اراده، حول و قوه از آن توست؛ پس این آرزوی من و همه مؤمنان را برآور، تا زیارت کنیم ولی تو را در حالی که گفتارش آشکار، دلالتش روشن، راهنمای از گمراهی، و شفا دهنده از بیماری نادانی باشد.

ای خدا، دیدار او را هویدا ساز، و پایگاههای او را استوار گردان، و ما را از کسانی قرار بده که دیده ما به دیدارش روشن گردد؛ و ما را برای خدمت به آن حضرت پا برجا [و آماده] کن، و در راه و روش او ما را بمیران، و در زمره او محشورمان بگردان.

پروردگارا، او را از شر و بدی هر آنچه آفریده‌ای، و پدیدار کرده‌ای، و هستی بخشیده‌ای، و ایجاد کرده‌ای، و نقش آفرینی فرموده‌ای، در پناه خودت نگهدار؛ و از پیش رو، و پشت سر، و سمت راست و چپ و از بالا و پائین نگهدارش باش، [از سنخ همان] حفاظت و نگهبانی خودت که هر کسی را در بر بگیری از بین نمی‌رود [او را حفاظت فرما]، و با حفظ و حراست او، [رسالت] پیامبرت و جانشین پیامبرت را محفوظ بدار.

اللَّهُمَّ وَمَدِّ فِي عُمُرِهِ وَزِدْ فِي أَجَلِهِ وَأَعِنُّهُ عَلَى مَا وَلَّيْتَهُ
وَاسْتَرْعَيْتَهُ وَزِدْ فِي كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَالْقَائِمُ
الْمُهْتَدِي الطَّاهِرُ التَّقِيُّ الزَكِيُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الْمَرْضِيُّ الصَّابِرُ
الشَّكُورُ الْمُجْتَهِدُ .

اللَّهُمَّ وَلَا تَسْلُبْنَا الْيَقِينَ لِطُولِ الْأَمَدِ فِي غَيْبَتِهِ وَانْقِطَاعِ خَبَرِهِ
عَنَّا ، وَلَا تُنْسِنَا ذِكْرَهُ وَانْتِظَارَهُ وَالْإِيمَانَ بِهِ وَقُوَّةَ الْيَقِينِ فِي
ظُهُورِهِ وَالِدُعَاءَ لَهُ وَالصَّلَاةَ عَلَيْهِ ، حَتَّى لَا يَقْنَطَنَا طَوْلُ غَيْبَتِهِ
مِنْ قِيَامِهِ وَيَكُونَ يَقِينُنَا فِي ذَلِكَ كَيَقِينُنَا فِي قِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْيِكَ وَتَنْزِيلِكَ . وَقَوِّ
قُلُوبَنَا عَلَى الْإِيمَانِ بِهِ حَتَّى تَسْلُكَ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى
وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوَسْطَى وَقَوِّنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَثَبِّتْنَا
عَلَى مُتَابَعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حِزْبِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَالرَّاضِينَ
بِفِعْلِهِ ، وَلَا تَسْلُبْنَا ذَلِكَ فِي حَيَاتِنَا وَلَا عِنْدَ وَفَاتِنَا حَتَّى تَتَوَفَّيْنَا
وَنَحْنُ عَلَى ذَلِكَ ، لَا شَاكِينَ وَلَا نَاكِثِينَ وَلَا مُرْتَابِينَ وَلَا مُكَذِّبِينَ .
اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَأَيِّدْهُ بِالنُّصْرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ
خَاذِلِيهِ وَدَمِّدِمِ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهَرَ بِهِ الْحَقَّ وَأَمِتْ
بِهِ الْجَوْرَ وَاسْتَنْقِذْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الدُّلِّ وَانْعَشْ بِهِ الْبِلَادَ

بارخدایا، عمرش را طولانی کن، و بر دوران زندگی او بیفزای، و او را بر آنچه فرمانروایی و سرپرستی داده‌ای یاری فرما، و کرامت و شکوه او را روزاقزون گردان؛ چرا که او راهنما، راه یافته، به پاخواسته، هدایت شده، پاکباز، پیکره تقوی، اسوه پاک و پاکیزگی، راضی از خدا، خدا نیز از او راضی، بردبار، سپاسگزار و تلاشگر است.

بارالها، طولانی شدن دوران غیبت او و بی‌خبری ما از او را سبب زوال یقین‌مان مگردان، و [توفیقی ده که] یاد او، چشم به راهش بودن، ایمان به او، باور نیرومند به ظهور او، نیایش در حق او و درود بر او را فراموش نکنیم؛ تا طولانی بودن غیبتش ما را از ظهور و قیامش نومید نسازد، و باورمان در این مورد مانند باور ما به قیام پیامبرت، و دستاورد او از وحی و قرآن باشد.

دل‌هایمان را بر ایمان به او نیرومند بگردان، تا با کف با کفایت او ما را در مسیر هدایت و جایگاه شکوهمند و میانه‌ترین راه روانه‌سازی؛ و در فرمانبرداری او قدرتمند، و در پیروی او پابرجایمان بگردان.

[بارخدایا] ما را در حزب او و در زمره یاران و یاوران او و از رضایت‌مندان به کارهایش قرار بده؛ و این باور را در زندگی و هنگام مرگ از ما بگیر؛ و در حالی ما را بمیران که شک و پیمان‌شکنی و تردید و تکذیبی بر این عقیده دامنگیرمان نشود.

پروردگارا، در فرج او تعجیل، و با تأیید [و نصرتی که وعده داده‌ای] یاریش فرما. یاوران او را یاری ده، و دشمنانش را خوار گردان، و ستیزه‌جویان و تکذیب‌کنندگان او را نابود بگردان؛ به برکت وجودش حق را آشکار، و ستم را ریشه کن فرما، و به وسیله او بندگان با ایمانت را از ذلت و خواری برهان؛ و با وجود او [مردم] شهرها را شاداب بگردان

وَأَقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَأَقْصِمْ بِهِ رُؤُسَ الضَّلَالَةِ ، وَذَلِّلْ بِهِ
 الْجَبَّارِينَ وَالْكَافِرِينَ ، وَأَبِرْ بِهِ الْمُنَافِقِينَ وَالنَّكَاسِحِينَ وَجَمِيعَ
 الْمُخَالِفِينَ وَالْمُلْحِدِينَ ، فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا
 وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا ، حَتَّى لَا تَدَعَ مِنْهُمْ دِيَاراً ، وَلَا تُبْقِيَ
 لَهُمْ آثَاراً ، وَطَهِّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَأَشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ وَجَدِّدْ
 بِهِ مَا امْتَحَى مِنْ دِينِكَ وَأَصْلِحْ بِهِ مَا بَدَّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغَيِّرْ مِنْ
 سُنَّتِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ غَضّاً جَدِيداً صَحِيحاً لَا
 عِوَجَ فِيهِ وَلَا بِدْعَةَ مَعَهُ ، حَتَّى تُطْفِئَ بِعَدْلِهِ نِيرَانَ الْكَافِرِينَ .
 فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَارْتَضَيْتَهُ لِنُصْرَةِ دِينِكَ
 وَاصْطَفَيْتَهُ بِعِلْمِكَ وَعَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ
 وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرَّجْسِ وَنَقَيْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ .

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَيْمَةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى شَيْعَتِهِ
 الْمُنتَجِبِينَ وَبَلِّغْهُمْ مِنْ آمَالِهِمْ أَفْضَلَ مَا يَأْمُلُونَ وَاجْعَلْ ذَلِكَ مِنَّا
 خَالِصاً مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبُهَةٍ وَرِيَاءٍ وَسُمْعَةٍ حَتَّى لَا نُرِيدَ بِهِ
 غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبَ إِلَّا وَجْهَكَ .

اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبِينَا وَغَيْبْنَا وَلِينَا وَشِدَّةَ الزَّمَانِ
 عَلَيْنَا وَوُقُوعَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهَرَ الْأَعْدَاءِ وَكَثْرَةَ عَدُونَا وَقِلَّةَ

و سرکشان کفر را از صفحه روزگار برانداز، و سران گمراهی را به وسیله او در هم شکسته و زورگویان و کافران را خوارگردان؛ و به دست او منافقان و پیمان شکنان و همه مخالفان و ملحدان را در خاور و باختر زمین و در دریا و خشکی و دشت و کوه نابود کن، تا احدی از آنان را باقی نگذاری، و نشانی از آنها بازنماند؛ شهرها را از لوث وجودشان پاک فرما، و سینه‌های بندگان را [با انتقام] از آنان شفابخش.

و با [ظهور] او آنچه از آئین الهی تو از بین رفته تجدید کن، و با حاکمیت او آنچه از احکامات بدل شده و آنچه از سنت و راه و رسمت تغییر یافته اصلاح فرما، تا آئین تو باز گردد و با دست او تر و تازه و درست، و بدون کژی و بدعت گردد، تا با عدل و داد او، آتش [بر پا شده] کافران را خاموش سازی.

محققاً او بنده توست و او را برای خودت خالص گردانیده‌ای، و برای یاری آئینت برگزیده‌ای، و با دانش خودت گرامی داشته‌ای، و از گناهان معصومش ساخته‌ای، و از عیب‌ها مبرا نموده‌ای، و بر نهان‌ها و پنهانی‌ها آگاهی ساخته‌ای، و بر وی انعام فرموده‌ای، و از پلیدی پاکیزه و از آلودگی دورش ساخته‌ای.

خدایا، بر او و بر پدران و پیشوایان پاکش، و بر پیروان برگزیده‌شان درود فرست، و آنان را به برترین آرزوهایشان برسان؛ و این عرض درود ما را از هر شک، شبهه، ریا و شهرت‌طلبی خالص و ناب گردان، تا منظوری جز تو و خواستی سوای وجه تو نداشته باشیم.

بارالها، به خاطر فقدان پیامبرمان، غیبت فرمانروایمان، سرسختی زمانه بر ما، وقوع فتنه‌ها و آزمایشها، همدستی دشمنان علیه ما، فزونی کینه‌توزان بر ما و کمی افرادمان به تو شکایت می‌کنیم؛

عَدَدِنَا . اللَّهُمَّ فَفَرِّجْ ذَلِكَ عَنَّا بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَنَضْرٍ مِنْكَ تُعِزُّهُ
وَأَمَامَ عَدْلٍ تُظْهِرُهُ، إِلَهَ الْحَقِّ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ أَنْ تَأْذَنَ لِيُؤَلِّكَ فِي إِظْهَارِ عَدْلِكَ فِي عِبَادِكَ
وَقَتْلِ أَعْدَائِكَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى لَا تَدَعَ لِلْجَوْرِ يَا رَبِّ دِغَامَةً إِلَّا
قَصَمْتَهَا وَلَا بَقِيَّةً إِلَّا أَفْنَيْتَهَا وَلَا قُوَّةً إِلَّا أَوْهَنْتَهَا وَلَا رُكْنًا إِلَّا
هَدَمْتَهُ وَلَا حَدًّا إِلَّا فَلَطْتَهُ وَلَا سِلَاحًا إِلَّا أَكَلْتَهُ وَلَا رَايَةً إِلَّا
نَكَّسْتَهَا وَلَا شُجَاعًا إِلَّا قَتَلْتَهُ وَلَا جَيْشًا إِلَّا خَذَلْتَهُ وَازِمِهِمْ يَا
رَبِّ بِحَجْرِكَ الدَّامِعِ وَاضْرِبْنَهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَبِأَسِكَ الَّذِي لَا
تُرَدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَعَذِّبْ أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءَ رَسُولِكَ
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِيَدِ وَلِيِّكَ وَأَيْدِي عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ .

اللَّهُمَّ اكْفِ وَلِيِّكَ وَحُجَّتَكَ فِي أَرْضِكَ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَكَيْدَ مَنْ
كَادَهُ، وَامْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِهِ وَاجْعَلْ دَائِرَةَ السُّوءِ عَلَى مَنْ أَرَادَ بِهِ
سُوءًا وَاقْطَعْ عَنْهُمْ مَادَّتَهُمْ وَأَرْعِبْ لَهُ قُلُوبَهُمْ وَزَلْزِلْ أَقْدَامَهُمْ
وَخُذْهُمْ جَهْرَةً وَبَغْتَةً وَشَدِّدْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ وَأَخْزِهِمْ فِي عِبَادِكَ
وَالْعَنَّهُمْ فِي بِلَادِكَ وَأَسْكِنُهُمْ أَسْفَلَ نَارِكَ وَأَحِطْ بِهِمْ أَشَدَّ عَذَابِكَ
وَأَضْلِهِمْ نَارًا وَاحْشُ قُبُورَ مَوْتَاهُمْ نَارًا وَأَضْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ، فَإِنَّهُمْ
أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ وَأَضَلُّوا عِبَادَكَ .

ای خدا، گره از کار ما بگشای با پیروزی زودرس و یاری آسان و پیشوای دادگری که آشکارش می‌کنی؛ ای معبود حق و ای پروردگار جهانیان.

پروردگارا، از درگاهت درخواست می‌کنیم که به ولیّ خودت اجازه فرمایی آشکار نمودن عدل تو در میان بندگان، و کشتن دشمنان تو در سرزمین خودت؛ تا اساس و پایه ستم را بشکنی و برکنی، و هر بنیانی را نابود سازی، و هر نیرویی را سست گردانی، و هر تکیه گاهی را ویران کنی، و هر بزننده را بی اثر، و هر سلاحی را کُند گردانی، و هر پرچمی را سرنگون، و هر قهرمانی را هلاک، و هر سپاهی را خوار و زبون گردانی.

ای خدا، آنها را با سنگ کوبنده ات سنگباران کن، و با شمشیر برّانت و عقوبتی که از مردمان ستمکار باز نمی‌داری نابودشان گردان؛ و دشمنان خود [و دینت] و پیامبرت را با دست ولیّ خویش و بندگان با ایمانت کیفر بده.

بارالها، ولیّ و حجّت خویش را در زمین خودت از بیم دشمنش ایمن بدار، و حیلۀ هر که به او حیلۀ گری کند به خودش بازگردان، و هر کس به او نیرنگ بزند نیرنگش بزن، و همه بدی‌ها را به بدخواهان او قرار بده، و اساس همه آنها را از حضرتش قطع گردان، و به برکت وجودش دل‌هایشان را بترسان، و گام‌هایشان را بلرزان، و آشکار و ناگهانی گرفتارشان فرما.

[خدایا] کیفیت را برایشان سخت گردان، و در میان بندگان برای آنها ذلت و خواری بده، و در بلاد خود برایشان لعنت نثار کن، و در پست‌ترین آتشت جایشان ده، و سخت‌ترین عذابت را بر آنان فرود آور، و به آتش سرازیرشان کن، و گورهای مردگان آنها را پر از آتش کن، و حرارت آتشت را بر آنان بچشان، چرا که ایشان نماز را تباه کردند، و از شهوتها پیروی نمودند و بندگان تو را به خواری کشیدند.

اللَّهُمَّ وَأَخِي بَوْلِيكَ الْقُرْآنَ وَارِنَا نُورَهُ سَرْمَدًا لَا ظُلْمَةَ فِيهِ
 وَأَخِي الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ وَأَشْفِ بِهِ الصُّدُورَ الْوَعِغْرَةَ وَاجْمَعْ بِهِ
 الْأَهْوَاءَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلَى الْحَقِّ وَأَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعْطَلَةَ وَالْأَحْكَامَ
 الْمُهْمَلَةَ حَتَّى لَا يَبْقَى حَقٌّ إِلَّا ظَهَرَ وَلَا عَدْلٌ إِلَّا زَهَرَ. وَاجْعَلْنَا يَا
 رَبِّ مِنْ أَغْوَانِهِ وَمَقْوِيَةِ سُلْطَانِهِ وَالْمُؤْتَمِرِينَ لِأَمْرِهِ وَالرَّاضِينَ
 بِفِعْلِهِ وَالْمُسْلِمِينَ لِأَحْكَامِهِ وَمِمَّنْ لَا حَاجَةَ بِهِ إِلَى التَّقِيَّةِ مِنْ
 خَلْقِكَ أَنْتَ يَا رَبِّ الَّذِي تَكْشِفُ الضَّرَّ وَتُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا
 دَعَاكَ وَتُنْجِي مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ فَاكْشِفِ الضَّرَّ عَنَّا وَوَلِيكَ وَاجْعَلْهُ
 خَلِيفَتَكَ فِي أَرْضِكَ كَمَا ضَمِنْتَ لَهُ.

اللَّهُمَّ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ خُصَمَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا
 تَجْعَلْنِي مِنْ أَعْدَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ
 الْحَنَقِ وَالغَيْظِ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ. فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
 ذَلِكَ فَأَعِدْنِي. وَأَسْتَجِيرُ بِكَ فَأَجِرْنِي.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي بِهِمْ فَائِزًا عِنْدَكَ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقْرَبِينَ. آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ١.

١. روى الشيخ الصدوق محمد بن علي بن الحسين بن بابويه القمي المتوفى ٥٢٨١ هـ. في كتاب

بارخدایا، با وجود ولایت قرآن را زنده کن، و فروغش را که [هیچ نقطه] تاریکی در آن نباشد برای همیشه به ما نشان بده، و به برکت او دل‌های مرده را زنده و سینه‌های دردمند را شفا ده، و خواسته‌های گوناگون را به وسیله او بر محور حق گرد هم آور، و با کف با کفایتش مجازات‌های به جا مانده و احکام متروک مانده را بر پای دار، تا هیچ حقی نماند جز اینکه آشکار، و هیچ عدل و دادی نماند جز اینکه درخشان شود. ای خدا، ما را از یاوران آن حضرت و تقویت‌کنندگان حکومتش و فرمانبرداران دستورش و خشنودان از رفتارش و تسلیم‌شوندگان فرمانهایش و از کسانی که نیازمند تقیّه نبوده و از خلق تو بیمناک نیستند قرار بده.

تو آن خدایی هستی که بدی را بر طرف می‌نمایی، و هنگامی که بیچاره‌ای تو را بخواند پاسخ می‌دهی و از گرفتاری بزرگ نجات می‌دهی؛ پس هرگز ندی را از ولی خویش بر طرف نما، و او را چنانکه تضمین کرده‌ای در زمینت خلیفه قرار ده. پروردگارا، ما را از دشمنان و کینه‌توزان و اهل خشم بر آل محمد قرار مده، من از این حال به تو پناه می‌برم پس پناهم بده؛ و باز از تو پناهندگی می‌خواهم، پس مرا در پناحت نگهدار.

خدایا بر محمد و خاندانش درود فرست، و مرا به برکت آنان در دنیا و آخرت در نزد خودت رستگار و از مقربان درگاهت قرار بده؛ دعایم را ای خدای جهانیان قبول فرما.

← کمال‌الدین و تمام النعمه ص ۵۱۲ و کذا السید ابن طاووس رضی‌الدین علی بن موسی بن جعفر المتوفی ۶۶۴ هـ. فی کتاب جمال الأسبوع ص ۵۲۲ عن جدّه الاعلی لأمته شیخ الطائفة محمد بن الحسن الطوسی المتوفی ۲۶۰ هـ. فی کتابه مصباح المتبهج ص ۲۱۱ و العلامة المجلسی فی البحار، ج ۹۵، ص ۳۲۷ و ج ۵۳، ص ۱۸۷ بعنوان التوقیع والبلد الامین ص ۳۰۶ رووا ان الشیخ العمری أملى هذا الدعاء علی ابی علی محمد بن همام البغدادی الذی ولد بدعاء الامام ابی محمد العسكري علیه السلام ليقراء ويدعو بهذا الدعاء فی غیبة القائم عجل الله فرجه الشریف والظاهر ان العمری هذا هو عثمان بن سعید الثائب الخاص الأول لمولانا الحجة ارواحنا له الفداء والمعهود من الثواب عند النقل اذا لم يسئروا المنقول عنه انه التوقیع ومن الناحية المقدسة لانهم لم يخترعوا من انفسهم شيئاً.

وَمَزِيدٌ عَلَيْهِ سِرِّكَ

دُعَاءُ التَّوْحِيدِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَانِي جَمِيعِ مَا يَدْعُوكَ بِهِ وُلاةُ أَمْرِكَ
 الْمَأْمُونُونَ عَلَى سِرِّكَ الْمُسْتَبْشِرُونَ بِأَمْرِكَ الْوَاصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ
 الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِكَ ، أَسْأَلُكَ بِمَا نَطَقَ فِيهِمْ مِنْ مَشِيئَتِكَ فَجَعَلْتَهُمْ
 مَعَادِنَ لِكَلِمَاتِكَ وَأَرْكَاناً لِتَوْحِيدِكَ وَأَيَاتِكَ وَمَقَامَاتِكَ الَّتِي
 لَا تَعْطِيلُ لَهَا فِي كُلِّ مَكَانٍ يَعْرِفُكَ بِهَا مَنْ عَرَفَكَ لَا فَرْقَ بَيْنَكَ
 وَبَيْنَهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَخَلْقُكَ ، فَتَقُّهَا وَرَثَقُهَا بِيَدِكَ ، بَدْوُهَا
 مِنْكَ وَعَوْدُهَا إِلَيْكَ أَعْضَادٌ وَأَشْهَادٌ وَمَنَاةٌ وَأَذْوَادٌ وَحَفَظَةٌ وَرُؤَادٌ
 فِيهِمْ مَلَأَتْ سَمَائِكَ وَأَرْضِكَ ، حَتَّى ظَهَرَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ،
 فَبِذَلِكَ أَسْأَلُكَ وَبِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَبِمَقَامَاتِكَ وَعَلَامَاتِكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَزِيدَنِي إِيمَاناً وَتَثْبِيْتاً ، يَا بَاطِئاً
 فِي ظُهُورِهِ وَظَاهِراً فِي بُطُونِهِ وَمَكْنُونِهِ ، يَا مُفَرِّقاً بَيْنَ النُّورِ
 وَالذُّجُورِ ، يَا مَوْصُوفاً بِغَيْرِ كُنْهِ وَمَعْرُوفاً بِغَيْرِ شَبْهِ ، حَادِّ كُلِّ
 مَخْدُودٍ وَشَاهِدَ كُلِّ مَشْهُودٍ وَمُوجِدَ كُلِّ مَوْجُودٍ وَمُخْصِيَ كُلِّ

نیایش توحید آن حضرت

در هر روز از ماه رجب

پروردگارا، من از تو مسئلت دارم به معناهای تمامی آنچه والیان امرت (ائمه معصومین علیهم السلام) تو را با آن می خوانند و [به وسیله آن با تو] راز و نیاز می کنند، آنان امانتداران راز تو، نوید دهندگان فرمان تو، بیانگران توانایی تو و فریادگران عظمت تو می باشند.

از تو درخواست می کنم به آنچه که از خواست تو در مورد آنان سخن رفته، و [به خاطر آن] ایشان را کانونهای سخنان خودت، و پایه های استوار یکتا شناسی، و نشانه های خود، و جایگاههای بلندت که تعطیل بردار نیست، در هر مکانی قرار دادی، [ویژگیهایی] که هر که بخواهد تو را بشناسد با آن ویژگیها می شناسد.

میان تو و ایشان تفاوتی نیست، جز اینکه ایشان بنده و آفریده تو هستند، و پیوستگی و پراکندگی آنها به دست توست؛ آغازشان از تو و برگشتشان به سوی توست؛ آنان یاوران، گواهان، حامیان، مدافعان، حافظان و پیشروانی هستند که آسمان و زمین خویش را [به خاطر وجود آنان از مخلوقات] پر کردی، تا آشکار شد که جز تو خدایی نیست.

پس به این حقیقت، و به جایگاههای والای بخشایشت، و به پایگاهها و نشانه هایت، درخواست می کنم که بر محمد و خاندانش درود فرستی، و بر باور و پایداری من بیفزایی.

ای آنکه در اوج پیدایی پنهانی، و ای آنکه در پنهانی پیدایی، ای جدا سازنده میان روشنایی و تاریکی، ای توصیف شده بدون شناخت ذات، و ای شناخته شده بی همانند، ای محدود کننده هر چیز نهایت پذیر، و بیننده هر چیز قابل رؤیت، و به وجود آورنده هر موجود، و شمارشگر هر شمارش پذیر،

مَعْدُودٍ وَفَاقِدَ كُلِّ مَفْقُودٍ ، لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُودٍ ، أَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ
 وَالْجُودِ ، يَا مَنْ لَا يُكَيِّفُ بِكَيْفٍ وَلَا يُؤَيِّنُ بِأَيْنٍ يَا مُخْتَجِباً عَنْ
 كُلِّ عَيْنٍ يَا دَيْمُومٌ يَا قَيُّومٌ وَعَالِمٌ كُلِّ مَعْلُومٍ ، صَلَّى عَلَى عِبَادِكَ
 الْمُنتَجِبِينَ وَبَشْرِكَ الْمُخْتَجِبِينَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقْرَبِينَ وَالْبَهْمِ
 الصَّافِينَ الْحَاقِينَ ، وَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا رَجَبِ الْمُرْجَبِ
 الْمُكْرَمِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرْمِ وَأَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهِ النِّعَمَ
 وَأَجْزِلْ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ وَأَبْرِزْ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ
 الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ وَعَلَى اللَّيْلِ
 فَظَلَّمَ وَاعْفِرْ لَنَا مَا تَعَلَّمْنَا مِنْهُ وَمَا لَا نَعْلَمُ وَاعْصِمْنَا مِنَ الذُّنُوبِ
 خَيْرَ الْعِصْمِ وَاكْفِنَا كَوَافِي قَدْرِكَ وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِحُسْنِ نَظَرِكَ وَلَا
 تَكِلْنَا إِلَى غَيْرِكَ وَلَا تَمْنَعْنَا مِنْ خَيْرِكَ وَبَارِكْ لَنَا فِيمَا كَتَبْتَهُ لَنَا
 مِنْ أَعْمَارِنَا وَأَصْلِحْ لَنَا خَبِيئَةَ أَسْرَارِنَا وَأَعْطِنَا مِنْكَ الْأَمَانَ
 وَأَسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْإِيْمَانِ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ الصِّيَامِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ
 الْأَيَّامِ وَالْأَعْوَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ١

١. روى الشيخ الكفعمي في المصباح ، ص ٥٢٩ عن ابن عباس قال : خرج علي يد الشيخ ابي جعفر
 محمد بن عثمان بن سعيد من الناحية المقدسة دعاء لكل يوم من رجب . والسيد ابن طاووس في
 الأقبال ص ٦٢٦ ، والسيد حسن الشيرازي المستشهد سنة ١٢٠٠ هـ . في كتابه : كلمة الأمام المهدي
 (عليه السلام) ص ٢٦٥ و البلد الأمين ص ١٧٩ .

و گم کننده هر گمشده؛ جز تو کسی سزاوار پرستش و دارای بزرگواری و بخشش نیست.

ای آنکه به هیچ گونه کیفیت نیایی، و در هیچ مکانی جایگاه نپذیری، ای پرده نشین از دیدار دیده‌ها، ای [وجود] دائمی و جاودانه و ای سرپرست پا بر جا، و ای دانای همه دانسته‌ها، درود فرست بر بندگان برگزیده‌ات، و آدمهای پنهان‌پذیر و گمنامت، و فرشتگان نزدیک بارگاہت، و سواران صف کشیده دور و برت.

در این ماه رجب شکوهمند با کرامت و ماههای محترم پس از آن، به ما برکت عطا فرما، و نعمتها را بر ما سرشار کن، و سهمیه‌های ما را در آن فزونی بخش، و سوگند ما را در آن نیکو گردان؛ به حق نام بسیار بسیار بزرگ و والا و گرامیت، که چون به روز نهادی روشن شد، و بر شب قرار دادی تاریک شد.

[پروردگارا] ببخشای بر ما آنچه را تو میدانی از ما و ما نمی‌دانیم، و ما را نگهدار از گناهان به [وسیله] بهترین بازدارنده‌ها، و ما را با تقدیرهای کفایت کننده‌ات کفایت کن، و با نگاه نیکت بر ما منت گذار، و ما را به غیر خودت وامگذار، و ما را از خیر و برکت باز مدار، و در آنچه عمر و زندگی برای ما نوشته‌ای برکت عطا فرما، و رازهای پوشیده ما را نیکو بگردان، و از جانب خود به ما امان بده، و ما را با باور نیکو به کار گیر، و ما را به ماه روزه‌داری و روزها و سالهای پس از آن برسان؛ ای خدای دارای جلالت و بزرگواری.

وَقَرِّعَا لِي عَلَيَّ سَلَكِي

دُعَاءُ الْعَلَوِيِّ الْمِصْرِيِّ

رَبِّ مَنْ ذَا الَّذِي دَعَاكَ فَلَمْ تُجِبْهُ وَمَنْ ذَا الَّذِي سَأَلَكَ فَلَمْ تُعْطِهِ
 وَمَنْ ذَا الَّذِي نَاجَاكَ فَخَبَيْتَهُ أَوْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَأَبْعَدْتَهُ ، وَرَبِّ هَذَا
 فِرْعَوْنَ ذُو الْأَوْتَادِ مَعَ عِنَادِهِ وَكُفْرِهِ وَعُتُوهِ وَإِذْغَانِهِ الرُّبُوبِيَّةَ
 لِنَفْسِهِ وَعِلْمِكَ بِأَنَّهُ لَا يَتُوبُ وَلَا يَرْجِعُ وَلَا يَتُوبُ وَلَا يُؤْمِنُ
 وَلَا يَخْشَعُ ، اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤُهُ وَأَعْطَيْتَهُ سُؤْلَهُ كَرَمًا مِنْكَ وَجُودًا
 وَقِلَّةَ مِقْدَارٍ لِمَا سَأَلَكَ عِنْدَكَ مَعَ عِظَمِهِ عِنْدَهُ أَخْذًا بِحُجَّتِكَ عَلَيْهِ
 وَتَأْكِيدًا لَهَا حِينَ فَجَرَ وَكَفَرَ وَاسْتَطَانَ عَلَى قَوْمِهِ وَتَجَبَّرَ
 وَبِكَفْرِهِ عَلَيْهِمْ إِفْتَحَرَ وَبِظُلْمِهِ لِنَفْسِهِ تَكَبَّرَ وَبِحِلْمِكَ عَنْهُ
 اسْتَكْبَرَ ، فَكَتَبَ وَحَكَّمَ عَلَى نَفْسِهِ جُرْأَةً مِنْهُ أَنَّ جَزَاءَ مِثْلِهِ أَنْ
 يُغْرَقَ فِي الْبَحْرِ فَجَزَيْتَهُ بِمَا حَكَّمَ بِهِ عَلَى نَفْسِهِ .

إِلَهِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ مُعْتَرِفٌ لَكَ بِالْعُبُودِيَّةِ
 مُقِرٌّ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ خَالِقِي لَا إِلَهَ لِي غَيْرُكَ وَلَا رَبَّ لِي سِوَاكَ
 مُوقِنٌ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ رَبِّي وَإِلَيْكَ مَرَدِّي وَإِيَابِي عَالِمٌ بِأَنَّكَ عَلَى كُلِّ

نیایش علوی مصری آن حضرت

خدایا، چه کسی با تو نیایش کرد ولی تو او را نپذیرفتی، و چه کسی از تو مسئلت کرد و درخواست نمود ولی تو عطا نفرمودی، و چه کسی با تو به راز و نیاز پرداخت اما تو نومیدش ساختی؛ و یا تقرب جست و به تو نزدیک شد ولی او را دور ساختی؟

بارالها، این فرعون دارای چهارمیخ‌های شکنجه بود همراه با لجاجت، کفرورزی، نافرمانی و ادعای خدایی برای خود؛ و تو می‌دانستی که وی بازگشت نمی‌کند و بر نمی‌گردد و ایمان نمی‌آورد و خاضع و خاشع نمی‌شود، اما دعایش را با بزرگواری و بخشش خود اجابت فرمودی و خواسته‌اش را بر آوردی، با اندک بودن خواسته‌اش نزد تو، و بزرگی آن نزد وی؛ تا [با این اجابت] دلیلی بر علیه او داشته، و تأکید برای هنگامی که گناه کرد و کفر ورزید، و بر مردمش برتری جست و زورگویی نمود؛ و [یا هنگامی که] با کفر ورزیدنش، بر آنان خودستایی نمود، و با ستم به خویشان مرتکب خود بزرگ‌بینی شد، و به سبب بردباری تو درباره او، به خود برترینی دچار گردید، و با جرأت و جسارتش علیه خود حکم کرد، و کیفر [فردی] مانند او غرق شدن در دریاست؛ پس کیفر دادی او را با آنچه خود علیه خویش حکم نمود.

پروردگارا، من بنده تو و فرزند بنده و کنیز توام. به بندگی تو اقرار دارم و اعتراف می‌کنم که تحقیقاً تو خدا و آفریدگار من هستی، و معبودی جز تو برای من نیست، و غیر از تو پرورش دهنده‌ای ندارم؛ و یقین دارم که تو پروردگارم بوده‌ای و بازگشتم به سوی توست؛ می‌دانم که تو حتماً بر هر کاری توانایی،

شَيْءٍ قَدِيرٌ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِكَ وَلَا
 رَادًّا لِقَضَائِكَ وَأَنَّكَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ لَمْ تَكُنْ مِنْ شَيْءٍ
 وَلَمْ تَبِنْ عَنْ شَيْءٍ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ الْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ
 وَالْمُكَوَّنُ لِكُلِّ شَيْءٍ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِتَقْدِيرٍ وَأَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ .
 وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كَذَلِكَ كُنْتَ وَتَكُونُ وَأَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ
 سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ وَلَا تُوصَفُ بِالْأَوْهَامِ وَلَا تُدْرِكُ بِالْحَوَاسِ وَلَا تُقَاسُ
 بِالْمِقْيَاسِ وَلَا تُشَبَّهُ بِالنَّاسِ وَأَنَّ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ عَبِيدُكَ وَأَمَانُكَ .
 أَنْتَ الرَّبُّ وَنَحْنُ الْمَرْبُوبُونَ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَنَحْنُ الْمَخْلُوقُونَ
 وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَنَحْنُ الْمَرْزُوقُونَ .

فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي إِذْ خَلَقْتَنِي بَشَرًا سَوِيًّا وَجَعَلْتَنِي غَنِيًّا
 مَكْفِيًّا بَعْدَ مَا كُنْتُ طِفْلًا صَبِيًّا تَقْوَتَنِي مِنَ الشَّدْيِ لَبِنًا مَرِيًّا
 وَغَذَيْتَنِي غَدَاءً طَيِّبًا هَنِيئًا وَجَعَلْتَنِي ذَكَرًا مِثْلًا سَوِيًّا فَلَكَ
 الْحَمْدُ حَمْدًا إِنْ عُدَّ لَمْ يُحْصَ وَإِنْ وُضِعَ لَمْ يَتَسَبَّحْ لَهُ شَيْءٌ حَمْدًا
 يَفُوقُ عَلَى جَمِيعِ حَمْدِ الْخَامِدِينَ وَيَعْلُو عَلَى حَمْدِ كُلِّ شَيْءٍ
 وَيَفْخَمُ وَيَعْظُمُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَكُلَّمَا حَمِدَ اللَّهُ شَيْءً .

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحْمَدَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ
 وَزِنَةَ مَا خَلَقَ وَزِنَةَ أَجَلِ مَا خَلَقَ وَبِوزْنِ أَحَقِّ مَا خَلَقَ وَبِعَدَدِ

هر چه بخواهی انجام می‌دهی، و به آنچه اراده فرمایی حکم می‌کنی، [تا آنجا که] برای فرمان تو بازخواست کننده‌ای نیست، و حکم تو را رد کننده‌ای نمی‌باشد، و تو آغاز و انجام و آشکار و نهان هستی.

تو از چیزی به وجود نیامده‌ای و از چیزی جدا نشده‌ای، پیش از همه چیز بوده‌ای و بعد از همه چیز خواهی بود، و هستی دهنده همه چیز هستی، و همه چیز را حساب شده آفریدی، و تو بینا و شنوایی.

من گواهی می‌دهم که حقیقتاً تو این چنین بوده و خواهی بود؛ تو زنده و پابرجایی و تو را چرت و خواب فرامی‌گیرد؛ با وهم و خیال وصف نمی‌شوی، و حواس تو را درک نمی‌کند، و با مقیاس و معیار قابل مقایسه نیستی، و به مردم تشبیه نمی‌شوی؛ همه مردم بندگان و کنیزان تواند، و تو پروردگار و ما پرورش یافتگان توایم؛ تو آفریدگار و ما آفریده‌های تو، و تو روزی دهنده و ما روزی خواران توایم.

پس سپاس برای توست ای خدای من، که مرا انسانی آراسته آفریدی، و پس از آنکه کودک و نوجوان بودم مرا بی‌نیاز و کفایت شده گردانیدی؛ از پستان شیر گوارا روزیم دادی، و با خوراک پاک و گوارا تغذیه‌ام نمودی، و مرا مردی نمونه و آراسته قرار دادی.

سپاس برای توست سپاسی که اگر بر شمرده شود به شمارش در نیاید، و اگر [به جایی] واگذار شود هیچ چیز گنجایش آن را ندارد؛ سپاسی که از تمام سپاس سپاسگزاران برتر، و از سپاس همه چیز بالاتر باشد، و بر همه اینها و هر چیزی که سپاسگری خدا را سپاس گفته، برتری و بالاتری داشته باشد.

ستایش خدا را، آن ستایشی که خود دوست دارد بدان ستایش گردد؛ سپاس خدای را به شمار آنچه آفریده، و به سنگینی آنچه آفریده، و به سنگینی بزرگترین و سبکترین چیزی که آفریده، و به شمار بزرگترین

أَصْغِرْ مَا خَلَقَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ حَتَّى يَرْضَى رَبُّنَا وَبَعْدَ الرِّضَا وَأَسْأَلُهُ
أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَغْفِرَ لِي ذَنْبِي وَأَنْ يَحْمَدَ لِي
أَمْرِي وَيَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ .

إِلَهِي وَإِنِّي أَنَا أَدْعُوكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ صَفْوَتُكَ
أَبُونَا أَدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ مُسِيءٌ ظَالِمٌ حِينَ أَصَابَ الْخَطِيئَةَ
فَغَفَرْتَ لَهُ خَطِيئَتَهُ وَتُبْتَ عَلَيْهِ وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ
قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي
خَطِيئَتِي وَتَرْضَى عَنِّي فَإِنْ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فَاعْفُ عَنِّي فَإِنِّي مُسِيءٌ
ظَالِمٌ خَاطِئٌ غَاصٍ وَقَدْ يَغْفُو السَّيِّدُ عَنِ عَبْدِهِ وَلَيْسَ بِرَاضٍ عَنْهُ
وَأَنْ تَرْضَى عَنِّي خَلْقَكَ وَتُمِيطَ عَنِّي حَقَّكَ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِدْرِيسُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فَجَعَلْتَهُ صِدِّيقًا نَبِيًّا وَرَفَعْتَهُ مَكَانًا عَلِيًّا وَاسْتَجَبْتَ دُعَاؤَهُ وَكُنْتَ
مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ
مَأْبَى إِلَيَّ جَنَّتِكَ وَمَحَلِّي فِي رَحْمَتِكَ وَتُسْكِنَنِي فِيهَا بِعَفْوِكَ
وَتُرْوِجَنِي مِنْ حُورِهَا بِقُدْرَتِكَ يَا قَدِيرُ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي
مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ فَفَتَحَتْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مِنْهُمِرٍ وَفَجَّرَتْ

و کوچکترین چیزی که آفریده است.

سپاس برای خداست تا آنجا که خدای ما خشنود گردد و [سپاس برای خداست حتی] پس از خشنودی او؛ از او درخواست می‌کنم که درود فرستد بر محمد و خاندان محمد، و پیامرزد گناه مرا، و این کار مرا مورد پسند قرار دهد؛ و [درخواست می‌کنم که] توبه و بازگشت مرا بپذیرد، [زیرا] که حتماً و حقاً او توبه‌پذیر و مهربان است. بارخدایا تو را می‌خوانم و از تو مسئلت دارم به آن نامت که برگزیده‌ی تو - پدر ما آدم ﷺ - هنگام احساس گناه و ستم و خطا تو را بدان نام خواند، پس خطای او را بخشیدی و توبه‌اش را پذیرفتی و دعایش را مستجاب فرمودی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و خطایم را بر من ببخشی و از من خشنود شوی؛ و اگر از من خشنود نیستی مرا ببخش، چون من آلوده، ستمکار، خطاکار و گنهکار هستم؛ [همانا] گاهی مولا و سرور با اینکه از برده‌اش خشنود نیست او را عفو می‌کند؛ و [درخواست می‌نمایم که] آفریدگانت را هم از من خشنود گردانی، و حق خودت را از من بزدایی و بشویی.

خدای من، تو را می‌خوانم به آن نامت که ادریس ﷺ تو را بدان نام خواند، و او را بسیار راستگو و پیامبر قرار دادی، و او را بلند مرتبه فرمودی، و دعایش را مستجاب نمودی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و بازگشت مرا بر بهشت خودت مقرر فرمایی، و جایم را در [جوار] رحمت خود [قرار داده]، و باگذشت خود مرا در آنجا ساکن گردانی، و ای قادر، با قدرت خود از حوریان آنجا مرا تزویج کن.

بارالها، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که نوح ﷺ تو را بدان نام خواند، هنگامی که: «پروردگارش را ندا در داد که من شکست خورده‌ام، یاریم کن؛ پس ما درهای آسمان را گشودیم با آب سیل آسا، و شکافتیم

الْأَرْضَ عِيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرِ قَدِيرٍ وَنَجَّيْتَهُ عَلَى ذَاتِ
 الْأَوَاحِ وَدُسِّرِ فَاسْتَجَبْتَ دُعَائَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُنَجِّبَنِي مِنْ ظُلْمٍ مَنْ يُرِيدُ
 ظُلْمِي وَتَكْفٍ عَنِّي بِأَسْ مَنْ يُرِيدُ هَضْمِي وَتَكْفِينِي شَرَّ كُلِّ
 سُلْطَانٍ جَائِرٍ وَعَدُوٍّ قَاهِرٍ وَمُسْتَخِفِّ قَادِرٍ وَجَبَّارٍ عَنِيدٍ وَكُلِّ
 شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَإِنْسِي شَدِيدٍ وَكَيْدِ كُلِّ مَكِيدٍ يَا حَلِيمُ يَا وَدُودُ.
 إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ صَالِحٌ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْخَسْفِ وَأَعْلَيْتَهُ عَلَى عَدُوِّهِ وَاسْتَجَبْتَ دُعَائَهُ
 وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
 تُخَلِّصَنِي مِنْ شَرِّ مَا يُرِيدُنِي أَعْدَائِي بِهِ وَسَعَى بِي حُسَادِي
 وَتَكْفِينِيهِمْ بِكَفَايَتِكَ وَتَتَوَلَّانِي بِوِلَايَتِكَ وَتَهْدِي قَلْبِي بِهَذَاكَ
 وَتُوَيِّدُنِي بِتَقْوَاكَ وَتُبَصِّرَنِي بِمَا فِيهِ رِضَاكَ وَتُعْنِيَنِي بِعِزِّكَ يَا حَلِيمُ.
 إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ وَخَلِيلُكَ
 إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، حِينَ أَرَادَ نُمُورُودُ الْقَائَةَ فِي النَّارِ فَجَعَلْتَ لَهُ
 النَّارَ بَرْدًا وَسَلَامًا وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَائَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبَرِّدَ عَنِّي حَرَّ نَارِكَ وَتُطْفِئَ
 عَنِّي لَهيبَهَا وَتَكْفِينِي حَرَّهَا وَتَجْعَلَ نَائِرَةَ أَعْدَائِي فِي شِعَارِهِمْ

زمین را با چشمه‌هایی، پس به هم پیوست آب‌ها به دستوری که مقدر شده بود، و سوارش کردیم بر [مرکبی ساخته شده از] تخته‌ها و میخ‌ها» پس درخواست وی را پذیرفتی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و مرا از ستم هر کسی که می‌خواهد به من ستم کند برهانی، و هیبت و شوکت هر کسی که می‌خواهد مرا در هم شکند از من باز داری، و از شر هر شاه ستمگر، دشمن خشمگین، خوار شمرنده توانا، زورگوی لجباز، شیطان سمج، انسان سختگیر و حیلۀ هر حیلۀ گر مرا کفایت کنی؛ ای بردبار مهربان.

خداوندا، از تو مسئلت دارم به آن نامت که بنده و پیامبر تو صالح علیه السلام تو را بدان نام خواند، و او را از فرورفتن در زمین رهانیدی و بر دشمنش برتری دادی، و دعایش را مستجاب نمودی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و مرا از شر خواسته دشمنانم، و آنچه حسودانم می‌خواهند نجاتم دهی؛ و مرا با پشتیبانی خود از کفایت آنان برهانی، و با سرپرستی خود سرپرست من باشی، و با راهنمایی خود دلم را راهنمایی کنی، و با نگهداری خود یاریم فرمایی، و آنچه خشنودی تو در آن است نشانم دهی، و با بی‌نیازی خود بی‌نیازم گردانی؛ ای بردبار.

پروردگارا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که بنده و پیامبر و دوست تو ابراهیم علیه السلام - هنگامی که نمرود می‌خواست او را در آتش بیاندازد - تو را بدان نام خواند، و آتش را برای وی خنک و سلامت مقرر فرمودی و دعای او را پذیرفتی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد، و خاندان محمد، و بر من سرد گردانی سوزش آتش را، و زبانه‌های آن را برایم خاموش گردانی، و مرا از گرمای آن نگهداری؛ [خدایا] شعله‌های [برافروخته] دشمنانم را به تن و جانشان برگردان،

وَدَثَارِهِمْ وَتَرُدَّ كَيْدَهُمْ فِي نُحُورِهِمْ وَتُبَارِكَ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَنِيهِ
 كَمَا بَارَكْتَ عَلَيْهِ وَعَلَى إِلَهٍ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ .
 إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِسْمَاعِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 فَجَعَلْتَهُ نَبِيًّا وَرَسُولًا وَجَعَلْتَ لَهُ حَرَمَكَ مَنْسَكًا وَمَسْكَنًا
 وَمَأْوَىً وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤُهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ وَقَرَّبْتَهُ رَحْمَةً
 مِنْكَ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَفْسَحَ لِي فِي قَبْرِي وَتَحُطَّ عَنِّي وَزُرِّي وَتَشُدَّ لِي أَرْزِي
 وَتَغْفِرَ لِي ذَنْبِي وَتَرْزُقَنِي التَّوْبَةَ بِحَطِّ السَّيِّئَاتِ وَتَضَاعِفَ
 الْحَسَنَاتِ وَكَشِفَ الْبَلِيَّاتِ وَرَبِّحَ التَّجَارَاتِ وَدَفَعْ مَعْرَةَ
 السَّعَايَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ وَمُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ وَقَاضِي
 الْحَاجَاتِ وَمُعْطِي الْخَيْرَاتِ وَجَبَّارُ السَّمَاوَاتِ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتَ بِهِ ابْنَ خَلِيلِكَ إِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ الَّذِي نَجَّيْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ وَقَدَيْتَهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ وَقَلَّبْتَ
 لَهُ الْمِشْقَصَ حَتَّى نَاجَاكَ مُوقِنًا بِذَبْحِهِ رَاضِيًا بِأَمْرِ وَالِدِهِ
 فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤُهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُنَجِّبَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَبَلِيَّةٍ وَتَضْرِفَ عَنِّي
 كُلَّ ظُلْمَةٍ وَخِيَمَةٍ وَتَكْفِينَنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أُمُورِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي

و نیرنگ آنان را به گلوگاهشان بازگردان، و مبارک گردان هر آنچه بر من عطا فرموده‌ای همچنانکه بر او (پیامبر) و خاندان وی مبارک گردانیدی؛ حقا که تو بخشنده و ستوده و بزرگواری.

کردگارا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامی که اسماعیل علیه السلام تو را بدان نام خواند و [به خاطر آن] او را پیام آور و فرستاده خود قرار دادی، و حرم خودت را برایش جایگاه عبادت و سکونت و پناهگاه مقرر فرمودی، و دعایش را مستجاب کردی و از بریدن سر نجاتش دادی، و به خاطر رحمتت او را به خود نزدیک نمودی - و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و آرامگاهم را فراخ گردانی، و گناهم را بریزی، و پشتم را محکم گردانی و خطایم را ببخشی.

[و از تو می‌خواهم که] با ریزش گناهان و افزونی نیکی‌ها و برطرف نمودن گرفتاری‌ها و سود خرید و فروشها و دفع اثر سخن چینی‌ها، توبه و بازگشت نصیب گردانی؛ محققاً تو قبول کننده دعاها و فرود آورنده برکت‌ها [از آسمان] و برآورنده نیازها و بخشنده خیرات و فرمانروای آسمانها هستی.

بارخدایا، از تو درخواست می‌کنم به آن [نامی] که از تو درخواست نموده فرزند [ابراهیم] خلیل تو، اسماعیل علیه السلام، آن کسی که او را از قربانی شدن رهانیدی و با قربانی بزرگ او را فدیه (سربها) دادی، و چاقورا از وی برگردانیدی، و با تو مناجات و نیایش می‌کرد در حالی که به کشته شدن یقین داشت و به کار پدرش خشنود بود، و تو نیایش او را پذیرفتی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و مرا از هر بدی و گرفتاری نجات داده، و هر تاریکی و نومیدی را از من دور نمایی؛ و آنچه از کارهای دنیا و آخرت

وَمَا أُحَاذِرُهُ وَأَخْشَاهُ وَمِنْ شَرِّ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ ، بِحَقِّ آلِ يَس .
 إِلَهِي وَأَسْتَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَنَجَّيْتَهُ
 وَأَهْلَهُ مِنَ الْخَسْفِ وَالْهَدْمِ وَالْمَثَلَاتِ وَالشَّدَّةِ وَالْجُهْدِ وَأَخْرَجْتَهُ
 وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤُهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا
 قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ . وَأَنْ تَأْذَنَ لِي بِجَمْعِ مَا
 شُئْتَ مِنْ شَمْلِي وَتَقَرَّ عَيْنِي بِوَلَدِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَتُضْلِحَ لِي أُمُورِي
 وَتُبَارِكَ لِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي وَتُبَلِّغَنِي فِي نَفْسِي أَمَالِي وَأَنْ تُجِيرَنِي
 مِنَ النَّارِ وَتَكْفِيَنِي شَرَّ الْأَشْرَارِ بِالْمُصْطَفِينَ الْأَخْيَارِ الْأَيْمَةِ الْأَبْرَارِ
 وَنُورِ الْأَنْوَارِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَيْمَةِ
 الْمَهْدِيِّينَ وَالصَّفْوَةَ الْمُنتَجِبِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَتَرْزُقَنِي
 مُجَالَسَتَهُمْ وَتَمُنَّ عَلَيَّ بِمُرَاقَبَتِهِمْ وَتُوفِّقَ لِي صُحْبَتَهُمْ مَعَ أَنْبِيَائِكَ
 الْمُرْسَلِينَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ
 أَجْمَعِينَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَالْكَرُوبِيِّينَ .

إِلَهِي وَأَسْتَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي سَأَلْتَ بِهِ يَعْقُوبُ وَقَدْ كَفَّ بَصْرَهُ
 وَشُئْتَ جَمْعُهُ وَقَدْ قَرَأَ عَيْنُهُ فَإِسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤُهُ وَجَمَعْتَ
 شَمْلَهُ وَأَقْرَزْتَ عَيْنَهُ وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَأْذَنَ لِي بِجَمِيعِ مَا تَبَدَّدَ مِنْ

که برایم اهمیت دارد و آنچه که از آن در بیم و هراسم، و از شر همه آفریدگانت کفایت کنی، به خاطر خاندان پیامبر.

بارالها، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که لوط علیه السلام تو را بدان نام خواند، و تو او و خانواده‌اش را از فرورفتن در زمین و نابودی و تکه پاره شدن و سختی و رنج رهایی، و او و خانواده‌اش را از غم بزرگ بیرون آوردی و دعایش را مستجاب فرمودی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندانش، و مقرر فرمایی که پراکندگی‌هایم مبدل به اجتماع شود، و چشمم با فرزند و خانواده و دارایی روشن گردد؛ و کارهایم را اصلاح فرموده و همه حالاتم را مبارک گردانی و به آرزوهایم برسانی؛ و مرا از آتش پناه داده و از شر اشرار نگهداری.

[پروردگارا خواسته‌هایم را اجابت کن] به خاطر نیکان برگزیده که پیشوایان نیکوکار و فروغ روشنایی‌هایند، یعنی محمد و خاندان پاک و پاکیزه و نیک او، که پیشوایان راه یافته و برگزیده برگزیدگانتند، که درود خدا بر همه آنان باد؛ و [از تو می‌خواهم که] همنشینی ایشان را نصیب گردانی، و همراهی آنان را بر من منت بگذاری، و به من توفیق دهی که هم صحبت آنها به همراه پیامبران فرستاده، فرشتگان مقرب، و بندگان شایسته تو؛ و به همراه همه فرمانبرداران، و حاملان عرش و فرشتگانت باشم.

پروردگارا، از تو مسئلت دارم بدان نامت که یعقوب علیه السلام در هنگامی که بینایی چشمش را از دست داد و زندگیش پراکنده شد و فرزندش که روشنی چشم او بود گم شده بود، تو را بدان نام خواند و تو درخواست او را پذیرفتی و پراکندگی او را جمع، و چشمش را روشن و سختی و گزند را از او برطرف ساختی - و تو نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندانش، و اجازه فرمایی تا کارهای پراکنده من جمع گردد،

أَمْرِي وَتَقَرَّرَ عَيْنِي بِوَلَدِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَتُضْلِحَ شَأْنِي كُلَّهُ وَتُبَارِكْ
 لِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي وَتُبَلِّغْنِي فِي نَفْسِي وَأَمَالِي وَتُضْلِحَ لِي أَفْعَالِي
 وَتَمَنَّ عَلَى يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْمَعَالِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .
 إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ يُوسُفُ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنْ غِيَابَتِ الْجُبِّ وَكَشَفْتَ
 ضُرَّهُ وَكَفَيْتَهُ كَيْدَ إِخْوَتِهِ وَجَعَلْتَهُ بَعْدَ الْعُبُودِيَّةِ مَلِكًا وَاسْتَجَبْتَ
 دُعَاةً وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَدْفَعَ عَنِّي كَيْدَ كُلِّ كَايِدٍ وَشَرَّ كُلِّ حَاسِدٍ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُوسَى بْنُ
 عِمْرَانَ إِذْ قُلْتَ تَبَارَكَتْ وَتَعَالَيْتْ وَنَادَيْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
 الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْتَهُ نَجِيًّا وَضَرَبْتَ لَهُ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا وَنَجَّيْتَهُ
 وَمَنْ مَعَهُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
 وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاةً وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، أَسْأَلُكَ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعِيدَنِي مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ
 وَتُقَرِّبَنِي مِنْ عَفْوِكَ وَتُنَشِّرَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ مَا تُغْنِينِي بِهِ عَنْ
 جَمِيعِ خَلْقِكَ وَيَكُونَ لِي بَلَاغًا أَنَالُ بِهِ مَغْفِرَتَكَ وَرِضْوَانَكَ

و با فرزند و خانواده و دارائیم چشم مرا روشن گردانی، و تمام کارهایم را اصلاح و همه حالاتم را برکت دهی، و آرزوهایم را برآورده، و کارهایم را به صلاح برگردانی، و بر من ببخشی ای باکرامت و بزرگواری؛ سوگند به مهربانیت ای مهربانترین مهربانان.

خدایا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که بنده تو و پیامبرت یوسف علیه السلام تو را بدان نام خواند، پس او را از تاریکی چاه نجات دادی، و گرفتاریش را برطرف نمودی، و مکر برادرانش را کفایت کردی، و بعد از بردگی او را فرمانروا قرار دادی، و درخواست وی را پذیرفتی. و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه. که درود بفرستی بر محمد و خاندانش، و مکر و حيله هر حيله گر، و خطر هر حسدورز را از من برطرف نمایی؛ حقا که تو بر هر چیز توانایی.

بارالها، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که بنده و پیامبرت موسی بن عمران علیه السلام تو را بدان نام خواند، آنگاه که تو. خدای تبارک و تعالی. فرمودی: «و او را از طرف راست طور خواندیم و رازگویان او را نزدیک گردانیدیم»^۱ و راه خشک را در دریا برایش آماده کردی، و او و پیروانش را از بنی اسرائیل نجات دادی، و فرعون و هامان و لشگریان آنان را غرق نمودی، و درخواست وی را پذیرفتی. و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه. از تو می‌خواهم که درود بفرستی بر محمد و خاندان او، و از خطر آفریدگان پناهم دهی، و به گذشت خود نزدیکم گردانی؛ و نثار کنی بر من از فضل و کرمت آنچه مرا از همه آفریدگانت بسی نیاز گرداند، و برای من پیغامی باشد که [به وسیله آن] به بخشایش و خشنودی تو برسم؛

۱. سوره مریم، آیه ۵۲.

يَا وَلِيَّيَّيْ وَوَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ .

إِلَهِي وَاسْتَلِّكَ بِالْإِسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ دَاوُدُ
فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤُهُ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْجِبَالَ يُسَبِّحُنَ مَعَهُ بِالْعَشِيِّ
وَالْإِبْكَارِ وَالطَّيْرَ مَخْشُورَةً كُلُّ لَهُ أَوَابٌ وَشَدَدَتْ مُلْكُهُ وَآتَيْتَهُ
الْحِكْمَةَ وَقَضَلَ الْخِطَابَ وَالنَّتَ لَهُ الْحَدِيدَ وَعَلَّمْتَهُ صِنْعَةَ لَبُوسٍ
لَهُمْ وَغَفَرْتَ ذَنْبَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، اسْتَلِّكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُسَخِّرَ لِي جَمِيعَ أُمُورِي وَتُسَهِّلَ لِي
تَقْدِيرِي وَتَرْزُقَنِي مَغْفِرَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَتُدْفَعَ عَنِّي ظُلْمَ الظَّالِمِينَ
وَكَيْدَ الْكَاذِبِينَ وَمَكْرَ الْمَاكِرِينَ وَسَطَوَاتِ الْفَرَاعِنَةِ الْجَبَّارِينَ
الْحَاسِدِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَثِقَةَ الْوَائِقِينَ
وَذَرِيعَةَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَجَاءَ الْمُتَوَكِّلِينَ وَمُعْتَمَدَ الصَّالِحِينَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

إِلَهِي وَاسْتَلِّكَ اللَّهُمَّ بِالْإِسْمِ الَّذِي سَتَلَّكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ
سُلَيْمَانَ بْنَ دَاوُدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِذْ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي
مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ
دُعَاؤُهُ وَأَطَعْتَ لَهُ الْخَلْقَ وَحَمَلْتَهُ عَلَى الرِّيحِ وَعَلَّمْتَهُ مَنْطِقَ الطَّيْرِ
وَسَخَّرْتَ لَهُ الشَّيَاطِينَ مِنْ كُلِّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي

ای دوست و فرمانروای من و همه مؤمنان .
 پروردگارا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامی که بنده و پیامبرت داود علیه السلام تو را بدان نام خواند، پس نیایش او را پذیرفتی و کوهها را به فرمان او درآوردی [آنگونه] که سپیده‌دمان و شامگاهان با او تسبیح می‌گفتند، و مرغان را گردآوردی که همه به سوی او بازگشت کنند، و استوار نمودی فرمانروائیش را، و حکمت و داوری به او دادی، و آهن را برایش نرم کردی و ساختن سپر را یادش دادی و خطایش را آمرزیدی، و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان او، و تمام کارهایم را در اختیارم قرار دهی، و سرنوشتم را آسان گردانی، و آمرزش و بندگیت را روزیم گردانی، و ستم ستمگران و فریب فریبکاران و مکر حيله گران و زورگوئی فرعونهای دژخیم حسود را از من برطرف نما؛ ای امان دهنده بیمناکان، و ای پناه پناهندگان، و اطمینان بخش اطمینان‌کنندگان، و دست‌آویز مؤمنان، و امید متوکلان، و تکیه‌گاه شایستگان، و ای مهربانترین مهربانان .
 بارالها، و پروردگارا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامی که بنده و پیامبرت سلیمان فرزند داود علیه السلام [تو را بدان نام خواند و] از تو خواست، هنگامی که گفت: «پروردگارا، مرا ببخش و به من فرمانروائی ملکی را عطا کن که سزاوار کسی پس از من نباشد، همانا تو بسیار بخشنده‌ای»، پس درخواست وی را پذیرفتی، و آفریدگان را فرمانبردار او، و باد را مرکب وی قرار دادی، و زبان پرندگان را یادش دادی، و پریان از بنایان و غواصان را فرمانبردار او قرار دادی، و دیگران از شیاطین اغواگر] را در زنجیرها بستی .

الْأَصْفَادِ ، هَذَا عَطَاؤُكَ لَا عَطَاءُ غَيْرِكَ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ،
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهْدِيَ لِي قَلْبِي وَتَجْمَعَ لِي لُبِّي
 وَتَكْفِيَنِي هَمِّي وَتُؤْمِنَ خَوْفِي وَتَفُكَّ أَسْرِي وَتَشُدَّ أَرْزِي وَتُمَهِّلَنِي
 وَتُنْفِسَنِي وَتَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَتَسْمَعَ نِدَائِي وَلَا تَجْعَلَ فِي النَّارِ
 مَأْوَايَ وَلَا الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّي وَأَنْ تُوسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي وَتُحَسِّنَ خُلُقِي
 وَتُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فَإِنَّكَ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَوْلِي .

إِلَهِي وَاسْتَلُّكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ لَمَّا حَلَّ بِهِ
 الْبَلَاءُ بَعْدَ الصِّحَّةِ وَنَزَلَ السَّقَمُ مِنْهُ مَنَزِلَ الْعَافِيَةِ وَالضِّيقُ بَعْدَ
 السَّعَةِ وَالْقُدْرَةَ فَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَرَدَدْتَ عَلَيْهِ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ
 حِينَ نَادَاكَ دَاعِيًا لَكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ رَاغِبًا لِقَضِيكَ شَاكِيًا إِلَيْكَ رَبِّ
 إِنِّي مَسْنِي الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَائِهِ
 وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَ كُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ ضُرِّي وَتُعَافِيَنِي فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي
 وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي فِيكَ عَافِيَةٌ بَاقِيَةٌ شَافِيَةٌ كَافِيَةٌ وَافِرَةٌ هَادِيَةٌ نَامِيَةٌ
 مُسْتَعْنِيَةٌ عَنِ الْأَطِبَّاءِ وَالْأَدْوِيَةِ وَتَجْعَلَهَا شِعَارِي وَدِثَارِي وَتُمَتِّعَنِي
 بِسَمْعِي وَبَصَرِي وَتَجْعَلَهُمَا الْوَارِثَيْنِ مِنِّي إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .
 إِلَهِي وَاسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُونُسُ بْنُ مَتَّى فِي بَطْنِ

این بخشش توست، نه بخشش جز تو - و تو نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندانش، و دلم را هدایت فرمایی، و پراکندگی مرا جمع، و اندوهم را برطرف نمایی، و به ترس من ایمنی عطا کنی، و از اسارت [تن و دنیا] آزادم کنی و به من پشتوانه‌ای نیرومند، و مجال و راحتی بخشی، و خواسته‌ام را بپذیری، و فریاد مرا بشنوی؛ [پروردگارا از تو می‌خواهم که] جایگاهم را در آتش قرار ندهی، و دنیا را بزرگترین مقصدم نسازی، و روزی مرا فراوان، و رفتار مرا نیکو گردانیده، و گردنم را از آتش آزاد نمایی؛ حقا تو سرور و آقا و آرزوی من هستی. خدای من و پروردگارم، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که ایوب علیه السلام تو را بدان نام خواند، هنگامی که بعد از سلامتی به گرفتاری مبتلا شد، و به جای تندرستی برایش بیماری رسید، و تنگی و سختی را پس از گشایش دید، پس تو ناراحتی او را برطرف کردی، و خانواده‌اش را به او رساندی و همانند آن را [که از دست داده بود] برایش همراه نمودی، آنگاه که نیایشگرانه تو را خواند و مشتاقانه به سوی تو و امیدوارانه به فضل تو، به سوی تو شکایت آورد که: «خدای من، مرا رنج فرا گرفته و تو مهربانترین مهربانان هستی»، پس نیایش او را پذیرا شدی، و رنج وی را برطرف کردی، - و به او نزدیک بودی ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان او، و رنج مرا برطرف نمایی، و برای خودم، خانواده‌ام، دارائیم، فرزندانم و برادران دینی‌ام عافیتی عطا فرمایی جاودانه، شافی، کافی، کامل، هدایتگر، رشدکننده و بی‌نیازکننده از پزشکان و داروها؛ و آن [عافیت] را در ظاهر و باطنم قرار دهی، و مرا با گوش و چشمم بهره‌مند سازی، و آنها را وارثان من مقرر فرمایی؛ تحقیقاً تو بر همه چیز توانایی. پروردگارا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که یونس علیه السلام فرزند منی در شکم ماهی تو را بدان نام خواند،

الْحُوتِ حِينَ نَادَاكَ فِي ظُلُمَاتِ ثَلَاثِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ
 دُعَاؤُهُ وَأَنْبَتَ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ وَأَرْسَلْتَهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ
 يَزِيدُونَ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَتُدَارِكَنِي بِعَفْوِكَ فَقَدْ عَرِقتُ فِي
 بَحْرِ الظُّلْمِ لِنَفْسِي وَرَكِبْتَنِي مَظَالِمُ كَثِيرَةٌ لِحَلْقِكَ عَلَيَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتُرْنِي مِنْهُمْ وَأَعْتِقْنِي مِنَ النَّارِ وَاجْعَلْنِي مِنْ
 عُتَقَائِكَ وَطَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ فِي مَقَامِي هَذَا بِمَنِّكَ يَا مَنَّانُ .

إِلَهِي وَاسْتَلِّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ عِيسَى بْنُ
 مَرْيَمَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِذْ آيَدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَأَنْطَقَتْهُ فِي الْمَهْدِ
 فَأَخِيَا بِهِ الْمَوْتَى وَأَبْرَأَ بِهِ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِكَ وَخَلَقَ مِنْ
 الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَضَارَ طَائِراً بِإِذْنِكَ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا
 قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُفَرِّغَنِي لِمَا خُلِقْتُ
 لَهُ وَلَا تُشْغَلْنِي بِمَا قَدْ تَكَلَّفْتَهُ لِي وَتَجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ وَرُحَادِكَ
 فِي الدُّنْيَا وَمِمَّنْ خَلَقْتَهُ لِلْعَافِيَةِ وَهَنَاتُهُ بِهَا مَعَ كَرَامَتِكَ يَا كَرِيمُ
 يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ .

إِلَهِي وَاسْتَلِّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَصْفُ بْنُ بَرْخِيَا عَلَيَّ

و آنگاه که در تاریکی سه گانه تو را ندا کرد: «که نیست معبودی جز تو، پاک و منزهی تو، حقاً من از ستمکاران هستم»^۱ و تو مهربانترین مهربانان هستی؛ پس نیایش او را پذیرفتی، و برایش بوته کدویی رویاندی، و او را به سوی یکصد هزار تن، یا بیشتر فرستادی - و نزدیک او بودی ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان او، و نیایش مرا پذیرا باشی، و با بخشش خود مرا دریایی، زیرا که در دریای ستم به خویش غرق شدم، و بدهی های زیادی از آفریدگانت به گردنم هست؛ پس درود بفرست بر محمد و خاندان او و مرا به [وسیله] آنان پوشیده دار، و مرا از آتش آزاد فرما، و در این حال که هستم از آزادشدگان و رهایی یافتگان از آتش قرارم بده؛ به خاطر نیکی تو ای نیکو کننده. بارالها، از تو می خواهم به آن نامت که بنده و پیامبرت عیسی بن مریم علیه السلام در آن هنگام که او را به روح القدس یاری نموده و در گاهواره به سخن گفتن واداشتی، [و او] تو را بدان نام خواند، و به برکت آن و به اجازه تو مردگان رازنده و بیماران مبتلا به کوری مادرزاد و پیسی را شفا داد، و به فرمان تو از گِل همانند پرنده ساخته و به پرواز درآمد - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان او، و مرا برای آنچه آفریده ای فراغت بدهی، و بدانچه که آن را برای من تکلف قرار داده ای مشغولم نسازی، و مرا از عبادت کنندگان و بی اعتنایان در دنیا، و از آنان که برای عافیت آفریده ای و باکرامت خود گوارایشان فرموده ای قرارم بده؛ ای کریم و والا و بزرگ.

بارخدایا، از تو درخواست می کنم به آن نامت که آصف بن برخیا تو را بدان نام خواند

عَرْشِ مَلَكَهٖ سَبَا فَكَانَ أَقْلٌ مِنْ لَحْظَةِ الطَّرْفِ حَتَّى كَانَ مُصَوَّرًا
بَيْنَ يَدَيْهِ فَلَمَّا رَأَاهُ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ
فَاسْتَجَبْتَ دُعَاؤَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُكْفِرَ عَنِّي سَيِّئَاتِي وَتَقْبَلَ مِنِّي حَسَنَاتِي
وَتَقْبَلَ تَوْبَتِي وَتَتُوبَ عَلَيَّ وَتُعْنِيَ فَقْرِي وَتَجْبُرَ كَسْرِي وَتُخَيِّ
فُؤَادِي بِذِكْرِكَ وَتُخَيِّنِي فِي عَافِيَةٍ وَتُمِيتَنِي فِي عَافِيَةٍ .

إِلَهِي وَاسْتَلُّكَ بِالِاسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ زَكْرِيَّا عَلَيْهِ
السَّلَامُ حِينَ سَأَلَكَ دَاعِيًا لَكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ رَاجِيًا لِفَضْلِكَ فَقَامَ فِي
الْمِخْرَابِ يُنَادِي نِدَاءً خَفِيًّا فَقَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا
يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا فَوَهَبَتْ لَهُ
يَحْيَى وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤُهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبْقِيَ لِي أَوْلَادِي وَأَنْ تُمَتِّعَنِي بِهِمْ
وَتَجْعَلَنِي وَإِيَّاهُمْ مُؤْمِنِينَ لَكَ رَاغِبِينَ فِي ثَوَابِكَ خَائِفِينَ مِنْ
عِقَابِكَ رَاجِينَ لِمَا عِنْدَكَ، أَيَسِّرْ مِنَّا عِنْدَ غَيْرِكَ حَتَّى تُخَيِّنَنَا
حَيَوَةً طَيِّبَةً وَتُمِيتَنَا مَيْتَةً طَيِّبَةً إِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تُرِيدُ .

إِلَهِي وَاسْتَلُّكَ بِالِاسْمِ الَّذِي سَأَلْتَكَ بِهِ امْرَأَةٌ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ
رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ

و به برکت آن تخت ملکه سبا (بلقیس) را در کمتر از چشم بر هم زدن آورد، و [آن تخت] در برابر دیدگان قرار گرفت، و آنگاه که [بلقیس] آن را دید «گفته شد: آیا تخت تو همین است؟ گفت: مثل اینکه همین است»،^۱ پس درخواست او را پذیرفتی - و نزدیک وی بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد ﷺ و خاندانش، و گناهانم را بریزی، و نیکیهایم را بپذیری، و بازگشتم را قبول فرموده و توبه پذیرم باشی؛ و نیازمندیم را بی نیاز، و شکست مرا درست، و جانم را با یاد خود زنده گردانی، و زندگیم را و مرگم را در سلامتی قرار دهی.

پروردگارا، از تو مسئلت دارم به آن نامت که بنده و پیامبر تو زکریا علیه السلام تو را به آن نام خواند، هنگامی که از تو درخواست نمود و به سوی تو رغبت کرد و امیدوار به فضل تو بود؛ پس در محراب ایستاده و مخفیانه صدا زد و گفت: «خدایا بر من از نزد خودت فرزند و سرپرستی ببخش که وارث من و وارث خاندان یعقوب گردد و او را پسندیده گردان»،^۲ پس یحیی را به او بخشیدی و خواسته اش را برآورده کردی - و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان او، و فرزندانم را نگهداری و از آنان بهره مند گردانی؛ و مرا و ایشان را مؤمن به خودت، مشتاق به پاداش، بیمناک از عذابت، و امیدوار به آنچه نزد توست، و [همچنین] از کسانی که به آنچه در نزد غیر توست ناامیدند، قرار بده، تا ما را به زندگی پاکیزه زنده بداری و با مرگ پاکیزه بمیرانی؛ حَقّاً تو هر چه می خواهی می کنی. بارالها، از تو می خواهم با آن نام که زن فرعون تو را بدان نام خواند، هنگامی که گفت: «پروردگارا برای من نزد خودت خانه ای بنا کن در بهشت، و رهایی بخش مرا از فرعون و رفتارش،

۱. سوره نمل، آیه ۴۲.

۲. سوره مریم، آیه ۶.

وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَهَا دُعَائَهَا وَكُنْتَ مِنْهَا
قَرِيباً يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُقَرَّ عَيْنِي
بِالنَّظَرِ إِلَى جَنَّتِكَ وَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَوْلِيَايَكَ وَتُقَرَّ جَنِّي بِمُحَمَّدٍ
وَالِهِ وَتُوَسِّنِي بِهِ وَبِآلِهِ وَبِمُصَاحِبَتِهِمْ وَمُرَافَقَتِهِمْ وَتُمْكِّنَ لِي فِيهَا
وَتُنَجِّتَنِي مِنَ النَّارِ وَمَا أُعِدُّ لِأَهْلِهَا مِنَ السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ
وَالشَّدَائِدِ وَالْأَنْكَالِ وَأَنْوَاعِ الْعَذَابِ بِعَفْوِكَ يَا كَرِيمُ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَصِدِّيقَتُكَ
مَرْيَمُ الْبَتُولُ وَأُمُّ الْمَسِيحِ الرَّسُولِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِذْ قُلْتَ وَمَرْيَمُ
ابْنَتُ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَيْتَ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَّقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ وَكَانَتْ مِنَ الْقَائِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ
لَهَا دُعَائَهَا وَكُنْتَ مِنْهَا قَرِيباً يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُحْصِنَنِي بِحِصْنِكَ الْحَصِينِ وَتُخَجِّبَنِي بِحِجَابِكَ
الْمَنْبِيِّ وَتُخْرِزَنِي بِحِرْزِكَ الْوَثِيقِ وَتَكْفِينِي بِكَفَايَتِكَ الْكَافِيَةِ مِنْ
شَرِّ كُلِّ طَاغٍ وَظَلَمٍ كُلِّ بَاغٍ وَمَكْرٍ كُلِّ مَآكِرٍ وَعَدْرِ كُلِّ غَادِرٍ
وَسِحْرِ كُلِّ سَاحِرٍ وَجَوْرِ كُلِّ سُلْطَانٍ جَائِرٍ بِمَنْعِكَ يَا مَنْبِيعُ .

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ بِالْإِسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ وَصَفِيُّكَ
وَخَيْرَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ وَبَعِيثِكَ إِلَى بَرِيَّتِكَ

ورها ساز مرا از گروه ستمکاران»،^۱ پس درخواست وی را بر آوردی - و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمّد و خاندان او، و با دیدن بهشت و روی عزیزان و دوستانت چشم مرا روشن گردانی، و با محمّد و خاندانش شادمانم گردانی، و با آن حضرت و دودمان او و با همسخنی و همنشینی آنان مأنوسم نمایی، و در آنجا مکانم بدهی، و از آتش و آنچه برای اهل آن آماده شده - از غلها، زنجیرها، سختیها، گرفتاریها و شکنجه‌های گوناگون - با بخشش خودت نجاتم بدهی.

خدایا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که بنده و دوست تو مریم بتول و مادر مسیح پیامبر ﷺ تو را به آن نام خواند آنگاه که فرمودی: «و مریم دختر عمران بانویی که دامنش پاک بود و ما از روحمان در وجود او دمیدیم و او سخنان خدا و کتابهایش را گواهی داده و از عابدان شد»،^۲ پس درخواست وی را پذیرفتی - و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمّد و خاندان او، و مراد در دژ محکم خود وارد کنی، و در سرپرده خود مستورم نمایی، و در پوشش ثابت نگهدارم باشی؛ و با کفایت کافی خود، از بدی هر طغیانگر و ستم هر تجاوزگر و فریب هر فریبکار و نیرنگ هر نیرنگ‌باز و جادوی هر جادوگر و ستم هر فرمانروای ستمگر، با نگهداری خود ای نگهدارنده، کفایتم فرما.

خداوندا، از تو می‌خواهم به آن نام که بنده و پیامبر و برگزیده و مختار تو از آفرینش، و امین وحی و فرمان تو، و برانگیخته تو بر همه هستی،

۱. سوره تحریم، آیه ۱۱.

۲. سوره تحریم، آیه ۱۲.

وَرَسُولِكَ إِلَى خَلْقِكَ مُحَمَّدٌ خَاصَّتُكَ وَخَالِصَتُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَائِهِ وَأَيَّدْتَهُ بِجُنُودٍ لَمْ يَرَوْهَا وَجَعَلْتَ
 كَلِمَتَكَ الْعُلْيَا وَكَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا
 قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً زَاكِيَةً طَيِّبَةً نَامِيَةً
 بَاقِيَةً مُبَارَكَةً كَمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ أَبِيهِمْ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ وَبَارَكَ
 عَلَيْهِمْ كَمَا بَارَكْتَ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمْتَ عَلَيْهِمْ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَيْهِمْ وَزِدْتَهُمْ
 فَوْقَ ذَلِكَ كُلِّهِ زِيَادَةً مِنْ عِنْدِكَ وَاخْلُطْنِي بِهِمْ وَاجْعَلْنِي مِنْهُمْ
 وَاحْشُرْنِي مَعَهُمْ وَفِي زُمْرَتِهِمْ حَتَّى تَسْقِيَنِي مِنْ حَوْضِهِمْ
 وَتُدْخِلَنِي فِي جَنَّاتِهِمْ وَتَجْمَعَنِي وَإِيَّاهُمْ وَتُقَرَّ عَيْنِي بِهِمْ
 وَتُعْطِيَنِي سُؤْلِي وَتُبَلِّغَنِي أَمْأَلِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي
 وَمَخْيَايَ وَمَمَاتِي وَتُبَلِّغَهُمْ سَلَامِي وَتَرُدَّهُ عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ
 وَعَلَيْهِمُ السَّلَامَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتَهُ .

إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُنَادِي فِي أَنْصَافِ كُلِّ لَيْلَةٍ هَلْ مِنْ سَائِلٍ
 فَأُعْطِيَهُ أَمْ هَلْ مِنْ دَاعٍ فَأُجِيبَهُ أَمْ هَلْ مِنْ مُسْتَغْفِرٍ فَأَغْفِرَ لَهُ أَمْ
 هَلْ مِنْ رَاجٍ فَأُبَلِّغَهُ رَجَاهُ أَمْ هَلْ مِنْ مُؤَمِّلٍ فَأُبَلِّغَهُ أَمَلَهُ هَا أَنَا
 سَائِلُكَ بِفِنَائِكَ وَمِسْكِينُكَ بِبَابِكَ وَضَعِيفُكَ بِبَابِكَ وَفَقِيرُكَ
 بِبَابِكَ وَمُؤَمِّلُكَ بِفِنَائِكَ أَسْأَلُكَ نَائِلُكَ وَأَرْجُو رَحْمَتَكَ وَأُوَمِّلُ

و فرستاده تو بر همه خلق، [یعنی] محمد خاص و خالص تو، که درود خدا و سلامش بر او و خاندانش باد، تو را به آن نام خوانده، پس خواسته‌اش را بر آوردی، و او را با لشکریان نامریی یاری فرمودی، و فرمان خود را برتر، و سخن آنانی را که کفر ورزیده‌اند پست قرار دادی - و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان او، درودی پاک پاکیزه، بالنده، ماندگار و بابرکت، چنانکه درود فرستاده‌ای بر پدر آنان ابراهیم علیه السلام و خاندان وی؛ و مبارک گردان آنان را چنانکه ایشان را مبارک گرداندی، و سلام برسان آنان را چنانکه به ایشان سلام رساندی، و از نزد خود بالاتر از همه اینها [که گفته شد] برایشان افزون گردان.

و مرا با آنان همراه بگردان و از ایشان قرارم بده و با آنها و در صف ایشان محشورم فرما، تا مرا از حوض آنان سیراب نمایی و در گروه آنها قرارم دهی، و از آنان جدایم نکنی، و چشمم را با آنها روشن گردانی، و خواسته‌ام را عطا فرمایی، و در دین و دنیا و آخرت و زندگی و مرگ به آرزوهایم برسانی و سلام مرا به آنان برسانی، و سلام ایشان را برآیم برگردانی؛ سلام و رحمت و برکات خدا بر آنان باد.

خدایا، تو آن کسی هستی که در هر نیمه شب صدا می‌زنی: آیا درخواست کننده‌ای هست تا [آنچه می‌خواهد] به او ببخشم، یا درخواست کننده‌ای هست تا پذیرنده او شوم. یا کسی خواهان بخشایش هست تا او را پیام‌رزم، یا امیدواری هست تا او را به امیدش برسانم. یا آرزومندی هست تا به آرمانش برسانم.

بلی، من درخواست کننده درگاه تو، و خاک نشین و ناتوان و نیازمند و آرزومند درگاه توام، عطیة تو را می‌خواهم و مهربانیت را امیدوارم، و گذشت تو را آرزومندم،

عَفْوِكَ وَالْتِمَسُ عَفْرَانِكَ .

فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي سُؤْلِي وَبَلِّغْنِي أَمَلِي
وَاجْبُرْ فَقْرِي وَارْحَمْ عِضْيَانِي وَاعْفُ عَن ذُنُوبِي وَفُكِّ رَقَبَتِي مِنَ
الْمَظَالِمِ لِعِبَادِكَ رَكِبْتَنِي وَقَوِّ ضَعْفِي وَأَعِزِّ مَسْكِنَتِي وَثَبِّتْ وَطْأَتِي
وَاعْفِرْ جُزْمِي وَأَنْعِمْ بَالِي وَأَكْثِرْ مِنَ الْحَلَالِ مَالِي وَخِزْلِي فِي
جَمِيعِ أُمُورِي وَأَفْعَالِي وَرَضِينِي بِهَا وَارْحَمْنِي وَوَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ
وَالْأَمْوَاتِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدَّعَوَاتِ وَالْهَمْنِي مِنْ بَرِّهِمَا مَا اسْتَحِقُّ بِهِ
ثَوَابَكَ وَالْجَنَّةَ وَتَقَبَّلْ حَسَنَاتِهِمَا وَاعْفِرْ سَيِّئَاتِهِمَا وَاجْزِهِمَا
بِأَحْسَنِ مَا فَعَلَا بِي ثَوَابَكَ وَالْجَنَّةَ .

إِلَهِي وَقَدْ عَلِمْتُ يَقِيناً أَنَّكَ لَا تَأْمُرُ بِالظُّلْمِ وَلَا تَرْضَاهُ
وَلَا تَمِيلُ إِلَيْهِ وَلَا تَهْوَاهُ وَلَا تُحِبُّهُ وَلَا تَغْشَاهُ وَتَعْلَمُ مَا فِيهِ
هُؤُلَاءِ الْقَوْمُ مِنْ ظُلْمِ عِبَادِكَ وَبَغْيِهِمْ عَلَيْنَا وَتَعَدِّيهِمْ بِغَيْرِ حَقِّ
وَلَا مَعْرُوفٍ بَلْ ظُلْماً وَعُدْوَاناً وَزُوراً وَبُهْتَاناً فَإِنْ كُنْتَ جَعَلْتَ
لَهُمْ مَدَّةً لِأَبَدٍ مِنْ بُلُوغِهَا أَوْ كَتَبْتَ لَهُمْ أَجَلاً يَنَالُونَهَا فَقَدْ قُلْتَ
وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الصِّدْقُ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ
أُمُّ الْكِتَابِ فَأَنَا أَسْئَلُكَ بِكُلِّ مَا سَأَلْتَ بِهِ أَنْبِيَاءَكَ الْمُرْسَلُونَ

و عاجزانه بخشش تو را می‌خواهم.

پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و درخواست مرا عطا فرما، و به آرزویم برسان و نیازم را جبران فرما، و به گناهانم رحمت آور، و از گناهانم درگذر، و از آن حقوقی که بندگان بر ذمه من دارند آزاد گردان، و ناتوانیم را به نیرومندی، و بیچارگیم را به عزت، و جایگاهم را پا بر جا گردان.

گناه مرا ببخش، و خاطر من را آسوده گردان، و دارائیم را از حلال افزونتر فرما، و در همه کارها و کردارهایم خیر و خوبی قرار ده، و از این رهگذر خشنودم گردان؛ و بر من و پدر و مادرم و فرزندان آنها ساز مردان و زنان با ایمان و مسلمان و بر زندگان و مردگان ایشان - رحمت آور؛ حقاً تو شنونده دعاها هستی.

و نیکی کردن به پدر و مادر و آنچه را که [به وسیله آن] شایسته پاداش و بهشت تو کردم بر من الهام کن، و نیکیهای آنان را بپذیر، و بدیهای ایشان را بیامرز، و در برابر بهترین خوبیها که برایم انجام داده‌اند پاداش و بهشت عطا فرما. پروردگارا به حقیقت باور دارم، که هیچگاه به ستم کردن دستور نمی‌دهی، و بدان خشنود نمی‌شوی و به آن میل نداشته و آن را نمی‌خواهی و دوست نداری، و در پرده‌پوشی [ستم] نمی‌کنی؛ و آنچه را که آن گروه، از ستم بر بندگان روا می‌دارند می‌دانی، و زورگویی، تعدی و تجاوز به ناحق و بی‌حساب، بلکه ستمکاری و دشمنی و دروغ و بهتان آنان را بر ما می‌دانی.

پس اگر برای آنها دورانی و زمانی قرار داده‌ای که باید فرا برسد، و یا برایشان مهلتی قرار داده‌ای که باید تمام شود، تحقیقاً خود فرموده‌ای و فرمایش تو حق و وعده تو راست است: «خداوند محو و نابود می‌سازد آنچه را می‌خواهد و [یا] ثابت نگه می‌دارد؛ و ام‌الکتاب نزد اوست»^۱.

پس من از تو درخواست می‌کنم به همه آنچه پیامبران و فرستادگانت با آن از تو درخواست کرده‌اند،

۱. سوره رعد، آیه ۳۹.

وَرُسُلِكَ وَأَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتَكَ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحُونَ وَمَلَائِكَتَكَ
 الْمُقَرَّبُونَ أَنْ تَمَحُّوْا مِنِّي أُمَّ الْكِتَابِ ذَلِكَ وَتَكْتُبَ لَهُمُ الْإِضْمِخْلَالَ
 وَالْمَحَقَّ حَتَّى تَقْرَبَ أَجَالَهُمْ وَتَقْضِيَ مُدَّتَهُمْ وَتُذْهِبَ أَيَّامَهُمْ
 وَتُبَيِّرَ أَعْمَارَهُمْ وَتُهْلِكَ فُجَارَهُمْ وَتُسَلِّطَ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ حَتَّى
 لَا تَبْقَى مِنْهُمْ أَحَدًا وَلَا تُنَجِّيَ مِنْهُمْ أَحَدًا وَتُفَرِّقَ جُمُوعَهُمْ وَتُكِلَّ
 سِلَاحَهُمْ وَتُبَدِّدَ شَمْلَهُمْ وَتُقَطِّعَ أَجَالَهُمْ وَتَقْصِرَ أَعْمَارَهُمْ وَتُزَلِّزَ
 أَقْدَامَهُمْ وَتُطَهِّرَ بِلَادَكَ مِنْهُمْ وَتُظَهِّرَ عِبَادَكَ عَلَيْهِمْ فَقَدْ غَيَّرُوا
 سُنَّتَكَ وَنَقَضُوا عَهْدَكَ وَهَتَكُوا حَرِيْمَكَ وَأَتَوْا عَلَى مَا نَهَيْتَهُمْ
 عَنْهُ وَعَتَوْا عُنُوتًا كَبِيرًا وَضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأُذِّنْ لِجَمْعِهِمْ بِالشَّتَاتِ وَلِحَيِّهِمْ
 بِالنَّمَمَاتِ وَلِأَزْوَاجِهِمْ بِالنَّهَبَاتِ وَخَلِّصْ عِبَادَكَ مِنْ ظُلْمِهِمْ
 وَأَقْبِضْ أَيْدِيَهُمْ عَنْ هَضْمِهِمْ وَطَهِّرْ أَرْضَكَ مِنْهُمْ وَأُذِّنْ بِحَصْدِ
 نَبَاتِهِمْ وَاسْتِطْيَالِ شَافَتِهِمْ وَشَتَاتِ شَمْلِهِمْ وَهَدْمِ بُنْيَانِهِمْ يَا ذَا
 الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي وَإِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَرَبِّي وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَأَدْعُوكَ
 بِمَا دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَنَبِيُّكَ وَصَفِيَّاكَ مُوسَى وَهَارُونَ
 عَلَيْهِمَا السَّلَامُ حِينَ قَالَا ذَاعِبَيْنِ لَكَ رَاجِعَيْنِ لِقُضْلِكَ رَبَّنَا إِنَّكَ

و از تو می خواهم بدانچه بندگان شایسته‌ات و فرشتگان مقربت از تو خواسته‌اند، که این را از ام‌الکتاب محو و پاک کنی، و نابودی و از بین رفتن را برایشان رقم زنی، و اجلهای آنان را نزدیک گردانی، و مدتشان را تمام کنی، و روزهایشان را به پایان ببری، و به عمرشان پایان دهی، و گنهکارانشان را به هلاکت رسانی، و برخی از آنان را بر دیگری مسلط گردانی، تا آنجا که یکی از ایشان را باقی نگذاری، و فردی از آنها را نجات ندهی، و اجتماعشان را پراکنده سازی، و سلاحشان را کند و جمعشان را متفرق و اجلهایشان را نزدیک و عمرشان را کوتاه، و گامهایشان را سست نموده و سرزمینهایت را از آنان پاک سازی و بندگان را بر آنها پیروز گردانی.

زیرا آنان روش تو را برگرداندند، و پیمان تو را شکستند و حریمت را پایمال کردند، و آنچه [که آنان را از انجام آن] بازداشته‌ای به جا آوردند، و سرکشی بسیار بزرگی انجام دادند، و به گمراهی بسیار دوری گرفتار شدند.

پس بر محمّد و خاندانش درود فرست، و [در مورد دشمنانشان] فرمان ده که جمعشان پراکنده و زندگانشان مرده و زنان آنها گرفتار غارت شوند، و بندگان را از ستم آنان (دشمنان اهل بیت علیهم‌السلام) رهایی ده و دستشان را از پایمال کردن نگهدار و زمینت را از آنان پاک سازی کن، و به درو کردن کشتزارشان و ناتوان شدن [در بهبود] زخمهایشان و پراکندگی جمعشان و خرابی ساختمانهایشان فرمان بده؛ ای صاحب شکوه و بزرگواری.

ای خدای من و خدای همه چیز و پروردگار من و پروردگار همه چیز، از تو درخواست می‌کنم و می‌خوانم تو را به آنچه دو بنده و دو فرستاده و دو پیامبر و دو برگزیده‌ات موسی و هارون علیهم‌السلام تو را بدان خواندند، آنگاه که با امیدواری به فضل تو درخواست نمودند و گفتند: «پروردگارا،

أَتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا
 عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ
 فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ فَمَنْنْتَ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِمَا
 بِالْإِجَابَةِ لهُمَا إِلَى أَنْ قَرَعْتَ سَمْعَهُمَا بِأَمْرِكَ فَقُلْتَ اللَّهُمَّ رَبِّ قَدْ
 أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَطْمِسَ عَلَى أَمْوَالِ هَؤُلَاءِ
 الظُّلْمَةَ وَأَنْ تَشْدُدَ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَأَنْ تَحْصِفَ بِهِمْ بَرَكَ وَأَنْ تُغْرِقَهُمْ
 فِي بَحْرِكَ فَإِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا فِيهِمَا لَكَ وَآرِ الْخَلْقِ
 قُدْرَتِكَ فِيهِمْ وَبَطْشَتِكَ عَلَيْهِمْ فَافْعَلْ ذَلِكَ بِهِمْ وَعَجِّلْ لَهُمْ ذَلِكَ يَا
 خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَخَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَخَيْرَ مَنْ تَذَلَّتْ لَهُ الْوُجُوهُ
 وَرَفَعَتْ إِلَيْهِ الْأَيْدِي وَدُعِيَ بِاللُّسُنِ وَشَخَّصَتْ إِلَيْهِ الْأَبْصَارُ
 وَأَمَّتْ إِلَيْهِ الْقُلُوبُ وَنُقِلَتْ إِلَيْهِ الْأَقْدَامُ وَتُحَوِّكَمَ إِلَيْهِ فِي الْأَعْمَالِ .
 إِلَهِي وَأَنَا عَبْدُكَ أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَبْنَاهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ
 بِهِ بَلْ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تُرَكِّسَهُمْ عَلَى أُمَّ رُؤْسِهِمْ فِي رُبِّيَّتِهِمْ وَتُرَدِّيَهُمْ فِي مَهْوِي
 حُفْرَتِهِمْ وَارْمِهِمْ بِحَجَرِهِمْ وَذَكِّهِمْ بِمَشَاقِصِهِمْ وَاكْتَبُهُمْ عَلَى
 مَنَاخِرِهِمْ وَاحْنُقُهُمْ بِوَتْرِهِمْ وَازِدْهُمْ كَيْدَهُمْ فِي نُحُورِهِمْ وَأَوْبِقُهُمْ

به فرعون و سردمداران او در زندگی دنیا زینت و دارائیهای دادی، تا [بندگان را] از راه تو گمراه کنند؛ پروردگارا ناپدید کن دارائیهای آنان را و سخت گردان دلهایشان را، پس ایمان نمی آورند تا عذاب دردناک را ببینند»،^۱ پس بر آنها منت نهاده و انعام فرموده و دعا و نیایش آنان را اجابت نمودی و فرمانت را به گوش آنها رساندی و ای خدا و پروردگارا فرمودی: «حتماً درخواست شما پذیرفته شد پس پابرجا باشید و راه نادانان را پیروی نکنید»،^۲ [از تو درخواست می کنم که] بر محمّد و خاندانش درود بفرستی و دارائیهای آن ستمکاران را ناپدید نمایی و دلهایشان را سخت گردانی و آنها را در زمین فروبری و در دریا غرقشان سازی، چون آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست از آن توست و تو توانایی و سختگیری خودت را علیه آنان به مردم نشان داده ای، پس این راه چه زودتر در مورد آنان انجام بده.

[اینها را از تو می خواهم] ای بهترین کسی که مورد درخواست قرار می گیری و بهترین کسی که خوانده می شوی و بهترین کسی که صورتها در برابرش خضوع کرده و دستها به درگاهش بلند می شود و با زبانها خوانده شده، چشمها به سویش دوخته شده، دلها به سمت او میل کرده، گامها به طرف او برداشته می شود، و در رفتارها قضاوت به او برمی گردد.

بارالها، من بنده تو هستم و به برکت برترین نامهایت، بلکه به همه نامهایت از تو درخواست می کنم، که درود فرستی بر محمّد و خاندانش، و [دشمنان] آنها را با کله هایشان به چاله هایشان بیاندازی، و در پست ترین چاله و چاه [خود ساخته] شان هلاکشان گردانی؛ آنها را با سنگهای خودشان سنگباران کن، و در سرزمینشان سختگیری کن، و پوزه و بینی آنها را بر زمین بمال، و با تیر خودشان خفه شان کن، و نیرنگشان را در گلوی خودشان برگردان،

۱. سوره یونس، آیه ۸۸.

۲. همان، آیه ۸۹.

بِنِدَامَتِهِمْ حَتَّى يَسْتَخْذِلُوا وَيَتَضَائِلُوا بَعْدَ نِخْوَتِهِمْ وَيَنْقَمِعُوا
بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِمْ أَذْلَاءَ مَأْسُورِينَ فِي رَبِّقِ حَبَائِلِهِمُ الَّتِي كَانُوا
يُؤْمَلُونَ أَنْ يَرُونَا فِيهَا وَتُرِينَا قُدْرَتَكَ فِيهِمْ وَسُلْطَانَكَ عَلَيْهِمْ
وَتَأْخُذْهُمْ أَخْذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَكَ الْأَلِيمُ الشَّدِيدُ
وَتَأْخُذْهُمْ يَا رَبِّ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ فَإِنَّكَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ شَدِيدُ
الْعِقَابِ شَدِيدُ الْمِحَالِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ إِبْرَادَهُمْ عَذَابَكَ
الَّذِي أَعَدَدْتَهُ لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَمْثَالِهِمْ وَالطَّاعِينَ مِنْ نُظْرَائِهِمْ وَارْفَعْ
حِلْمَكَ عَنْهُمْ وَاخْلَلْ عَلَيْهِمْ غَضَبَكَ الَّذِي لَا يَقُومُ لَهُ شَيْءٌ وَأْمُرْ
فِي تَعْجِيلِ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ بِأَمْرِكَ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُؤَخَّرُ فَإِنَّكَ
شَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى وَعَالِمُ كُلِّ فُخْوَى وَلَا تَخْفَى عَلَيْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ
خَافِيَةٌ وَلَا تَذْهَبُ عَنْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَائِنَةٌ وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ
عَالِمٌ بِمَا فِي الضَّمَائِرِ وَالْقُلُوبِ .

وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ وَأُنَادِيكَ بِمَا نَادَاكَ بِهِ سَيِّدِي وَسَأَلْتُكَ بِهِ نُوحٌ
عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ قُلْتَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ أَجَلَ اللَّهُمَّ يَا رَبِّ أَنْتَ نِعْمَ الْمُجِيبُ وَنِعْمَ الْمَدْعُودُ
وَنِعْمَ الْمَسْئُولُ وَنِعْمَ الْمُعْطَى أَنْتَ الَّذِي لَا تُخَيِّبُ سَائِلَكَ وَلَا تَرُدُّ

و بر پشیمانی خودشان بازخواست فرما، تا پس از نخوت و خودبزرگ بینی، خوار و پست شوند، و بعد از بلند پروازی ترسو و ذلیل گردند، ذلیلانی که طناب هایشان به گردن خودشان پیچیده شده، همان [طناب‌هایی] که می‌خواستند ما را در آن گرفتار ببینند؛ و [از تو می‌خواهم] توانایی و تسلط خودت را علیه آنان نشان بدهی و گرفتارشان کنی «همانند گرفتاری آبادیهای ستمگر، حتماً مؤاخذه‌تو دردناک و سخت است»^۱ همانند گرفتن زورمند قدرتمند؛ همانا تو زورمند و توانمند، سخت عقوبت کننده و سخت عذاب دهنده هستی.

بارخدایا، بر محمد و خاندانش درود فرست، و عذابت را که برای ستمکاران همانندشان و طاغوت‌های همطرازشان آماده کرده‌ای زودتر برسان، و بردباریت را از آنان بردار، و خشمت را که در برابر آن هیچ چیزی تاب مقاومت ندارد بر آنها فرو ریز، و با دستوری که برگشت و تأخیر ندارد فرمان سریع [این درخواستها را] صادر فرما.
مسلماً تو گواه هر نجوی و سخن پنهانی، و دانای هر مفاد و مضمون هستی، و هیچ یک از پنهانکاری‌های آنان بر تو پوشیده نمی‌ماند و هیچ یک از اعمال خیانت‌کارانه آنها از نظر تو پنهان نیست، و تو بر پوشیده‌ها داناترین هستی، و بر آنچه در خاطر و دلها می‌گذرد دانایی.

پروردگارا، از تو درخواست می‌کنم و تو را می‌خوانم به آنچه سرورم نوح علیه السلام تو را خواند و از تو خواست آنگاه که تو - خدای تبارک و تعالی - فرمودی: «همانا نوح ما را خواند پس ما چه اجابت‌کنندگان خوبی هستیم»^۲.

آری! خدایا و پروردگارا، تو بهترین پذیرنده و بهترین خواننده شده و بهترین خواسته شده و بهترین بخشنده هستی، تو آنی که درخواست کننده را نومید نمی‌کنی و آنرا که امید بر تو بسته رد نمی‌کنی، و اصرارکننده را نمی‌رانی، و نیایش درخواست‌کننده را واپس نمی‌زنی و خواندن آرزومندت تو را

۱. برگرفته از سوره هود، آیه ۱۰۲.

۲. سوره صافات، آیه ۷۵.

رَاجِيكَ وَلَا تَطْرُدُ الْمُلِيحَ عَن بَابِكَ وَلَا تَرُدُّ دُعَاءَ سَائِلِكَ وَلَا تَمُلُ
دُعَاءَ مَنْ أَمَلَكَ وَلَا تَتَبَرَّمُ بِكَثْرَةِ حَوَائِجِهِمْ إِلَيْكَ وَلَا بِقَضَائِهَا لَهُمْ
فَإِنَّ قَضَاءَ حَوَائِجِ جَمِيعِ خَلْقِكَ إِلَيْكَ فِي أَسْرَعِ لَحْظٍ مِنْ لَمَحِ
الطَّرْفِ وَأَخْفِ عَلَيْكَ وَأَهْوَنُ عِنْدَكَ مِنْ جَنَاحِ بَعُوضَةٍ .

وَخَاجَتِي يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمُعْتَمِدِي وَرَجَائِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِي فَقَدْ جِئْتُكَ ثَقِيلَ الظَّهِيرِ
بِعَظِيمِ مَا بَارَزْتُكَ بِهِ مِنْ سَيِّئَاتِي وَرَكِبْتِي مِنْ مَظَالِمِ عِبَادِكَ مَا لَا
يَكْفِينِي وَلَا يُخَلِّصُنِي مِنْهَا غَيْرُكَ وَلَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ وَلَا يَمْلِكُهُ
سِوَاكَ فَاْمَحُ يَا سَيِّدِي كَثْرَةَ سَيِّئَاتِي بِسِيرِ عِبْرَاتِي بَلْ بِقَسَاوَةِ
قَلْبِي وَجُمُودِ عَيْنِي لَا بَلْ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَأَنَا
شَيْءٌ فَلْتَسَعْنِي رَحْمَتُكَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
لَا تَمْتَحِنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا بِشَيْءٍ مِنَ الْمِحَنِ وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ
لَا يَرْحَمُنِي وَلَا تُهْلِكُنِي بِذُنُوبِي وَعَجِّلْ خَلَاصِي مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ
وَادْفَعْ عَنِّي كُلَّ ظَلْمٍ وَلَا تَهْتِكْ سِتْرِي وَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ جَمْعِكَ
الْخَلَائِقَ لِلْحِسَابِ يَا جَزِيلَ الْعَطَاءِ وَالثَّوَابِ .

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُخَيِّرَنِي حَيَاةَ
السُّعْدَاءِ وَتُمِيتَنِي مِيتَةَ الشُّهَدَاءِ وَتَقْبَلَنِي قَبُولَ الْأَوْدَاءِ وَتَحْفَظَنِي

ملول نمی‌کند، و زیادی نیازهایشان به تو و برآوردن آنها، آزرده‌ات نمی‌سازد چون برآوردن نیازهای همهٔ آفریدگانت در کمتر از یک لحظه و در یک چشم به هم زدن، و سبک‌تر و آسان‌تر از یک بال مگس می‌باشد.

و ای سرورم و آقایم و تکیه‌گاهم و امیدم، نیاز من بر تو این است که درود فرستی بر محمد و خاندانش، و گناهم را ببخشی، پس به سوی تو آمده‌ام با گناهان بزرگ که پشتم را سنگین کرده و بار بردار حقوق بندگان نموده، و جز تو کسی مرا کفایت نکرده و نجات نمی‌بخشد، و جز تو کسی بر آن قادر و توانا نیست.

ای آقای من، زیادی گناهانم را با اشکهای اندکم پاک گردان، بلکه به سنگ دلی و خشکی چشمم؛ نه بلکه به مهربانی خودت که همه موجودات را در بر گرفته، و من نیز موجودی هستم، پس باید مهربانیت مرا هم در برگیرد. ای کارساز بنده‌نواز و ای مهربانترین مهربانان، مرا در این جهان با آزمایش سخت امتحان مفرما، و کسی را که بر من رحم نمی‌کند به من مسلط مگردان، و به گناهانم نابودم نکن، و به زودی از هر بدی نجاتم بده، و هر ستمی را از من دور ساز، و از من پرده دری نکن، و در روزی که همهٔ مردم را برای حساب جمع می‌کنی رسوایم مگردان؛ ای کسی که بخشش و پاداش بزرگ داری.

از تو درخواست می‌کنم که بر محمد و خاندانش درود فرستی و در زندگی همچون نیکبختان مرا زنده بداری، و در مرگ مانند شهیدان مرا بمیرانی، و مانند پذیرش دوستانت پذیرایم باشی،

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ مِنْ شَرِّ سَلَاطِينِهَا وَفُجَّارِهَا وَشِرَارِهَا
وَمُحِبِّيهَا وَالْعَامِلِينَ لَهَا وَمَا فِيهَا وَقِنِي شَرَّ طُغَايَاتِهَا وَحُسَادِهَا
وَبَاغِي الشِّرْكِ فِيهَا حَتَّى تَكْفِيَنِي مَكْرَ الْمَكْرَةِ وَتَفْقَأَ عَنِّي أَعْيُنَ
الْكُفْرَةِ وَتُفْحِمَ عَنِّي أَلْسُنَ الْفَجْرَةِ وَتَقْبِضَ لِي عَلَى أَيْدِي الظُّلْمَةِ
وَتُوهِنَ عَنِّي كَيْدَهُمْ وَتُحْمِتَهُمْ بِغَيْظِهِمْ وَتَشْغَلَهُمْ بِأَسْمَاعِهِمْ
وَأَبْصَارِهِمْ وَأَفْتِدَتِهِمْ وَتَجْعَلَنِي مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فِي أَمْنِكَ وَأَمَانِكَ
وَحِرْزِكَ وَسُلْطَانِكَ وَحِجَابِكَ وَكَتْفِكَ وَعِيَاذِكَ وَجَارِكَ وَمِنْ
جَارِ الشُّوْءِ وَجَلِيسِ الشُّوْءِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنْ وَلِيَّ اللهُ
الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ .

اللَّهُمَّ بِكَ أَعُوذُ وَبِكَ أَلُوذُ وَلَكَ أَعْبُدُ وَإِيَّاكَ أَرْجُو وَبِكَ أَسْتَعِينُ
وَبِكَ أَسْتَكْفِي وَبِكَ أَسْتَعِيثُ وَبِكَ أَسْتَنْقِذُ وَمِنْكَ أَسْأَلُ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَرُدَّنِي إِلَّا بِذَنْبٍ مَغْفُورٍ وَسَعِي مَشْكُورٍ
وَتِجَارَةٍ لَنْ تَبُورَ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلَ بِي مَا أَنَا
أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَأَهْلُ الْفَضْلِ وَالرَّحْمَةِ .

إِلَهِي وَقَدْ أَطَلْتُ دُعَائِي وَكَثُرَتْ خِطَابِي وَضِيقُ صَدْرِي حَدَانِي
عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَحَمَلَنِي عَلَيْهِ عِلْمًا مِنِّي بِأَنَّهُ يُجْزِيكَ مِنْهُ قَدْرُ الْمِلْحِ
فِي الْعَجِينِ بَلْ يَكْفِيكَ عَزْمُ إِرَادَةٍ أَنْ يَقُولَ الْعَبْدُ بِنِيَّةٍ صَادِقَةٍ

و در این جهان پست مرا از خطر شاهان، گناهکاران، پلیدان و دوستداران و کارگزاران برای دنیا نگهداری فرمایی.

و مرا از گزند طغیانگران و حسدورزان و بدخواهان دنیا نگهدار تا از نیرنگ فریبکاران کفایت کنی، و چشمان کافران را از من کور نمایی، و زبانهای پلیدان را از من خاموش گردانی، و دستهای ستمکاران را از من بازداری، و از فریب آنان امانم دهی، و آنها را به خشمشان بمیرانی، و به گوشها و چشمها و دلهایشان گرفتارشان نمایی.

و مرا از همه این امور در امن و امان و حصار و زیر فرمان و سراپرده و پناه و حمایت و کنار خودت قرار دهی، و از همسایه و همنشین بد [امانم دهی] همانا تو بر هر چیز توانایی: «حقاً سرپرست من خدایی است که کتاب را فرود فرستاده و او شایستگان را سرپرستی می‌کند»^۱.

بار خدایا! من به تو پناه آورده‌ام و به تو پناهنده‌ام، من فقط تو را می‌پرستم و فقط به تو امیدوارم و فقط از تو یاری می‌طلبم و کفایت امر خود را فقط از تو می‌خواهم؛ دادخواهی‌ام را از تو می‌طلبم و وسیله‌رهایی‌ام را از تو می‌خواهم و از تو مسئله دارم که بر محمد و آل محمد درود بفرستی و مرا - از درگاہت - برنگردانی، جز با گناهان آمرزیده شده، تلاش سپاسگزاری شده و تجارتی که هرگز به کساد و تباهی منجر نگردد؛ و با من همانگونه رفتار کنی که تو اهل آن هستی، نه آنگونه که من اهلش هستم؛ همانا که تو اهل تقوا، مغفرت، فضل و رحمت هستی.

بارالها، درخواستم به درازا کشید و گفتارم فزونی یافت، و تنگی سینه‌ام مرا به همه این درخواستها برانگیخت و بدان وادارم نمود، در حالی که من خوب می‌دانم که درخواست از تو به اندازه نمک خمیر بس است، بلکه عزم و اراده کافی است و اینکه بنده با نیت صادقانه

۱. سوره اعراف، آیه ۱۹۶.

وَلِسَانٍ صَادِقٍ يَا رَبِّ فَتَكُونَ عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِكَ بِكَ وَقَدْ نَاجَاكَ بِعَزْمِ
الْإِرَادَةِ قَلْبِي فَاسْتَلْتُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُقَرِّنَ
دُعَائِي بِالْإِجَابَةِ مِنْكَ وَتُبَلِّغَنِي مَا أَمَلْتُهُ فِيكَ مِنْ مَنَّةٍ مِنْكَ وَطَوَّلًا وَقُوَّةً
وَحَوْلًا لَا تُقِيمُنِي مِنْ مَقَامِي هَذَا إِلَّا بِقَضَاءِ جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ فَإِنَّهُ
عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَخَطَرُهُ عِنْدِي جَلِيلٌ كَثِيرٌ وَأَنْتَ عَلَيْهِ قَدِيرٌ يَا سَمِيعُ
يَا بَصِيرُ.

إِلَهِي وَهَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ وَالْهَارِبِ مِنْكَ إِلَيْكَ مِنْ
ذُنُوبٍ تَهْجَمْتُهُ وَعُيُوبٍ فَضَحْتُهُ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَانظُرْ إِلَيَّ نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ أَفُوزُ بِهَا إِلَى جَنَّتِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ عَطْفَةً
أُنْجُو بِهَا مِنْ عِقَابِكَ فَإِنَّ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ لَكَ وَبِيَدِكَ وَمَفَاتِيحُهُمَا
وَمَغَالِقُهُمَا إِلَيْكَ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ قَادِرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ هَيِّنٌ يَسِيرٌ
فَأفْعَلْ بِي مَا سَأَلْتُكَ يَا قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ ١.

١. مهج الدعوات للسيد ابن طاووس، ص ٢٨٠ ذكر ما نختاره من الدعاء لمولانا المهدي وعنه صلوات الله عليه
الدعا المعروف بدعاء العلوي المصري لكل شديدة وعظيمة. اخبر ابو الحسن علي بن حماد المصري، قال
اخبرني ابو عبدالله الحسين بن محمد العلوي، قال حدثني محمد بن علي العلوي الحسيني المصري، قال
اصابني غم شديد ودهمني امر عظيم من قبل رجل من اهل بلدي من ملوكه فخشيته خشية لم ارخ لنفسي

و زبان راستگو بگوید: ای خدا. پس تو در جایگاه گمان بندهات باشی و دلم با عزم و اراده با تو به مناجات پرداخته است.

پس از تو درخواست می‌کنم بر محمد و خاندانش درود فرستی و نیایشم را مقرون به اجابت گردانی، و مرا به آنچه از تو آرزو دارم برسانی زیرا که منت و قدرت و نیرو و توانایی از توست، و مرا از این جایگاهم [که هستم] جابه‌جا نکنی جز با برآوردن همه درخواستهایم، چون این کار بر تو آسان، و ارزش آن برای من بسیار بزرگ است، و تو بر آن توانا هستی ای شنوای بینا.

پروردگارا، این جایگاه پناهنده به تو از آتش است، و فرار کننده از تو به سوی تو از گناهایی که به او هجوم آورده، و کاستی‌هایی که او را رسوا نموده است؛ پس بر محمد و خاندانش درود فرست، و با نگاه مهربانانه به من نگاه کن تا به برکت آن به بهشت تو برسم، و با یک مهربانی از عذاب رهائیم بخش، زیرا بهشت و دوزخ از آن تو و در دست توست و کلیدهای باز و بسته شدن آنها نزد توست و تو بر آن توانایی و برای تو سهل و آسان است، پس آنچه از تو درخواست نمودم برایم عطا فرما ای قدرتمند؛ و حول و قوه‌ای نیست مگر برای خدای برتر بزرگ؛ و خدا برای ما کافی است و وکیل خوبی است و سرور خوب و کارساز خوب؛ سپاس بر خدای پرورنده جهانیان، و درود خدا بر آقای ما محمد و خاندان پاکش باد.

« منها مخلصاً فقد صدت مشهد ساداتی و ابائی صلوات الله عليهم بالمعائر لا تذا بهم و عائناً بقبورهم و مستجيراً من عظیم سطوة من كنت اخافه واقمت بها خمسة عشر يوماً ادعو واتضرع ليلاً ونهاراً فتراني لي قائم الزمان وولي الرحمن عليه وعلى ابائه افضل التحية والسلام، وقال: اذا كان ليلة الجمعة فاغتسل وصل صلواتك فاذا فرغت من سجدة الشكر فقل وانت بارك على ركبتيك وادع بهذا الدعاء مبتهلاً. قال وكان باتيني خمس ليال متواليات يكرر عليّ القول وهذا الدعاء حتى حفظته واتقطع مجيئه ليلة الجمعة فقممت واغتسلت وغيّرت ثيابي وتطيبت وصلّيت ما وجب عليّ من صلوة الليل وجثوت على ركبتي فدعوت الله تعالى بهذا الدعاء فاتاني عليه السلام لية السبب كهينة التي باتيني فقال لي: قد اجيببت دعوتك يا محمد وقتل عدوك واهلكه الله عزوجل عند فراغك من الدعاء. قال فلما اصبحت لم يكن لي همة غير وداع ساداتي صلوات الله عليهم والرحلة نحو المنزل الذي هربت منه فلما بلغت بعض الطريق اذا رسول اولادي وكتبهم بان الرجل الذي هربت منه قتل ووجد مذبوحاً من قفاه فلما واقبت المنزل وسألت عنه فاذا هو عند فراغي من الدعاء. وبعار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٦٧-٢٧٨ و كلمة الامام المهدي، ص ٢٧٢-٢٨٦ والبلد الامين، ص ٣٩٣-٤٠٢.

وَمَزَعَا لِرَبِّكَ

صَلَوَاتُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ حُجَّةِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ، الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيثَاقِ ، الْمُضْطَفَى فِي الظَّلَالِ ،
الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ الْبَرِيءِ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ ، الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجَاةِ ،
الْمُرْتَجَى لِلشَّفَاعَةِ ، الْمَفْوُضِ إِلَيْهِ دِينُ اللَّهِ اللَّهُمَّ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَ
عَظِّمْ بُرْهَانَهُ وَ أَفْلِحْ حُجَّتَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَأَضِئْ نُورَهُ وَبَيِّضْ
وَجْهَهُ وَاعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالذَّرَجَةَ وَالْوَسِيلَةَ الرَّفِيعَةَ وَ
ابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً يَغِيبُهُ بِهِ الْأَوْلُونَ وَ الْأَخْرُونَ .

وَ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ قَائِدِ الْغُرِّ
الْمُحَجَّلِينَ وَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ . وَ صَلِّ عَلَى
الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ . وَ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَارِثِ
الْمُرْسَلِينَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ . وَ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ

۵

نیایش آن حضرت
در صلوات روز جمعه
«دعای ضراب اصفهانی»

به نام خدای کارساز بنده نواز

پروردگارا، درود فرست بر محمد سرور فرستادگان و آخرین پیامبران و
حجّت و الگوی خدای جهانیان، برگزیده روز میثاق و عالم اظّله، پاک شده از
هر آفت، دور از هر کاستی، آرزو شده برای نجات، امید برای شفاعت، و
کسی که آئین خدا بر او واگذار شده است.

خدایا، بنیادش را بلند و دلیلش را سترگ و برهانش را آشکار و واضح و
درجه او را والا و روشنایی او را درخشنده و چهره اش را سپید گردان، و به او
برتری و والایی و میانجیگری و درجه بلند عطا فرما، و به جایگاه شایسته‌ای
برانگیز که اولین و آخرین، از این رهگذر بر او غبطه خورند.

و درود فرست بر امیر مؤمنان و وارث پیام آوران و پیشوای سپید رویان
تابناک و سرور اوصیا و حجّت و الگوی پرورنده جهانیان، و درود فرست بر
حسن بن علی پیشوای مؤمنان و وارث پیامبران و حجّت پروردگار جهانیان،
و درود فرست بر حسین بن علی پیشوای مؤمنان و وارث رسولان و حجّت
خدای جهانیان.

و درود بفرست بر علی بن حسین

سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَإِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ . وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ
 الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ . وَصَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
 إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ . وَصَلِّ
 عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ . وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ
 الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ . وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
 إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ . وَصَلِّ
 عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ . وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْخَلْفِ
 الصَّالِحِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ إِمَامِ الْهُدَى وَإِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ
 الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَيِّمَةِ الْهَادِينَ الْعُلَمَاءِ
 الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ الْمُتَّقِينَ دَعَائِمِ دِينِكَ وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ
 وَتَرَاجِمَةِ وَحْيِكَ وَحُجَجِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخُلَفَائِكَ فِي أَرْضِكَ

پیشوای مؤمنان و وارث پیامبران و حجّت خدا بر جهانیان، و درود فرست
بر محمّد بن علی پیشوای مؤمنان و وارث پیام آوران و حجّت خدا بر جهانیان،
و درود فرست بر جعفر بن محمّد پیشوای مؤمنان و وارث رسولان و حجّت
خدا بر جهانیان، و درود فرست بر موسی بن جعفر پیشوای مؤمنان و وارث
پیامبران و حجّت خدا بر جهانیان، و درود فرست بر علی بن موسی پیشوای
مؤمنان و وارث پیام آوران و حجّت خدا بر جهانیان، و درود فرست بر
محمّد بن علی پیشوای مؤمنان و وارث رسولان و حجّت خدا بر جهانیان،
و درود فرست بر علی بن محمّد پیشوای مؤمنان و وارث پیامبران و حجّت
خدا بر جهانیان، و درود فرست بر حسن بن علی پیشوای مؤمنان و
وارث پیامبران و حجّت خدا بر جهانیان، و درود فرست بر جانشین
راهنما و راهنمایی شده پیشوای مؤمنان و وارث پیام آوران و حجّت خدا
بر جهانیان.

بارخدایا، درود فرست بر محمّد و خاندانش پیشوایان هدایتگر و دانایان
راستگوی و نیکان خویشتن دار، استوانه‌های آئین تو و پایه‌های توحید تو
و ترجمان وحی تو و الگوهای تو بر آفریدگانت، و جانشینان تو در
زمین تو؛

الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَاضْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ وَازْتَضَيْتَهُمْ
لِدِينِكَ وَحَصَصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَجَلَّلْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ وَغَشَّيْتَهُمْ
بِرَحْمَتِكَ وَرَبَّيْتَهُمْ بِنِعْمَتِكَ وَغَدَّيْتَهُمْ بِحِكْمَتِكَ وَالْبَسْتَهُمْ نُورَكَ
وَرَفَعْتَهُمْ فِي مَلَكُوتِكَ وَحَقَّقْتَهُمْ بِمَلَائِكَتِكَ وَشَرَّفْتَهُمْ بِنَبِيِّكَ
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ صَلَوَةٌ
كَثِيرَةٌ دَائِمَةٌ طَيِّبَةٌ لَا يُحِيطُ بِهَا إِلَّا أَنْتَ وَلَا يَسَعُهَا إِلَّا عِلْمُكَ وَلَا
يُخَصِّبُهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ.

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ الْمُخَيَّرِ سُنَّتِكَ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ الدَّاعِي
إِلَيْكَ الدَّلِيلِ عَلَيْهِ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ وَ
شَاهِدِكَ عَلَى عِبَادِكَ.

اللَّهُمَّ أَعِزِّ نَصْرَهُ وَمُدِّ فِي عُمُرِهِ وَزَيِّنِ الْأَرْضَ بِطُولِ بَقَائِهِ،
اللَّهُمَّ اكْفِهِ بَغْيَ الْخَاسِدِينَ وَاعِذْهُ مِنْ شَرِّ الْكَائِدِينَ وَازْجُرْ عَنْهُ
إِرَادَةَ الظَّالِمِينَ وَخَلِّصْهُ مِنْ أَيْدِي الْجَبَّارِينَ.

اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَشَبِيعَتِهِ وَرَعِيَّتِهِ وَخَاصَّتِهِ
وَعَامَّتِهِ وَعَدُوَّهُ وَجَمِيعِ أَهْلِ الدُّنْيَا مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ وَتَسْرُّ بِهِ
نَفْسُهُ وَبَلِّغْهُ أَفْضَلَ مَا أَمَلَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

کسانی که برای خودت اختیار کردی و آنان را بر بندگانت برگزیدی و بر آئین خودت آنها را پسندیدی، و به شناخت خودت اختصاصشان دادی، و با کرامت خویش شکوهمندشان گردانیدی، و در مهربانیت غوطه‌ورشان نمودی، و به نعمت پرورششان دادی، و با حکمتت سیرایشان کردی، و در سراپرده نورت قرارشان دادی، و در اوج ملکوتت آنان را بسالا بردی، و با فرشتگانت دوروبرشان را گرفتی، و با پیامبر شرافتمندشان نمودی، درود تو بروی و خاندانش.

پروردگارا، درود فرست بر او و بر آنان، درودی فراوان، جاویدان و پاکیزه که جز تو کسی بر آن احاطه ندارد، و جز علم تو کسی آن را در نیابد و جز تو کسی آن را نمی‌تواند بشمارد.

بارالها، درود فرست بر ولی خودت که زنده کننده روش تو، قیام کننده به فرمان تو، دعوت کننده به سوی تو، راهنمایی کننده بر تو، حجت تو بر بندگانت، و جانشین تو در روی زمینت، و گواه تو بر بندگانت می‌باشد.

پروردگارا پیروزی‌اش را محکم و عمرش را طولانی و زمین را به [وسیله] طولانی شدن زندگیش بیارای؛ خدایا او را از ستم حسدورزان نگهدار، و او را از خطر نیرنگ‌بازان پناه ده، و خواسته زورگویان را از او دور نما، و از چنگال سرکشان رهایش ساز.

خداوندا، در مورد خودش و فرزندان و پیروانش و زیردستانش و نزدیکترها و دورترهایش و دشمنانش و همه اهل جهان، آنچه که چشمش را روشن کند و دلش را شادمان گرداند به او عطا فرما، و او را به برترین آرزوهایش در دنیا و آخرت برسان؛ حقاً تو بر هر چیز توانایی.

اللَّهُمَّ جَدِّدْ بِهِ مَا مَحَىٰ مِنْ دِينِكَ وَأَخِي بِهِ مَا بَدَّلَ مِنْ كِتَابِكَ
وَأَظْهِرْ بِهِ مَا غَيَّرَ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّىٰ يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَ عَلَىٰ يَدَيْهِ
غَضَبًا جَدِيدًا خَالِصًا مُخْلِصًا لَا شَكَّ فِيهِ وَلَا شُبُهَةَ مَعَهُ وَلَا
بَاطِلَ عِنْدَهُ وَلَا بِدْعَةَ لَدَيْهِ .

اللَّهُمَّ نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَهْدِّ بِرُكْنِهِ كُلَّ بِدْعَةٍ وَ اهْدِمِ
بِعِزَّتِهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ وَ اقْصِمِ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ وَأَخْمِدْ بِسَيِّفِهِ كُلَّ نَارٍ وَ
اهْلِكْ بِعَذْلِهِ كُلَّ جَوْرٍ وَأَجِرْ حُكْمَهُ عَلَىٰ كُلِّ حُكْمٍ وَ أَذِلَّ
بِسُلْطَانِهِ كُلَّ سُلْطَانٍ .

اللَّهُمَّ أَذِلَّ كُلَّ مَنْ نَاوَاهُ وَ اهْلِكْ كُلَّ مَنْ عَادَاهُ وَ امْكُرْ بِمَنْ كَادَهُ
وَ اسْتَأْصِلْ مَنْ جَحَدَ حَقَّهُ وَ اسْتَهَانَ بِأَمْرِهِ وَ سَعَىٰ فِي إِطْفَاءِ نُورِهِ
وَ آرَادَ إِخْمَادَ ذِكْرِهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَىٰ وَ عَلَىٰ الْمُرْتَضَىٰ وَ فَاطِمَةَ
الزَّهْرَاءِ وَ الْحَسَنِ الرِّضَا وَ الْحُسَيْنِ الْمُصْطَفَىٰ وَ جَمِيعِ الْأَوْصِيَاءِ
مَضَابِيحِ الدُّجَىٰ وَ أَغْلَامِ الْهُدَىٰ وَ مَنَارِ التَّقَىٰ وَ الْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
وَ الْحَبْلِ الْمَتِينِ وَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ .

وَ صَلِّ عَلَىٰ وَلِيِّكَ وَ وِلَاةِ عَهْدِكَ وَ الْأَيْمَةِ مِنْ وُلْدِهِ وَ مُدِّ فِي
أَعْمَارِهِمْ وَ زِدْ فِي أَجَالِهِمْ وَ بَلِّغْهُمْ أَفْضَلَ أَمَالِهِمْ دِينًا وَ دُنْيَاً

بارخدايا، به برکت وی آنچه از آئين تو از بين رفته است باز آور، و آنچه از کتاب تو کم و زياد شده دوباره زنده کن، و چيزی که از رهگذر آن دستورهای تو تغيير داده شده است آشکار فرما، تا اينکه آئين تو به برکت او و با دستان او شادابی و تازگی و نابی و بی پيرايگی را باز يابد، که شک و شبهه‌ای در آن نباشد و باطلی نزدش نبوده و بدعتی در پيش آن نباشد.

خداوندا، با فروغ او هر تاریکی را روشن بگردان، و به پشتوانه او هر بدعتی را از بيخ برکن، و با توانائی او هر گمراهی را ویران کن؛ و هر گردنکشی را به وسیله وی درهم شکن، و هر آتش [فتنه‌ای] را با شمشیر او خاموش ساز، و با دادگری او هر ستمگری را نابود گردان، و فرمانش را بر هر فرمانی برتری ده، و با فرمانروایی او هر فرمانروا را خوار گردان.

خدايا، هر که با او مخالفت کند ذلیل کن، و هر که با وی دشمنی کند نابود گردان، و هر که به او نیرنگ زند پاسخش ده، و هر که حقش را انکار نماید و فرمانش را سبک شمارد، و در پی خاموش کردن نور او تلاش نماید، و اراده فراموش نمودن یاد او را [در اذهان] داشته باشد ریشه‌اش را برکن.

کردگارا، درود فرست بر محمد مصطفی، علی مرتضی، فاطمه زهرا، حسن پسندیده، حسین برگزیده و همه جانشینان او، [آنانکه] چراغهای روشنگر تاریکی و نشانه‌های هدایت و مشعلهای تقوی، و دستگیره استوار و رشته ناگسستنی و راه راست [به سوی تو هستند].

و بر ولی خودت، و والیان عهد او، و پیشوایان از فرزندانش درود فرست، و عمر آنان را طولانی و بر مدت زندگیشان بیفزای و در دین و دنیا

وَ آخِرَةٌ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱

١. مصباح المتهجد للشيخ الطوسي، ص ٣٦٣ وفي كتابه الغيبة، ص ١٦٨ والبسند الأمين، ص ٧٩ وبحار الأنوار، ج ٥٢، ص ١٧ وجمال الأسبوع للسيد ابن طاووس، ص ٥٠٠، روى شيخ الطائفة عن الحسين بن عبيدالله عن محمد بن احمد بن داود و هرون بن موسى التلمكبرى، قال اخبرنا ابو العباس احمد بن علي الرازي الخصيب الأيادي فيما رواه في كتاب الشفاء والجلاء عن ابي الحسين محمد بن جعفر الأسدي رضي الله عنه، قال حدثني الحسين بن محمد بن عامر الأشعري القمي، قال حدثني يعقوب بن يوسف الضراب النساني في منصرفه من اصفهان، قال حججت في سنة احدى وثمانين و مأتين وكنت مع قوم مخالفيين من اهل بلادنا فلما ان قد منامكة تقدم بعضهم فاكثرى لنا داراً في زقاق بين سوق الليل وهي دار خديجة عليها السلام تسمى دار الرضا عليه السلام وفيها عجوز سمراء فسألتهما لما وقفت على أنها دار الرضا عليه السلام ما تكونين من اصحاب هذه الدار ولم سميت دار الرضا عليه السلام فقالت انا من مواليهم وهذه دار الرضا علي بن موسى عليهما السلام اسكنيها الحسن بن علي عليهما السلام فأتى كنت في خدمته فلما سمعت ذلك منها انست بها واسررت الأمر عن رفقاتي المخالفيين فكنت اذا انصرفت من الطواف بالليل انام معهم في الدار ونفلق الباب ونلقى خلف الباب حجراً كبيراً كنا نديره خلف الباب فرأيت غير ليلة ضوء السراج في الزواق الذي كنا فيه شبيهاً بضوء المشعل ورأيت الباب قد انفتح ولا اري احداً فتحه من اهل الدار ورأيت رجلاً ربيعة اسمر الى الصفرة ما هو قليل اللحم في وجهه سجادة عليه قميصان وازار رقيق قد تقنع به فصعد الى غرفة في الدار حيث كانت العجوز تسكن وكانت تقول لنا لا يصعد احد الى الغرفة وكنت اري الضوء الذي رأيت يضيء في الزواق على الدرجة عند صعود الرجل الى الغرفة التي يصعد بها ثم اراه في الغرفة من غير ان اري السراج بعينه وكنا نراه يدخل ويخرج ويجيب الى الباب والحجر خلف الباب على حاله ووقعت في نفسي هيبة فتلطفتم العجوز واحببت ان اقف على خير الرجل فقلت لها يا فلانة اني احب ان اسئلك وافاوضك من غير حضور من معي فقالت لي مسرعة وانا اريد ان اسر اليك شيئاً فلم يتهيأ لي ذلك من اجل اصحابك فقلت ما اردت ان تقولي فقالت يقول لك - ولم تذكر احداً - لا تخاشن اصحابك وشركائك ولا تلاحمهم فانهم اعدائك ودارهم. فقلت لها من يقول؟ فقالت، وانا اقول فلم اجتره لما دخل قلبي من الهيبة فقلت ائى اصحابي تعنين فقال شركائك الذين في بلدك وفي الدار معك، وكان جرى بيني وبين الذين معي في الدار عتب في الدين فسموا بي حتى هربت واستترت فقلت لها ما تكونين انت من الرضا عليه السلام فقالت انا كنت خادمة للحسن بن علي عليهما السلام

←

و آخرت به آخرين آرزوهايشان برسان؛ حقاً تو بر هر چيز توانايي.

← فلما استيقنت ذلك قلت لأسئلتها عن الغائب فقلت بالله عليك رأيتك بعينك؟ فقال يا اخي لم اراه بعيني فأتى خرجت واختي حبلى وبشرنى الحسن بن على عليهما السلام بأتى سوف اراه فى اخر عمري وقال لى تكونين له كما كنت لى وانا اليوم منذ كذا بمصر وانما قدمت الآن بكتابة ونفقة وجه بها لى على يد رجل من اهل خراسان لا يفصح بالعريبة وهى ثلثون ديناراً وامرني ان احج ستنى هذه فخرجت رغبة منى فى ان اراه فوقع فى قلبى ان الرجل الذى كنت اراه يدخل ويخرج هو هو، فاخذت عشرة دراهم صحاح فيها ستة رضوية من ضرب الرضا عليه السلام وكنت نذرت ان التى فى مقام ابراهيم عليه السلام وقلت فى نفسى ادفعها الى قوم من ولد فاطمة عليها السلام افضل فقلت لها ادفعى هذه الدرهم الى من يستحقها من ولد فاطمة عليها السلام وكان فى نيتى ان الذى رأيت هو الرجل وانها تدفها اليه فاخذت الدرهم وصعدت وبقيت ساعة ثم نزلت فقالت يقول لك ليس لنا فيها حق اجعلها فى الموضع الذى نويت ولكن هذه الرضوية خدمنا بدلها والقها فى الموضع الذى نويت فقلت ثم كانت معى نسخة توقيع خرج الى القاسم بن العلاء بأذر بيجان فقلت لها تعرضين هذه النسخة على انسان قدرأى توقيعات الغائب عليه السلام فقالت ناولنى فأتى اعرفه فاريتها النسخة وظننت ان المرنة تحسن ان تقرأها فقالت لايمكننى ان اقرأها فى هذا المكان فصعدت الغرفة ثم نزلت فقالت صحيح، واذا صلّيت فصلّ عليهم كلّهم وسّمهم فلما كان من الغد نزلت ومعها دفتر صغير فقالت يقول لك اذا صلّيت على النبى صلى الله عليه وآله فصلّ عليه وعلى اوصيائه على هذا النسخة فاخذتها وكنت اعلم بها.

وَمِنْ غَايَةِ رَغَائِبِكَ

دُعَاءُ لِقَضَاءِ الْحَوَائِجِ

اللَّهُمَّ إِنْ أَطَعْتُكَ فَالْمَخْمِدَةُ لَكَ وَإِنْ عَصَيْتُكَ فَالْحُجَّةُ لَكَ مِنْكَ
الرُّوحُ وَمِنْكَ الْفَرْجُ سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَشَكَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ
وَعَفَرَ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ
الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ الْإِيمَانُ بِكَ لَمْ أَتَّخِذْ لَكَ وَلِداً وَلَمْ أَدْعُ لَكَ
شَرِيكاً مَنَّا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لِأَمْنًا مِنِّي بِهِ عَلَيْكَ وَقَدْ عَصَيْتُكَ يَا
إِلَهِي عَلَيَّ غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ وَلَا الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِيَّتِكَ وَلَا
الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلَكِنْ أَطَعْتُ هَوَايَ وَأَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ فَلَكَ
الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَالْبَيَانُ ، فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِدُنُوبِي غَيْرِ ظَالِمٍ وَإِنْ تَغْفِرْ لِي
وَتَرْحَمْنِي فَإِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ يَا كَرِيمٌ يَا كَرِيمٌ (حتى يقطع النفس
ثم يقول :)

يَا أَمِنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِيرٌ ، أَسْتَلْكَ
بِأَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَخَوْفٍ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَأَلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْطِيَنِي أَمَانًا لِنَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَسَائِرِ مَا

نیایش آن حضرت

که تعلیم فرموده برای برآورده شدن نیازها در شب جمعه بعد از نماز دو رکعتی حضرتش^۱

پروردگارا، اگر فرمانبردار تو شدم پس سپاس برای توست، و اگر نافرمانی تو را نمودم برهان از آن توست، آسایش از تو و گشایش از توست، پاک و منزّه است آنکه نعمت داده و حق شناسی نموده، و والاتر است آنکه توانا شده و [گناهان را] بخشیده. خدایا، اگر نافرمانی ات کردم، اما در بهترین امور برای تو که ایمان آوردن به تو و قرار ندادن فرزند و شریک برای توست، تو را اطاعت نمودم، این [اطاعت] هم منّتی از درگاه تو بر من است، و نه منّتی از من به ساحت تو.

ای خدای من، حقا که من نافرمانی تو کردم ولی نه برای ستیزه جویی و زور آزمایی، و نه برای بیرون رفتن از ساحت بندگیت، و نه برای ردّ و انکار خدایی تو، بلکه میل و خواست خود را فرمانبر شدم و شیطان [نیز] مرا فرزند؛ همانا برهان و فرمان تو راست؛ اگر شکنجه ام فرمایی، در برابر نافرمانی من است و نه ستمکاری [تو]، و اگر پیامرزی و مهربانی کنی حقا تو بخشنده و بزرگواری، ای بزرگوار، [این عبارت تکرار شود تا نفس قطع شود، سپس می‌گویی:]

ای آنکه از هر چیز در امانی، و همه چیز از تو بیمناک و ترسان است، از تو درخواست می‌کنم به حق در امان بودن از هر چیز و بیم هر چیز از تو، که دزد بفرستی بر محمد و خاندانش، و برای من در جان خودم و خانواده ام و فرزندانم و هر چه برایم

۱. کیفیت نماز امام زمان علیه السلام بر اساس توقیعی که از ناحیه مقدسه رسیده این گونه است: شب جمعه بعد از نیمه شب غسل کرده، به جایگاه نمازش برود و دو رکعت نماز بخواند، در هر دو رکعت سوره حمد را بخواند و چون به «ایاک نعبد و ایاک نستعین» برسد، آن را صد بار تکرار کند، سپس حمد را به پایان برده و یکبار سوره توحید «قل هو الله» را بخواند، ذکر رکوع و سجده‌ها را هفت بار بگوید و بعد از سلام این دعا را بخواند که ان شاء الله حاجتش روا می‌شود؛ مگر اینکه در مورد قطع رحم باشد.

أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَخَافُ أَحَدًا وَلَا أَخْذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا.
 إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ. يَا كَافِيَ
 إِبْرَاهِيمَ نُمْرُودَ، يَا كَافِيَ مُوسَى فِرْعَوْنَ، أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَكْفِيَنِي شَرَّ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ!

١. مصباح الكفعمي، ص ٣٩٦، مهج الدعوات، ص ٢٩٤ قال السيد ابن طاووس: رأيت في كتاب كنوز
 النجاح تأليف الفقيه أبي علي الفضل بن الحسن الطبرسي رضي الله عنه عن مولانا الحجة صلوات الله
 عليه ما هذا لفظه: روى أحمد بن الدربي عن خزيمة عن أبي عبد الله الحسين بن محمد البرزوفري قال:
 خرج عن الناحية المقدسة من كان له إلى الله حاجة فليفتسل ليلة الجمعة بعد نصف الليل ويأتي مصلاه
 ويصلي ركعتين يقرأ في الركعة الأولى الحمد فإذا بلغ آياتك نعبد و آياتك نستعين يكررها مائة مرة ويتتم
 في المائة إلى آخرها ويقرأ سورة التوحيد مرة واحد ثم يركع ويسجد ويسبح فيها سبعة سبعة ويصلي
 الركعة الثانية على هيئته ويدعو بهذا الدعاء فإن الله تعالى يقضى حاجته البتة كائناً ما كان إلا أن يكون
 في قطيعة الرحم.

ارزانی فرموده‌ای، امان و خاطر جمعی عطا فرمایی، تا از کسی هراسی نداشته و از هیچ چیزی بیمناک نباشم، حقاً تو به همه چیز توانایی، و خدا برای ما کفایت می‌کند و وکیل خوبی است.

ای کفایت کننده حضرت ابراهیم علیه السلام در برابر نمرود، و ای کفایت کننده حضرت موسی علیه السلام در برابر فرعون، از تو درخواست می‌کنم درود فرستی بر محمد و خاندانش و مرا از شرفلان پسر فلان کفایت کنی.

٧

وَمِنْ دُعَائِهِ لِرَبِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ الْإِنجَازِ

اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ انْتَقِمْ لِي مِنْ أَعْدَائِي ١.

١. كلمة الامام المهدي عليه السلام، ص ٣٠٥ عن الأمامي روى الشيخ الصدوق عن محمد بن عثمان بن سعيد العمري النائب الخاص لمولانا الحجة سلام الله عليه وعلى آبائه قال: رأيتني في بيت الله وهو يقول.

۷

نیایش آن حضرت
در مکه معظمه

پروردگارا، وعده‌ای که به من داده‌ای انجام بده؛ پروردگارا، از دشمنانم برای
من انتقام بگیر.

وَمِنْ دُعَائِهِ لِرَبِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ الْحِكْمَةِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَكَلِمَةِ
 نُورِكَ وَأَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَصَدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ وَفِكْرِي
 نُورَ الثَّبَاتِ وَعَظْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَلِسَانِي نُورَ
 الصِّدْقِ وَدِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصَرِي نُورَ الضِّيَاءِ
 وَسَمْعِي نُورَ وَغِي الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتِي نُورَ الْمُوَالَاةِ لِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، حَتَّى أَلْقَاكَ وَقَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ
 فَلْتَسْعُنِي رَحْمَتَكَ يَا وَلِيَّ يَا حَمِيدُ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ
 وَالذَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالثَّائِرِ بِأَمْرِكَ وَوَلِيَّ
 الْمُؤْمِنِينَ وَبَوَارِ الْكَافِرِينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةَ وَمُنِيرِ الْحَقِّ وَالشَّاطِعِ
 بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ التَّامَّةِ فِي أَرْضِكَ الْمُرْتَقِبِ الْخَائِفِ
 وَالْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةِ النِّجَاةِ وَعَلَمِ الْهُدَى وَنُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى
 وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدَى وَمُجَلِّي الْعَمَى، الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ

نیایش حکمت
«دعای زیارت آل یاسین»

پروردگارا، از تو می‌خواهم درود فرستی بر محمّد، که پیام‌آور مهربانی تو و سخن‌پرفروغ توست، [و از تو می‌خواهم] که دلم را آکنده‌نمایی از فروغ یقین، و سینه‌ام را از پرتو ایمان، و اندیشه‌ام را از روشنی پا بر جایی، و تصمیم مرا از تابش دانش، و نیرویم را درخشش رفتار، و زبانم را فروزش راستی، و آئینم را روشنایی بصیرت از ساحت تو، و چشمم را روشن بینی، و گوش مرا نور شنوایی حکمت، و حسّ دوست داشتنم را دوستی بر محمّد و خاندان او، که درود بر آنان باد؛ تا به دیدارت برسم در حالی که به عهد و پیمان تو وفا کرده‌ام؛ پس مهربانیت مرا در برگیرد ای سرپرست پسندیده.

خدایا، درود بفرست بر حجّت خود در زمینت، و جانشینت در شهرها، و دعوت‌کننده به سوی تو، و برپا دارنده عدالت تو، و انتقام‌گیرنده به فرمان تو، سرپرست خداپاوران و نابودکننده کفرورزان، و روشن‌کننده تاریکی و درخشان‌کننده حق؛ و [کسی که] پرتو افکن با حکمت و راستی، و کلمه کامل تو در زمین تو، و نگهبان بی‌مناک [بر جان و دین مردم] و پیشوای خیرخواه و کشتی نجات و پرچم هدایت و فروغ چشمهای هستی [است]، و بهترین کسی که لباس بر تن آراسته، و روشنگر کوری دل است، شخصیتی که زمین را

عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئْتَ ظُلْمًا وَجَوْرًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَايَكَ الَّذِينَ فَارَضْتَ طَاعَتَهُمْ
 وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا .
 اللَّهُمَّ انصُرْ وَانْتَصِرْ بِهِ أَوْلِيَايَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشَيْعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ
 وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ .

اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَآخِرُسُهُ
 وَامْنَعَهُ مِنْ أَنْ يُوْصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ
 رَسُولِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَأَيِّدْهُ بِالنُّصْرِ وَانصُرْ نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ
 خَاذِلِيهِ وَأَقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
 وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا
 بَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَأَمْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ
 وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَشَيْعَتِهِ وَأَرْنِي فِي آلِ
 مُحَمَّدٍ مَا يَأْمُلُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَخْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ يَا
 ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ !

١. الإحتجاج لأبي منصور أحمد بن علي بن أبي طالب الطبرسي المستوفى ٥٥٨٨. ج ٢، ص ٣١٧ عن
 محمد بن عبد الله بن جعفر الحميري قال خرج التوقيع من الناحية المقدسة حرسها الله بعد المسائل :

پراز عدل و داد می‌کند چنانکه از ظلم و ستم پر شده باشد؛ حقاً که تو بر همه چیز توانایی.

بارالها، درود فرست بر پیشوایی که از جانب تو، و فرزند پیشوایان تو است؛ آنان که فرمانبرداری و ادای حقشان را واجب فرموده، پلیدی را از ایشان برداشته و پاک و پاکیزه‌شان گردانیده‌ای.

خدایا، او را یاری فرموده و به برکت وی دوستانت، دوستدارانش، پیروان و یاورانش را یاری فرما و ما را از آنان قرار ده.

پروردگارا، از هر ستمگر و زورگو، و از سرّ همه آفریدگانت او را پناه ده؛ و او را از پیش رو و پشت سر و راست و چپ محافظت فرما، و نگهدارش باش و نگذار بدی به او برسد؛ و به برکت او پیامبرت و خاندانش را نگهدار، و عدل و داد را با وی آشکار نما؛ و با یآوری خود یاریش کن، و یاوران او را یاری فرما و کارشکنان او را سرکوب کن، و کفرورزان ستمگر را به وسیله او پایمال نما؛ و همه کافران و منافقان و مشرکان را هر جا که باشند در خاور زمین یا باختر و در خشکی یا دریا به دست او نابود گردان، و زمین را با او پراز داد گن و آئین پیامبرت را به وسیله او آشکار نما، و ای خدا مرا از یاران و یاوران و رهروان و پیروان او قرار بده، و آرزوهای برآورده شده خاندان محمد ﷺ و ترس و وحشت دشمنانشان را به من نشان بده؛ ای خدای حق، ای صاحب شکوه و بزرگواری و ای مهربانترین مهربانان [این درخواستها را] بپذیر.

وَقَدْ دَعَا لِي وَعَلَيْكَ

دُعَاءُ يَوْمِ الْمَبْعَثِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا يَا عُدَّتِي فِي مُدَّتِي وَيَا
 صَاحِبِي فِي شِدَّتِي يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي فِي رَغْبَتِي يَا
 نَجَاحِي فِي حَاجَتِي يَا حَافِظِي فِي غَيْبَتِي يَا كَافِيَّ فِي وَحْدَتِي يَا
 أُنَيْسِي فِي وَخْشَتِي أَنْتَ الشَّائِرُ عَوْرَتِي ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ
 الْمُقِيلُ عَثْرَتِي ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُنْعِشُ صِرْعَتِي ، فَلَكَ الْحَمْدُ
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتُرَ عَوْرَتِي وَأَمِنَ رَوْعَتِي وَأَقْبَلَ
 عَثْرَتِي وَأَضْفَحَ عَن جُرْمِي وَتَجَاوَزَ عَن سَيِّئَاتِي فِي أَصْحَابِ
 الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ١ .

١ . كلمة الإمام المهدي (عليه السلام) ، ص ٣١٥ عن المحدث القمي في اعمال يوم السابع والعشرين من شهر رجب و هو يوم مبعث الرسول الأكرم صلى الله عليه وآله وسلم تقيلاً عن الحسين بن روح و هو السفير الثالث من سفراء الإمام المهدي عجل الله فرجه والمعروف أنه لا يرسل إلا عن الإمام المهدي عليه السلام واقبال الأعمال للشهيد ابن طاووس ، ص ٦٧٥ .

نیایش آن حضرت در روز مبعث

ستایش مخصوص خداست کسی که فرزندی نگرفته، و در فرمانروایی شریکی ندارد، و چون پستی و خواری ندارد برای آن [نیاز به] یآوری ندارد؛ و بزرگ شمار او را بسیار بزرگ.

ای توشه من تا پایان زندگیم، ای یار و یاورم در سختی من، ای سرپرست من در رفاه من، ای دادرس من در آرزویم، ای کامیابی من در نیازمندیم، ای نگهدارنده من در هنگام نبودن من، ای کفایت کننده ام در تنهاییم، ای همدم من در بیمناسی من.

تو پوشاننده برهنگی ام هستی، پس ستایش برای توست؛ و تو لغزشم را نادیده می گیری، پس تو را سپاس می کنم؛ و تو نیرو بخش افتادگی ام هستی پس ستایش سزاوار توست؛ درود فرست بر محمد و خاندانش، و برهنگی ام را ببوشان، و ترس و بیم مرا امان بده، و لغزشم را نادیده بگیر، و از گناهم چشم پوشی کن.

و در میان یاران بهشت از بدیهایم درگذر [همانا بهشت] وعده راستینی است که وعده آنان بود.

وَقَدْ دُعِيَ لِي عَلَى بَرِّكَ

دُعَاءُ الْمِنَنِ السَّابِغَةِ

اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمِنَنِ السَّابِغَةِ وَالْأَلَاءِ الْوَارِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ
وَالْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَالنِّعَمِ الْجَسِيمَةِ وَالْمَوَاهِبِ الْعَظِيمَةِ وَالْأَيَادِي
الْجَمِيلَةَ وَالْعَطَايَا الْجَزِيلَةَ يَا مَنْ لَا يُنْعَتُ بِتَمَثِيلٍ وَلَا يُمَثَّلُ
بِنَظِيرٍ وَلَا يُطَلَّبُ بِظَهِيرٍ يَا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ وَالْهَمَّ فَاَنْطَقَ وَابْتَدَعَ
فَشَرَغَ وَعَلَا فَارْتَفَعَ وَقَدَّرَ فَاَحْسَنَ وَصَوَّرَ فَاَتَقَنَ وَاحْتَجَّ فَاَبْلَغَ
وَأَنعَمَ فَاَسْبَغَ وَأَعْطَى فَاَجْزَلَ وَمَنَحَ فَاَفْضَلَ يَا مَنْ سَمَا فِي الْعِزِّ
فَقَاتَ نَوَاطِرَ الْأَبْصَارِ وَدَنَا فِي اللَّطْفِ فَجَارَ هَوَاجِسَ الْأَفْكَارِ .

يَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْمَلِكِ فَلَانِدَّ لَهُ فِي مَلَكُوتِ سُلْطَانِهِ وَتَفَرَّدَ
بِالْأَلَاءِ وَالْكَبْرِيَاءِ فَلَا ضِدَّ لَهُ فِي جَبْرُوتِ شَأْنِهِ يَا مَنْ حَارَتْ فِي
كِبْرِيَاءِ هَيْبَتِهِ دَقَائِقُ لَطَائِفِ الْأَوْهَامِ وَأَنْحَسَرَتْ دُونَ إِدْرَاكِ
عَظَمَتِهِ خَطَائِفُ أَبْصَارِ الْأَنَامِ يَا مَنْ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِهَيْبَتِهِ
وَخَضَعَتِ الرِّقَابُ لِعَظَمَتِهِ وَوَجَلَّتِ الْقُلُوبُ مِنْ خِيفَتِهِ أَسْئَلُكَ
بِهَذِهِ الْمِدْحَةِ الَّتِي لَا تَنْبَغِي إِلَّا لَكَ وَبِمَا وَآيَتْ بِهِ عَلَى نَفْسِكَ

نیایش آن حضرت در هر روز از ماه رجب

پروردگارا، ای دارای بخششهای کامل، و نعمتهای پخش شده، و مهربانی بیکران و توان کامل، و برکتهای بزرگ، و موهبتهای شکوهمند، و کمکهای زیبا، و عطاهای فراوان.

ای کسی که با مثال زدن وصف نمی شود، و برای مثال زدن همانندی برایش پیدا نمی شود، و پشتیبانی برای او درخواست نمی گردد؛ ای کسی که آفریده و روزی داده، و الهام نموده و به سخن درآورده، و از تو ظهوری را آغازیده، و والا شده و والاتر گردیده، و اندازه گیری نموده و زیبا ساخته، و صورتگری نموده با محکم کاری، و برهان اقامه کرده و رسانیده، و به طور گسترده نعمت داده، و عطیه داده و تکمیل فرموده، و بخشش برتر داشته است.

ای کسی که چنان بر بلندای عزت رسیده که دیدگان بینا به او راه نیافته، و چنان با ظرافت و لطافت نزدیک شده که از خیال پروری اندیشه ها فراتر رفته، ای کسی که در فرمانروایی یگانه بوده و در قلمرو حکومتش رقیبی ندارد، و در نعمتها و عظمتها یگانه تاز بوده و در شکوه شأن و منزلت مخالفی ندارد.

ای کسی که در بزرگواری هیبتش، تیزبینی نکته سنجی های وهم ها متحیر گردیده، و در درک کمترین بزرگی او دیدگان مردم بهت زده و کم سوشده، ای آنکه در برابر هیبت او صورتها تسلیم شده، و در قبال عظمت او گردن ها کج شده، و از بیم او دلها هراسان شده است.

از تو درخواست می کنم به خاطر این ستایشی که سزاوار نیست مگر برای تو، و به آنچه خودت بر نیایشگران از بندگان با ایمانت وعده داده ای،

لِدَاعِيكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِمَا ضَمِنْتَ الْإِجَابَةَ فِيهِ عَلَى نَفْسِكَ
 لِلدَّاعِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَأَبْصَرَ النَّاطِرِينَ وَأَسْرَعَ الْخَاسِبِينَ يَا
 ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
 وَأَقْسِمُ لِي فِي شَهْرِنَا هَذَا خَيْرَ مَا قَسَمْتَ وَاحْتَمُّ لِي فِي قَضَائِكَ
 خَيْرَ مَا حَتَمْتَ وَاحْتِمُّ لِي بِالسَّعَادَةِ فِيمَنْ حَتَمْتَ وَأَخِينِي مَا
 أَخَيْتَنِي مَوْفُورًا وَأَمْتَنِي مَسْرُورًا وَمَغْفُورًا وَتَوَلَّ أَنْتَ نَجَاتِي مِنْ
 مُسَائِلَةِ الْبَرْزَخِ وَادْرَأْ عَنِّي مُنْكَرًا وَنَكِيرًا وَأَرِ عَيْنِي مُبَشِّرًا
 وَبَشِيرًا وَاجْعَلْ لِي إِلَى رِضْوَانِكَ وَجِنَانِكَ مَصِيرًا وَعَيْشًا قَرِيرًا
 وَمُلْكًا كَبِيرًا وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا ١.

١. كلمة الامام المهدي (عليه السلام)، ص ٣١٧ عن المحدث القمي في المفاتيح، ص ١٢٩ قال الشيخ:
 يستحب ان يقرأ في كل يوم من رجب هذا الدعاء وذكر في ص ٢٠٧ من المفاتيح في اعمال مسجد
 الضعفة ان جماعة رأوا الامام المهدي عليه السلام في مسجد الضعفة في شهر رجب انه صلى
 ركعتين ودعا بهذا الدعاء، وكتاب الأقبال للسيد بن طاووس، ص ٦٢٥.

به آنچه ضمانت فرموده‌ای برای اجابت و پذیرش نیایش‌کنندگان [اقدام فرما].
ای شنواترین شنوندگان و ای بیناترین بینندگان و زودرس‌ترین حساب‌برسان،
ای دارای توان محکم و استوار، درود فرست بر محمد خاتم پیامبران و بر
خاندان او.

و در این ماه ما، بهترین سهم را از آنچه پخش نمودی نصیب گردان، و از آنچه
مقدر فرمودی بهترین آن را برایم مقرر فرما، و سرانجام کارم را با خوشبختی و در
میان آنان که ختم به خیر کردی قرار ده، و تا هنگامی که مرا زنده نگاهداشتی
زندگیم را با وسعت و فراوانی مقدر فرما، و مرا شادمان و آمرزیده بمیران.
و خودت از بازجویی عالم برزخ برای رهائیم دست برسان، و نکیر و منکر را
از من دور کن، و فرشتگان بشارت دهنده را در دیده‌ام بنمایان، و راهم را به سوی
بهشت و رضوان خودت، و [در آنجا با] زندگی روشن و فرمانروایی بزرگ قرار
ده، و درود فراوان بر محمد و خاندانش بفرست.

وَمَزِدْ عَالِي رَجَبٍ بِرَبِّكَ

الدعاء الرجبية

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الثَّانِي
وَابْنِهِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُتَنَجِّبِ وَأَتَقَرَّبُ بِهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ اقْرَبِ
يَا مَنْ إِلَيْهِ المَعْرُوفُ طَلِبَ وَفِيهِ لَدَيْهِ رُغِبَ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ
مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْثَقَتْهُ ذُنُوبُهُ وَأَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَى
الْخَطَايَا دُوبُهُ وَمِنَ الرِّزَايَا خُطُوبُهُ يَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الأُوبَةِ
وَالنُّزُوعَ عَنِ الحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فِكَاكَ رَقَبَتِهِ وَالْعَفْوَ عَمَّا فِي رِيقَتِهِ
فَأَنْتَ مَوْلَايَ أَعْظَمُ أَمَلِي وَثِقَتِي .

اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ المُنِيفَةِ أَنْ
تَتَعَمَّدَنِي فِي هَذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ
وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ إِلَى نَزُولِ الحَافِرَةِ وَمَحَلِّ الأَخِرَةِ وَمَا
هِيَ إِلَيْهِ ضَائِرَةٌ ١ .

١. مصباح الكفعمي، ص ٥٣٠ قال: صدر من الناحية المقدسة على يد الشيخ أبي القاسم حسين بن روح

نیایش آن حضرت در هر روز از ماه رجب

بارالها، از تو مسئلت دارم و به خاطر دو مولود در ماه رجب، محمد بن علی
دوم و فرزند برگزیده او علی بن محمد، و به برکت آن دو بزرگوار با بهترین تقرُّبها
به سوی تو تقرُّب می‌جویم.

ای آنکه خوبی و نیکی از سوی او خواسته می‌شود و بدانچه نزد اوست رغبت
شود، از تو درخواست می‌کنم مانند خواسته خطاکار، و گناهکاری که گناهانش
او را به نابودی کشانده، و کاستیهای وی او را به زنجیر کشیده، و عادت او بر
گناهان طولانی گشته است، و به خاطر بلاها و سختیها مشکل دارد.

از تو درخواست می‌کند توبه و برگشت، و بازگشت زیبا را، و کنده شدن و
دوری از نافرمانی را، و رهایی جانس از آتش را، و بخشش آنچه در گردنش
هست؛ پس تو ای مولا و سرور من بزرگترین آرزو و تکیه‌گاهش هستی.

پروردگارا، به حق درخواستهای شرافتمندانه و دست‌آویزهای والایت، از تو
می‌خواهم که در این ماه با بخشایش گسترده و نعمت بخش شده از تو، مرا در بر
بگیری؛ و جانی عطا فرمایی که قانع شود به آنچه روزیش داده‌ای، و [قانع شود]
به فرود آمدن در گودی قبر و منزل آخرت و آنچه نفس به سویش برگشتنی است.

← النوبختی وقال السيد بن طاووس في كتاب اقبال الأعمال ص ٦٤٧: ومن الدعوات كل يوم من رجب
ما روينا أيضاً عن جدی ابي جعفر الطوسی عن ابي عیاش: قال وخرج الی اهلی علی يد الشیخ ابي القاسم
رضی الله عنه هذا الدعاء فی ایام رجب. والصحیفة الهادیة، ص ١٠٢ والبلد الامین، ص ١٨٠.

دُعَاءُ الْفَرَجِ

دُعَاءُ الْفَرَجِ

يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ وَ
لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يَا عَظِيمَ الْمَنْ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا
وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا مُنْتَهَى كُلِّ نَجْوَى وَيَا
غَايَةَ كُلِّ شَكْوَى يَا عَوْنَ كُلِّ مُسْتَعِينٍ يَا مُبْتَدَأَ بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا
يَا رَبَّاهُ (عشر مرات) يَا سَيِّدَاهُ (عشر مرات) يَا مَوْلَاهُ (عشر مرات) يَا
غَايَتَاهُ (عشر مرات) يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ (عشر مرات) أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ
الْأَسْمَاءِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ إِلَّا مَا كَشَفْتَ
كَرْبِي وَنَفْسَتَ هَمِّي وَفَرَجْتَ غَمِّي وَأَصْلَحْتَ حَالِي وَتَدَعُو بَعْدَ ذَلِكَ بِمَا
سَأَلْتَ وَتَسْأَلُ حَاجَتَكَ ثُمَّ تَضَعُ خَدَّكَ الْأَيْمَنَ عَلَى الْأَرْضِ وَتَقُولُ مِائَةَ مَرَّةٍ فِي
سُجُودِكَ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ إِكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَانِي
وَإِنْصُرَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَانِي وَتَضَعُ خَدَّكَ الْأَيْسَرَ عَلَى الْأَرْضِ وَتَقُولُ مِائَةَ مَرَّةٍ
أَدْرِكُنِي وَتَكْرُرُهَا كَثِيرًا وَتَقُولُ الْغَوْثَ، الْغَوْثَ، الْغَوْثَ حَتَّى يَنْقَطِعَ نَفْسُكَ وَتَرْفَعُ
رَأْسَكَ فَإِنَّ اللَّهَ بِكَرَمِهِ يَقْضِي حَاجَتَكَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ^١.

١. في بحار الأنوار، ج ٥١، ص ٣٠٤ نقلاً عن كتاب النجوم قال العلامة المجلسي بأسنادنا إلى ←

نیایش آن حضرت در گشایش مشکلات

ای آنکه زیبایی را آشکار و زشتی را پوشانده‌ای، ای کسی که بر جرم مؤاخذه نکرده و پرده دری نمی‌کنی، ای [کسی که] بخششت بزرگ و چشم پوشیت کریمانه و گذشت تو زیبا و آمرزشت گسترده است؛ و ای گشاینده دستها با بخشایش و ای پایان همه رازها، و ای سرانجام همه شکایتها، و ای یاور همه یاورخواهان، و ای آغازگر نعمتها پیش از آنکه استحقاق آن را داشته باشند.

یا رَبِّاهُ (پروردگارا) ده مرتبه؛ یا سَيِّدَاهُ (ای سرور من) ده مرتبه؛ یا مَوْلَاهُ (ای آقای من) ده مرتبه؛ یا غَايِثَاهُ (ای هدف من) ده مرتبه؛ یا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ (ای آخرین آرزوی من) ده مرتبه. از تو درخواست می‌کنم به حق این نام‌ها و به خاطر محمد و خاندان پاکش - که درود بر همه آنان باد - که ناراحتیم را برطرف و اندوهم را زایل و گشایش کار و حال را شایسته گردانی. [پس از این هر چه خواسته داری بخواه و نیازت را درخواست کن. آنگاه گونه راست را بر زمین نهاده و در حال سجده یکصد بار می‌گویی:]

«یا مُحَمَّدُ یا عَلِيُّ، یا عَلِيُّ یا مُحَمَّدُ، اِكْفِيانِي فَاِنْكُمَا كَافِيانِي وَاَنْصُرانِي فَاِنْكُمَا ناصِرانِي»؛ ای محمد، ای علی، ای علی، ای محمد؛ کفایت کنید مرا که شما کفایت کننده من هستید و یاریم کنید که شما یاری کننده من هستید، [گونه چپ خود را بر زمین نهاده و یکصد بار می‌گویی:] «أَدْرِكُنِي»؛ مرادریاب [و بیشتر تکرار می‌کنی و می‌گویی] «الْعَوْثُ»؛ پناهم ده، پناهم ده، [تا نفس قطع شود و سر از سجده برداری، پس محققاً خداوند به خواست خود نیازت را برآورده می‌سازد].

«الشیخ ابی جعفر محمد بن جریر الطبری فی کتابه قال حدَّثنا ابو جعفر محمد بن هارون بن موسی التلعکبری قال حدَّثنی ابوالحسین بن ابی البغل الکاتب قال فقال المهدی علیه السلام یا ابوالحسین بن ابی البغل این انت من دعاء الفرج فقلت وما هو یا سیدی فقال تصلّی رکعتین وتقول: والصحیفة الهادیة، ص ۱۴۲.

وَمِنْ دُعَائِهِ لِرَبِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ غَامٍ

إِلَهِي بِحَقِّ مَنْ نَاجَاكَ وَبِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَفَضَّلْ
 عَلَى فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَاءِ وَالثَّرْوَةِ وَعَلَى مَرَضَى
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَالصِّحَّةِ وَعَلَى أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرَمِ وَعَلَى أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَى غُرَبَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَى
 أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ ١.

١. مهج الدعوات، ص ٢٩٥، مصباح الكفعمي، ص ٣٠٦، قال السيد بن طاووس: وجدت في مجموع
 الأدعية المستجابات عن النبي والأئمة عليهم السلام دعاء الإمام العالم الحجة عليه السلام.
 بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٥٠.

نیایش آن حضرت

برای همگان

خدایا، به حق کسی که با تو راز و نیاز کرده و به حق آنکه تو را در خشکی و دریا خوانده، بر نیازمندان از مرد و زن با ایمان بی نیازی و دارایی، و بر بیماران از مرد و زن با ایمان شفا و تندرستی عنایت فرما؛ و بر زنده‌های آنان لطف و کرم فرما، و بر مرده‌هایشان آمرزش و بخشش روا دار؛ و غریبان و دور از وطن‌هایشان را به سلامتی و با دست پر بر زادگاهشان برگردان؛ به حق محمد و همه فرزندان او.

وَمَزِدْ عَائِدَةً لِرَبِّكَ

دَعَاءُ الْإِهْتِمَامَاتِ الْغَامَّةِ

اللَّهُمَّ ارزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَبُعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَصِدْقَ النِّيَّةِ
وَعِرْفَانَ الْحُرْمَةِ وَآكْرِمْنَا بِالْهُدَى وَالْإِسْتِقَامَةَ وَسَدِّدْ أَسِنَّتَنَا
بِالصَّوَابِ وَالْحِكْمَةِ وَأَمَلْأ قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ وَطَهِّرْ بُطُونَنَا
مِنَ الْحَرَامِ وَالشُّبْهَةِ وَاكْفُفْ أَيْدِينَا عَنِ الظُّلْمِ وَالسَّرِقَةِ وَاغْضُضْ
أَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَالْخِيَانَةِ وَاسدُدْ أَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ وَالغَيْبَةِ
وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ عُلَمَائِنَا بِالزُّهْدِ وَالنَّصِيحَةِ وَعَلَى الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهِدِ
وَالرَّغْبَةِ وَعَلَى الْمُسْتَمِعِينَ بِالإِتِّبَاعِ وَالْمَوْعِظَةِ وَعَلَى مَرْضَى
المُسْلِمِينَ بِالشِّفَاءِ وَالرَّاحَةِ وَعَلَى مَوْتَاهُمْ بِالرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ
وَعَلَى مَشَائِخِنَا بِالْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ وَعَلَى الشُّبَابِ بِالإِنَابَةِ
وَالتَّوْبَةِ وَعَلَى النِّسَاءِ بِالحَيَاءِ وَالْعِفَّةِ وَعَلَى الأَغْنِيَاءِ بِالتَّوَاضُّعِ
وَالسَّعَةِ وَعَلَى الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ وَالْقَنَاعَةِ وَعَلَى الْغُرَاةِ بِالنَّصْرِ
وَالغَلْبَةِ وَعَلَى الأَسْرَاءِ بِالْخُلَاصِ وَالرَّاحَةِ وَعَلَى الأَمْرَاءِ بِالعَدْلِ

نیایش آن حضرت
برای نیازهای مهم همگانی

بارالها، توفیق فرمانبرداری و دوری از نافرمانی و راستی و درستی نیت و شناخت حرمت و منزلت را برای ما روزی فرما، و ما را با راهیابی و پایمردی [در راه دین] اکرم فرما، و زبانهای ما را به درستی و سخن نغز محکم گردان، و دلهای ما را با دانش و شناخت آکنده فرما، و شکمهای ما را از [طعام] حرام و شبهه ناک پاک نما، و دستان ما را از ستم و دزدی بازدار، و چشمان ما را از گناه و خیانت چشم پوشی ده، و گوشهای ما را از شنیدن سخن بیهوده و غیبت مسدود فرما، و بر دانشمندان ما با بی اعتنائی به دنیا و خیرخواهی برتری ده، و بر دانش آموزان سخت کوشی و اشتیاق عنایت کن.

[خدایا] بر شنوندگان پیروی و اندرز، و بر بیماران مسلمان تندرستی و آسایش، و بر مردگان آنان مهربانی و بخشایش، و بر سالمندان ما وقار و متانت، و بر جوانان برگشت و بازگشت، و بر زنان شرم و پاکدامنی، و بر توانگران فروتنی و فراخی، و بر نیازمندان بردباری و قناعت، و بر رزمندگان یاری و پیروزی، و بر اسیران رهایی و آرامش، و بر فرمانروایان عدل و داد،

وَالشَّفَقَةَ وَعَلَى الرَّعِيَّةِ بِالْإِنْصَافِ وَحُسْنِ السَّيْرِ وَبَارِكْ لِلْحُجَّاجِ
وَالزُّوَّارِ فِي الزَّادِ وَالنَّفَقَةِ وَأَقْضِ مَا أَوْجَبْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ
وَالْعُمْرَةِ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ١

١. منتخب الأثر، ص ٥٢٤؛ مصباح الكفعمي، ص ٢٨٠، والبلد الأمين، ص ٣٤٩ رَوَوْا هَذَا الدُّعَاءَ عَنِ
الإمام المهدي عليه السلام.

و بر فرمانبرداران میانه‌روی و روش خوب مرحمت فرما. و برای حاجیان و زائران در توشه و هزینه برکت ده، و آنچه را واجب کردی بر آنان از حج و عمره، با فضل و مهربانی خود میسر فرما، ای مهربانترین مهربانان.

وَمِنْ عِلْمِكَ عَلَيَّ بِرَبِّكَ

دُعَاءُ الْقُنُوتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَكْرِمِ أَوْلِيَاءَكَ بِإِنْجَازِ
وَعْدِكَ وَبَلِّغْهُمْ دَرَكَ مَا يَأْمُلُونَهُ مِنْ نَصْرِكَ وَاكْفُفْ عَنْهُمْ بِأَسْرٍ مَنْ
نَصَبَ الْخِلَافَ عَلَيْكَ وَتَمَرَّدَ بِمَنْعِكَ عَلَى رُكُوبِ مُخَالَفَتِكَ
وَاسْتَعَانَ بِرِفْدِكَ عَلَى فَلَ حَدِّكَ وَقَصَدَ لِكَيْدِكَ بِأَيْدِكَ وَوَسِعَتْهُ
حِلْمًا لِنَأْخُذَهُ عَلَى جَهْرَةٍ وَتَسْتَأْصِلُهُ عَلَى عِزَّةٍ فَإِنَّكَ اللَّهُمَّ قُلْتَ
وَقَوْلِكَ الْحَقُّ : حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ
أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَيْهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا
حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ . وَقُلْتَ : فَلَمَّا أَسْفَوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّ الْعَايَةَ عِنْدَنَا
قَدْ تَنَاهَتْ وَإِنَّا لِعَظِيمِكُمْ غَاضِبُونَ وَإِنَّا عَلَى نَصْرِ الْحَقِّ مُتَعَاصِبُونَ
وَإِلَى وُرُودِ أَمْرِكَ مُشْتَاقُونَ وَإِنَّا لَأَنْجَازِ وَعْدِكَ مُرْتَقِبُونَ وَلِحُلُولِ
وَعِيدِكَ بِأَعْدَائِكَ مُتَوَقِّعُونَ . اللَّهُمَّ فَادِّنْ بِذَلِكَ وَافْتَحْ طُرُقَاتِهِ

نیایش آن حضرت

در قنوت

خدایا، بر محمد و خاندانش درود فرست، و دوستانت را با حتمی نمودن وعدهات گرامی بدار، و آنان را به درک آنچه از یاریت آرزو دارند برسان، و باز دار از ایشان خطر کسی که به مخالفت تو برخواسته، و به نهی و منع تو سوار بر مرکب ضدیت و سرکشی شده، و از مدارای تو برگسستن حد و قانون تو یاری جسته، و آهنگ نیرنگ به تو نموده با دستان خودت [که به او نیرو داده‌ای]، و با بردباریت به او میدان دادی، تا آشکارا او را برگیری، یا با پیروزی او ریشه کن کنی.

پس خدایا، محققاً تو فرموده‌ای و فرمایش تو حق است: «آنگاه که زمین زیورش را بگیرد و بیاراید و گمان کنند اهل زمین که آنها بر [استفاده از آن زیورها] توانا هستند، دستور ما شب یا روز فرامی‌رسد؛ پس قرار می‌دهیم آن را درو شده چنانکه گویی دیروز چیزی نداشته است. این چنین شرح می‌دهیم نشانی‌ها را بر گروهی که می‌اندیشند»^۱.

و فرمودی: «پس زمانی که ما را به خشم آورند انتقام از آنها می‌گیریم»^۲ حقا که مدت نزد ما پایان پذیرفت، و ما برای [اجرای فرمان] خشم تو خشمگینیم، و برای یاری حق پایداریم، و به رسیدن فرمانت مشتاقیم، و به وفا کردن وعده تو چشم به راهیم، و به فرود آمدن عذاب تو بر دشمنانت چشم انتظاریم.

پروردگارا، پس به این رویداد اجازت فرما، و راههای آن را باز کن،

۱. سوره یونس، آیه ۲۴.

۲. سوره زخرف، آیه ۵۵.

وَسَهْلُ خُرُوجَهُ وَوَطْأُ مَسَالِكِهِ وَاشْرَعُ شَرَايِعَهُ وَأَيْدُ جُنُودِهِ
وَأَعْوَانَهُ وَبَادِرُ بَأْسِكَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَابْسُطْ سَيْفَ نَقِمَتِكَ عَلَى
أَعْدَائِكَ الْمُعَانِدِينَ وَخُذْ بِالثَّارِ إِنَّكَ جَوَادٌ مَكَارٌ ۱

١. مكيال المكارم للسيد محمدتقي الإصفهاني المتوفى ١٣٢٨ هـ، ص ٣٢٨، منتخب الأثر، ص ٥٢٢،
مهج الدعوات، ص ٦٧، قال السيد قنوت مولانا الحجة بن الحسن عليهما السلام والصحيفة الهادية،
ص ٥٢.

و خروج او (امام زمان علیه السلام) را آسان گردان، و راه و روش او را آماده گردان، و راهکاری او را امضا فرما، و سپاه و یارانش را یاری فرما، و بر گروه ستمگران عذابت را زودتر برسان، و شمشیر انتقام و خونخواهی را بر دشمنان لجوج و عنود بگستران، و انتقام گیر، که تو بسیار بخشنده و چاره سازی.

وَمِنْ دُعَائِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

إِيضاً دُعَاءُ الْقُنُوتِ

اللَّهُمَّ مَا لَكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ
 تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَاجِدُ يَا جَوَادُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا بَطَّاشُ يَا ذَا
 الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا فَعَالاً لِمَا يُرِيدُ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ يَا رَوْفُ يَا
 رَحِيمُ يَا لَطِيفُ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ، أَسْتَلْكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ
 الْمَكْنُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الَّذِي اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ
 يَطَّلِعْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ وَأَسْتَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تُصَوِّرُ بِهِ
 خَلْقَكَ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ تَشَاءُ وَبِهِ تَسُوقُ إِلَيْهِمْ أَرْزَاقَهُمْ فِي
 أَطْبَاقِ الظُّلُمَاتِ مِنْ بَيْنِ الْعُرُوقِ وَالْعِظَامِ وَأَسْتَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
 أَلْفَتْ بِهِ بَيْنَ قُلُوبِ أَوْلِيَائِكَ وَأَلْفَتْ بَيْنَ الثَّلْجِ وَالنَّارِ لَا هَذَا
 يُذِيبُ هَذَا وَلَا هَذَا يُطْفِئُ هَذَا وَأَسْتَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَوْنَتْ بِهِ
 طَعْمَ الْمِيَاهِ وَأَسْتَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَجْرَيْتَ بِهِ الْمَاءَ فِي عُرُوقِ
 النَّبَاتِ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَسَقْتِ الْمَاءَ إِلَى عُرُوقِ الْأَشْجَارِ بَيْنَ

نیایش آن حضرت

باز در قنوت

ای خدای دارنده هستی، دارایی را به هر که می خواهی می دهی و دارایی را از هر که می خواهی بر می گیری، و هر کسی را می خواهی عزت می بخشی، و هر که را خواستی خوار می گردانی، نیکی در دست قدرت توست، حقا که تو بر همه چیز توانایی.

ای بزرگوار، ای بخشنده، ای صاحب شکوه و کرامت، ای بسیار سختگیر، ای صاحب دلیری و دلاوری سخت، ای انجام دهنده هر چه اراده فرماید، ای صاحب نیروی استوار، ای مهربان بنده نواز، ای رازدان، ای زنده آن هنگامی که زنده ای وجود ندارد.

بارالها، از تو می خواهم به آن نام نهفته پنهان، زنده ازلی ابدی، که در دانش مخفی نزد خودت [آن نام را] خاص خود قرار دادی، و هیچ یک از آفریدگانت از آن آگاهی ندارند، از تو درخواست می کنم به آن نام تو که با آن آفریدگانت را در رحمها هر گونه که می خواهی شکل می دهی، و با آن نام روزی آنان را در چندین طبقه از تاریکی ها از میان رگها و استخوانها برایشان آماده می سازی.

و از تو می خواهم به آن نام تو که با آن دلهای دوستانت را به هم پیوستی و میان یخ و آتش پیوند زده ای، نه این آن را آب می کند و نه آن این را خاموش می کند.

و از تو درخواست می کنم به آن نام تو که با آن مزه آبها را پدید آوردی، و از تو می خواهم به آن نامت که با آن آب را در ریشه های گیاهان میان طبقه های خاک جاری ساخته ای، و آب را در ریشه های درختان میان سنگ خارا روان داشته ای.

الصَّخْرَةَ الصَّمَاءِ وَأَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَوْنَتْ بِهِ طَعْمَ الثَّمَارِ
وَأَلْوَانَهَا وَأَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ تُبْدِي وَتُعِيدُ وَأَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ
الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْمُتَفَرِّدِ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْمُتَوَحِّدِ بِالصَّمَدَانِيَّةِ وَأَسْتَلُّكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي فَجَّرْتَ بِهِ الْمَاءَ مِنَ الصَّخْرَةِ الصَّمَاءِ وَسُقْتَهُ مِنْ
حَيْثُ شِئْتَ وَأَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ خَلْقَكَ وَرَزَقْتَهُمْ
كَيْفَ شِئْتَ وَكَيْفَ شَاؤَا .

يَا مَنْ لَا يُغَيِّرُهُ الْأَيَّامُ وَاللَّيَالِي أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ حِينَ
نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ وَأَهْلَكَ قَوْمَهُ وَأَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ
إِبْرَاهِيمُ خَلِيلُكَ حِينَ نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ وَجَعَلْتَ النَّارَ عَلَيْهِ بَرْدًا
وَسَلَامًا وَأَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ مُوسَى كَلِيمُكَ حِينَ نَادَاكَ فَقَلَقْتَ
لَهُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْتَهُ وَبَنَى إِسْرَائِيلَ وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ فِي
الْيَمِّ وَأَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ عِيسَى رُوحُكَ حِينَ نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ
مِنْ أَعْدَائِهِ وَإِلَيْكَ رَفَعْتَهُ وَأَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ حَبِيبُكَ وَصَفِيُّكَ
وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَمِنَ الْأَحْزَابِ
نَجَيْتَهُ وَعَلَى أَعْدَائِكَ نَصْرَتَهُ وَأَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ
بِهِ أَجَبْتَ .

يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ

و از تو می‌خواهم به آن نامت که با آن مزه میوه‌ها و رنگ آنها را پدید آورده‌ای،
و از تو درخواست دارم به آن نامت که با آن آغاز می‌کنی و باز می‌گردانی، و از
تو می‌خواهم به آن نام تک و یکتا که در یکتایی بی‌همتایی و در بی‌نیازی هم
بی‌بدیلی؛ و از تو می‌خواهم به آن نامت که با آن جاری کردی آب را از سنگ
سخت و خارا، و روان کردی هر جا که خواستی، و از تو می‌خواهم به آن
نامت که با آن آفریدگان را آفریدی و هرگونه که خواسته‌ای و آنان خواسته‌اند
روزی دادی.

ای آنکه روزها و شبها او را دگرگون نمی‌سازد، تو را می‌خوانم به آنچه
نوح علیه السلام تو را خوانده، آن هنگام که تو را صدا زد، پس او و همراهانش را
رهانیدی و مردمش را نابود کردی؛ و تو را می‌خوانم به آنچه خلیل و دوست
تو ابراهیم علیه السلام هنگام صدا زدن تو را خوانده، پس او را رهانیدی و آتش را
برایش سرد و سلامت نمودی؛ و تو را می‌خوانم به آنچه موسی کلیم علیه السلام و هم
سخن تو هنگام صدا زدن تو را خوانده، پس دریا (رود نیل) را برایش جدا جدا
ساختی، سپس او و بنی اسرائیل را رهانیدی و فرعون و گروهش را در دریا
غرق نمودی؛ و تو را می‌خوانم به آنچه روح عیسی علیه السلام هنگام صدا زدن تو
را خوانده، پس او را از دشمنانش رهانیدی و به سوی خودت بالا بردی؛ و تو
را می‌خوانم به آنچه حبیب و دوست و برگزیده و پیامبر تو محمد - که درود خدا
بر او و خاندانش باد - تو را خوانده، پس قبول فرمودی و از حزب‌ها و گروه‌ها
نجاتش داده و بر دشمنانت پیروزش فرمودی.

و از تو می‌خواهم به آن نامت که هرگاه با آن خوانده شوی قبول فرمایی، ای
کسی که آفرینش و دستور از آن اوست، ای آنکه دانش او همه چیز را فرا گرفته

أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا يَا مَنْ لَا تُغَيِّرُهُ الْأَيَّامُ وَاللَّيَالِي وَلَا تَتَشَابَهُ
عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَلَا تَخْفَى عَلَيْهِ اللُّغَاتُ وَلَا يُبْرِمُهُ إِحْخَاخُ الْمُلْحِحِينَ
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
فَصَلِّ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَصَلِّ عَلَيَّ جَمِيعِ النَّبِيِّينَ
وَالْمُرْسَلِينَ الَّذِينَ بَلَّغُوا عَنْكَ الْهُدَى وَأَعْقَدُوا لَكَ الْمَوَاقِبَ
بِالطَّاعَةِ وَصَلِّ عَلَيَّ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ .

يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَاجْمَعْ لِي
أَصْحَابِي وَصَبْرَهُمْ وَأَنْصُرْنِي عَلَى أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ وَلَا
تُخَيِّبْ دَعْوَتِي فَإِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ أَسِيرٌ بَيْنَ
يَدَيْكَ سَيِّدِي أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ عَلَيَّ بِهَذَا الْمَقَامِ وَتَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيَّ
دُونَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تُنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي إِنَّكَ أَنْتَ الصَّادِقُ وَلَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ
وَأَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

١. مهج الدعوات، ص ٦٨ قال السيد و دعى المهدي عليه السلام في قنوته بهذا الدعاء، والصحيفة

الهادية، ص ٢٨؛ بحار الأنوار، ج ٨٥، ٢٣٣؛ بلد الأمين، ص ٥٧٠؛ منتخب الأثر، ص ٥٢٢.

و تعداد همه چیز را بر شمرده، ای کسی که روزها و شبها او را دگرگون نمی سازد و صداها بر او مشتبه نمی شود، و واژه‌ها برایش پوشیده نمی ماند و اصرارِ اصرارکنندگان او را آزرده نمی سازد.

از تو می خواهم درود فرستی بر محمّد و خاندان محمّد که برگزیده تو از آفریدگانت است، پس درود فرست بر آنان با برترین درودهایت، و درود فرست بر همه پیامبران و فرستادگان، کسانی که راه هدایت را از جانب تو رساندند، و پیمانهای فرمانبرداری تو را گره زدند؛ و بر همه بندگان شایسته‌ات درود بفرست. ای آنکه خُلف وعده نمی کند، به وعده‌ای که به من داده‌ای وفا کن، و یارانم را برایم گردهم آور و بر دباریشان ده، و مرا بر دشمنانت و دشمنان فرستاده‌ات یاری فرما و درخواستم را نومید مگردان؛ پس من بنده تو و فرزند بنده تو و فرزند کنیز تو و اسیر پیشگاه تو هستم.

آقای من، تو هستی که با این مقام و جایگاه بر من ممت نهاده‌ای و از میان آفریدگان فراوانت بر من تفضل فرموده‌ای، از تو می خواهم که درود بفرستی بر محمّد و خاندان محمّد، و به آنچه برایم وعده فرموده‌ای وفا نمایی؛ حقا که تو راستگو بوده و خلف وعده نمی کنی و تو بر همه چیز توانایی.

وَمَزِدْ عَالَمِي وَعَالَمِيكَ

دُعَاءُ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَصِدْقًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
تَعَبُّدًا وَرِقًّا اللَّهُمَّ مُعِينِ كُلِّ وَحِيدٍ وَمُدِّلِ كُلِّ جَبَّارٍ عِنْدِي أَنْتَ كَهْفِي
حِينَ تُعِينِنِي الْمَذَاهِبُ وَتَضِيقُ الْأَرْضُ بِمَا رَحِبْتَ اللَّهُمَّ خَلَقْتَنِي
وَكَنتَ عَن خَلْقِي غَنِيًّا وَلَوْ لَا نَصْرُكَ إِيَّاي لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ .
يَا مُبَعِّثَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا وَمُخْرِجَ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَعَادِنِهَا
وَيَا مَنْ حَصَّ نَفْسَهُ بِشُمُوحِ الرَّفْعَةِ ، فَأَوْلِيَانُهُ بِعِزِّهِ يَعْتَزُّونَ يَا مَنْ
وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَدَلَّةِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطْوَتِهِ
خَائِفُونَ ، أَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي قَصَرْتَ عَنْهُ خَلْقَكَ فَكُلُّ لَكَ
مُذْعِنُونَ ، أَسْتَلُّكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُنْجِزَ
لِي أَمْرِي وَتُعَجِّلَ لِي الْفَرَجَ وَتُكَفِّينِي وَتُعَافِيَنِي وَتَقْضِيَ حَوَائِجِي
السَّاعَةَ السَّاعَةَ ، اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .^١

١. بحار الأنوار، ج ٥٢، ص ٣٩١ عن دلائل الإمامة لمحمد بن جرير بن رستم الطبري روى عن محمد

نیایش آن حضرت

در هنگامه ظهور، آنگاه که از وادی السلام گذر می‌کند

از امیرالمؤمنین علی علیه السلام رسیده: که گویا قائم را می‌بینم.

بر اسب سپید مویی سوار است و از وادی السلام به سوی

مسجد سهله می‌رود و در نیایش خود چنین می‌گوید:

حق و محقق است که معبودی جز خداوند نیست، صادقانه باور داریم که معبودی جز خداوند نیست، معبودی جز خداوند شایسته بندگی و بردگی نیست؛ بارالها ای عزیز کننده هر مؤمن تنها، و خوار کننده هر ستمگر کینه‌توز، تو پشتیبان من هستی هنگامی که راه‌ها بر من بسته شود و زمین با همه گستردگی برایم تنگ گردد، خدایا مرا آفریدی در حالی که از آفرینش من بی‌نیاز بودی، و اگر یآوری تو برایم نبود از شکست خوردگان می‌شدم. ای گسترش دهنده مهربانی از جایگاه‌های آن، و بیرون آورنده برکت‌ها از معدن‌هایش، ای آنکه والاتی بالا بودن را ویژه خودش قرار داده، و دوستانش با عزت او عزت می‌پذیرند، ای کسی که فرمانروایان طوق ذلت و خواری در پیشگاهش به گردن نهاده‌اند، پس آنها از سطوت و هیبت او بیمناکند.

از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که با آن آفریدگان را پدید آوردی و همه آن را باور دارند، از تو می‌خواهم که بر محمد و خاندان محمد درود بفرستی و کار مرا حتمی فرمایی، و در گشایش بر من شتاب فرمایی، و پشتوانه‌ام باشی و عافیت و سلامتیم بدهی، و نیازهایم را بر طرف نمایی، در این لحظه و ساعت، و همین شب و همین شب؛ حقا تو بر همه چیز توانایی.

« بن هارون بن موسی عن ابیه عن محمد بن همام عن جعفر بن محمد الحمیری عن احمد بن جعفر عن علی بن محمد یرفعه الی امیرالمؤمنین علیه السلام فی صفة القائم (علیه السلام) قال: کأنی به وقد عبر من وادی السلام الی مسجد السهله علی فرس محجل له شراخ یزهو ویدعو ویقول فی دعائه:

تَسْبِيحُ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ زِينَةَ عَرْشِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ ١.

١. بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٠٧ روى العلامة المجلسي عن الدعوات للراوندي انه يقرأ من اليوم الثامن عشر من كل شهر الى آخر الشهر هذا التسبيح: الصحيفة الهادية، ص ١٢٤.

نیایش آن حضرت

در تسبیح و تنزیه خداوند در روز هجدهم هر ماه تا پایان آن

پاک و منزّه است خداوند به شمار آفریدگانش، منزّه است خدا به قدر
خشنودی خودش، منزّه است یزدان به شمار سخنان خود، منزّه است دادار به وزن
عرش او، و سپاس به مانند همه اینها مخصوص خداوند باد.

وَقَدْ عَاوَدَ لِرَبِّكَ

دُعَاءُ لِلنَّجَاةِ مِنَ الشَّدَّةِ

رَبِّ أَسْأَلُكَ مَدَدًا رُوْحَانِيًّا تَقْوَى بِهِ قُوَى الْكُلِّيَّةِ وَالْجُزْئِيَّةِ
 حَتَّى أَقْهَرَ بِمَبَادِئِي نَفْسِي كُلَّ نَفْسٍ قَاهِرَةٍ فَتَنْقِضَ لِي إِشَارَةَ
 دَقَائِقِهَا إِنْ قَبَاضًا تَسْقُطُ بِهِ قُوِّيُّهَا حَتَّى لَا يَبْقَى فِي الْكَوْنِ ذُو رُوْحٍ
 إِلَّا وَنَارُ قَهْرِي قَدْ أَحْرَقَتْ ظُهُورَهُ يَا شَدِيدُ يَا شَدِيدُ يَا ذَا الْبَطْشِ
 الشَّدِيدِ يَا قَاهِرُ يَا قَهَّارُ أَسْأَلُكَ بِمَا أَوْدَعْتَهُ عِزْرَائِيلَ مِنْ
 أَسْمَائِكَ الْقَهْرِيَّةِ فَانْفَعَلْتَ لَهُ النُّفُوسَ بِالْقَهْرِ أَنْ تُودِعَنِي هَذَا
 السِّرِّ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ حَتَّى الْيَنِّ بِهِ كُلَّ صَعْبٍ وَأُذِلَّ بِهِ كُلَّ مَنَعٍ
 بِقُوَّتِكَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ ١.

١. الكلم الطيب للسيد عليخان صدرالدين بن امير نظام الدين احمد الحسيني الشيرازي المتوفى ١١٢٠ هـ. قال رأيت بخط اصحابنا عن اسماعيل بن حسين بن علي بن سليمان الجابري الأنصاري عن الحاج علي المكي عن صاحب الأمر عجل الله فرجه أنه اعطاء هذا الدعاء للنجاة من الشدائد يقرأ سحراً ثلاثاً ان امكن وفي الصبح ثلاثاً وفي المساء ثلاثاً فاذا اشتد الأمر على من يقرأه يقول بعد قرائته ثلاثين مرة: يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَسْأَلُكَ اللَّطْفَ بِمَا جَرَّتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ.

نیایش آن حضرت
برای رهایی از سختی

به نام خداوند بخشندهٔ بخشایشگر

خدایا، از تو درخواست می‌کنم یک توان روحانی را؛ که با آن، توان کلی و جزیی من نیرومند گردد، تا با امکانات جانم به همهٔ جانهای سرکش پیروز گردم، و تارمهای باریک آن برای من گرد آید و از این رهگذر نیروی آنها در افتد، و در جهان هستی جاننداری باز نماند که آتش چیرگی من پشت آنها را نسوزانده باشد؛ ای نیرومند، ای زورمند، ای دارای دلاوری سخت، ای خشمگین و بسیار خشمناک، از تو درخواست می‌کنم به آن نامهای خشم‌آگینت که به عزرائیل سپردی و با آن خشم، جانها در برابرش ورافتادند، این راز را در این ساعت برایم واگذار نمایی تا با آن هر سخن را نرم کنم، و با آن هر نیرومند را خوار نمایم؛ با نیروی تو ای دارای نیروی محکم.

وَمِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءٌ لِلخَلَاصِ مِنَ الشَّدَائِدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُمْ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَبَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَابِضُ
الْبَاسِطُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَارِثُ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا.

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ
أَعْطَيْتَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ
عَلَى نَفْسِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي
السَّاعَةَ السَّاعَةَ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَاثَاهُ.

أَسْأَلُكَ بِكُلِّ إِسْمٍ سَمَّيْتَهُ بِهِ نَفْسَكَ وَاسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ
الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعَجِّلَ خَلَاصَنَا
مِنْ هَذِهِ الشَّدَةِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ١.

١. منتخب الأثر، ص ٥٢١ الكلم الطيب قال السيد عليخان الشيرازي هذا دعاء عظيم عن صاحب الأمر ←

نیایش آن حضرت برای رهایی از دشواریها

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

تو خداوندی هستی که آغازگر آفریدگان و بازگرداننده آنانی، تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست، [خدایی که] تدبیرکننده کارها و برانگیزاننده آن کس که در گورهاست، و تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست و برگیرنده و گسترنده‌ای، و تو خدایی هستی که جز تو معبودی نیست، و وارث زمین و آنکه در آن هست می‌باشی.

از تو می‌خواهم به آن نامت که هنگامی که با آن خوانده شدی قبول می‌کنی و آنگاه که با آن درخواست شوی می‌بخشی. و از تو خواستارم به حق محمد و خاندان او و به حق آنان که بر خودت واجب فرموده‌ای، اینکه درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و در همین لحظه و هم اکنون، نیاز مرا برآورده سازی، ای سرور و مولا و پناه من.

از تو خواهانم به هر نامی که خودت را به آن نام نامیده‌ای، و در دانش پنهان نزد خود آن را ویژه خود قرار داده‌ای که درود فرستی بر محمد و خاندان محمد، و در رهایی ما از این سختی شتاب فرمایی، ای دگرگون کننده دلها و دیده‌ها، ای نیوشنده نیایش؛ تو بر همه چیز توانایی، سوگند بر مهربانیت ای مهربانترین مهربانان.

← عَجَّلَ اللهُ فَرَجَهُ لِمَنْ ضَاعَ لَهُ شَيْءٌ، أَوْ كَانَتْ لَهُ حَاجَةٌ فَلْيَكْثِرِ الدَّاعِيَ مِنْ قِرَائَتِهِ عِنْدَ طَلْبِ مَهْمَاتِهِ.

وَقَدْ دُعِيَ لِرَبِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءٌ لِلشِّفَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ دَوَاءٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ شِفَاءٌ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كِفَاءٌ هُوَ الشَّافِي
 شِفَاءً وَهُوَ الْكَافِي كِفَاءً إِذْ هَبِ الْبَأْسَ بِرَبِّ النَّاسِ شِفَاءً
 لَا يُغَادِرُهُ سَقَمٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ النَّجَبَاءِ ١.

١. بحار الأنوار، ج ٥٣، ص ٢٢٦: جنة المأوى للشيخ التوري، قال: رأيت بخط السيد زين الدين علي بن الحسين أن هذا الدعاء تعلمه رجل كان به علة فشكاها إلى القائم عجل الله فرجه فامر به بكتابه وغسله وشربه، ففعل ذلك فبرئ. ويروى عن البلد الأمين للكفعمي عن المهدي عليه السلام: من كتب هذا الدعاء في اثناء جديد بتربة الحسين (عليه السلام) وغسله وشربه، شفى من علة.

نیایش آن حضرت
برای رهایی از بیماریها

برای کسی که بیماری داشت حضرت این دعا را به او یاد
داد و فرمود: بنویسد و با آب بشوید و آن را بنوشد.

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

به نام خدا که درمان است، و سپاس خدا را که شفاست، و نیست معبودی جز
خدا که بس است، او شفا دهنده است چه شفایی! او کفایت کننده است چه
کفایتی! به حق خدای مردم ناراحتی را پیر، با درمانی که دردی نداشته باشد، و
درود فرستد خدا بر محمد و خاندان برگزیده او.

دُعَاءُ الصَّاحِبِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ الصَّاحِبِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ صَلِّ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي وَلِشِيعَتِي مِنَ الضِّيقِ فَرَجًا وَمِنْ
الْهَمِّ مَخْرَجًا وَأَوْسِعْ لَنَا الْمَنْهَجَ وَأَطْلِقْ لَنَا مِنْ عِنْدِكَ مَا يُفْرِجُ
وَأَفْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ ١

١. مصباح الشيخ الكفعمي، ص ٣٠٥ قال وروى أنه من اختار هذا الدعاء حشر مع صاحب الأمر (عليه السلام) وقال العلامة المجلسي روى الشهيد رحمة الله نقلاً عن كتاب الأستدراك لبعض قدماء الأصحاب عن الشيخ عبدالله الدور سني عن جده عن أبيه عن محمد بن بابويه عن احمد بن ثابت الدواليبي عن محمد بن علي بن عبدالصمد عن علي بن عاصم عن أبي جعفر الثاني عليه السلام و سرد قصة مفصلة الى ان قال: دعاء المهدي عليه السلام. والصحيفة الهادية، ص ١١١.

نیایش آن حضرت

برای گشایش گره غصه‌ها و اندوه‌ها

ای فروغ روشنایی، ای تدبیر کننده کارها، ای برانگیزاننده هر که در گورهاست، درود فرست بر محمد و فرزندان محمد، و برای من و پیروانم از تنگنا گشایش و از غصه‌رهایی قرار ده، و راه را برای ما گسترش بده و آنچه برای ما گشایش می‌دهد از نزد خودت روانه کن، و آنچه خودت شایسته آنی برای ما عنایت فرما، ای صاحب کرم.

وَقَدْ عَلِمْتُ لَوْلَاكَ

دُعَاءُ الْحِجَابِ

اللَّهُمَّ اخْجُبْنِي عَنْ عُيُونِ أَعْدَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي وَأَنْجِزْ
 لِي مَا وَعَدْتَنِي وَاحْفَظْنِي فِي غَيْبَتِي إِلَى أَنْ تَأْذَنَ لِي فِي ظُهُورِي وَأَخِي
 بِي مَا دَرَسَ مِنْ فُرُوضِكَ وَسُنَنِكَ وَعَجِّلْ فَرَجِي وَسَهِّلْ مَخْرَجِي
 وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا وَافْتَحْ لِي قِتْحًا مُبِينًا وَاهْدِنِي
 صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَقِنِي جَمِيعَ مَا أَحَاذِرُهُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَأُخْجِبْنِي عَنْ
 أَعْيُنِ الْبَاغِضِينَ النَّاصِبِينَ الْعَدَاوَةَ لِأَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَلَا يَصِلْ إِلَيَّ مِنْهُمْ
 أَحَدٌ بِسُوءٍ فَإِذَا أَذِنْتَ فِي ظُهُورِي فَأَيِّدْنِي بِجُنُودِكَ وَاجْعَلْ مَنْ
 يَتَّبَعُنِي لِنُصْرَةِ دِينِكَ مُؤَيِّدِينَ وَفِي سَبِيلِكَ مُجَاهِدِينَ وَعَلَى مَنْ
 أَرَادَنِي وَأَرَادَهُمْ بِسُوءٍ مَنْصُورِينَ وَوَفِّقْنِي لِإِقَامَةِ حُدُودِكَ وَأَنْصُرْنِي
 عَلَى مَنْ تَعَدَّى مَحْدُودَكَ وَأَنْصُرِ الْحَقَّ وَأَزْهِقِ الْبَاطِلَ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ
 زَهُوقًا وَأُورِدْ عَلَيَّ مِنْ شَيْعَتِي وَأَنْصَارِي مَنْ تَقَرَّبَهُمُ الْعَيْنُ وَيَشُدُّ بِهِمُ
 الْأَزْرُ وَاجْعَلْهُمْ فِي حِرْزِكَ وَأَمْنِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ١

١. مصباح الكفعمي، ص ٢١٩؛ مهج الدعوات، ص ٣٠٢، قال السيد وهذه العجب مما الهلنا ايضاً ←

نیایش آن حضرت برای حفاظت و حراست

خدایا، مرا از دیدگان دشمنانم پوشیده دار، و من و دوستانم را گرد هم آور، و به آنچه برایم وعده داده‌ای وفا فرما، و در زمان غیبتم تا هنگامی که برای ظهورم اجازه فرمایی نگهدارم باش، و آنچه از واجب‌ها و روش‌های تو کهنه شده به وسیله من زنده کن، و در فرج و گشایشم شتاب فرما، و برون آمدنم را آسان بگردان، و از سوی خودت برایم فرمانروایی یاوری شده مقرر فرما، و با پیروزی آشکاری پیروزیم ده، و به راه راست راهنمائیم فرما، و از همه آنچه از ستمگران بیمناکم نگهدار من باش، و از دیدگان دشمنان کینه‌توز و سختگیر خاندان پیامبرت پوشیده‌ام بدار، تا از هیچ یک از آنان به من آسیبی نرسد.

پس هنگامی که برای آشکار شدنم رخصت فرمودی مرا با لشگریان خود یاری فرما، و هر که برای یاری آئین تو پیرویم می‌کند و در راه تو به جهاد برمی‌خیزد یاوری فرما، و بر هر که بدی من و آنان را بخواهد پیروزشان گردان، و مرا برای برپاداشتن احکامت کامیاب، و بر آن کس که به حدود تو تجاوز نموده یاریم فرما. و حق را پیروز و باطل را از میان بردار که حقاً باطل از بین رفتنی است، و از پیروانم و یارانم آنچه روشنی‌بخش چشم و استوار کننده پشت به وسیله آنان است برایم برسان، و آنها را در حصار و امنیت خود قرار ده؛ با مهربانی خودت، ای مهربانترین مهربانان.

← تلاوتها يوم احاطت المياه والفرق واصعبت السلامة بكثرة المياه وزادت على احاطتها بهدم مواضع دخل بهاماء الزیادات وامکن المقام باجابة الدعوات ودفع تلك المحذورات وسلامتنا من الدخول فی تلك الحادثات والحمد لله.

وَمِنْ دُعَائِكَ لِوَعْدِكَ بِكَرَمِكَ

دُعَاءُ الْإِسْتِخَارَةِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ وَ أَسْتَشِيرُكَ لِحُسْنِ
 ظَنِّي بِكَ فِي الْمَأْمُورِ وَالْمَحْذُورِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ الْأَمْرُ الْقُلَانِي مِمَّا
 قَدْ نَيْطَتْ بِالْبَرَكَاتِ أَعْجَازُهُ وَ بَوَادِيهِ وَ حَفَّتْ بِالْكَرَامَةِ أَيَّامُهُ وَ
 لِيَالِيهِ فَخِرْ لِي اللَّهُمَّ فِيهِ خَيْرَةٌ تَرُدُّ شَمُوسَهُ ذُلُولًا وَ تَقْعَضُ أَيَّامَهُ
 سُورًا اللَّهُمَّ إِمَّا أَمْرٌ فَأَتْتِمِرْ وَإِمَّا نَهْيٌ فَأَنْتَهِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ
 بِرَحْمَتِكَ خَيْرَةً فِي عَافِيَةٍ ١.

١. مصباح الكفعمي ، ص ٣٩١ وروى المحدث القمي عن العلامة الحلبي عن والده عن رضي الدين محمد بن محمد الأوي الحسيني عن الحجة القائم عليه السلام قال تقرأ فاتحة الكتاب عشرة مرّات أو ثلاث مرّات والأقل واحد مرة وسورة القدر عشر مرّات وتقرأ هذا الدعاء وتأخذ قبضة من التسييح مع النية وتعدّ اثنين اثنين وان كان الباقي اثنين يعني اعمل وان بقي واحد فلا تفعل ، او بالعكس مع النية .

نیایش آن حضرت هنگام استخاره نمودن

پروردگارا، من از تو درخواست خیر و خوبی می‌کنم چون تو به سرانجام
کارها دانایی، و با تو رایزنی می‌کنم چون در آنچه که در آن آرزومندی یا هراسانی
است به تو گمان نیکو دارم.

خدایا، اگر این کار منظور، آغاز و انجامش با برکت گره خورده و روزها و
شبهایش با کرامت گسترده شده، پس برگزین برای من گزینشی که در آن
سختیهایش رام، و روزهایش شادمانی به همراه آورد.

بارالها، اگر دستور است فرمان می‌برم، و اگر بازداشت است خودم را باز
می‌دارم، خداوندا، من از تو درخواست خیر و نیکی دارم تا با مهربانیت گزینشی
فرمایی در عافیت و سلامتی تمام.

٢٥

دُعَاءُ الْحَرَزِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا مَالِكَ الرَّقَابِ وَيَا هَازِمَ الْأَخْزَابِ يَا مُفْتِخَ الْأَبْوَابِ يَا
مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ سَبِّبْ لَنَا سَبَبًا لَا نَسْتَطِيعُ لَهُ طَلَبًا بِحَقِّ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ أَجْمَعِينَ ۱

١. مهج الدعوات، ص ٢٥ مصباح الكفعمي، ص ٣٠٥.

نیایش آن حضرت
در حرز و نگهداری

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ای دارنده جانها، و ای تار و مار کننده گروهها، ای گشاینده درها، ای
گردآورنده وسیلهها، به گونه ای سبب ساز ما باش که درخواست آن را هم
نمی توانیم، به حق لا اله الا الله، محمد رسول الله، که درود خدا بر او و همه
خاندانش باد.

وَمِنْ دُعَائِهِ لِزَيْنِ الْعَبِيدِ

دُعَاءُ الزِّيَارَةِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ، بِاسْمِكَ الَّذِي خَلَقْتَهُ مِنْ كُلِّكَ فَاسْتَقَرَّ فِيكَ
 فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى شَيْءٍ أَبَدًا يَا كَيِّنُونَ أَيَا مَكُونُونَ أَيَا مُتَعَالُونَ أَيَا
 مُقَدَّسُونَ أَيَا مُتَرَاوِعُونَ أَيَا مُتَرَتِّفُونَ أَيَا مُتَحَنِّنُونَ أَسْأَلُكَ كَمَا خَلَقْتَهُ غَضًّا
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَكَلِمَةِ نُورِكَ وَوَالِدِ هُدَاةِ
 رَحْمَتِكَ وَآمِلًا قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَصَدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ وَفِكْرِي نُورَ
 الثُّبَاتِ وَعِزْمِي نُورَ التَّوْفِيقِ وَذِكَايَ نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ
 وَلِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ وَدِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصْرِي نُورَ
 الضِّيَاءِ وَسَمْعِي نُورَ وَغِي الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتِي نُورَ الْمُوَالَاةِ لِمُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَيَقِينِي قُوَّةَ الْبِرَاةِ مِنْ آغْدَاءِ مُحَمَّدٍ وَآغْدَاءِ آلِ
 مُحَمَّدٍ حَتَّى أَلْقَاكَ وَقَدْ وَفَيْتُ بَعْدِكَ وَمِيثَاقِكَ فَيَسْعُنِي رَحْمَتُكَ
 يَا وَلِيَّ يَا حَمِيدُ بِمَرَاكٍ وَمَسْمَعِكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ دُعَائِي فَوْقِي
 مُنْجِزَاتِ إِجَابَتِي أَعْتَصِمُ بِكَ مَعَكَ مَعَكَ سَمْعِي وَرِضَائِي ١

١. بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٣٩ نقل العلامة المجلسي بسند مطول عن خط الشيخ محمد بن علي ←

نیایش آن حضرت پس از زیارت ناحیه مقدسه

پروردگارا، از تو می‌خواهم به آن نامت که آن را از همه وجودت آفریدی و در ذات مقدست ثابت ماند، پس برای همیشه و به هیچ چیز، آن نام از تو جدا نمی‌شود؛ ای هستی مطلق، ای پنهان، ای والا، ای پاکترین، ای بخشنده، ای بسیار مهربان، ای غمخوار، از تو درخواست می‌کنم بگونه‌ای که آن نام را تر و تازه آفریدی درود بفرستی بر محمد پیام آور مهربانی تو و سخن روشن تو و پدر راهنمایان مهربانیت؛ و دلم را از فروغ یقین، و سینه‌ام را از روشنی ایمان، و اندیشه‌ام را از درخشش ثبات و پابرجایی، و تصمیم مرا از فروزش موفقیت، و تیزهوشیم را از روشنایی دانش، و نیرومندیم را از روشنی کار، و زبانم را از فروغ راستی، و آئینم را از نور بصیرت از نزد خودت، و چشمم را از روشنایی درخشنده، و گوشم را از پرتو شنیدن حرف حکیمانه، و دوستی مرا از تابش ولایت و ارادت بر محمد و خاندان او - که درود بر آنان باد - و یقین و باورم را از نیروی بیزاری از دشمنان محمد و دشمنان خاندان محمد آکنده فرما؛ تا در هنگام لقا و دیدارت به عهد و پیمان تو وفا کرده باشم، پس مهربانیت مرا در برگیرد، ای دوست، ای پسندیده در معرض دید و شنید تو؛ ای حجت خدا نیایش می‌کنم پس تو هم برای قبولی حتمی آن یاریم کن، به دامت چنگ می‌زنم و گوش [دلم] و خوشنودیم با تو، با تو، و با توست.

← الجبمی، بسنده الی الحمیری زیارة وارده عن النّاحیة المقدّسة وبعدها هذا الدعاء وكلمة الإمام المهدي (عليه السلام) ص ۳۴۹.

وَقَدْ دُعِيَ لِرَبِّكَ

دُعَاءُ النَّذْبَةِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ
وَالِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ قَضَائِكَ فِي أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ
اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ إِذْ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنْ
النَّعِيمِ الْمُقِيمِ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلَالَ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ
عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدُّنْيَا وَزُخْرُفِهَا وَزِبْرَجِهَا
فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ
وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيِّ وَالثَّنَاءَ الْجَلِيَّ وَأَهْبَطْتَ عَلَيْهِمُ
مَلَائِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرَائِعَ
إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَبَعْضُ أَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ إِلَى أَنْ
أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَبَعْضُ حَمَلْتَهُ فِي فُلْكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ أَمَنَ مَعَهُ
مِنَ الْهَلَاكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضُ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلًا وَسَأَلْتَكَ
لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ فَأَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضُ

نیایش آن حضرت
در عید فطر و قربان و غدیر و جمعه
«دعای ندبه»

سپاس خداوندی راست که جز او خدایی نیست و ستایش او راست که پرورش دهندهٔ جهانیان است، خدا درود فرستد بر محمد پیامبر خود و خاندانش و سلام کند سلامی کامل.

بارالها، شکر برای توست، بر آنچه فرمان تو دربارهٔ دوستانت جاری شده، آنانی که ایشان را خلوص داده و از مخلصان خود و آئینت نمودی، آن هنگام که از نعمتهای ماندگار در نزد خودت برایشان برگزیدی، نعمتهایی که پایدار است و از بین رفتنی نیست، و پس از آنکه با آنان شرط کردی که نسبت به درجات این دنیای پست و زر و زیور آن زهد و بی‌اعتنایی بورزند، و ایشان پذیرا شدند، و دانستی که آنها وفادار خواهند بود.

پس آنان را پذیرفته و مقربشان گردانیدی، و یاد بلند و تعریف روشن برایشان مقدر فرمودی، و فرشتگان را بر آنان فرو فرستادی، و با وحی و الهام آنها را گرامی داشتی، و به دانش خود یاریشان نمودی، و ایشان را میانجی به سوی خودت و وسیلهٔ راهیابی به خشنودیت قرار دادی.

پس برخی را در بهشت خود مسکن دادی تا آنکه او را از آنجا بیرون کردی، و برخی را در کشتی خود نشانیدی و او و کسانی را که با او ایمان آورده بودند با مهربانی خود از مرگ رهانیدی، و برخی را برای خود دوست گرفتی، و دربارهٔ دیگران که زبان راست از تو درخواست نمودند پس پذیرفتی و آن را برتر و والا نمودی.

كَلِمَتُهُ مِنْ شَجَرَةِ تَكْلِيمًا وَجَعَلَتْ لَهُ مِنْ آخِيهِ رِذَاءً وَوَزِيرًا
 وَبَعْضُ أَوْلَادَتِهِ مِنْ غَيْرِ أَبِي وَأَتَيْتُهُ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
 وَكُلُّ شَرَعَتْ لَهُ شَرِيعَةً وَنَهَجَتْ لَهُ مِنْهَا جَاءً وَتَخَيَّرَتْ لَهُ أَوْصِيَاءَ
 مُسْتَحْفِظًا بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ إِلَى مُدَّةٍ إِقَامَةً لِدِينِكَ وَحُجَّةً
 عَلَى عِبَادِكَ وَلِتَلَّا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَيَغْلِبَ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ
 وَلَا يَقُولَ أَحَدٌ لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنذِرًا وَأَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا
 هَادِيًا فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَحْزَى .

إِلَى أَنْ أَنْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَى حَبِيبِكَ وَنَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا أَنْتَجَبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْقَتِهِ وَصَفْوَةً مِنْ
 اصْطَفَيْتَهُ وَأَفْضَلَ مِنْ اجْتَبَيْتَهُ وَأَكْرَمَ مِنْ اعْتَمَدْتَهُ ، قَدَّمْتَهُ عَلَى
 أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ
 وَمَغَارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُرَاقَ وَعَرَّجْتَ بِهِ إِلَى سَمَاوَاتِكَ وَأَوْدَعْتَهُ
 عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّغْبِ
 وَحَفَفْتَهُ بِجِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ
 أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ
 بَوَّأْتَهُ مَبُوءَ صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضِعَ
 لِلنَّاسِ لِلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ . فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ

و با بعضی از [سوی] درخت سخن گفتی چه سخن گفتی او برادرش را
برایش پشتیبان و معاون قرار دادی، و دیگری را بدون پدر به دنیا آوردی و دلایل
روشنی به او داده و با روح القدس یاریش فرمودی.

و برای هر یک آئینی پدید آوردی و روش روشنی برای آنها مقرر فرمودی، و
برای آنها جانشینانی برگزیدی که یکی پس از دیگری نگهبان باشد، از وقتی تا
وقتی دیگر، برای پابرجایی آئینت و اینکه الگویی بر بندگانت گردند، تا اینکه حق
از جایگاه خود زایل نشود، و باطل بر پیروانش چیره نگردد، و کسی نگوید اگر
برایمان پیامبر بیم‌دهنده فرستاده بودی و پرچم راهنمایی برافراشته بودی - پیش
از آنکه ذلیل و خوار گردیم - از نشانه‌های تو پیروی می‌کردیم.

تا اینکه کار را به دوست و برگزیده خودت محمد، که درود بر او و خاندانش
باد، سپردی، پس او همانطوری که برگزیده بودی سرور آفریدگانت، و سرگُل
برگزیدگانت، و برترین منتخبانت، و گرامی‌ترین معتمدانت بود.

او را بر پیامبرانت مقدم داشتی، و وی را بر بندگانت از جن و انس برانگیختی،
و خاوران و باختران را در زیر گامهایش قرار دادی، و بُراق و مرکب نوری را
مسخرش نموده، و او را به سوی آسمانها بالا بردی، و [از آغاز] تا آخر آفرینشت
آنچه بوده و خواهد بود، دانش آن را بر او سپردی.

سپس با هراس و ترس در دل دشمنان یاریش فرمودی، و با جبرئیل و
میکائیل و فرشتگان نشاندارت گرداگرد او را گرفتی، و او را وعده دادی که آئینش
را بر همه آئینها چیره گردانی، هر چند مشرکان را خوشایند نباشد.

و آن، پس از آن است که او را در جایگاه راستی از خاندانش نشانندی و برای او و
خاندانش نخستین خانه‌ای را که برای مردم گذارده شده بود مقرر ساختی، خانه‌ای که در
مکه قرار دارد و مایه برکت و راهنمایی جهانیان است، در آن [خانه] نشانه‌های آشکار

مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا . وَقُلْتَ : إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
عَنْكُمْ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا وَجَعَلْتَ أَجْرَ مُحَمَّدٍ
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلْ لَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ
أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَقُلْتَ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ
وَقُلْتَ مَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا فَكَانُوا هُمُ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَالْمَسْلَكَ إِلَىٰ رِضْوَانِكَ .

فَلَمَّا انقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيِّهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِمَا وَالْهِمَا هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنذِرَ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ
وَالْمَلَأُ أَمَامَهُ : مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ ، اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ ، وَانصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاحْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ ، وَقَالَ : مَنْ
كُنْتُ أَنَا نَبِيَّهُ فَعَلِيٌّ أَمِيرُهُ . وَقَالَ : أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ
وَسَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتَّى ، وَأَحَلَّهُ مَحَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى
فَقَالَ لَهُ : أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي .
وَزَوْجَهُ ابْنَتَهُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ، وَأَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا
حَلَّ لَهُ ، وَسَدَّ الْأَبْوَابَ إِلَّا بَابَهُ ، ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ :
أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا .
ثُمَّ قَالَ أَنْتَ أَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِثِي لَحْمِكَ مِنْ لَحْمِي وَدَمِّكَ

و مقام حضرت ابراهیم است، و هر که در آن وارد شود ایمن خواهد بود، و فرمودی: «محققاً خداوند خواسته است که پلیدی را از شما خاندان دور سازد، و پاک گرداند شما را پاک کردنی بسزا»^۱.

و پاداش محمد را - که درود تو بر او و خاندانش باد - در کتاب خودت، دوستی آنان قرار دادی، پس فرمودی: «بگو غیر از دوستی خویشاوندانم از شما پاداش نمی خواهم»^۲، و فرمودی: «آنچه از پاداش از شما خواستم به سود شماست»^۳ و فرمودی: «من از شما مزدی نمی خواهم مگر اینکه کسی بخواهد به سوی پروردگارش راهی در پیش بگیرد»^۴ پس آنان راهی به سوی تو و روشی برای رسیدن به خشنودی تو بودند.

پس آنگاه که روزگار پیامبریش به پایان رسید، ولیّ خودش علی بن ابی طالب را - که درود خدا بر هر دو و خاندانشان باد - برای راهنمایی برگماشت، چون او بیم دهنده بود و برای هر قومی هدایتگری هست؛ پس در حالتی که مردم در پیش روی او بودند فرمود: «هر کسی که من مولا و اولی به تصرف اویم علی مولای اوست، بارالها دوست بدار هر کسی که از او پیروی کند، و دشمن بدار هر که با او به ستیز برخیزد، و پیروز گردان هر که او را یاری کند، و خوار گردان کسی را که او را ترک کند». و فرمود: «هر که من پیامبر او هستم علی امیر و پیشوای اوست». و فرمود: «من و علی از یک اصل و درخت، و دیگر مردمان از درختان گوناگون هستند». و او را جایگزین نمود مانند جایگزینی هارون از موسی، پس فرمود: «تو از من هستی همانند هارون که از موسی است جز اینکه پیامبری پس از من نیست». و دخترش را که سرور زنان جهانیان است به او تزویج کرد، و آنچه از مسجدش برای خود حلال بود برای او حلال کرد، و درهایی را که به مسجد باز می شد بست مگر در خانه او. سپس دانش و حکمتش را به وی سپرد و فرمود: «من شهر دانش هستم و علی در ورودی آن. پس هر که حکمت را بخواهد باید آن را از دروازه آن بیابد». سپس فرمود: «تو برادر من و جانشین من و وارث من هستی، گوشت تو از گوشت من و خون تو

۲. سوره شوری، آیه ۲۳.

۱. سوره احزاب، آیه ۳۳.

۴. سوره فرقان، آیه ۵۷.

۳. سوره سبأ، آیه ۴۷.

مِنْ دَمِي وَسِلْمِكَ سِلْمِي وَحَزْبِكَ حَزْبِي ، وَالْإِيمَانَ مُخَالِطُ
 لَحْمِكَ وَدَمَكَ كَمَا خَالَطَ لَحْمِي وَدَمِي ، وَأَنْتَ غَدَاً عَلَى الْحَوْضِ
 خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَتُنْجِزُ عِدَاتِي ، وَشَيْعَتُكَ عَلَى مَنَابِرِ
 مِنْ نُورٍ مُبَيِّضَةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي ، وَلَوْلَا
 أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يُعْرِفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ
 الضَّلَالِ وَنُوراً مِنَ الْعَمَى وَحَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينِ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ . لَا
 يُسْبِقُ بِقَرَابَةٍ فِي رَحِمٍ وَلَا بِسَابِقَةٍ فِي دِينٍ وَلَا يُلْحَقُ فِي مَنْقَبَةٍ
 مِنْ مَنَاقِبِهِ يَخْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَالْهِمَا وَيُقَاتِلُ
 عَلَى التَّأْوِيلِ وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صِنَادِي
 الْعَرَبِ وَقَتَلَ أَبْطَالَهُمْ وَنَاوَشَ ذُؤْبَانَهُمْ وَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَاداً
 بَدْرِيَّةً وَخَيْبَرِيَّةً وَحُنَيْنِيَّةً وَغَيْرَهُنَّ فَأَصَبَتْ عَلَى عِدَاوَتِهِ وَآكَبَتْ
 عَلَى مَنَا بَدْتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ .

وَلَمَّا قَضَى نَحْبَهُ وَقَتَلَهُ أَشَقَى الْأَشْقِيَاءِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 يَتَّبِعُ أَشَقَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يُمْتَثَلْ أَمْرُ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي
 الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَالْأُمَّةُ مُصِرَّةٌ عَلَى مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعَةٍ
 رَحِمِهِ وَإِقْضَاءِ وُلْدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفِي لِرِغَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقَتِلَ
 مَنْ قَتِلَ وَسُبِيَ مَنْ سُبِيَ وَأُقْصِيَ مَنْ أُقْصِيَ وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا

از خون من و تسلیم در پیشگاه تو تسلیم در برابر من است و ستیز با تو ستیز با من است ، و ایمان با گوشت و خون تو درآمیخته همچنانکه با گوشت و خون من درآمیخته است ، و تو فردای رستاخیز در حوض کوثر جانشین من هستی ، و تو قرض مرا ادا می کنی و به وعده هایم وفا می کنی ، و پیروان تو بر منبرها و بر فراز بلندبهای نور و فروغ هستند و با چهره های سپید در اطراف من در بهشت و همسایه من هستند ، ای علی اگر تو نبودی ، پس از من مؤمنان شناخته نمی شدند .»

و علی پس از پیامبر راهنمای گمراهی ، و روشنگر ناپینایی و ریسمان استوار خدا و راه راست او بود ، هیچ کس در خویشاوندی پیامبر بر او پیشی نگرفته ، و در آئین ، کسی با سابقه تر از او نبوده ، در فضایل و بزرگواری ها کسی به او نرسیده ، او در جای پای پیامبر گام نهاد ، که درود خدا بر هر دو و خاندانشان باد .

و بر تأویل قرآن با دشمنان جنگ می کرد ، و در راه خدا ملامت هیچ ملامت کننده در او اثر نداشت ، حقاگردنکشان عرب را بی کس گذاشت و پهلوانان آنها را کشت و با گرگهای آنان زد و خورد کرد و در دل های آنان از رهگذر جنگهای بدر و خیبر و حنین و جز آنها کینه ها بر جای گذاشت ، پس دشمنی او را به دل گرفتند ، و بر مخالفت و ستیزه جویی او سرازیر شدند ، تا آنکه پیمان شکنان و ستمگران و سرکشان را به قتل رسانید .

و آنگاه که دورانش سپری شد و جنایتکارترین جنایتکاران از پیشینیان و پسینیان که پیرو بدبخت ترین پیشینیان بود او را شهید نمود ، و فرمان پیامبر - که درود خدا بر او و خاندانش باد - در مورد راهنمایان [معرفی شده و] پی در پی اطاعت نگردید ، و امت بر دشمنی با او اصرار ورزیدند و بر قطع رجم و بریدن خویشاوندی و تبعید فرزندانش متحد شدند ، جز اندکی از آنان که برای مراعات حق در مورد آنها وفا به خرج دادند .

پس کشته شد هر آنکه کشته شد ، و اسیر شد آنکه دستگیر شد ، و تبعید شد آنکه در به در گردید ، و سرنوشت برایشان به گونه ای جاری شد

يُرْجَى لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَةِ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا
وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ .

فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا
وَالِهِمَا فَلَيْبِكَ الْبَاكُونَ وَإِيَّاهُمْ فَلَيْتُذُبِ النَّادِبُونَ وَلِمِثْلِهِمْ فَلْتُذَرَفِ
الدُّمُوعُ وَلِيَصْرُخِ الصَّارِحُونَ وَيَضِجِ الضَّاجُونَ وَيَعِجِ الْعَاجُونَ .

أَيْنَ الْحَسَنُ؟ أَيْنَ الْحُسَيْنُ؟ أَيْنَ أَبْنَاءَ الْحُسَيْنِ؟ ضَالِحٌ بَعْدَ
ضَالِحٍ وَضَادِقٌ بَعْدَ ضَادِقٍ . أَيْنَ السَّبِيلُ بَعْدَ السَّبِيلِ؟ أَيْنَ الْخَيْرَةُ
بَعْدَ الْخَيْرَةِ؟ أَيْنَ الشُّمُوسُ الطَّالِعَةُ؟ أَيْنَ الْأَقْمَارُ الْمُنِيرَةُ؟ أَيْنَ
الْأَنْجُمُ الزَّاهِرَةُ؟ أَيْنَ أَعْلَامُ الدِّينِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ؟

أَيْنَ بَقِيَّةُ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعِثْرَةِ الطَّاهِرَةِ؟ أَيْنَ الْمَعْدُ لِقَطْعِ
دَابِرِ الظُّلْمَةِ؟ أَيْنَ الْمُنتَظَرُ لِإِقَامَةِ الْأُمَّتِ وَالْعِوَجِ؟ أَيْنَ الْمُرْتَجَى
لِإِزَالَةِ الْجَوْرِ وَالْعُدْوَانِ؟ أَيْنَ الْمُدَّخَرُ لِتَجْدِيدِ الْقَرَائِصِ وَالسُّنَنِ؟
أَيْنَ الْمُتَخَيَّرُ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ؟ أَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِإِخْيَاءِ الْكِتَابِ
وَحُدُودِهِ؟ أَيْنَ مُخَيِّ مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِيهِ؟ أَيْنَ قَاصِمُ شَوْكَةِ
الْمُعْتَدِينَ؟ أَيْنَ هَادِمُ أبنِيَّةِ الشِّرْكِ وَالنِّفَاقِ؟ أَيْنَ مُبِيدُ أَهْلِ الْفُسُوقِ
وَالعِصْيَانِ؟ أَيْنَ حَاصِدُ فُرُوعِ النِّعَى وَالشِّقَاقِ؟ أَيْنَ طَامِسُ أَثَارِ

که امید پاداش نیک برای آن هست، زیرا زمین از آن خداوند است و هر کسی از بندگانش را بخواهد وارث آن می‌گرداند و سرانجام کار با خویشتن داران است و خدای ما از هر گونه آلایش منزّه است و وعده پروردگار ما انجام شدنی است و هیچ گاه خداوند در وعده خود تخلف نمی‌کند و او پیروز است و دانا.

پس بر پاکان از خاندان محمّد و علی - که درود خدا بر آنان و خاندانشان باد - باید اشک ریزندگان اشک بریزند و مویه کنندگان مویه سر دهند، و برایشان باید اشکها ریخته شود و فریادگران باید داد بزنند و ناله کنندگان بنالند و شیون کنندگان زاری نمایند.

کجاست حسن؟ کجاست حسین؟ کجایند فرزندان حسین؟ شایسته‌ای پس از شایسته، و راستگویی پس از راستگویی دیگر، کجاست راه درست پس از راه درست؟ کجاست برگزیده پس از برگزیده؟ کجایند خورشیدهای درخشان؟ کجایند ماههای تابنده؟ کجایند ستارگان فروزنده؟ کجایند پرچمهای آئین و پایه‌های دانش؟ کجاست آن بقیّة الله که از عترت پاک بیرون نیست؟ کجاست آن آماده شده برای ریشه کن کردن پشت ستمگران؟ کجاست آن منتظر که چشم همگان به راه اوست برای درست کردن کژی و ناراستی؟ کجاست آن امیدگاه برای از بین بردن ستم و کینه‌توزی؟

کجاست آنکه برای تجدید واجبات و سنتها ذخیره شده؟ کجاست آنکه برای برگرداندن دین و آئین گزینش شده؟ کجاست آنکه برای زنده کردن کتاب و حدود آن آرزوها به او بسته شده؟ کجاست آن زنده کننده نشانه‌های آئین و پیروان آن؟ کجاست درهم شکننده شوکت و توانایی تجاوزگران؟ کجاست ویران کننده بنیانهای شرک و دورویی؟ کجاست از بین برنده اهل فسق و گناه و سرکشی؟

الزَّيْغِ وَالْأَهْوَاءِ؟ أَيْنَ قَاطِعُ حَبَائِلِ الْكِذْبِ وَالْإِفْتِرَاءِ؟ أَيْنَ مُبِيدُ
 الْعُتَاةِ وَالْمَرَدَةِ؟ أَيْنَ مُسْتَأْصِلُ أَهْلِ الْعِنَادِ وَالتَّضْلِيلِ وَالْإِلْحَادِ؟
 أَيْنَ مُعِزُّ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذِلُّ الْأَعْدَاءِ؟ أَيْنَ جَامِعُ الْكَلِمَةِ عَلَى
 التَّقْوَى؟ أَيْنَ بَابُ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُوتَى؟ أَيْنَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ
 يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ؟ أَيْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ؟ أَيْنَ
 صَاحِبُ يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِرُ رَايَةِ الْهُدَى؟ أَيْنَ مُؤَلَّفُ شَمْلِ الصَّلَاحِ
 وَالرِّضَا؟ أَيْنَ الطَّالِبُ بِدُحُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ؟ أَيْنَ
 الطَّالِبُ بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ؟ أَيْنَ الْمَنْصُورُ عَلَى مَنْ اغْتَدَى
 عَلَيْهِ وَافْتَرَى؟ أَيْنَ الْمُضْطَرُّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَى؟ أَيْنَ صَدْرُ
 الْخَلَائِقِ ذُو الْبِرِّ وَالتَّقْوَى؟ أَيْنَ ابْنُ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَابْنُ عَلِيٍّ
 الْمُرْتَضَى وَابْنُ خَدِيجَةَ الْغُرَاءِ وَابْنُ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى؟ يَا أَبِي أَنْتَ
 وَأُمِّي وَنَفْسِي لَكَ الْوِقَاءُ وَالْحِمَى.

يَا بَنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ، يَا بَنَ النُّجَبَاءِ الْأَكْرَمِينَ، يَا بَنَ الْهُدَاةِ
 الْمُهْتَدِينَ، يَا بَنَ الْخَيْرَةِ الْمُهْدَبِينَ، يَا بَنَ الْغَطَارِقَةِ الْأَنْجَبِينَ،
 يَا بَنَ الْخَضَارِمَةِ الْمُنتَجَبِينَ، يَا بَنَ الْقِمَاقِمَةِ الْأَكْرَمِينَ، يَا بَنَ
 الْأَطَائِبِ الْمُعْظَمِينَ الْمُطَهَّرِينَ، يَا بَنَ الْبُدُورِ الْمُنِيرَةِ، يَا بَنَ
 الشُّرُجِ الْمُضِيئَةِ، يَا بَنَ الشُّهْبِ الثَّاقِبَةِ، يَا بَنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ،

کجاست دروکننده شاخه‌های گمراهی و شکاف؟ کجاست از بین برنده
 اثرهای کژی و هواپرستی؟ کجاست برنده ریسمانهای دروغ و افترا؟ کجاست
 نابودکننده سرکشان و طغیانگرها؟ کجاست ریشه کن کننده اهل عناد و
 لجاجت و گمراهی و شرک؟ کجاست عزت دهنده و پیروزکننده دوستان و
 خوارکننده دشمنان؟ کجاست هماهنگ کننده سخن بر مبنای تقوی؟
 کجاست آن در خداوندی، که آمدن از آن میسر است؟ کجاست آن وجه و
 جمال خدا که دوستان به سوی او روی آورند؟ کجاست آن وسیله پیوسته
 میان زمینیان و آسمانیان؟ کجاست صاحب روز پیروزی و برافراشته کننده
 پرچم هدایت؟ کجاست فراهم آورنده پراکندگی شایستگی و خشنودی؟
 کجاست خواستار خونخواهی پیامبران و فرزندان آنان؟ کجاست خونخواه
 کشته کربلا؟ کجاست آن پیروزمند بر هر که بر حریم او تجاوز کند و افترا
 بندد؟ کجاست آن ناچاری که هرگاه دعا کند مستجاب می شود؟ کجاست آن
 صدرنشین آفریدگان دارای نیکوکاری و خویشن داری؟ کجاست فرزند
 پیامبر برگزیده و فرزند علی مرتضی و فرزند خدیجه نورانی و فرزند
 فاطمه بزرگوار؟

پدر و مادرم فدای تو، و جانم سپر بلای تو و حمایت کننده تو باد، ای فرزند
 سروران مقرب، ای فرزند برگزیدگان گرامی، ای زاده راهنمایان راه یافته، ای
 فرزند شایستگان پاکیزه، ای زاده مهتران نجیب، ای زاده رادمردان برگزیده،
 ای فرزند شخصیتها و سران بسیار گرامی، ای زاده پاکیزه ترین بزرگان پاک.
 ای فرزند ماههای تابان، ای زاده چراغهای تابناک، ای فرزند شهابهای
 نفوذکننده، ای زاده ستارگان درخشان،

يَابْنَ السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ ، يَابْنَ الْأَعْلَامِ الْلَايِحَةِ ، يَابْنَ الْعُلُومِ
الْكَامِلَةِ ، يَابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ ، يَابْنَ الْمَعَالِمِ الْمَأْثُورَةِ ، يَابْنَ
الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ ، يَابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ ، يَابْنَ الصِّرَاطِ
الْمُسْتَقِيمِ ، يَابْنَ النَّبَأِ الْعَظِيمِ ، يَابْنَ مَنْ هُوَ فِي أَمِّ الْكِتَابِ لَدَى
اللَّهِ عَلَى حَكِيمٍ ، يَابْنَ الْآيَاتِ وَالْبَيِّنَاتِ ، يَابْنَ الدَّلَائِلِ
الظَّاهِرَاتِ ، يَابْنَ الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ ، يَابْنَ الْحُجَجِ
الْبَالِغَاتِ ، يَابْنَ النِّعَمِ الشَّابِغَاتِ ، يَابْنَ طُهُ وَالْمُحْكَمَاتِ ، يَابْنَ
يُسَ وَالذَّارِيَّاتِ ، يَابْنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَّاتِ ، يَابْنَ مَنْ دَنَى فَتَدَلَّى ،
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ، دُنُوءًا وَاقْتِرَابًا مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى .

لَيْتَ شِعْرِي آيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوَى ؟ بَلْ آيُّ أَرْضٍ تُقَلِّكَ
أَوِ الثَّرَى ؟ أِبْرَضَوِي أَمْ غَيْرِهَا أَمْ ذِي طُوِي ؟ عَزِيزُ عَلَيَّ أَنْ أَرَى
الْخَلْقَ وَلَا تُرَى ؟ وَلَا أَسْمَعَ لَكَ حَسِيسًا وَلَا نَجْوَى ! عَزِيزُ عَلَيَّ
أَنْ لَا يُحِيطَ بِي دُونَكَ الْبَلْوَى ! وَلَا يَنَالُكَ مِنِّي ضَجِيجٌ وَلَا
شَكْوَى ! بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَخُلْ مِنَّا ، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ
نَارِحٍ يَنْزَحُ عَنَّا ، بِنَفْسِي أَنْتَ أُمْنِيَّةُ شَائِقٍ يَتَمَنَّى ، مِنْ مُؤْمِنٍ
وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرَا فَحَنَّا ، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ عِزٌّ لَا يُسَامَى ،
بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ آئِيلٍ مَجْدٍ لَا يُجَارَى ، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ قِلَادٍ نَعَمَ

ای فرزند راههای آشکار، ای پسر نشانه‌های فروزنده، ای فرزند دانشهای تمام عیار، ای زاده روشهای شناخته شده، ای فرزند نشانه‌های روایت شده، ای زاده معجزه‌های موجود، ای فرزند ادله مشهود، ای زاده راه راست، ای فرزند خبر بزرگ، ای پسر کسی که او در ام‌الکتاب و پیشگاه خداوند، علی حکیم است، ای فرزند نشانی‌ها و روشنگری‌ها، ای زاده دلیل‌های آشکار، ای فرزند برهان‌ها و مدرک‌های روشن و حیرت‌انگیز، ای زاده حجتهای بالغه، ای فرزند نعمتهای سرشار، ای زاده طئه و محکمت، ای فرزند یس و ذاریات، ای زاده طور و عادیات، ای فرزند کسی که نزدیک شد و در آویخت، بمانند نزدیکی دو کمان یا نزدیکتر؛ آن نزدیک که تقرب بود از علی اعلیٰ.

ای کاش می‌دانستم که دوری، تو را در کجا مستقر کرده؟ یا کدام سرزمین یا خاک، تو را در برگرفته است؟ آیا در رضوی یا غیر آن یا در ذی طوی هستی؟ چه سخت است برایم که همه آفریدگان را ببینم و تو دیده نشوی، و هیچ صدای پنهانی حتی آهسته از تو نشنوم، و گران است برای من که گرفتاری‌ها بدون من تو را احاطه کند، و از من ناله و شکایتی به تو نرسد.

جانم به فدایت ای غایب از نظر که از ما دور نیستی، جان به قربانت ای دور شده از وطن که از ما دور نشده‌ای، فدایت شوم ای آرزوی مشتاقان که هر مرد و زن با ایمان آرزومندت بوده و با یاد تو ناله می‌زنند، جانم فدای تو باد ای رشته عزتی که برتری بر آن میسر نیست، و قربانت بروم ای بزرگووار سرفراز که همانندی نداری، ای به فدایت، تو از نعمتهای دیرینه هستی که همسنگی نداری،

لَا تُضَاهَا ، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفِ شَرَفٍ لَا يُسَاوِي .
 إِلَى مَتَى أَخَارُ فِيكَ يَا مَوْلَايَ ؟ وَإِلَى مَتَى وَآئِي خِطَابِ أَصِيفُ
 فِيكَ وَآئِي نَجْوَى ؟ عَزِيزُ عَلَيَّ أَنْ أُجَابَ دُونَكَ وَأُنَاغَى ، عَزِيزُ
 عَلَيَّ أَنْ أَبْكِيكَ وَيَخْذَلَكَ الْوَرَى ، عَزِيزُ عَلَيَّ أَنْ يَجْرِي عَلَيْكَ
 دُونَهُمْ مَا جَرَى ، هَلْ مِنْ مُعِينٍ ؟ فَأُطِيلَ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَالْبُكَاءَ ،
 هَلْ مِنْ جَزُوعٍ ؟ فَأُسَاعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا ، هَلْ قَدِيتَ عَيْنُ
 فَتُسَعِدَهَا عَيْنِي عَلَى الْقَدَى ؟ هَلْ إِلَيْكَ يَا بَنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتُلْقَى ؟
 هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بَعْدَ فَنَحْظِي ؟

مَتَى نَرِدُ مَنَاهِلَكَ الرَّوِيَّةَ فَنَرَوِي ؟ مَتَى نَنْتَفِعُ مِنْ عَذَابِ
 مَايِكَ ؟ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى ! مَتَى نُغَادِيكَ وَنُرَاوِحُكَ فَنُقِرُّ عَيْنَا ؟
 مَتَى تَرَانَا وَنَرِيكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لِيَاءَ النَّصْرِ تُرَى ؟ أَتَرَانَا نَحْفُ بِكَ
 وَأَنْتَ تَأُمُّ الْمَلَا ؟ وَقَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَذَقْتَ أَعْدَانِكَ هَوَانًا
 وَعِقَابًا ، وَأَبْرَتَ الْعُتَاةَ وَجَحَدَةَ الْحَقِّ وَقَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ
 وَاجْتَنَنْتَ أُصُولَ الظَّالِمِينَ ، وَنَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .
 اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرْبِ وَالْبَلْوَى ، وَإِلَيْكَ أَسْتَعْدِي فَعِنْدَكَ
 الْعَدْوَى ، وَأَنْتَ رَبُّ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَى ، فَأَغِثْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ ،
 عُيْدَكَ الْمُبْتَلَى ، وَارِهِ سَيِّدَهُ يَا شَدِيدَ الْقُوَى ، وَأَزِلْ عَنْهُ بِهِ

جانم به قربانت ای رمز شرافت که همتایی نداری.

تا کی سرگشته و حیران تو باشم مولای من تا به کی؟ با چه کلامی و زبانی تو را بستایم و چگونه رازی در میان بگذارم؟ چه سخت است برایم که از غیر تو پاسخ شنوم و همسخن گردم، بسیار دشوار است برای من که برای تو اشک بریزم و مردم تو را واگذارند، گران است برایم آنچه بر تو می‌گذرد و بر دیگران نمی‌گذرد.

آیا یار و یآوری هست که با وی شیون و گریه طولانی راسر بدهم؟ آیا ناله کننده‌ای هست که به ناله‌های او در حال تنهایی یاریش کنم؟ آیا چشم‌خار و خاشاک رفته‌ای هست که چشم من در ناراحتی آن یاری کند؟ آیا ای فرزند احمد، راهی به سوی تو هست که ملاقاتی با تو صورت گیرد؟ آیا این روز ما به وعده‌ای از شما می‌رسد که از دیدار جمالت بهره‌مند گردیم؟

چه زمانی وارد چشمه‌های سیراب کننده می‌شویم تا سیراب گردیم؟ چه زمانی از آب گوارای [ظهور] تو بهره‌مند می‌شویم، [زیرا] تشنگی به درازا کشید؟ کی شود بامدادان و شامگاهان با تو باشیم تا دیده به دیدارت روشن کنیم؟ چه روزگاری شما ما را می‌بینید و ما شما را دیدار می‌کنیم، [روزی] که پرچم پیروزی را برافراشته‌ای و نمایان شده‌ای؟

آیا می‌شود ببینی ما را که پیرامونت را گرفته‌ایم و شما رهبری مردم را به دست گرفته و زمین را از عدل و داد پر کرده، و دشمنانت را خواری و عقاب چشاندی، و سرکشان و منکران حق را نابود کرده، و کبرورزان را ریشه کن نموده، و ستمگران را از بیخ و بن برانداخته‌ای؛ و ما می‌گوئیم ستایش خدای راست که پروردگار جهانیان است. بارالها، تو بر طرف کننده غم‌ها و گرفتاری‌ها هستی و شکایت پیش تو آرم، [زیرا] دادخواهی نزد توست، و تو پروردگار دنیا و آخرتی.

پس ای فریادرس پناهندگان، بنده کوچک گرفتار را پناه ده، و ای بسیار قدرتمند، آقا و مولایش را به او نشان ده و بنمایان، و به وسیله او اندوه و سوز دل را از وی برطرف نما،

الْأَسَى وَالْجَوَى ، وَبَرِّدْ غَلِيلَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ، وَمَنْ
إِلَيْهِ الرَّجْعَى وَالْمُنْتَهَى . اللَّهُمَّ وَنَحْنُ عَبِيدُكَ التَّائِبُونَ إِلَىٰ وَلِيِّكَ
الْمَذْكُورِ بِكَ وَبِنَبِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَمَلَاذًا ، وَأَقَمْتَهُ لَنَا قِوَامًا
وَمَعَاذًا ، وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنَّا إِمَامًا ، فَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ،
وَزِدْنَا بِذَلِكَ يَا رَبِّ إِكْرَامًا ، وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ،
وَأَتِمِّمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيمِكَ إِيَّاهُ أَمَامَنَا حَتَّىٰ تُورِدَنَا جَنَّاتِكَ
وَمُرَاقِقَةَ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَىٰ جَدِّهِ مُحَمَّدٍ
رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ وَعَلَىٰ أَبِيهِ السَّيِّدِ الْأَصْغَرِ وَجَدَّتَيْهِ الصِّدِّيقَةِ
الْكُبْرَىٰ فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، وَعَلَىٰ مَنْ
اضْطَفَيْتَ مِنْ آبَائِهِ الْبَرَّةِ ، وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ وَأَكْمَلُ وَأَتَمُّ وَأَدْوَمُ
وَأَكْثَرُ وَأَوْفَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ
خَلْقِكَ . وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً لَا غَايَةَ لِعَدِيدِهَا وَلَا نِهَايَةَ لِمَدِيدِهَا وَلَا
نَفَادَ لِأَمْدِهَا .

اللَّهُمَّ وَاقِمِ بِهِ الْحَقَّ وَأَذْهِضِ بِهِ الْبَاطِلَ وَأَدِلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَذِلْ
بِهِ أَعْدَاءَكَ وَصَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصِلَةً تُؤَدِّي إِلَىٰ مُرَاقِقَةِ سَلَفِهِ
وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَيَمْكُثُ فِي ظِلِّهِمْ ، وَاعِنَّا عَلَىٰ

و ای کسی که بر عرش استواری، سوز تشنگی را خنک گردان، ای کسی که بازگشت و سرانجام کار به سوی اوست.

بارخدایا، ما بندگان کوچک تو مشتاق ولی تو هستیم که یادآور تو و پیامبر توست که او را برای ما نگهبان و پناهگاه آفریدی، و او را برای ما پشتوانه و پناهگاه نمودی، و برای مؤمنان از ما امام و پیشوا قرار دادی، پس تحیت و درود ما را به وی برسان؛ و بدین وسیله، خدایا، کرامت ما را افزون گردان، و قرارگاه او را جایگاه و پایگاه ما قرار ده، و با پیشوا قرار دادن او نعمت را بر ما تمام گردان، تا ما را به بهشت خود وارد فرموده و با شهیدان با اخلاصت همنشین گردانی.

پروردگارا، درود بفرست بر محمد و خاندان او، و درود فرست بر محمد نیای او و پیامبر تو، بزرگترین سرور، و بر پدر او سرور کوچکتر، و بر بزرگ مادرش صدیقه کبری، فاطمه دخت محمد، درود بر وی و خاندانش، و بر نیاکان نیکوکارش که برگزیده توست، و بر خود او؛ برترین، کاملترین، تمامترین، جاویدترین، بیشترین و فزونیترین درودی که بر یکی از برگزیدگان و منتخبان آفریده‌ات فرستاده‌ای، و درود بفرست بر او درودی که شماره‌اش نامحدود، و گسترش آن بی‌پایان و زمان آن نهایت‌ناپذیر است.

بارالها، به وجود او حق را پا برجا و باطل را نابود گردان، و دوستانت را با او پیروز و دشمنانت را به وسیله او خوار گردان، خدایا میان ما و او پیوندی برقرار کن چونان پیوندی که به همنشینی نیاکانش بیانجامد، و ما را از کسانی قرار ده که بر دامان آنان چنگ می‌زنند و در سایه آنها درنگ می‌کنند، و ما را یاری فرما

تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ وَالْإِجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ ،
 وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاكَ ، وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَائَهُ وَخَيْرَهُ ،
 مَا نَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزاً عِنْدَكَ . وَاجْعَلْ صَلَوَاتِنَا بِهِ
 مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعَائِنَا بِهِ مُسْتَجَاباً . وَاجْعَلْ
 أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَةً وَحَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَةً
 وَأَقْبِلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ . وَأَقْبِلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَانظُرْ إِلَيْنَا
 نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ . ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا عَنَّا
 بِجُودِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَأْسِهِ ،
 وَبِيَدِهِ رِيّاً رَوِيّاً هَنِيئاً سَائِغاً لَا ظَمّاً بَعْدَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ١ .

١ . مصباح الزائر لعلی بن طاووس ، ص ٢٢٠ ، وملحقات جمال الأسبوع له ص ٥٥٣ وتحفة الزائر للعلامة المجلسي ، ص ٢٢٢ ، قال السيد ابن طاووس : ويعرف هذه الزيارة بالتدبة وصدر عن الناحية المقدسة للحميري وامران يقرأ في السرداب المقدس وروى السيد والشيخ محمد بن المشهدي عن محمد بن علي بن قرة وهو عن كتاب محمد بن الحسين البرزوفري دعاء التدبة لصاحب الزمان سلام الله عليه ويستحب قراءته في الأعياد الأربعة الجمعة والفطر والأضحى والفدير . والمزار الكبير ، ص ١٩٠ . والصحيفة الهادية ، ص ٧٥ . كتب المحدث القمي بخطه في حاشية ملحقات جمال الأسبوع في الصفحة المزبورة ان دعاء التدبة نقل في ثلاث مزارات الأول مزار الكبير للشيخ محمد بن المشهدي والثاني المزار القديم والظاهر أنه للقطب الراوندي والثالث مصباح الزائر للسيد ابن طاووس ونقلوا جميعاً عن كتاب ابن ابي قرة ولا مستند غير هذا وقال محمد بن علي بن ابي قرة انقل هذا الدعاء عن كتاب محمد بن الحسين البرزوفري ولا بد ان يعلم ان النسخ كلها « وَعَرَجْتُ بِهِ إِلَى سَمَائِكَ » . الا ان بعض نسخ مصباح الزائر « وعرجت بروحه » وتفصيل الكلام في المقام في كتاب تحية الزائر لشيخنا المحدث النوري نور الله مرقدہ .

تا حقوق او را ادا نموده و در فرمانبرداریش کوشش داشته و از نافرمانیش دور باشیم.
و بر ما منت گذار که خشنودی او را به دست آوریم، و رأفت و مهربانی و دعا و
خیر و برکت او را بر ایمان کرم فرما، تا آنجا که به وسیله او به رحمت پهناورت
برسیم و نزد تو رستگار باشیم.

و به برکت او نماز ما را قبول، و گناهان ما را آمرزیده و دعای ما را مستجاب
فرما، و به برکت او روزی های ما را گسترده و غصه هایمان را برطرف شده، و
نیازمندیهای ما را برآورده بگردان.

و با وجه کریم خویش بر ما توجه کن، و تقرب ما را به درگاهت بپذیر، و با نظر
رحمت بر ما نظر افکن تا نزد تو به کرامت کامل برسیم، سپس با بخشش خود، آن
نگاه را از ما بر مگردان، و ما را از حوض جدّ او - که درود خدا بر او و خاندانش
باد - با دست او و جام او سیراب گردان، سیراب شدنی سرشار و گوارا و نوش
جان، که هرگز پس از آن تشنگی نباشد، ای مهربانترین مهربانان.

← قال العلامة الطهرانی فی الذریعة، ج ۲۰، ص ۳۲۴: مزار محمد بن المشهدی الموجود فی خزانه
كتب الشيخ علی بن محمدرضا آل كاشف الغطاء بالنجف والميرزا محمد علی الأرد وبادی ایضاً
بالتجف وغيرهما عبر عنه المجلسی فی البحار بـ «المزار الكبير» وكان عند شيخنا النوری وینقل عنه
فی «مستدرک الوسائل» وذكر شرح اعتباره فی خاتمة المستدرک واستظهر من بعض القرائن أنه
للشيخ محمد بن علی بن جعفر المشهدی الحائری الراوی عن ابی الفضل شاذان بن جبرئیل القسبی
ویروی ایضاً عن المفید بواسطین وهو سند عال ویروی ایضاً عن ابی المکارم حمزة بن زهرة المتوفی
۵۷۲ هـ. وعن الشيخ الفقیه عمادالدین محمد بن ابی القاسم الطبری المتوفی ۵۵۳ هـ. وعن هبة الله بن نما
المتوفی ۵۷۳ هـ. وعن ابن شهر آشوب المتوفی ۵۸۸ هـ. وهو من علماء القرن السادس الهجری ابی
الفرج محمد بن علی بن محمد بن ابی قرّة العینائی صاحب کتاب المزار من مشایخ النجاشی قال
الشيخ فی وسائل الشیعة، ج ۲۰، ص ۳۳۷ وثقه العلامة والنجاشی ویروی هو عن کتاب ابی جعفر
محمد بن الحسین بن سفیان البزوفری من اساتذة الشيخ المفید المتوفی ۴۱۳ هـ. دعاء الندبة.

وَمَزِيدًا لِرَبِّكَ

دُعَاءُ النَّيْلِ بِالْأَمَانِي

اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ
الْمَسْجُورِ وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ وَمُنزِلَ
الزُّبُورِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ
الْمُرْسَلِينَ، أَنْتَ إِلَهٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَإِلَهُ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا إِلَهَ
فِيهِمَا غَيْرُكَ وَأَنْتَ جَبَّارٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَجَبَّارٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ
لَا جَبَّارَ فِيهِمَا غَيْرُكَ وَأَنْتَ خَالِقٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَخَالِقٌ مَنْ فِي
الْأَرْضِ لَا خَالِقَ فِيهِمَا غَيْرُكَ وَأَنْتَ حَكَمٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَحَكَمٌ
مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا حَكَمَ فِيهِمَا غَيْرُكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ
وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ. أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلُحُ عَلَيْهِ الْأَوْلُونَ
وَالْآخِرُونَ يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيًّا حِينَ
لَا حَيٍّ وَيَا مُخَيِّبَ الْمَوْتَى، وَيَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ.

نیایش آن حضرت
برای رسیدن به آرزوها

پروردگارا، ای خدای فروغ بزرگ و خدای اورنگ بلند و خدای دریای آکنده، و فرو فرستنده تورات و انجیل و زبور، و خدای سایه و گرما، و نازل کننده قرآن بزرگ، و پروردگار فرشتگان مقرب و پیامبران و رسولان. تو خدای آنچه در آسمان و خدای آنچه در زمین هست می باشی در آن دو معبودی جز تو نیست؛ و تو فرمانفرمای هر که در آسمان و زمین هست می باشی، و در آن دو جز تو فرمانفرمایی نیست؛ و تو آفریدگار هر چه در آسمان و هر چه در زمین هست می باشی، و جز تو آفریدگاری در آنها نیست؛ و تو داور آنچه در آسمان و داور آنچه در زمین هست می باشی، و در آن دو داوری جز تو نیست.

خدایا، من از تو می خواهم به برکت سیمای کریمانه ات، و به فروغ جمال فروزان و روشنگرت و فرمانروایی دیرینه ات، ای زنده ازلی و ابدی، از تو می خواهم به آن نامت که آسمان ها و زمین ها به برکت آن روشن شدند، و به آن نام تو که پیشینیان و پسینیان با آن اصلاح می شوند؛ ای زنده پیش از هر زنده، و ای زنده پس از هر زنده، و ای زنده آنگاه که زنده ای وجود ندارد، و ای زنده کننده مردگان، و ای زنده ای که جز تو معبودی نیست، ای زنده جاویدان.

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ
أَخْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَخْتَسِبُ رِزْقاً وَاسِعاً حَلالاً طَيِّباً وَأَنْ
تُفَرِّجَ عَنِّي كُلَّ غَمٍّ وَهَمٍّ وَأَنْ تُعْطِيَنِي مَا أَرْجُوهُ وَأَمْلُهُ إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱

١. مصباح المتهجد لشيخ الطائفة، ص ٢٠١ ومما خرج عن صاحب الزمان عليه السلام الى محمد بن
الصلت القمي والبلد الامين، ص ٥٩.

از تو درخواست می‌کنم که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و از جایگاهی که حساب می‌کنم و از جایی که روی آن حساب نمی‌کنم روزی گسترده، حلال و پاکیزه نصیب گردانی، و همه غم و همه اندوه را از من گشوده گردانی، و آنچه را که امیدوارم و آرزومندم عطا فرمایی، تو حقیقتاً بر همه چیز توانایی.

وَمَزِيدٌ عَلَيَّ بِشْرِكَ

دُعَاءُ الْإِفْتِتَاحِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتَتِحُ الثَّنَاءَ بِحَمْدِكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ
وَأَيَقَنْتُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ
وَأَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النِّكَالِ وَالنِّعْمَةِ وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي
مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ . اللَّهُمَّ أذْنَتَ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْئَلَتِكَ ،
فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي ، وَاجِبْ يَا رَحِيمُ دَعْوَتِي ، وَأَقِلْ يَا غَفُورُ
عَثْرَتِي ، فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَجْتَهَا وَهَمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا
وَعَثْرَةٍ قَدْ أَقَلْتَهَا وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا وَحَلَقَةٍ بَلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتَهَا .

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وُلْدًا وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا الْحَمْدُ لِلَّهِ
بِجَمِيعِ مَخَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا . الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا
شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عِظَمَتِهِ . الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي
فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ ، الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ ، الْبَاسِطِ بِالْجُودِ
يَدُهُ ، الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ ، وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا

نیایش آن حضرت
در شبهای ماه رمضان
«دهای افتتاح»

پروردگارا، من ستایش تو را با سپاس تو آغاز می‌کنم، و تو با بخشش خود راه درست را استوار می‌کنی، و باور کردم حقاً تو در جایگاه گذشت و مهربانی مهربانترین مهربانانی، و در مورد درس عبرت دادن و انتقام سخت‌ترین مجازات‌کنندگان، و در جایگاه بزرگی و بزرگواری بزرگترین فرمانروایانی.

خدایا، در مقام نیایش و درخواست از درگاهت اجازتم فرمودی، پس ای شنوا ستایشم را بشنو، و ای مهربان نیایشم را اجابت کن، و ای آمرزنده لغزش مرا درگذر. پس چه بسیار از اندوهی که بر طرف ساختی، و غصه‌هایی که برداشتی، و لغزشی که نادیده گرفتی، و مهربانی که گسترش دادی، و زنجیر گرفتاری که باز کردی. ستایش برای خداوندی است که همسر و فرزند نگرفته، و در فرمانروایی شریکی برایش نیست، و او را از رهگذر ناتوانی، مددکاری نمی‌باشد؛ پس او را بسیار بزرگ‌بدار.

سپاس از آن خداوند است بر همه ستودنی‌هایش و بر همه نعمت‌هایش، و ستایش از آن خداوندی است که در فرمانروایش مخالفی ندارد و در فرمانش کشمکش‌کننده ندارد.

ستایش از آن خداوندی است که در آفرینش شریکی برایش نیست و در بزرگیش همانندی ندارد؛ سپاس خدای راست که فرمان او و ستایش او در آفرینش آشکار است، بزرگواریش با کرم‌پدیدار است، دست عنایتش با بخشش گسترده است، گنجینه‌هایش کم‌نگردد، و زیادی بخشش برای او جز جود و کرامت نیفزاید؛

وَكَرَمًا ، إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ
مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَعِغْنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ
وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ .

اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي وَصَفْحَكَ عَنْ
ظُلْمِي وَسِتْرَكَ عَلَيَّ قَبِيحِ عَمَلِي وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي عِنْدَ
مَا كَانَ مِنْ خَطَايَ وَعَمْدِي أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلُكَ مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ
مِنْكَ ، الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَفْتَنِي
مِنْ إِجَابَتِكَ ، فَصِرْتُ أَدْعُوكَ أَمِنًا وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْنِسًا ، لَا خَائِفًا
وَلَا وَجِلًا مُدِلًّا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ ، فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي
عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ ، وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي ، لِعِلْمِكَ
بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ .

فَلَمْ أَرِ مَوْلَا كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَيَّ عَبْدًا لَثِيمًا مِنْكَ عَلَيَّ ، يَا رَبِّ
إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلِي عَنْكَ وَتَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَاتَّبِعْضُ إِلَيْكَ وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ
فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنَّ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ
لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ
الْجَاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادُ كَرِيمٌ .

الْحَمْدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ مُجْرِي الْفُلْكِ مُسْخِرِ الرِّيَّاحِ فَالِقِ

همانا او عزیز و پیروز و بخشنده است.

بارالها، من اندکی از بسیار را از تو درخواست می‌کنم، با آنکه نیازم به آن زیاد است و تو از دیر باز از آن بی‌نیاز بودی، و همان اندک نزد من بسیار است ولی آن برای تو سهل و آسان است.

خدایا، محققاً آمرزش از گناهم و گذشت تو از خطایم و چشم پوشیت از ستمکاریم و پرده پوشیت از زشتکاریم و بردباریت از گناه بسیارم، آنگاه که به اشتباه و عمد انجام داده‌ام مرا به طمع‌کاری واداشته به اینکه از تو چیزی درخواست نمایم که شایستگی آن را ندارم، همان که از مهربانیت روزیم گردانیدی و از توانائیت نشانم دادی و پذیرا بودنت را به من شناساندی، پس چنان گشته‌ام که تو را با آرامش می‌خوانم، و با انس و همدمی بدون ترس و هراس از تو درخواست می‌کنم، و بر آنچه قصد کرده‌ام برای تو دلیل می‌آورم، پس اگر حاجتم دیر برآورده شد از روی نادانی سرزنش کردم، و شاید آنچه سبب دیر برآورده شدن [حاجتم] بوده، برایم بهتر بوده چون تو سرانجام کارها را می‌دانی.

پس هیچ مولای بزرگواری را ندیده‌ام که بردبارتر باشد بر بنده پستی مانند من. پروردگارا، تو مرا می‌خوانی [ولی] من از تو روی برمی‌گردانم، و تو دوستی اظهار می‌نمایی [ولی] من دشمنی می‌ورزم، و باز ابراز محبت می‌کنی [ولی] من از تو نمی‌پذیرم، مثل اینکه من منت به تو دارم، [اما] این [اشتباهات] مانع مهربانی و احسان و افزودن تو با بخشش و کرمتم برایم نشده است، پس بر این بنده نادانت مهربان باش و با احسان افزونت او را ببخشای؛ که حقاً تو بخشنده و کریمی. ستایش خداوندی راست که فرمانروای هستی، روان‌کننده کشتی‌ها، رام‌کننده بادهای، شکافنده سپیده دم،

الْأَصْبَاحِ ، دَيَّانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ
عِلْمِهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ
أَنَاتِهِ فِي غَضَبِهِ ، وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا يُرِيدُ . الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ
الْخَلْقِ ، بَاسِطِ الرِّزْقِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ ، ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ .

الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَى وَقَرَّبَ فَشَهِدَ النَّجْوَى ، تَبَارَكَ وَتَعَالَى .
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرٌ
يُعَاوِدُهُ ، قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الْأَعْزَاءَ ، وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءَ ، قَبَلَغَ
بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ . الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أُنَادِيهِ وَيَسْتُرُ
عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَغْصِيهِ ، وَ يُعْظِمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا أُجَازِيهِ ،
فَكَمَ مِنْ مَوْهَبَةٍ هَنِيئَةٍ قَدْ أَعْطَانِي ، وَعَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي ،
وَبَهْجَةٍ مُوَبِقَةٍ قَدْ أَرَانِي ، فَأَتْنِي عَلَيْهِ حَامِداً وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحاً .
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُهْتَكُ حِجَابُهُ وَلَا يُغْلَقُ بَابُهُ وَلَا يَرُدُّ سَائِلُهُ وَلَا
يُخَيِّبُ أَمِلُهُ .

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنَجِّي الصَّالِحِينَ
وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَ يُهْلِكُ مُلُوكاً
وَيَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ . وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ ، مُبِيرِ

جزا دهنده روز جزا و پروردگار جهانیان است.

ستایش خداوند راست بر بردباریش پس از دانستنش، و ستایش خدای راست بر بخشش او پس از توانمندیش، ستایش خداوند راست بر بردباری بلندش به هنگام خشم او؛ و او بدانچه اراده فرماید توانا است.

ستایش خدای راست آفریدگار آفریدگان، گستراننده روزی، شکافنده سپیده دم، [خدایی که] دارای شکوه و بزرگواری، و افزونی و انعام است؛ آن خدایی که دور شده پس دیده نمی شود، و نزدیک شده پس گواه راز و نیاز و سخنان پنهانی است، او با برکت و بلند مرتبه است.

سپاس خداوندی را که برای او ستیزه گری نیست که با او بردباری کند، و همانندی نیست که با او همگونی کند، و پشتیبانی نیست که مددکار او باشد؛ با عزت خود عزیزان را مقهور ساخته، و بزرگان در برابر عظمتش فروتن شده اند، و با توانائیش بر هر چه خواهد رسیده.

ستایش خدای راست که هرگاه او را می خوانم پاسخ می دهد، و هر بدی را برایم می پوشاند در حالی که من او را نافرمانی می کنم، و نعمت بزرگ بر من می بخشد و من سپاسگزارش نیستم؛ پس چقدر بخششهای گوارایی که برایم عطا فرموده، و بزرگ هول و ترسی که از من دفع نموده، و شادی های دل انگیز که بر من نشان داده، پس من هم با ستایش ثنا گویش هستم، و او را به پاکی و منزّه بودن یاد می کنم.

ستایش خدای را که پرده او دریده نشود، و درگاهش بسته نشود، و نیازمند او رد نمی شود، و آرزومند او محروم نگردد.

ستایش خداوندی را که بیمناکان را می بخشد، و شایستگان را نجات می دهد، و بیچارگان را بلند گرداند، و کبر و رزان را پائین اندازد، و فرمانروایان را می میراند و دیگران را بر جای آنها می نشاند.

و ستایش خدای راست که درهم کوبنده سرکشان، نابودکننده ستمگران،

الظَّالِمِينَ ، مُذْرِكِ الْهَارِبِينَ ، نَكَالِ الظَّالِمِينَ ، صَرِيحِ
الْمُسْتَضْرِحِينَ ، مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ ، مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ .
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرَعَدُ السَّمَاوَاتُ وَ سُكَّانُهَا وَ تَرَجُّفُ
الْأَرْضُ وَ عُمَارُهَا وَ تَمُوجُ الْبِحَارُ وَ مَنْ يَسْبَحُ فِي غَمْرَاتِهَا . الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ .

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَ لَمْ يَخْلُقْ وَ يَرْزُقُ وَ لَا يُرْزَقُ وَ يُطْعَمُ وَ لَا
يُطْعَمُ وَ يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، بِيَدِهِ
الْخَيْرُ ، وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ أَمِينِكَ وَ صَفِيكَ
وَ حَبِيبِكَ وَ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ حَافِظِ سِرِّكَ وَ مُبْلِغِ رِسَالَتِكَ ،
أَفْضَلَ وَ أَحْسَنَ وَ أَجْمَلَ وَ أَكْمَلَ وَ أَزْكَى وَ أَنْمَى وَ أَطْيَبَ وَ أَطَهَرَ
وَ أَسْنَى وَ أَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ وَ تَحَنَّنْتَ وَ سَلَّمْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَ أَنْبِيَائِكَ وَ رَسُولِكَ وَ صَفْوَتِكَ وَ أَهْلِ الْكِرَامَةِ
عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ .

اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَ وَلِيِّكَ وَ أَخِي رَسُولِكَ وَ حُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ
وَ آيَتِكَ الْكُبْرَى وَ النَّبَأِ الْعَظِيمِ وَ صَلِّ عَلَى الصِّدِيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ

دریابنده گریزندگان، درس عبرت دهنده ستمکاران، فریاد رس فریادخواهان، جایگاه نیازهای درخواست کنندگان و تکیه گاه مؤمنان است.

سپاس خداوندی را که آسمان و ساکنانش از بیم او به لرزه افتند و زمین و آبادکنندگانش می لرزند، و دریاها و آنچه در اعماقش شناور است پیچ و تاب می خورند؛ ستایش خدای را که ما را به این امر راهنمایی فرموده و اگر خدا ما را راهنمایی نمی کرد، ما راه پیدا نمی کردیم.

ستایش خداوندی را که می آفریند و او آفریدگار ندارد، و روزی می دهد و نیاز به روزی ندارد، و خوراک می دهد و خود نیازمند خوراک نیست، و زنده ها را می میراند و مردگان را زنده می کند، و او زنده ای است که نمی میرد؛ نیکی به دست اوست و او بر همه چیز تواناست.

خدایا، درود فرست بر محمد بنده تو و فرستاده تو و امین تو و برگزیده تو و دوست تو و گزینش شده از آفریدگانت و نگهدارنده راز تو و رساننده پیامهای تو، درودی که فزونترین، نیکوترین، زیباترین، کاملترین، پاکترین، بالنده ترین، گواراترین، پاکترین، درخشانتترین و بیشترین درودی باشد که تاکنون [به برگزیدگانت] فرستادی و [درودی که بیشتر باشد از آنچه که] برکت دادی و ترحم نمودی و مهربانی فرمودی و سلام کردی بر هر یک از بندگانت و پیامبرانت و فرستادگانت و برگزیدگانت و آن آفریدگانت که اهل کرامت بر تو هستند.

پروردگارا، درود بفرست بر علی امیرمؤمنان و جانشین فرستاده خدای جهانیان که بنده تو و ولی تو و برادر فرستاده ات و حجت و الگوی تو بر آفریدگانت و آیت کبری و نشان بزرگ تو و خبر بس بزرگ است.

و درود فرست بر صدیقه طاهره حضرت فاطمه

سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَإِمَامِي الْهُدَى ،
 الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ ، سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ . وَصَلِّ عَلَى أَيْمَةِ
 الْمُسْلِمِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
 وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ
 مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ ، حُجَجِكَ عَلَى
 عِبَادِكَ وَأَمْنَائِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَوةً كَثِيرَةً دَائِمَةً .

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحَفُّهُ
 بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَيْدِيهِ بِرُوحِ الْقُدْسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ . اللَّهُمَّ
 اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا
 اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ ، مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ ، أَبْدِلْهُ مِنْ
 بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنًا يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا . اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعِزِّزْ بِهِ
 وَانصُرْهُ وَاَنْتَصِرْ بِهِ ، وَانصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا ، وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا ،
 وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا . اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ
 حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ .

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ
 وَأَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى
 طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ .

سرور زنان جهانیان، و درود فرست بر دو نوه پیامبر رحمت و دو پیشوای هدایت
امام حسن و امام حسین دو سرور جوانان اهل بهشت.

و درود فرست بر امامان و پیشوایان مسلمانان علی بن الحسین و محمد بن
علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی
بن محمد و حسن بن علی و جانشین هدایتگر و هدایت شده، حجّت‌ها و الگوهای
تو بر بندگانت و امانتداران تو در سرزمینهایت، درودی فراوان و جاودان.
پروردگارا، درود فرست بر ولیّ امرت، قائم آرزو شده و داد مورد انتظار،
و اطراف او را با فرشتگان مقربیت فراگیر، و با روح القدس یاریش کن، ای
پروردگار جهانیان.

خدایا، او را چنان قرار ده که فراخواننده به کتاب تو و قیام کننده به ترویج آئین
تو باشد، او را خلیفه خود در زمین بگردان، چنانکه پیش از او کسانی را خلیفه
خود گرداندی، و او را برای آئینی که برایش برگزیدی نیرومند ساز، و ترس و بیم
او را به ایمنی مبدل فرما، تا تو را پیرستند و چیزی را انباز تو قرار ندهند.

پروردگارا، او را عزّت بده و به برکت او عزیز گردان، و او را یاری کن و به
وسیله او یاری فرما، و باز یاریش کن با کمک پیروزمندانه، و گشایش آسان به او
عنایت فرما، و از نزد خودت برای او فرمانروایی یاری شده مقرر فرما. خدایا،
آئین خودت و روش پیامبرت را به وسیله او آشکار گردان، تا چیزی از حق، از
ترس فردی از آفریدگانت پنهان نماند.

بارالها، اظهار اشتیاق می‌کنم به درگاهت، در یک دولت و حاکمیت گرانقدری
که اسلام و مسلمانان را با آن عزیز گردانی، و با آن نفاق و منافقان را خوار گردانی،
و ما را در آن دولت از فراخوانان به سوی فرمانبرداری تو و پیشوایان راه تو قرار
دهی؛ و به برکت آن حکومت کرامت دنیا و آخرت روزیمان فرمایی.

اللَّهُمَّ مَا عَرَّفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمَلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلَّغْنَاهُ .
 اللَّهُمَّ الْمُمْ بِهْ شَعْنَنَا وَاشْعَبْ بِهْ صَدَعْنَا وَارْتُقْ بِهْ فَتَقْنَا وَكَثِّرْ بِهْ
 قَلْتَنَا وَأَعَزِّرْ بِهْ ذَلَّتْنَا وَأَعِنْ بِهْ غَائِلْنَا وَأَقْضِ بِهْ عَن مَغْرَمِنَا وَاجْبُرْ
 بِهْ فَقْرَنَا وَسُدِّ بِهْ خَلَّتْنَا وَيَسِّرْ بِهْ عُسْرَنَا وَبَيِّضْ بِهْ وُجُوهَنَا وَفُكِّ
 بِهْ أَسْرَنَا وَأَنْجِحْ بِهْ طَلِبَتَنَا وَأَنْجِزْ بِهْ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهْ
 دَعْوَتَنَا وَأَعْطِنَا بِهْ سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهْ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَمَالَنَا وَأَعْطِنَا
 بِهْ فَوْقَ رَغْبَتِنَا . يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اشْفِ بِهْ
 صُدُورَنَا وَأَذْهِبْ بِهْ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهْ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ
 الْحَقِّ بِإِذْنِكَ . إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْصُرْنَا بِهْ
 عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا إِلَهَ الْحَقِّ ، أَمِينَ .

اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَّيْنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَةَ وَلِيِّنَا
 وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهَرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ . وَأَعِنَّا عَلَى ذَلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ
 تَكْشِفُهُ وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطَانٍ حَقِّ ، تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ ،
 تَجَلِّلُنَاهَا وَعَافِيَةٍ مِنْكَ ، تُلْبِسُنَاهَا . بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ !

١ . كتاب الدعاء والزيارة للعلامة الشيرازي ، ص ٣٠٢ قال : المشرون عن صاحب الأمر عجل الله فرجه أنه
 كتب الى الشيعة ان يقرأوا دعاء الافتتاح في كل ليلة من رمضان ، والبلد الامين ، ص ١٩٣ .
 كتاب الإقبال للسيد بن طاووس ، ص ٥٨ نقله مسنداً الى محمد بن عثمان بن سعيد العمري رضي الله عنه وارضاه .

خدایا، آنچه از حق به ما شناساندی، توفیق تحمل و بردباریمان را نیز عنایت فرما، و آنچه از آن کوتاهی کردیم ما را به آن برسان.

پروردگارا، به برکت او پراکندگی ما را به جمع و انجمن مبدل گردان، و پراکندگی ما را گرد آور، و از هم گسیختگی ما را پیوند ده، و به وسیله او کمی ما را زیاد، و خواری ما را به عزت، و عائله و خانواده ما را بی نیاز گردان.

بدهی های ما را به برکت او ادا، و تهیدستی ما را با او جبران کن، و شکاف میان ما را با او ببند، و سختی ما را با او آسان گردان، و ما را با او سپید رو گردان، و اسیران ما را با او آزاد نما، و خواسته های ما را با او روا فرما، و وعده های ما و احتمی گردان، و دعا های ما را با او مستجاب گردان، و درخواست های ما را با او عطا فرما، و به مرحمت او ما را به آرزو هایی که در دنیا و آخرت داریم برسان، و به عنایت او به بالاتر از آنچه اشتیاق داریم کرم فرما.

ای بهترین درخواست شدگان و گسترده ترین بخشندگان، به وسیله او سینه های ما را شفا بخش، و خشم دلها یمان را با او از بین ببر، و به وجودش ما را به آنچه درباره حق اختلاف شده به اذن خودت راهنمایی فرما، البته تو هر که را بخواهی به راه راست راهنمایی می فرمایی، و به وسیله او ما را بر دشمنان خودت و دشمنانمان یاری فرما، ای خدای حق قبول فرما.

خداوندا، ما از فقدان پیامبران - که درود تو بر او و خاندانش باد - و غایب شدن امام ما و زیادی دشمنان و کمی عدلمان و سختی گرفتاری ها بر ما و پشت کردن دوران بر ما، به پیشگاه تو شکایت می آوریم، پس درود فرست بر محمد و خاندانش، و ما را بر همه اینها به پیروزی هر چه زودتر از ناحیه خودت یاری فرما، و رنج و سختی را بر طرف نما، و نصرتی [ده] که با آن عزت بخشی، و فرمانروایی حقی که آشکار گردانی، و با مهربانی از جانب تو که ما را با آن شکوه مند نمایی، و لباس عافیتی که آن را بر ما بپوشانی، به حق مهربانیت ای مهربانترین مهربانان.

ص ۵۲۰ و التهذیب لشیخ الطائفة قدس سره القدوسی عن محمد بن عثمان الثانی من التواب الأریمة لمولانا الحجة بقية الله فی الارضین روحی و ارواح العالمین له الفداء و معلوم ان التواب اذا ارسلوا ولم یذکروا اسم احد الحجج علیهم السلام نقلوا عن الصاحب علیه السلام ولم یخترعوا من عند انفسهم البتة .
 الصحیفة الهادیة و التحفة المهدیة ، ص ۱۰۳ دعاء کتبه القائم (علیه السلام) الی شیعتہ و امرهم بقرائته فی کل لیلۃ من شهر رمضان .

وَقَدْ عَاوَيْتُكَ يَا رَبِّ

دُعَاءُ سَهْمِ اللَّيْلِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَزِيزِ تَعَزُّبِ إِعْتِزَالِ عِزَّتِكَ بِطَوْلِ حَوْلِ
شَدِيدِ قُوَّتِكَ بِقُدْرَةِ مِقْدَارِ إِقْتِدَارِ قُدْرَتِكَ بِتَأْكِيدِ تَحْمِيدِ تَمْجِيدِ
عَظَمَتِكَ بِسُمُوِّ نُمُوِّ عُلُوِّ رَفْعَتِكَ بِدَيْمُومِ قِيُومِ دَوَامِ مُدَّتِكَ
بِرِضْوَانِ عَفْرَانِ أَمَانِ رَحْمَتِكَ بِرَفِيعِ بَدِيعِ مَنِيْعِ سُلْطَنَتِكَ بِسُعَاةِ
صِلْوَةِ بِسَاطِ رَحْمَتِكَ بِحَقَائِقِ الْحَقِّ مِنْ حَقِّ حَقِّكَ بِمَكْنُونِ
السِّرِّ مِنْ سِرِّ سِرِّكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عِزِّ عِزِّكَ بِحَنِينِ أَنْبِيِّ تَشْكِينِ
الْمُرِيدِينَ بِحَرَاقَاتِ خَضَعَاتِ زَفَرَاتِ الْخَائِفِينَ ، بِأَمَالِ أَعْمَالِ
أَقْوَالِ الْمُجْتَهِدِينَ ، بِتَجَشُّعِ تَخَضُّعِ تَقَطُّعِ مَرَارَاتِ الصَّابِرِينَ ،
بِتَعَبُدِ تَهَجُّدِ تَمْجُدِ تَجَلُّدِ الْعَابِدِينَ .

اللَّهُمَّ ذَهَلَتِ الْعُقُولُ وَانْحَسَرَتِ الْأَبْصَارُ وَضَاعَتِ الْأَفْهَامُ
وَحَارَتِ الْأَوْهَامُ وَقَصُرَتِ الْخَوَاطِرُ وَبَعُدَتِ الظُّنُونُ عَنْ إِدْرَاكِ
كُنْهِ كَيْفِيَّةِ مَا ظَهَرَ مِنْ بَوَادِي عَجَائِبِ أَصْنَافِ بَدَائِعِ قُدْرَتِكَ دُونَ
الْبُلُوغِ إِلَى مَعْرِفَةِ تَلَالُؤِ لَمَعَانِ بُرُوقِ سَمَاثِكَ .

نیایش آن حضرت معروف به دعای سهم اللیل

بارالها، از تو درخواست می‌کنم به آن عزتِ عزت داده شده و عزتِ پذیری از عزت تو، و به آن توان بسیار نیرومندت، و به اندازه اندازه‌گیری توانمندی نیرویت، و به تأکید ستایش بزرگداشت بزرگواریت، به بلندی رشد و بالائی والایی تو، به جاودانگی ازلی ابدی و همیشگی زمان تو، به خشنودی بخشش ایمنی مهربانی تو، به والایی شگفت‌انگیز بلندمرتبه فرمانروایی تو، به تلاشگران پیوند دهنده گستره مهربانی تو، به حقیقت‌های ثابت از ثبات حق تو، به راز پنهان از راز راز تو، به جایگاه‌های عزت از عزیزی عزت تو، به اشتیاق ناله آرامش دهنده ارادتمندان، به سوزش‌های ترس‌های آه‌های بلند بیمناکان، به آرزوهای رفتارها و گفتارهای سختکوشان، به بیمناکی و ترسناکی بُرنده تلخی‌های بردباران، به بندگی شب زنده‌داری سخت عبادت‌کنندگان.

پروردگارا، خرده‌ها گیج شد و چشم‌ها کم سو شد و فهم‌ها ناتوان گردید، و وهم‌ها بهت زده شد، و خاطر‌ها کوتاه گردید، و گمان‌ها از درک کُنه چگونگی آنچه از شگفتی‌های آغازین اقسام آفرینش‌های قدرت توست دور مانده است. پس کی و کجا می‌توانند به پرتو و فروغ درخشش‌های آسمانت شناخت پیدا کنند؟

اللَّهُمَّ مُحَرِّكَ الْحَرَكَاتِ وَمُبْدِي نِهَائِهِ الْغَايَاتِ وَمُخْرِجِ يَنَابِيعِ
تَضْرِيحِ قَضْبَانَ النَّبَاتِ، يَا مَنْ شَقَّ صَمَّ جَلَامِيدِ الصُّخُورِ
الرَّاسِيَّاتِ وَأَنْبَعَ مِنْهَا مَاءً مَعِيناً حَيَوَةً لِلْمَخْلُوقَاتِ فَأَخْيَا مِنْهَا
الْحَيَوَانَ وَالنَّبَاتَ وَعَلِمَ مَا اخْتَلَجَ فِي سِرِّ أَفْكَارِهِمْ مِنْ نُطْقِ
إِشَارَاتِ خَفِيَّاتِ لُغَاتِ النَّمْلِ الشَّارِحَاتِ، يَا مَنْ سَبَّحَتْ
وَهَلَّتْ وَقَدَّسَتْ وَكَبَّرَتْ وَسَجَدَتْ لِجَلَالِ جَمَالِ أَقْوَالِ عَظِيمِ
جَبْرُوتِ مَلَكَوتِ سُلْطَنَتِهِ مَلَائِكَةُ السَّبْعِ السَّمَوَاتِ يَا مَنْ ذَارَتْ
فَاضَاءَتْ وَأَنَارَتْ لِدَوَامِ دَيْمُومِيَّتِهِ النُّجُومُ الزَّاهِرَاتُ وَأَخْصَى
عَدَدَ الْأَحْيَاءِ وَالْأَمْوَاتِ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خَيْرِ
الْبَرِيَّاتِ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا ١.

١. مصباح الكفعمي، ص ٢٦٥ قال: من ذلك دعاء سهم الليل مروى عن المهدي عليه السلام، والبلد
الأمين ص ٢٢٩.

خدایا، ای تکان دهنده حرکتها، و آغازگر انتهای پایانها، و ای بیرون آورنده ریشه‌های پر شاخ و برگ روئیدنیها، ای آنکه دلِ سنگهای سخت برافراشته را شکافت و از آنها آبی جاری ساخت که زندگی آفریدگان در گرو آنست، پس موجودات زنده و روئیدنیها را از آن زنده نمود، و آنچه در نهانخانه اندیشه‌هایشان روی می‌داد از بیان اشاره‌های پنهانی زبان مورچه‌های تلاشگر دانست.

ای آنکه فرشتگان هفت آسمان در برابر شکوه زیبایی فرموده‌های بزرگ، عزت، جبروت و ملکوت فرمانروائیش، تسبیح‌گویان، تهلیل‌گویان، تقدیس‌کنان و تکبیر‌گویان به سجده افتاده‌اند.

ای آنکه ستارگان درخشان برای تداوم جاودانگی او می‌چرخند و پرتوافکنی نموده و روشنگری می‌کنند، و [ای کسی که] شمار زندگان و مردگان را می‌داند، بر محمد و خاندان محمد، بهترین آفریدگان، درود فرست و حاجتم را برآور.

دُعَاءُ الْإِسْتِخَارَةِ وَالْحَاجَةِ

دُعَاءُ الْإِسْتِخَارَةِ وَالْحَاجَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَزَمْتَ بِهِ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَقُلْتَ لَهَا: ائْتِيَا طَوْعاً أَوْ كَرْهاً، قَالَتَا: أَتَيْنَا طَائِعِينَ،
وَأَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَزَمْتَ بِهِ عَلَى عَصَا مُوسَى فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ
مَا يَأْفِكُونَ، وَأَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي صَرَفْتَ قُلُوبَ السَّحَرَةِ إِلَيْكَ
حَتَّى قَالُوا: آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ، وَأَسْتَلُّكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي تُبْلِي بِهَا
كُلَّ جَدِيدٍ وَتُجَدِّدُ بِهَا كُلَّ بَالٍ، وَأَسْتَلُّكَ بِكُلِّ حَقٍّ جَعَلْتَهُ
عَلَيْكَ، إِنْ كَانَ هَذَا الْأَمْرُ خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأُخْرَتِي، أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُسَلِّمَ عَلَيْهِمْ تَسْلِيمًا، وَتُهَيِّئْ لِي
وَتُسَهِّلْ عَلَيَّ وَتُلَطِّفْ لِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. وَإِنْ
كَانَ شَرًّا لِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأُخْرَتِي، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَتُسَلِّمَ عَلَيْهِمْ تَسْلِيمًا، وَأَنْ تُصْرِفَهُ عَنِّي بِمِ شِئْتِ وَكَيْفِ

نیایش آن حضرت به هنگام استخاره و حاجتخواهی

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

پروردگارا، از تو می‌خواهم به آن نامت که بر آسمان‌ها و زمین فرمان رانده و به آنها فرمودی: «بیائید از روی میل یا بی میلی، گفتند: آمدیم فرمانبرداران»^۱. و به آن نامت که بر عصای موسی عزم کردی، «پس ناگهان آنچه را [ساحران به فریب] ساخته بودند بلعید»^۲، و از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که با آن دلهای ساحران را به سوی خود برگرداندی تا آنجا که گفتند: «ایمان آوردیم به خدای جهانیان»^۳. و از تو درخواست می‌کنم به آن توانایی که هر چیز نور را با آن فرسوده می‌کنی و هر چیز کهنه را با آن نو می‌کنی، و از تو می‌خواهم به همه آن حقوقی که برای خودت مقرر فرمودی، اگر این امر در دین و دنیا و آخرت من خیری به دنبال دارد [ابتدا] بر محمد و خاندان محمد درود بفرست و سلام کامل بر آنان برسان، و آن [حقوق] را برایم آماده و آسان گردان، و بر من در آن لطف فرما، با مهربانیت ای مهربانترین مهربانان.

و اگر [نسبت به این امر] در دین و دنیا و آخرت من شرّ و بدی باشد [ابتدا] بر محمد و خاندان محمد درود فرستاده و سلام کامل بر آنان برسان، و به هر چه خواستی و هرگونه که بخواهی آن را از من برگردان،

۱. سوره فصلت، آیه ۱۱.

۲. سوره اعراف، آیه ۱۱۷.

۳. سوره اعراف، آیه ۱۲۱.

سِتَّتَ ، وَتُرْضِيَنِي بِقَضَائِكَ وَتُبَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ ، حَتَّى لَا أُحِبَّ
تَعْجِيلَ شَيْءٍ أَحْرَزْتُهُ وَلَا تَأْخِيرَ شَيْءٍ عَجَّلْتُهُ ، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِكَ ، يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ !

١. مصباح الكفعمي ، ص ٣٩٥ ومنها ما يدعى به في الإستخارة والحاجة ، مروى عن القائم عليه السلام ،
والصحيفة الهادية ، ص ١١٢ .

و مرا به فرمان خودت خوشنود گردان و مقدرات خود را بر من مبارک گردان،
تا در آنچه تأخیر انداخته‌ای، شتاب، و آنچه را که شتاب فرموده‌ای، تأخیرش را
دوست‌دار نباشم، همانا هیچ‌توان و نیرویی جز با تو نباشد؛ ای والا، ای بزرگ،
ای صاحب شکوه و کرامت.

وَقَدْ عَاوَزْتُكَ

دُعَاءُ الْعَبْرَاتِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ وَيَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ أَنْتَ
الَّذِي تَقْشَعُ سَحَابَ الْمِحْنِ وَقَدْ أَمْسَتْ ثِقَالاً وَتَجْلُوْضِبَابَ الْفِتَنِ
وَقَدْ سَحَبْتَ أَذْيَالاً وَتَجْعَلُ زَرْعَهَا هَشِيماً، وَبُنْيَانَهَا هَدِيماً،
وَعِظَامَهَا رَمِيماً، وَتَرُدُّ الْمَغْلُوبَ غَالِباً، وَالْمَطْلُوبَ طَالِباً،
وَالْمَقْهُورَ قَاهِراً، وَالْمَقْدُورَ عَلَيْهِ قَادِراً.

فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ عَبْدٍ نَادَاكَ، رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ،
فَفَتَحْتَ لَهُ مِنْ نَصْرِكَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ، وَفَجَّرْتَ لَهُ
مِنْ عَوْنِكَ عُيُوناً، فَالْتَقَى مَاءٌ فَرَجِهِ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قَدِرَ، وَحَمَلَتْهُ
مِنْ كِفَايَتِكَ عَلَى ذَاتِ الْوَاوِحِ وَدُسْرِ، يَا رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ،
يَا رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ، يَا رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْتَحْ لِي مِنْ نَصْرِكَ أَبْوَابَ
السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ، وَفَجِّرْ لِي مِنْ عَوْنِكَ عُيُوناً لِيَلْتَقَى
مَاءٌ فَرَجِي عَلَى أَمْرٍ قَدْ قَدِرَ، وَاحْمِلْنِي يَا رَبِّ مِنْ كِفَايَتِكَ

نیایش آن حضرت به نام «العبرات»؛ اشکها

پروردگارا، من از تو درخواست می‌کنم ای مهربانی کننده بر اشک‌ها، و ای بر طرف کننده اندوه‌ها؛ تو آنی که ابرهای رنج و گرفتاری‌ها را در حالی که سنگینی می‌کنند پراکنده می‌سازی، و مه و تیرگی آشوب‌ها را در حالی که دامن گسترده است می‌زدایی، و کشتزار آن را گناه می‌کنی، و ساختمانش را خراب می‌کنی، و استخوانهایش را پوسیده می‌کنی، و شکست خورده را پیروز، و دنبال شده را دنبال کننده، و از پا افتاده را چیره، و زور چشیده را توانا می‌گردانی.

خدایا، پس چه بسیار از بندگان که تو را صدا زده: «پروردگارا من شکست خورده‌ام یاری کن»،^۱ پس تو برای او درهای آسمان را گشوده و با آب سیل آسا یاریش نمودی، و برای یاری او چشمه‌هایی سرازیر نمودی «پس به هم پیوستند آبها به دستوری که مقدر شده بود»^۲ و با کفایت خود او را سوار کردی بر آنچه تخته‌ها و میخ‌ها (کشتی) داشت.

ای خدا، من شکست خورده‌ام یاریم نما، ای خدا، من شکست خورده‌ام یاریم کن، ای خدا، من شکست خورده‌ام یاریم نما؛ پس درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و از یاریت درهای آسمان را با آبی سیل آسا برایم باز کن، و از کمک خودت برای من چشمه‌هایی سرازیر فرما، و به هم پیوسته شدن آن آب را بر امری که تقدیر شده است مایه گشایش کارم قرار بده، و از کفایت خودت

۱. سوره قمر، آیه ۱۰.

۲. برگرفته از سوره قمر، آیه ۱۲ و ۱۳.

عَلَى ذَاتِ الْوَاحِ وَدُسْرِ .

يَا مَنْ إِذَا وَلَجَ الْعَبْدُ فِي لَيْلٍ مِنْ حَيْرَتِهِ يَهِيمُ وَلَمْ يَجِدْ لَهُ
صَرِيحاً يَصْرُخُهُ مِنْ وَلِيٍّ حَمِيمٍ . وَجَدَ يَا رَبِّ مِنْ مَعُونَتِكَ
صَرِيحاً مُعِيثاً ، وَوَلِيّاً يَطْلُبُهُ حَثِيثاً مِنْ ضَيْقِ أَمْرِهِ وَحَرَاجِهِ ،
وَيُظْهِرُ لَهُ الْمُهَمَّ أَغْلَامَ فَرَجِهِ .

اللَّهُمَّ فَيَا مَنْ قُدْرَتُهُ قَاهِرَةٌ ، وَأَيَاتُهُ بَاهِرَةٌ ، وَنَقِمَاتُهُ قَاصِمَةٌ
لِكُلِّ كَفُورٍ حَتَّارٍ ، صَلِّ يَا رَبِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَانظُرْ
إِلَى يَا رَبِّ نَظْرَةً مِنْ نَظَرَاتِكَ رَحِيمَةً ، يَجْلُوبِهَا عَنِّي ظُلْمَةٌ غَاكِفَةٌ
وَاقِفَةٌ مُقِيمَةٌ مِنْ غَاهَةِ جَفَّتْ مِنْهَا الضُّرُوعُ ، وَتَلِفَتْ مِنْهَا
الزُّرُوعُ ، وَانْهَلَتْ مِنْ أَجْلِهَا الدُّمُوعُ ، وَاشْتَمَلَتْ بِهَا عَلَى الْقُلُوبِ
الْيَأْسُ ، وَسَكَنْتْ بِسَبَبِهَا الْأَنْفَاسُ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَسْئَلُكَ حِفْظاً حِفْظاً ،
لِعَرَّاسِ عَرْسِهَا بِيَدِ الرَّحْمَنِ ، وَشُرْبِهَا مِنْ مَاءِ الْحَيَوَانِ ، وَنَجَاتِهَا
بِدُخُولِ الْجِنَانِ ، أَنْ تَكُونَ بِيَدِ الشَّيْطَانِ تُحَزُّ ، وَبِفَاسِهِ تُقَطَّعُ
وَتُجَزُّ ، إِلَهِي فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِأَنْ يَكُونَ عَنْ حَرِيمِكَ دَافِعاً ، وَمَنْ
أَجْدَرُ مِنْكَ بِأَنْ يَكُونَ عَنْ جِمَاكَ حَارِساً وَمَانِعاً .

إِلَهِي إِنَّ الْأَمْرَ قَدْ هَالَ فَهَوْنُهُ ، وَخَشَنَ فَآلِنُهُ ، وَإِنَّ الْقُلُوبَ

بارالها، مرا به صاحب تخته‌ها و میخها (کشتی) سوار کن .
ای آنکه هرگاه بنده‌ای در شب تاریک، حیرت‌زده وارد می‌شود و دوست
مهربانی پیدا نمی‌کند که فریادرس او باشد، از یاری تو فریادرس و پناهی پیدا
می‌کند، و دوستی [را پیدا می‌کند] که با اصرار او را می‌خواند و از سختی کار و
تنگنا رهائیش داده و نشانی‌های مهم گشایش را برای او آشکار می‌کند .
خداوندا، ای آنکه توانش پیروزمند است، و خشم‌هایش شکننده هر
ستمگر و درهم‌کوبنده هر کفرورز خیانتکار است، خدایا، بر محمد و خاندان
محمد درود فرست، و نظری از نظرهای مهربانیت بر من بیفکن تا تاریکی
ماندگار و پایدار را روشن گردانی، زیرا که از آفتی به وجود آمده است که
پستان‌ها از آن خشکیده، کشتزارها از آن نابود گردیده، اشک‌ها برایش
جاری شده، بر دل‌ها پرده‌نومیدی افکنده و نفس‌ها به سبب آن می‌رود
و بر نمی‌گردد .

بارالها، درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و از تو می‌خواهم نگهداری
کشته‌هایی را که دست خدای رحمان آنها را کاشته، و سیرابی آنها از آب
زندگی و رهائیش وارد شدن در بهشت است، تا به دست شیطان شکافته گردد
و با تبر او بریده و قیچی گردد .

خدایا، چه کسی سزاوارتر از توست که از حریم خودت دفاع کند و چه
کسی شایسته‌تر از توست که از محل حراست شده خودت منع کند .
پروردگارا، کاز و حشتناک شده، آن را آسان بگردان، و سخت شده،
نرمش گردان، و دل‌ها

كَاعَتْ فَطَمِنْتُهَا ، وَالنُّفُوسَ ارْتَاعَتْ فَسَكَّنْتُهَا ، إِلَهِي تَدَارِكُ أَقْدَاماً
 زَلَّتْ ، وَأَفْكَاراً ضَلَّتْ ، أَجْحَفَ الضُّرِّ بِالْمَضْرُورِ ، مَعَ دَاعِيهِ
 بِالْوَيْلِ وَالثُّبُورِ ، فَهَلْ يَحْسُنُ مِنْ عَدْلِكَ يَا مَوْلَايَ أَنْ تَدْعَهُ
 فَرِيْسَةَ الْبَلَاءِ وَهُوَ لَكَ رَاجٍ ، أَمْ هَلْ يَجْمَلُ فِي فَضْلِكَ أَنْ يَخُوضَ
 لُجَّةَ الْغَمَاءِ وَهُوَ إِلَيْكَ لِاجٍ .

إِلَهِي لَئِنْ كُنْتُ لَا أَشُقُّ عَلَى نَفْسِي فِي التَّقَى ، وَلَا أَبْلُغُ فِي حَمَلِ
 أَغْبَاءِ الطَّاعَةِ مَبْلَغَ الرِّضَا ، وَلَا أَنْتَظِمُ فِي سَبِيلِكَ قَوْمٍ رَفَضُوا الدُّنْيَا ،
 فَهَمُّ حُمْصِ الْبُطُونِ مِنَ الطَّوِيِّ ، ذُبُلِ الشِّفَاهِ مِنَ الظَّمَاءِ ، عُمَشُ
 الْعُيُونِ مِنَ الْبُكَاءِ ، بَلْ آتَيْتُكَ يَا رَبِّ بِضَعْفٍ مِنَ الْعَمَلِ ، وَظَهَرَ
 ثَقِيلٍ بِالْخَطَايَا وَالزَّلَلِ ، وَنَفْسٍ لِلرَّاحَةِ مُعْتَادَةٍ ، وَلِدَوَاعِي
 التَّسْوِيفِ مُنْقَادَةٍ .

أَمَا يَكْفِيكَ يَا رَبِّ وَسِيلَةَ إِلَيْكَ وَذَرِيعَةَ لَدَيْكَ ، أَنَّنِي لِأَوْلِيَاءِ
 دِينِكَ مُوَالٍ ، وَفِي مُحَبَّتِهِمْ مُغَالٍ ، وَلِجَلْبَابِ الْبَلَاءِ فِيهِمْ لَا بِيْسَ ،
 وَلِكِتَابِ تَحْمِيلِ الْعَنَاءِ بِهِمْ دَارِسَ ، أَمَا يَكْفِينِي إِنَّنِي أَرُوحُ فِيهِمْ
 مَظْلُوماً ، وَأَعْدُو مَكْظُوماً ، وَأَقْضِي بَعْدَ هُمُومِ هُمُوماً ، وَبَعْدَ
 وُجُومِ وُجُوماً ، أَمَا عِنْدَكَ يَا مَوْلَايَ هَذِهِ حُرْمَةٌ لَا يُضَيِّعُ ، وَزِنَةٌ
 بِأَذْنَاهَا تُقْتَنَعُ .

هولناک شده، آرامش عنایت فرما، و جان‌ها بیمناک شده، تسکین بخش خداوندا، گام‌های لغزیده و افکار سرگردان در بیابان خشک را درک کن، ضرر و زیان با ناله وای و هلاکت به زیان دیده اجحاف کرده.

پس ای مولای من، او را در چنگال گرفتاری رها می‌کنی در حالی که او به تو امیدوار است، یا او را که به تو پناهانده و در دریای بی‌کران غوطه‌ور است وامی‌گذاری.

مولای من، اگر در خویشتن داری، خود را به رنج نینداخته‌ام، و در برداشتن بار سنگین بندگی، خشنودی به دست نیاورده‌ام، و در زمره گروهی که دنیا را دور انداخته‌اند قرار نگرفته‌ام - آنانی که شکمهایشان از گرسنگی خالی، لبهایشان از تشنگی خشک و دیدگان‌شان از گریه شبکور گردیده است - [اما امیدوارم و] با عمل ناچیز، و پستی از گناهان و لغزشها سنگین، و جانی که به آسایش خو گرفته و به انگیزه‌های امروز و فردا گردن نهاده است نزدت آمده‌ام.

پروردگارا، آیا برای میانجی به سوی تو و شفاعت نزد تو، کفایت نمی‌کند که من دوستدار پیشوایان آئین تو هستم، و در دوستی آنان زیاده‌روی هم دارم، و پوشش گرفتاری را در راه آنان به تن کرده‌ام و از کتابی که به من درس شکیبایی می‌آموزد بهره‌مندم؟

آیا برای من کافی نیست که ستم دیده باشم و در میان ایشان بروم، و خشم خود را فرو ببرم، و در غم و غصه‌ها غوطه‌ور شوم، و پس از خاموشی خاموش باشم؟

مولای من، آیا این [حالات] نزد تو [شایسته] احترام زوال‌ناپذیر نیست، و [شایسته] حمایتی که به کمتر از آن هم بسنده گردد.

فَلَمْ تَمْنَعْنِي نَصْرَكَ يَا رَبِّ ، وَهَا أَنَا ذَا غَرِيقٍ ، وَتَدَعُنِي هَكَذَا ،
وَأَنَا بِنَارِ عَدُوِّكَ حَرِيقٍ ، أَتَجْعَلُ أَوْلِيَاءَكَ لِأَعْدَائِكَ طَرَائِدَ ،
وَلِمَكْرِهِمْ مَضَائِدَ ، وَتُقَلِّدُهُمْ مِنْ حَسْفِهِمْ قَلَائِدَ ، وَأَنْتَ مَالِكُ
نُفُوسِهِمْ ، أَنْ لَوْ قَبَضْتَهَا جَمَدُوا ، وَفِي قَبْضَتِكَ مَوَادُّ أَنْفُسِهِمْ أَنْ
لَوْ قَطَعْتَهَا حَمَدُوا .

فَمَا يَمْنَعُكَ يَا رَبِّ أَنْ تَكْفُفَ بِأَسْهُمٍ وَتَنْزِعَ عَنْهُمْ مِنْ حِفْظِكَ
لِيَأْسَهُمْ ، وَتُعَرِّبَهُمْ مِنْ سَلَامَةٍ بِهَا فِي أَرْضِكَ يَفْرَحُونَ ، وَفِي
مَيْدَانِ الْبَغْيِ عَلَى عِبَادِكَ يَمْرَحُونَ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ ، وَأَذْرِكْنِي وَلَمَّا يُذْرِكْنِي الْغَرَقُ ، وَتَذَارِكْنِي وَلَمَّا غَيَّبَ
شَمْسِي الشَّفَقُ .

إِلَهِي كَمْ مِنْ عَبْدٍ خَائِفٍ ، اِتَّجَأَ إِلَى سُلْطَانٍ قَابَ عَنْهُ مَخْضُوفاً
بِأَمْنٍ وَأَمَانٍ ؟ أَفَأَقْصِدُ يَا رَبِّ أَعْظَمَ مِنْ سُلْطَانِكَ سُلْطَاناً ؟ أَمْ
أَوْسَعَ مِنْ إِحْسَانِكَ إِحْسَاناً ؟ أَمْ أَكْبَرَ مِنْ إِقْتِدَارِكَ إِقْتِدَاراً ؟ أَمْ
أَكْرَمَ مِنْ اِنْتِصَارِكَ اِنْتِصَاراً ؟

اللَّهُمَّ آيْنِ آيْنِ كِفَايَتِكَ الَّتِي هِيَ نُصْرَةُ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْأَنْامِ ،
وَآيْنِ آيْنِ عِنَايَتِكَ الَّتِي هِيَ جُنَّةُ الْمُسْتَهْدَفِينَ لِجَوْرِ الْأَيَّامِ ،
إِلَى إِلَى بِهَا يَا رَبِّ ، نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ، إِنِّي مَسْنِي الضُّرُّ

پروردگارا، پس چرا یاری خود را از من که غرق شده‌ام باز می‌داری و اینگونه ترکم می‌کنی در حالی که من در آتش دشمنت می‌سوزم؟

آیا دوستانت را در مقابل دشمنانت رانده‌شدگان و شکارگاههای نیرنگشان قرار می‌دهی، و زنجیرهای زبونی آنها را به گردنشان می‌بندی؟ در حالی که تو فرمانروای جانهایشان هستی که اگر بگیری خشک می‌شوند، و اساس نفسهایشان در قبضه قدرت توست که اگر ببری خاموش می‌گردند.

خدایا، پس چه چیز مانعت می‌شود که آنها را از زورگویی باز داری، و در نگرهبانیت پوشش آنها را کنده، و از تندرستی که [دارند و] در زمین تو شادمانند عریان گردانی، و در میدان ستم که بر بسندگان [روا می‌دارند و] خوشحالی می‌کنند باز گردانی؟

بارالها، درود بفرست بر محمد و خاندان محمد، و مرا دریاب تا هنگامی که غرق نشده‌ام، و مرا دریاب تا آنگاه که پرتو خورشیدم پنهان نشده است.

پروردگارا، چه بسیار بندگان ترسویی که به یک فرمانروا پناهنده شده و با ایمنی و آرامش [ظاهری] از سوی او بازگشته‌اند، آیا من بزرگتر از فرمانروایی تو فرمانروا، یا گسترده‌تر از احسان تو احسانی، یا افزونتر از اقتدار تو قدرتی، یا عزیزتر از یاری تو کمکی را قصد کنم؟

خدایا، کجا و کجاست نگرهبانی تو، که یار پناه جویان از مردم است؟ و کجا و کجاست عنایت آنچنانی تو، که سپر نشانه گرفته‌های ستم روزگاران است؟ بارالها، آنها را برایم بیاور و برای من بیاور، و مرا از گروه ستمکاران رهایی بخش، زیرا به من رنج رسیده

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ .

مَوْلَايَ تَرَى تَحْيِيرِي فِي أَمْرِي ، وَتَقْلِبِي فِي ضُرِّي ، وَأَنْطَوَايَ
عَلَى حُرْقَةِ قَلْبِي ، وَحَرَارَةِ صَدْرِي ، فَصَلِّ يَا رَبِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ ، وَجُدْ لِي يَا رَبِّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَرَجاً وَمَخْرَجاً ، وَيَسِّرْ لِي
يَا رَبِّ نَحْوَ الْبُشْرَى لِي مِنْهَا ، وَاجْعَلْ يَا رَبِّ مَنْ يَنْصِبُ لِي
الْحِبَالَةَ لِيَضْرَعَنِي بِهَا صَرِيحَ مَا مَكَّرَ ، وَمَنْ يَخْفِرُ لِي الْبِئْرَ
لِيُوقِعَنِي فِيهَا أَنْ يَقَعَ فِيهَا حَضْرَ ، وَاصْرِفِ اللَّهُمَّ عَنِّي مِنْ شَرِّهِ
وَمَكْرِهِ وَفَسَادِهِ وَضُرِّهِ مَا تَصْرِفُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُتَّقِينَ ، وَعَمَّنْ قَادَ
نَفْسَهُ لِدِينِ الدِّيَانِ ، وَيُنَادِي مُنَادٍ لِلْإِيمَانِ .

إِلَهِي عَبْدُكَ عَبْدُكَ ، أَحِبْ دَعْوَتَهُ ، ضَعِيفُكَ ضَعِيفُكَ ، فَرِحْ
عُمَّتَهُ ، فَقَدْ انْقَطَعَ بِهِ كُلُّ حَبْلِ إِلَّا حَبْلُكَ ، وَتَقَلَّصَ كُلُّ ظِلٍّ إِلَّا
ظِلُّكَ ، إِلَهِي دَعْوَتِي هَذِهِ إِنْ رَدَدْتَهَا آيْنَن تَصَادِفُ مَوْضِعَ الْإِجَابَةِ ،
وَمَخِيلَتِي إِنْ كَذَّبْتَهَا ، آيْنَن تُلَاقِي مَوْضِعَ الْإِخَافَةِ ، فَلَا تَرُدُّ عَنِّي
بَابِكَ مَنْ لَا يَعْرِفُ غَيْرَهُ بَاباً ، وَلَا تَمْنَعْ دُونَ جَنَابِكَ مَنْ لَا يَعْلَمُ
سِوَاهُ جَنَاباً .

إِلَهِي إِنْ وَجَّهْتَ إِلَيْكَ فِي رَغْبَتِهِ تَوَجَّهَ ، خَلِيقُ بَانَ تُجِيبُهُ ، وَإِنْ
جَبِينَا لَكَ بِابْتِهَالِهِ سَجَدَ حَقِيقُ أَنْ يَبْلُغَ مَا قَصَدَ ، وَإِنْ خَدَّأَ لَدَيْكَ

و تو مهربانترین مهربانانی .

مولای من سرگردانیم را در کارم، و سر در گمی ام را در بینوایی ام، و به خود پیچیدنم را در سوزش قلبم و داغی سینه ام می بینی؛ پس پروردگارا، بر محمد و آل محمد درود فرست و به آنچه که تو شایسته آنی [از تو درخواست می کنم که] برای من گشایش و رهایی عطا فرما، و [رفتن در] راه روشنی را برایم آسان بگردان، و کسی را که دامی برایم گسترده تا مرا بر زمین زند، در نیرنگ خود زمین خورده بگردان؛ و کسی که برایم چاهی کنده تا مرا بیاندازد، خودش در آن چاه بیفتد؛ و از شر و نیرنگ و فساد و زیان او آنچه را از تقوا پیشگان باز می داری، و از کسانی که خویشان را تسلیم محض دین و تسلیم منادی ایمان کرده است، بر طرف می کنی، از من نیز بازدار.

خدایا، بنده تو بنده توست، نیایش او را بپذیر؛ و ناتوان تو ناتوان توست، گرفتاریش را گشایش بده، همانا همه رشته ها جز رشته تو از او بریده شده، و هر سایه ای جز سایه تو از میان رفته.

بارالها، این نیایشم را اگر نپذیرفتی کجا با پذیرش روبرو می شود؟ و گمانم را اگر دروغ بشماری هنگام ترس کجا روبرو شود؟ پس کسی را که در دیگری جز درگاه تو نمی شناسد بر مگردان، و کسی را که جز آستان تو آستانی را نمی شناسد باز مگردان.

پروردگارا، چهره ای که به دلخواه به سویت آمده سزاوار است که [آن را] بپذیری، و آن پیشانی که التماس کنان در برابرت به سجده افتاده سزاوار است که به مقصودش برسد، و گونه ای که

بِمَسْئَلَتِهِ تَعَفَّرَ جَدِيرٌ أَنْ يَفُوزَ بِمُرَادِهِ وَيَطْفَرَ ، وَهَا أَنَا ذَا يَا إِلَهِي
 قَدْ تَرَى تَعَفَّرَ خَدِي وَاجْتِهَادِي فِي مَسْئَلَتِكَ وَجِدِي ، فَتَلَقَّ يَا
 رَبِّ رَغْبَاتِي بِرَأْفَتِكَ قَبُولاً ، وَسَهَّلْ إِلَيَّ طَلِبَاتِي بِعِزَّتِكَ وَصُؤلاً ،
 وَذَلِّلْ لِي قُطُوفَ ثَمَرَةِ إِجَابَتِكَ لِي تَذَلِيلاً .

إِلَهِي فَإِذَا قَامَ ذُو حَاجَةٍ فِي حَاجَتِهِ شَفِيعاً ، فَوَجَدَهُ مُمْتَنِعَ
 النَّجَاحِ مُطِيعاً ، فَإِنِّي أَسْتَشْفِعُ إِلَيْكَ بِكَرَامَتِكَ ، وَالصَّفْوَةِ مِنْ
 أَنَامِكَ الَّذِينَ أَنْشَأَتْ لَهُمْ مَا يَقْلُ وَيُظِلُّ ، وَنَزَلَتْ مَا يَدِقُّ وَيَجِلُّ .
 اتَّقَرُّبُ إِلَيْكَ بِأَوَّلِ مَنْ تَوَجَّهَتْ نَاجِ الْجَلَالَةِ ، وَأَخْلَلْتَهُ مِنْ
 الْفِطْرَةِ الرُّوحَانِيَّةِ مَحَلَّ السُّلَالَةِ ، حُجَّتِكَ فِي خَلْقِكَ ، وَآمِينُكَ
 عَلَى عِبَادِكَ مُحَمَّدٌ رَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ .

وَبِمَنْ جَعَلْتَهُ لِنُورِهِ مَغْرِباً ، وَعَنْ مَكْنُونِ سِرِّهِ مَغْرِباً ، سَيِّدُ
 الْأَوْصِيَاءِ وَإِمَامُ الْأَتْقِيَاءِ ، يَغْسُوبُ الدِّينِ ، وَقَائِدُ الْغُرِّ
 الْمُحَجَّلِينَ ، وَأَبُو الْأَيْمَةِ الرَّاشِدِينَ ، عَلِيُّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ .

وَاتَّقَرُّبُ إِلَيْكَ بِخَيْرَةِ الْأَخْيَارِ ، وَأُمِّ الْأَنْوَارِ ، الْإِنْسِيَّةِ
 الْحَوْرَاءِ ، الْبَتُولِ الْعَذْرَاءِ ، فَاطِمَةَ الزُّهْرَاءِ .

وَبِسُقْرَتِي عَيْنِ الرَّسُولِ ، وَثَمَرَتِي فُوَادِ الْبَتُولِ ، السَّيِّدِينَ
 الْإِمَامِينَ ، أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ ، وَأَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ .

با درخواست خود خاک آلود شده شایسته است به خواسته‌اش برسد و پیروز گردد.
و این منم خدایا، می بینی گونه خاک آلودم و زاریم و تلاشم و کوششم را در
مورد درخواست از تو، پس خدای من، آرزوهایم را با مهربانیت تلقی به قبول
فرما، و به عزت خود، رسیدن به خواسته‌هایم را آسان بگردان، و چیدن میوه
قبولیت را برای من رام گردان.

خدایا هنگامی که نیازمندی در نیاز خود شفیع قرار می‌دهد و تو او را
رستگار نمی‌یابی، ولی فرمانبردار است، پس من با بزرگواری خودت به سوی تو
و به برکت [افراد] برگزیده از آفریدگان تو شفیع می‌خواهم، آنانی که به خاطر
آنان آنچه کم و ریز و آنچه بزرگ و سایه‌دار است آفریدی، و فرود آوردی آنچه
ریز و درشت است.

من به سوی تو تقرب می‌جویم [با توسل] به نخستین فردی که افسر
شکوه‌مندی بر تارک او نهادی و او را در دودمان و نهاد خوب آفرینش قرار
دادی، حجت و الگوی تو در میان آفریدگانت، و امین تو بر بندگان، محمد
فرستاده تو، درود تو بر او و خاندانش، و به کسی که او را اختر فروغ او قرار دادی،
و بیانگر راز پنهان او، سرور جانشینان و پیشوای خویشان داران، فرمانده آئین،
رهبر سپیدرویان، پدر امامان هدایت شده، امیرالمؤمنین علی علیه السلام.

و به سوی تو تقرب می‌جویم به برگزیده برگزیدگان، مادر نورها، انسیه حورا،
بتول عذرا، فاطمه زهرا علیها السلام.

و به دو نور دیده پیامبر و دو میوه دل بتول، دو سرور، دو امام ابی محمد حسن
و ابی عبدالله حسین علیهما السلام.

وَبِالسَّجَادِ زَيْنِ الْعِبَادِ ذِي الثَّنَاتِ رَاهِبِ الْعَرَبِ ، عَلِيِّ بْنِ
الْحُسَيْنِ .

وَبِالْإِمَامِ الْعَالِمِ وَالسَّيِّدِ الْحَاكِمِ ، وَالنَّجْمِ الزَّاهِرِ ، وَالْقَمَرِ
الْبَاهِرِ ، مَوْلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ .

وَبِالْإِمَامِ الصَّادِقِ ، مُبَيِّنِ الْمَشْكَلاتِ ، مُظْهِرِ الْحَقَائِقِ ، الْمُفْجِمِ
بِحُجَّتِهِ كُلِّ نَاطِقٍ ، مُخْرِسِ أَسِنَّةِ أَهْلِ الْجِدَالِ ، مُسْكِنِ
الشَّقَاشِقِ ، مَوْلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ .

وَبِالْإِمَامِ التَّقِيِّ ، وَالْمُخْلِصِ الصَّفِيِّ ، وَالنُّورِ الْأَحْمَدِيِّ ، النَّوْرِ
الْأَنْوَرِ ، وَالضِّيَاءِ الْأَزْهَرِ ، مَوْلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ .

وَبِالْإِمَامِ الْمُرْتَضَى ، وَالسَّيْفِ الْمُنتَضَى ، وَالرَّاضِي بِالْقَضَاءِ ،
مَوْلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا .

وَبِالْإِمَامِ الْأَمَّجِدِ ، وَالْبَابِ الْأَقْصَدِ ، وَالطَّرِيقِ الْأَرْشَدِ ، وَالْعَالِمِ
الْمُؤَيَّدِ ، يَنْبُوعِ الْحِكْمِ ، وَمِصْبَاحِ الظُّلْمِ ، سَيِّدِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ ،
الْهَادِي إِلَى الرَّشَادِ ، وَالْمَوْفِقِ بِالتَّأْيِيدِ وَالسَّدَادِ ، مَوْلَى مُحَمَّدِ بْنِ
عَلِيٍّ الْجَوَادِ .

وَبِالْإِمَامِ مَنَحَةِ الْجَبَّارِ ، وَوَالِدِ الْأَئِمَّةِ الْأَطْهَارِ ، عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدِ
الْمَوْلُودِ بِالْعَسْكَرِ الَّذِي حَذَرَ بِمَوَاعِظِهِ وَأَنْذَرَ .

و به سجّاد زین العابدین دارای نشانی‌های سجده در پیشانی، پارسای عرب
علی بن حسین علیه السلام.

و به امام دانا و سرور دادرس، ستاره فروزان و ماه تابان مولایم محمّد بن
علی باقر علیه السلام.

و به امام صادق بیان کننده مشکل‌ها، نمایانگر حقیقت‌ها، ساکت‌کننده هر
سخنور با دلیل و برهان، لال‌کننده زبانهای جدل‌کننده، جلوگیری‌کننده بر حرفی‌ها
مولای من جعفر بن محمّد صادق علیه السلام.

و به امام خویشتن‌دار و با اخلاص باصفا و فروغ احمدی و پرتو درخشان و
روشنایی فروزان مولای من موسی بن جعفر علیه السلام.

و به امام برگزیده و شمشیر آخته و خشنود به هر تقدیر مولایم علی بن
موسی الرضا علیه السلام.

و به امام بسیار بزرگوار و درگاه امیدگاه و راه‌رستگاری و دانای یاری شده،
سرچشمه حکمت‌ها و چراغ تاریکی‌ها، سرور عرب و عجم، راهنمای
رستگاری و کامیاب با یاری و پشتیبانی مولایم محمّد بن علی جواد علیه السلام.

و به امام عطیّه خداوند و پدر پیشوایان پاک که در پادگان به دنیا آمده علی بن
محمّد علیه السلام، که با اندرزهای خود ترسانید و بیمناک ساخت.

وَبِالْإِمَامِ الْمُنَزَّهِ عَنِ الْمَائِمِ ، الْمُطَهَّرِ مِنَ الْمَظَالِمِ ، الْحَبْرِ
الْعَالِمِ ، رَبِّعِ الْأَنَامِ وَبَدْرِ الظُّلَامِ ، التَّقِيِّ النَّقِيِّ ، الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ ،
مَوْلَايَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ .

وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْحَفِيفِ الْعَلِيمِ ، الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى خَزَائِنِ
الْأَرْضِ ، وَالْأَبِ الرَّحِيمِ الَّذِي مَلَكَتَهُ أَرْمَةٌ الْبَسِطِ وَالْقَبْضِ ،
صَاحِبِ النَّقِيبَةِ الْمَيْمُونَةِ ، وَقَاصِفِ الشَّجَرَةِ الْمَلْعُونَةِ ، مُكَلِّمِ
النَّاسِ فِي الْمَهْدِ وَالذَّالِ عَلَى مِنْهَاجِ الرُّشْدِ ، الْغَائِبِ عَنِ الْأَبْصَارِ ،
الْحَاضِرِ فِي الْأَمْصَارِ ، الْغَائِبِ عَنِ الْعُيُونِ ، الْحَاضِرِ فِي الْأَفْكَارِ ،
بَقِيَّةِ الْأَخْيَارِ ، الْوَارِثِ لِذِي الْفِقَارِ ، الَّذِي يَظْهَرُ فِي بَيْتِ اللَّهِ ذِي
الْأَسْتَارِ ، الْعَالِمِ الْمُطَهَّرِ ، مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ عَلَيْهِمُ أَفْضَلُ
التَّحِيَّاتِ ، وَأَعْظَمُ الْبَرَكَاتِ ، وَآتَمُّ الصَّلَوَاتِ .

اللَّهُمَّ فَهَؤُلَاءِ مَعَاقِلِي إِلَيْكَ فِي طَلِبَاتِي وَوَسَائِلِي ، فَصَلِّ عَلَيْهِمْ
صَلْوَةً لَا يَعْرِفُ سِوَاكَ مَقَادِيرَهَا وَلَا يَبْلُغُ كَثِيرُ هِمَمِ الْخَلَائِقِ
صَغِيرَهَا ، وَكُنْ لِي بِهِمْ عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّي ، وَحَقِّقْ لِي بِمَقَادِيرِكَ
تَهَيِّئَةَ التَّمَنِّي .

إِلَهِي لَا رُكْنَ لِي أَشَدُّ مِنْكَ ، فَأَوْيْ إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ ، وَلَا قَوْلَ لِي
أَسَدُّ مِنْ دُعَائِكَ ، فَاسْتَظْهِرْكَ بِقَوْلِي سَدِيدٍ ، وَلَا شَفِيعَ لِي إِلَيْكَ

و به امام منزّه از گناهان و پاکیزه از ستم‌ها و دادخواهی‌ها، رئیس دانا، ماه چهارده شبه تاریکی، بهار مردمان خویشتن‌دار، پاک پاکیزه هوشیار ابی‌محمد حسن بن علی عسکری علیه السلام.

و به تو تقرّب می‌جویم به وسیله نگهبان دانایی که او را بر گنجینه‌های زمین قرار دادی، و پدر مهربانی که او را صاحب اختیار قبض و بسط جهان نمودی، دارای روان مبارک، و شکننده درخت لعنت شده، گفتگو کننده با مردم در گهواره، راهنمای راه روشن رستگاری، پنهان از دیدگان، حاضر در شهرها، پوشیده از دیده‌ها، حاضر در اندیشه‌ها، بازمانده نیکان، وارث شمشیر ذوالفقار، کسی که در خانه پرده پوشی خدا آشکار می‌شود، دانای پاکیزه، حجة بن الحسن علیه السلام که برترین تحیّتها و بزرگترین برکت‌ها و کامل‌ترین درودها بر آنان باد.

پروردگارا، آنان پناهان من در خواسته‌هایم بوده و وسیله‌های من هستند، پس بر ایشان درودی فرست که جز تو کسی اندازه‌اش را نداند، و انبوه آفریدگان به اندک آن نرسد، و بهترین گمانم را در مورد آنان برایم عنایت فرما.

خدایا، تکیه‌گاهی محکم‌تر از تو برایم نیست تا به آن تکیه‌گاه محکم پناه ببرم، و مناسب‌تر از نیایش تو گفتاری ندارم تا با گفتار مناسبی از تو یاری طلبم، من شفاعت کننده

أَوْجَهُ مِنْ هَوْلَاءِ، فَاتِيكَ بِشَفِيعٍ وَدِيدٍ، وَقَدْ أَوَيْتُ إِلَيْكَ،
وَعَوَّلْتُ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِي عَلَيْكَ، وَدَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتُ،
فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ، فَهَلْ بَقِيَ يَا رَبِّ غَيْرَ أَنْ تُجِيبَ
وَتَرْحَمَ مِنِّي الْبُكَاءَ وَالنَّحِيبَ.

يَا مَنْ لَا إِلَهَ سِوَاهُ، يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ، يَا كَاشِفَ
ضُرِّ أَيُّوبَ، يَا رَاحِمَ عَبْرَةَ يَعْقُوبَ، إِغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي،
وَانصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ، وَافْتَحْ لِي فَتْحاً، وَأَنْتَ خَيْرُ
الْفَاتِحِينَ، وَالطُّفُّ بِي يَا رَبِّ، وَبِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، يَا
ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ ١.

١. الصحيفة الهادية والتحفة المهدية لإبراهيم بن محسن الكاشاني، ص ٣١ طبع طهران في شهر محرم
الحرام سنة الثامنة عشر والثلاثمائة بعد الألف من الهجرة، والبلد الامين، ص ٣٣٣. مهج الدعوات، ص
٣٣٩؛ بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٧٨ و ج ٥٣، ص ٢٢٢.

آبرومندتر از آنان ندارم تا شفيعی دوست داشتنی به سوی تو آرم، اینک به سوی تو پناه آوردم و برای خواسته‌هایم به تو اعتماد کردم، همانگونه که تو امر کرده‌ای تو را خواندم، پس خدای من آیا چیزی جز این باقی مانده که قبول نمایی و برگریه و ناله‌ام رحم کنی؟

ای کسی که جز او خدایی نیست، ای کسی که قبول کننده بیچاره هستی هنگامی که او را می‌خواند، ای بر طرف کننده رنج ایوب، ای رحم کننده اشک یعقوب، مرا بیمارز و بر من رحمت آور، و مرا بر گروه کفرورزان یاری نما، و بگشای برای من و همه مردان و زنان مؤمن گشایشی، چرا که تو بهترین گشایندگانی، ای صاحب نیروی محکم ای مهربانترین مهربانان، سپاس برای خدا و پروردگار جهانیان است، و درود خدا بر آقای ما محمد و خاندان پاکش باد.

وَمِنْ دُعَائِهِ لِرَبِّكَ

يُدْعَى بِهِ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ فِي يَوْمِ الْفِطْرِ

اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ أَمَامِي وَعَلِيٍّ مِنْ خَلْفِي وَعَنْ
يَمِينِي وَأَيْمَتِي عَنْ يَسَارِي اسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ
زُلْفَى لَا أَحَدٌ أَحَدًا أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ فَهَمْ أَيْمَتِي فَأَمِنْ بِهِمْ خَوْفِي
مِنْ عِقَابِكَ وَسَخَطِكَ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ،
أَصْبَحْتُ بِاللَّهِ مُؤْمِنًا مُوقِنًا مُخْلِصًا عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ ،
وَعَلَى دِينِ الْأَوْصِيَاءِ وَسُنَّتِهِمْ ، أَمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ ،
وَأَرْغَبُ إِلَى اللَّهِ فِيمَا رَغِبَ إِلَيْهِ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَالْأَوْصِيَاءُ ، وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، وَلَا عِزَّةَ وَلَا مَنَعَةَ وَلَا
سُلْطَانَ إِلَّا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ ،
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُكَ فَارِدُنِي ، وَأَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَيَسِّرْهُ لِي ، وَأَقْضِ
لِي حَوَائِجِي ، فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ ، وَقَوْلِكَ الْحَقُّ : شَهْرُ رَمَضَانَ
الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ ،

نیایش آن حضرت

پس از نماز صبح در روز عید فطر

پروردگارا، من به سوی تو روی آورده‌ام با حضرت محمد در پیشاپیشم و حضرت علی پشتوانه‌ام و از سمت راستم، و امامانم در سمت چپم، به برکت آنان خود را از عذاب تو می‌پوشانم، و با تملق به تو نزدیکی می‌جویم، و هیچ فردی را جز آنان به تو نزدیکتر نیافته‌ام، آنان پیشوایان من هستند، پس به برکت آنان هراس مرا از عذاب و خشمت به ایمنی مبدل گردان، و با مهربانیت مرا در ردیف بندگان شایسته‌ات وارد فرما.

شب به روز آوردم با ایمان و اخلاص به خداوند، و بر آئین و روش محمد و بر آئین علی و روش او و بر آئین جانشینان و روش آنان، آشکار و نهانشان را باور دارم، و به آنچه محمد و علی و جانشینان او مایل بوده‌اند آرزو مندم.

توانایی و نیرو جز با عنایت خداوند نیست، و عزت و بازداشت و فرمانروایی جز برای خدای یکتای قدرتمند عزیز توانمند نیست، کارم را بر خدا واگذار کردم، و هر کس بر خدا توکل نماید خداوند وی را نگهدار می‌شود، تحقیقاً خداوند کارش را به انجام می‌رساند.

خدایا من تو را می‌خواهم پس تو هم به من توجه فرما، و آنچه نزد توست آن را می‌خواهم پس برایم آسان گردان، و نیازهایم را برآور، همانا خودت در کتابت فرموده‌ای و فرمایشت حق است: «ماه رمضان [ماهی است] که قرآن در آن ماه برای راهنمایی مردم، به همراه نشانه‌هایی از هدایت و فرق میان حق و باطل فرود آمده است»^۱.

۱. سوره بقره، آیه ۱۸۵.

فَعَظُمْتَ حُرْمَةً شَهْرٍ رَمَضَانَ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ ،
وَحَصَصْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ بِتَضْيِيرِكَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ ، فَقُلْتَ : لَيْلَةُ الْقَدْرِ
خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ تَنْزُلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ
كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ .

اللَّهُمَّ وَهَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ ، وَلِيَالِيهِ قَدْ
تَصَرَّمْتَ ، وَقَدْ صِرْتُ مِنْهُ يَا إِلَهِي إِلَى مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ،
وَأَخْصِي بَعْدِيهِ مِنْ عَدَدِي ، فَاسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ عِبَادَكَ
الصَّالِحُونَ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَهْلِ بَيْتِ
مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَتَقَبَّلَ مِنِّي كُلَّ مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ ، وَتَتَفَضَّلَ عَلَيَّ
بِتَضْعِيفِ عَمَلِي ، وَقَبُولِ تَقَرُّبِي وَقُرْبَاتِي ، وَاسْتِجَابَةِ دُعَائِي ،
وَهَبْ لِي مِنْكَ عِتْقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ ، وَمَنْ عَلَيَّ بِالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ ،
وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ فَرَعٍ ، وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعَدَدْتَهُ لِيَوْمِ
الْقِيَامَةِ ، أَعُوذُ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ ، وَحُرْمَةِ نَبِيِّكَ وَحُرْمَةِ
الصَّالِحِينَ ، أَنْ يَنْصَرِمَ هَذَا الْيَوْمُ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ تُرِيدُ أَنْ
تُؤَاخِذَنِي بِهَا ، أَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَايِسَنِي بِهِ ، وَتُشَقِّبَنِي
وَتَفْضَحَنِي بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَايِسَنِي بِهَا وَتَقْتَصَّهَا مِنِّي لَمْ
تَغْفِرْهَا لِي ، وَاسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْفَعَالِ لِمَا يُرِيدُ ،

پس احترام ماه رمضان را بزرگ داشته‌ای به اینکه قرآن را در آن فرود آورده‌ای، و به آن [ماه] ویژگی داده و با قرار دادن شب قدر در آن، تعظیمش نموده‌ای پس فرموده‌ای: «شب قدر بهتر است از هزار ماه، فرشتگان و روح در آن به اذن خدا برای هر دستوری فرود آیند، [آن شب دارای برکت و] درودی است آنچنان، تا سر زدن سپیده دم»^۱.

بارالها، و این روزهای ماه رمضان به سر رسید و شبهایش پایان پذیرفت و رویداد من آن شد که خدایا تو بهتر از من می‌دانی و شمارش تو بهتر از شمارش من است.

پس ای خدای من، از تو درخواست می‌کنم به آنچه بندگان شایسته‌ات تو را خوانده‌اند، که بر محمّد و خاندان محمّد و اهل بیت محمّد درود بفرستی، و آنچه را که من با آن به تو تقرب می‌جویم بپذیری، و با مضاعف کردن کردارم و پذیرش تقرب جویی و بندگیهایم و قبولی دعایم تفضل فرمایی، و با آزاد کردن گردنم از آتش مرا ببخشی، و در رسیدن به بهشت بر من منت گذاری، و از هر هراس و از هر ترس روز وحشت که برای روز رستاخیز آماده کرده‌ای ایمن گردانی.

خدایا، به تو پناه می‌برم، به احترام وجه کریم تو و احترام پیامبرت و احترام شایستگان، امروز سپری شود و نزد من اثر و پیامدی باشد که می‌خواهی با آن مرا مؤاخذه نمایی، یا گناهایی که می‌خواهی با آن مرا ارزیابی کنی و سختگیری نمایی و رسوایم کنی، یا خطاهایی که می‌خواهی مرا در برابرش قرار دهی، و آنچه را از من نیامر زیده‌ای قصاص کنی؛ و از تو [این خواستها را] می‌خواهم، به احترام وجه کریمت که هر چه را بخواهی انجام می‌دهد

۱. سوره قدر، آیه ۲ و ۵.

الَّذِي يَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ .
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي هَذَا
 الشَّهْرِ ، أَنْ تَزِيدَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِي رِضًا ، وَإِنْ كُنْتَ لَمْ تَرْضَ
 عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ ، فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي السَّاعَةَ السَّاعَةَ
 السَّاعَةَ ، وَاجْعَلْنِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْمَجْلِسِ مِنْ عِتْقَائِكَ
 مِنَ النَّارِ ، وَطُلُقَائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ ، وَسُعْدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ
 وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ ، أَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي
 هَذَا خَيْرَ شَهْرِ رَمَضَانَ عَبْدَتُكَ فِيهِ ، وَصُمْتُهُ فِيهِ ، وَتَقَرَّبْتُ بِهِ
 إِلَيْكَ مُنْذُ أَسْكَنْتَنِي فِيهِ أَعْظَمَهُ أَجْرًا ، وَأَتَمَّهُ نِعْمَةً ، وَأَعَمَّهُ غَافِيَةً
 وَأَوْسَعَهُ رِزْقًا وَأَفْضَلَهُ عِتْقًا مِنَ النَّارِ وَأَوْجَبَهُ رَحْمَةً وَأَعْظَمَهُ
 مَغْفِرَةً ، وَاكْمَلَهُ رِضْوَانًا ، وَأَقْرَبَهُ إِلَيَّ مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى .

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمْتُهُ لَكَ ، وَارْزُقْنِي الْعُودَ ،
 ثُمَّ الْعُودَ ، حَتَّى تَرْضَى ، وَبَعْدَ الرِّضَا ، وَحَتَّى تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا
 سَالِمًا ، وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ ، وَأَنَا لَكَ مَرْضِيٌّ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَخْتُومِ ، الَّذِي
 لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ ، أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ تَتِيبُ وَتُسَمِّي وَتَقْضِي لَهُ

و [به احترام] آنکه می‌گوید به هر چیز بشو، پس می‌شود؛ [همانا] خدایی جز او نیست.

خداوندا، من از تو درخواست می‌کنم به خدایی که جز تو نیست اگر در این ماه از من خشنود شده‌ای در باقیمانده عمرم بر خشنودیت بیفزای، و اگر در این ماه از من خشنود نگردیده‌ای همین حالا و همین ساعت از من خشنود باش، و در این ساعت و در این نشست مرا از آزادشدگان از آتش و از رهاشدگان از دوزخ و با آمرزش و مهربانی مرا از آفریدگان نیکبخت خودت قرار بده، ای مهربانترین مهربانان.

خدایا، من از تو می‌خواهم به احترام وجه کریمت که این ماه را برایم بهترین ماه رمضان قرار دهی که در آن تو را عبادت کرده‌ام و برایت روزه گرفته‌ام و از هنگامی که مرا در زمین مسکن داده‌ای به درگاهت تقرب جستهم [پس از تو می‌خواهم] بزرگترین پاداش و فراوانترین نعمت و سلامتی همه جانبه و گسترده‌ترین روزی و برترین آزادی از آتش و لازمترین مهربانی و باشکوه‌ترین آمرزش و کاملترین خشنودی، و [می‌خواهم که] به آنچه دوست داری و خشنود هستی، نزدیکتر باشم. بارالها، این ماه را واپسین ماه رمضان که برای تو روزه گرفته‌ام قرار مده، و حتماً مرا بازگشت به آن روزی گردان، تا خشنود شوی و بلکه فراتر از خشنودی، و تا مرا از دنیا سالم بیرون ببری، در حالی که تو از من خشنود باشی و من برای تو خشنود شده باشم.

پروردگارا، در آنچه که در قرارگاه قضا و قدر، دستور حتمی تغییر و تبدیل ناپذیر توست مرا از کسانی قرار ده که توبه آنان پذیرفته و نام آنها را می‌بری و حاجت رواشان نموده

وَتَزِيدُ وَتُحِبُّ لَهُ وَتَرْضَى أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي
هَذَا الْعَامِ، وَفِي كُلِّ عَامٍ، الْمَبْرُورِ حَجَّتُهُمْ، الْمَشْكُورِ سَعْيِهِمْ،
الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ، الْمُتَقَبَّلِ عَنْهُمْ مَنَاسِكُهُمْ، الْمُعَافِينَ عَلَى
أَسْفَارِهِمْ، الْمُقْبِلِينَ عَلَى نُسُكِهِمْ، الْمَحْفُوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ،
وَأَمْوَالِهِمْ، وَذَرَارِيهِمْ، وَكُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ.

اللَّهُمَّ أَقْلِبْنِي مِنْ مَجْلِسِي هَذَا، فِي شَهْرِي هَذَا، وَفِي يَوْمِي
هَذَا، وَفِي سَاعَتِي هَذِهِ، مُفْلِحاً، مُنْجِحاً، مُسْتَجَاباً دُعَائِي،
مَغْفُوراً ذَنْبِي، مُعَافاً مِنَ النَّارِ، وَمُعْتَقاً مِنْهَا، عِتْقاً لَارِقاً بَعْدُ
أَبَداً، وَلَا رَهْبَةَ، يَا رَبَّ الْأَرْيَابِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي فِيمَا شِئْتَ، وَارَدْتَ، وَقَضَيْتَ،
وَقَدَّرْتَ، وَحَتَمْتَ، وَأَنْفَعْتَ، أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي، وَتُنَسِّئَ لِي فِي
أَجَلِي، وَأَنْ تُقَوِّى ضَعْفِي، وَأَنْ تُغْنِيَ فَقْرِي، وَأَنْ تَجَبِّرَ فَاقَتِي، وَأَنْ
تَرْحَمَ مَسْكَنَتِي، وَأَنْ تُعِزَّ ذَلِّي، وَأَنْ تَرْفَعَ ضَعْفِي، وَأَنْ تُغْنِيَ
عَائِلَتِي، وَأَنْ تُوَسِّسَ وَخْشَتِي، وَأَنْ تُكَثِّرَ قَلْبِي، وَأَنْ تُدِيرَ رِزْقِي فِي
عَافِيَةٍ وَيُسْرٍ وَخَفْضٍ، وَأَنْ تَكْفِينِي مَا أَهْمَنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ
وَأُخْرَتِي، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فَأَعْجِزَ عَنْهَا، وَلَا إِلَى النَّاسِ
فَيَرْفُضُونِي، وَأَنْ تُعَافِيَنِي فِي دِينِي، وَبَدَنِي، وَجَسَدِي، وَرُوحِي،

و افزونتر فرموده و دوستدارش بوده و از او خوشنود هستی و مرا از حاجیان خانه محترمت در این سال و در هر سال قرار بده، [در زمرة] آنان که حجشان پذیرفته، تلاششان ستوده، گناهانشان آمرزیده، اعمال حج آنها مورد قبول [واقع شده است و از جمله آنان که] در سفرهایشان تندرست، و در انجام عبادت‌هایشان مشتاق، و در جان‌ها و دارایی‌ها و فرزندان و هر آنچه به آنان نعمت داده‌ای محفوظ و نگهداری شده‌اند.

خداوندا، از این جایگاه در این ماه و در این روز و در این ساعت مرا رستگار، کامیاب، پذیرفته شده، گناه آمرزیده، بخشوده از آتش، و آزاد شده از آن آزادی که هیچگاه بردگی و ترسی در آن نیست برگردان، ای خدای خداوندگاران.

خدایا، از تو درخواست می‌کنم در آنچه خواسته‌ای و اراده نموده‌ای و حکم فرموده‌ای و مقدر داشته‌ای و حتمی قرار داده‌ای و به جریان انداخته‌ای عمرم را طولانی و اجلم را به فراموشی بسپاری، و ناتوانیم را نیرومند گردانی، و نداریم را بی‌نیاز گردانی، و نیازمندیم را جبران نمایی، و خاک نشینیم را رحمت آوری، و خواریم را عزت بخشی، و افتادگیم را برطرف گردانی، و خانواده‌ام را بی‌نیاز نمایی، و هر اسم را به انس مبدل فرمایی، و اندکی مرا زیاد گردانی، و روزیم را در تندرستی و آسانی و فروتنی فراوان گردانی.

و آنچه از کار دنیا و آخرت برای من مهم است پشتیبانم باشی، و مرا بر خودم وانگذاری که در پیش خود ناتوان باشم، و مرا به مردم وامگذار که مرا از خود دور سازند، و [از تو می‌خواهم که] مرا در آئینم، بدنم، جسمم، روحم،

وَوُلْدِي، وَأَهْلِي، وَأَهْلِ مَوَدَّتِي، وَإِخْوَانِي، وَجِيرَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ،
وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ، الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ، وَأَنْ
تَمُنَّ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ مَا أَبْقَيْتَنِي، فَإِنَّكَ وَلِيِّي، وَمَوْلَايَ،
وَوَيْتِي، وَرَجَائِي، وَمَعْدِنُ مَسْئَلَتِي، وَمَوْضِعُ شِكْوَايَ، وَمُنْتَهَى
رَغْبَتِي وَمُنَايَ، فَلَا تُخَيِّبْنِي فِي رَجَائِي، يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ،
وَلَا تُبْطِلْ طَمَعِي، وَرَجَائِي، فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ، بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،
وَقَدَّمْتُهُمْ إِلَيْكَ أَمَامِي، وَأَمَامَ حَاجَتِي وَطَلِبَتِي، وَتَضَرَّعِي وَمَسْئَلَتِي،
فَاجْعَلْنِي بِهِمْ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّكَ مَنَّتَ
عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ، فَاحْتِمِ لِي بِالسَّعَادَةِ، وَالْأَمْنِ وَالسَّلَامَةِ، وَالْإِيمَانِ،
وَالْمَغْفِرَةِ، وَالرِّضْوَانِ، وَالسَّعَادَةِ، وَالْحِفْظِ، يَا اللَّهُ أَنْتَ لِكُلِّ حَاجَةٍ
لَنَا، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَعَافِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا أَحَدًا مِنْ
خَلْقِكَ لِأَطَاقَةِ لَنَا بِهِ، وَاكْفِنَا كُلَّ أَمْرٍ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَرَحَّمْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَسَلِّمْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ،
وَبَارَكْتَ، وَتَرَحَّمْتَ، وَسَلَّمْتَ، وَتَحَنَّنْتَ، عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ
إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ !

١. اقبال الأعمال، ص ٢٧٥؛ مصباح الكفعمي، ص ٦٥٤؛ البلد الأمين للكفعمي، ص ٢٤١؛ الصحيفة

الهادية والتحفة المهدية ص ١٢٤.

فرزندم، خانواده‌ام، دوستانم و برادرانم و همسایگانم از مردان و زنان با ایمان و مردان و زنان مسلمان، زندگان و مردگان آنان عاقبت عطا فرمایی، و تا هنگامی که مرا نگه داشته‌ای با ایمنی و ایمان بر من منت بگذاری، پس حقاً تو سرپرستم، آقا، پناهم، امیدم، جایگاه خواسته‌ام، محل شکوه و پایان آرزویم هستی. ای آقا و سرور من، مرا در امیدم ناامید مگردان، و چشمداشت و امید مرا بی‌اثر مگردان، پس به وسیله محمد و خاندان محمد به تو روی آورده‌ام، و آنان را در پیشاپیش خودم به سوی تو و مقدمه نیازم و خواسته‌ام و زاریم و درخواستم قرار داده‌ام، پس به برکت آنان مرا در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان درگاهت قرار ده.

همانا این تو هستی که بر شناخت ایشان بر من منت نهاده‌ای، پس به وسیله آنان آخر کارم را با خوشبختی به پایان رسان؛ حقاً تو بر همه چیز توانایی. ای خدا همه نیازهای ما مربوط به توست، پس درود فرست بر محمد و خاندان محمد و بر ما عاقبت عنایت کن، و کسی از آفریدگانت که ما تحمل او را نداریم بر ما مسلط مگردان، و در هر کاری از کار دنیا و آخرت ما را پشتیبانی فرما؛ ای صاحب شکوه و کرامت، درود بفرست بر محمد و خاندان محمد، و رحمت آور بر محمد و خاندان محمد، و باز درود فرست بر محمد و خاندان محمد، همانند برترین درودی که فرستادی و برکت دادی و رحمت آوردی و سلام کردی و مهربانی کردی بر ابراهیم و خاندان ابراهیم؛ حقاً تو ستوده و بزرگواری.

وَقَدْ عَادَ لِي وَعَلَيْكَ

عِنْدَ التَّوَجُّهِ لِلصَّلَاةِ بَعْدَ التَّكْبِيرِ

وَجَّهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفاً مُسْلِماً
عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ وَهُدَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ١

١. احتجاج طبرسي، ج ٢، ص ١٤٨٢، بحار الأنوار، ج ٨٢، ص ٢٥٩ و ج ٥٣، ص ١٦.

نیایش آن حضرت
در نماز بعد از تکبیر

برمی‌گردانم رویم را به سوی آنکه آسمانها و زمین را آفریده، [در حالی که] راست
باورِ مسلمان در کیش ابراهیم علیه السلام و آئین محمد صلی الله علیه و آله و راهنمایی امیر مؤمنان علیه السلام
بوده و از شرک و رزاق نیستم؛ محققاً نمازم و عبادتم و زندگیم و مرگم برای خدای
پروردگار جهانیان است که شریکی برایش نیست، من به همین مأمور شده‌ام و از
مسلمانانم، پروردگارا مرا از مسلمانان قرار بده، پناه می‌برم به خدا از شر شیطان
رانده شده.

٣٥

وَقَدْ عَادَ لِي وَعَلَيْكَ

بَعْدَ ذِكْرِ الرُّكُوعِ فِي الْفَرَائِضِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ عَلَيَّ عَجْزَنَا
وَاعِثْنَا بِحَقِّهِمْ ١

١. شيفتگان حضرت مهدی علیه السلام، ص ١٢٣ نقلاً عن آية الله المرعشي النجفي قدس سره.

۳۵

نیایش آن حضرت
پس از ذکر رکوع در نماز

خدایا، درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و رحمت آور بر ناتوانی ما، و به
حق آنان ما را پناه ده.

وَقَدْ دَعَا لِرَبِّهِ بِالسَّلَامِ

فِي تَعْقِيبِ الْفَرَائِضِ

اللَّهُمَّ سَرِّحْنِي عَنِ الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ وَوَحْشَةِ الصُّدْرِ وَشَوَسَةِ
الشَّيْطَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ١

١. شيفتگان حضرت مهدي عليه السلام، ص ١٣٣ نقلاً عن آية الله المرعشي النجفي قدس سره.

نیایش آن حضرت

در تعقیب نمازها

پروردگارا، مرا از اندوه‌ها و غصه‌ها و هراس سینه و اندیشه و پندارِ بدِ شیطان
برهان؛ به مهربانیتِ ای مهربانترین مهربانان.

وَمِنْ دُعَائِهِ لِوَعْدِ بَرِيكَتِكَ

فِي الْإِسْتِخَارَةِ

عَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَكْتُبُ فِي رُفْعَتَيْنِ: خَيْرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِفُلَانِ
 بِنِ فُلَانٍ وَيَكْتُبُ فِي اخِذَاهُمَا: «إِفْعَلْ»، وَفِي الْأُخْرَى: «لَاتَفْعَلْ»
 وَيَتْرِكُ فِي بِنْدَقَتَيْنِ مِنْ طِينٍ وَيَزِمِي فِي قَدَحٍ فِيهِ مَاءٌ، ثُمَّ يَتَطَهَّرُ وَيُصَلِّي
 رَكَعَتَيْنِ وَيَدْعُو عَقِبَهُمَا:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ خِيَارَ مَنْ فَوَّضَ إِلَيْكَ أَمْرَهُ وَأَسْلَمَ إِلَيْكَ
 نَفْسَهُ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فِي أَمْرِهِ وَاسْتَسَلَّمَ بِكَ فِيمَا نَزَلَ بِهِ أَمْرُهُ،
 اللَّهُمَّ خِزْلِي وَلَا تَخِزْ عَلَيَّ وَأَعْنِي وَلَا تُعِنْ عَلَيَّ وَمَكِّنِّي وَلَا تُمَكِّنْ
 مِنِّي وَاهْدِنِي لِلْخَيْرِ وَلَا تُضِلَّنِي وَأَرْضِنِي بِقَضَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي
 قَدْرِكَ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَتُعْطِي مَا تُرِيدُ.

اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ الْخَيْرَةُ لِي فِي أَمْرِي هَذَا وَهُوَ كَذَا وَكَذَا
 فَمَكِّنِّي مِنْهُ وَأَقْدِرْ لِي عَلَيْهِ وَأَمِرْ لِي بِفِعْلِهِ وَأَوْضِحْ لِي طَرِيقَ
 الْهِدَايَةِ إِلَيْهِ وَإِنْ كَانَ اللَّهُمَّ غَيْرَ ذَلِكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّي إِلَى الَّذِي هُوَ

نیایش آن حضرت در مورد استخاره

دستور فرموده که در دو برگ نوشته شود: گزینش از
جانب خدا و پیامبرش برای فلان فرزند فلان؛ و در یک
برگ نوشته شود: انجام بده، و در دومی نوشته شود:
انجام نده، و در دوگرده از گیل قرار دهد و در یک ظرف پُر
از آب بیاندازد. سپس وضو بگیرد و دو رکعت نماز بخواند
و در تعقیب نماز این دعا را بخواند:

پروردگارا، من از تو نیکی درخواست می‌کنم، گزینش کسی که کارش را به تو
واگذار کرده و جانش را به تو تسلیم نموده و در موضوع خود به تو وکالت داده و در
آنچه برایش فرود آید از تو سلامتی می‌خواهد، خدایا به نفع من برگزین و به زیان
من گزینش نکن، و یاریم فرما و به زیان من یاری نکن، و مرا نیرومند ساز و
نیرومندی از من مگیر، و مرا به نیکی راهنمایی فرما و گمراهم مگردان، و مرا به
حکم خودت خشنود گردان، و سرنوشتت را برایم مبارک نما، حتماً تو هر چه
می‌خواهی و هر چه اراده فرمایی انجام می‌دهی.

بارالها، اگر این گزینش در کار من به نفع من است و آن این خواسته‌هاست آن
را در اختیارم قرار بده و توان انجامش را مقرر فرما و دستور کار برایم صادر فرما
و راهکار آن را برایم روشن بگردان، و اگر غیر از این باشد آن را از من، به آنچه
برایم بهتر از آن است برگردان.

خَيْرٌ لِي مِنْهُ فَإِنَّكَ تَقْدِيرُ وَلَا أَقْدِيرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَامٌ

الْغُيُوبِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

ثُمَّ تَسْجُدُ سَجْدَةً وَتَقُولُ فِيهَا:

أَسْتَخِيرُ اللَّهَ خَيْرَةً فِي غَائِبَةٍ مِائَةَ مَرَّةٍ .

ثُمَّ تَرْفَعُ رَأْسَكَ وَتَتَوَقَّعُ الْبِنَادِقَ فَإِذَا خَرَجَتِ الرَّقْعَةُ مِنَ الْمَاءِ فَاعْمَلْ

بِمُقْتَضَاهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ !

١. فتح الابواب للسيد ابن طاووس، ص ٢٦٥؛ بحار الأنوار، ج ٩١، ص ٢٣٩، وسائل الشيعة، ج ٨،

پس تو توانایی و من ناتوان، و تو می دانی و من نمی دانم، و تو داننده نهانهایی،
ای مهربانترین مهربانان.

سپس سر به سجده گذاشته و یکصد بار می گویی: از خدا
خیر می خواهم و گزینشی در عافیت و تندرستی.
پس سر از سجده برمی داری و گرده های آب انداخته را
می بینی، هر برگی که از آب بیرون آمده به خواست خدا
به مقتضای آن انجام بده.

وَمِنْ عِلَلِهَا لَوْ عَلِمْتُمْ أَنَّ

لَطَبِ فَتْحِ الْأُمُورِ الْمُتَضَائِقَةِ

يَا مَنْ إِذَا تَضَائِقَتِ الْأُمُورُ فَتَحَ لَنَا بَاباً لَمْ تَذْهَبِ إِلَيْهِ الْأَوْهَامُ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لِأُمُورِي الْمُتَضَائِقَةِ بَاباً لَمْ
يَذْهَبِ إِلَيْهِ وَهْمٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ١

وَمَزِيدٌ عَلَيْهِ لِيَرْعَىٰ بِرَبِّكَ

لَغْفَرَانِ ذُنُوبِ شِيعَتِهِمْ

اللَّهُمَّ إِنَّ شِيعَتَنَا خُلِقَتْ مِنْ شُعَاعِ أَنْوَارِنَا وَبَقِيَّةِ طِينَتِنَا وَقَدْ
فَعَلُوا ذُنُوبًا كَثِيرَةً اِتِّكَالًا عَلَىٰ حُبِّنَا وَوِلَايَتِنَا .
فَإِنْ كَانَتْ ذُنُوبُهُمْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ فَقَدْ رَضِينَا وَمَا
كَانَ مِنْهَا فِيهَا بَيْنَهُمْ وَقَاصٍ بِهَا عَنْ خُمْسِنَا وَأَدْخِلْهُمْ الْجَنَّةَ
وَرَحِّزْهُمْ عَنِ النَّارِ وَلَا تَجْمَعْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ أَعْدَائِنَا فِي سَخَطِكَ ١ .

١. جنة المأوى للمحدث النوري، المطبوع ملحقا للبحار، ج ٥٣، ص ٣٠٢.

نیایش آن حضرت
برای آمرزش گناهان شیعیانشان

پروردگارا، شیعیان ما از پرتو فروغ‌های ما و باقیمانده خمیره ما آفریده شده‌اند و به پشت گرمی دوستی و سرپرستی ما گناهان بسیاری مرتکب شده‌اند، اگر نافرمانی‌هایشان میان تو و خودشان است پس آنان را ببخش به خشنودی ما، و آنچه در میان خودشان هست، پس از سهم خمس ما تقاص فرما، و ایشان را وارد بهشت نموده و از آتش نجاتشان بخش، و آنها را با دشمنان ما در خشم خود گردهم نیاور.

٢٠

وَمِنْ دُعَائِهِ لِرَبِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

حِينَ وِلَادَتِهِ

اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي وَعْدِي وَأَتِمِّمْ لِي أَمْرِي وَثَبِّتْ وَطْأَتِي وَأَمْلَأْ
الْأَرْضَ بِي عَدْلًا وَقِسْطًا ١.

١. كمال الدين وتمام النعمة، ج: ١، ص ٢٢٨، بحار الأنوار، ج ٥١، ص ١٣ و ١٣٥٢، روضة الواعظين، ص ٢٥٩ العدد القويه للحلي، ص ٧٢.

۴۰

نیایش آن حضرت
هنگام تولد فرخنده‌اش

پروردگارا، به وعده من وفا کن، و کارم را پایان ببر، و گام مرا استوار بگردان،
و زمین را به وسیله من پراز عدل و داد گردان.

وَقَدْ دَعَا لِي وَعَلَيْهِ السَّلَامُ

لِمَنْ دَخَلَ مَقَامَهُ

عنه عليه السلام: ما من رجل دخل مقامي بالأدب يتأدب
ويسلم علي وعلى الأئمة وصلّى علي وعليهم اثني عشر مرة
ثم صلى ركعتين بسورتين وناجى الله بهما المناجاة، إلا
أعطاه الله تعالى ما يسأله أحدها المغفرة:

اللَّهُمَّ قَدْ أَخَذَ التَّأْدِيبُ مِنِّي حَتَّى مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ وَإِنْ كَانَ مَا اقْتَرَفْتُهُ مِنَ الذُّنُوبِ اسْتَحِقُّ بِهِ أَضْعَافَ
أَضْعَافَ مَا أَدَّبْتَنِي بِهِ وَأَنْتَ حَلِيمٌ ذَوَّانَةٌ تَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ حَتَّى
يَسْبِقَ عَفْوُكَ وَرَحْمَتُكَ عَذَابَكَ ١.

١. رياض العلماء للأفندي، ج ٥ ترجمة الشيخ أبي جواد النعماني، جنة المأوى ضمن بحار الانوار،

نیایش آن حضرت و راهنمایی ورود به سرداب مقدس

هیچ کس نیست که به جایگاه من با ادب وارد شود و مؤذبانه
سلام کند و بر من و امامان، دوازده بار درود فرستد، سپس
دو رکعت نماز با دو سوره بخواند، و با آن دو رکعت مناجات
کند مگر اینکه هر چه از خدا درخواست نماید برآورده
می‌شود، و یکی از آنها آمرزش است:

خدایا سختی مرا فرا گرفته و رنجور و گرفتار شده‌ام، و تو مهربانترین
مهربانانی. من هر چند مرتکب گناهای بوده‌ام که شایسته چندین برابر آنم که
گوشمالی داده‌ای، ولی تو بردبار و دارای گذشتی، و از بسیاری [از گناهان]
گذشت می‌کنی تا اینکه عفو و مهربانیت به شکنجه‌ات پیشی می‌گیرد.

وَمَزَّعَاءِ لِرَبِّكَ

في قنوت صلاة زيارة العاشوراء

المعروفة بزيارة الناحية

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ
 اللَّهُ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
 خِلَافاً لِأَعْدَائِهِ وَتَكْذِيباً لِمَنْ عَدَلَ بِهِ وَإِقْرَاراً لِرُبُوبِيَّتِهِ وَخُضُوعاً
 لِعِزَّتِهِ الْأَوَّلِ بِغَيْرِ أَوَّلٍ وَالْآخِرِ إِلَى غَيْرِ آخِرٍ الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ بِقُدْرَتِهِ الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَلُطْفِهِ .

لَا تَقِفُ الْعُقُولُ عَلَى كُنْهِ عَظَمَتِهِ وَلَا تُدْرِكُ الْأَوْهَامُ حَقِيقَةَ
 مَا هَيْئَتِهِ وَلَا تَتَصَوَّرُ الْأَنْفُسُ مَعَانِي كَيْفِيَّتِهِ مُطْلِعاً عَلَى الضَّمَائِرِ
 غَارِفاً بِالسَّرَائِرِ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ عَلَى تَصَدِيقِي رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَآيْمَانِي بِهِ وَعِلْمِي بِمَنْزِلَتِهِ وَإِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ النَّبِيُّ الَّذِي نَطَقَتْ
 الْحِكْمَةُ بِفَضْلِهِ وَبَشَّرَتِ الْأَنْبِيَاءُ بِهِ وَدَعَتْ إِلَى الْإِقْرَارِ بِمَا جَاءَ
 بِهِ وَحَثَّتْ عَلَى تَصَدِيقِهِ بِقَوْلِهِ تَعَالَى :

نیایش آن حضرت در قنوت نماز زیارت ناحیه مقدسه

معبودی جز خداوند بر دبار و بزرگوار نیست، معبودی جز خدای بالاتر و بزرگتر نیست، معبودی جز خدای پروردگارِ آسمان‌های هفتگانه و زمین‌های هفتگانه و آنچه در خود آنها و در میان آنهاست نیست، این در حالی است که مخالف دشمنان او و بیزار از منحرفان او بوده، و به پروردگاری او اعتراف نموده و در برابر عزت‌ش سر تعظیم فرود می‌آورم؛ او نخستینی است که آغازی ندارد، و پایانی است که انتهایی ندارد، او با توانائیش بر همه چیز آشکار است، و با دانش و مهربانیش از همه چیز پنهان است.

خردها بر واقعیت بزرگی او آگاهی ندارد، و گمان‌ها حقیقت هستی او را درک نمی‌کند، و جان‌ها از تصور مفاهیم چگونگی او ناتوان است، آگاه از درون‌ها و آشنا بر نهان‌هاست، می‌داند چشمک زدن دیدگان را و آنچه در سینه‌ها پنهان داشته‌اند.

خدایا، من تو را بر پیامبرت - که درود خدا بر او و خاندانش باد - و باورم را نسبت به او گواه می‌گیرم، و منزلتش را می‌دانم، و من شهادت می‌دهم که او پیامبری است که حکمت در برتریش به سخن آمده، و پیامبران به وجود او مزده داده‌اند، و [دیگران را] به اعتراف به دستاوردش فرا خوانده‌اند، و به تصدیق نمودن او تشویق کرده‌اند چنانکه خدا فرموده:

الَّذِينَ يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَيْهِمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي
كَانَتْ عَلَيْهِمْ.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ إِلَى الثَّقَلَيْنِ وَسَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ
الْمُصْطَفَيْنِ وَعَلَى أَخِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ الَّذِينَ لَمْ يُشْرِكَا بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ
أَبَدًا وَعَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ.

وَعَلَى سَيِّدَتِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَاةَ خَالِدَةِ
الدَّوَامِ عِدَّةَ قَطْرِ الرَّهَامِ وَزِينَةَ الْجِبَالِ وَالْأَكَامِ مَا أَوْرَقَ السَّلَامُ
وَاخْتَلَقَ الضِّيَاءُ وَالظُّلَامُ وَعَلَى إِلِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَيْمَةَ الْمُهْتَدِينَ
الذَّائِدِينَ عَنِ الدِّينِ: عَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرَ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ
وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةَ الْقَوَامِ بِالْقِسْطِ وَسُلَالَةَ السَّبِطِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الْإِمَامِ فَرَجًا قَرِيبًا وَصَبْرًا جَمِيلًا
وَنَصْرًا عَزِيزًا وَغِنًى عَنِ الْخَلْقِ وَثَبَاتًا فِي الْهُدَى وَالتَّوْفِيقَ لِمَا
تُحِبُّ وَتَرْضَى وَرِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا مَرِيئًا دَارًا سَائِغًا فَاضِلًا
مُفْضِلًا صَبًا صَبًا مِنْ غَيْرِ كَدٍّ وَلَا نَكْدٍ وَلَا مِئَةٍ مِنْ أَحَدٍ.

وَعَافِيَةً مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَسُقْمٍ وَمَرَضٍ وَالشُّكْرِ عَلَى الْعَافِيَةِ

«کسانی که او را در تورات و انجیل نزد خودشان می‌یابند که به نیکی فرمان می‌دهد و آنها را از زشتی باز می‌دارد و پاکیزه‌ها را بر آنان حلال می‌کند و پلیدها را حرام می‌کند و گرفتاری ایشان و زنجیرهایی که بر آنان بود بر می‌دارد»^۱.

پس درود فرست بر محمد، فرستاده خودت بر جن و انس، و سرور پیامبران برگزیده، و بر برادر و پسر عمویش، دو بزرگواری که [حتی] یک چشم به هم زدن نیز به تو شرک نورزیدند، و بر فاطمه زهرا بانوی بانوان جهانیان، و بر دو سرور جوانان اهل بهشت حسن و حسین، درودی جاودانه و پیوسته به شمار قطرات نم‌باران، و سنگینی کوهها و تپه‌ها و برگ درختان، و آمد و شد روشنی و سایه؛ و بر فرزندان پاکیزه‌اش امامان هدایت شده و مدافعان از آئین، علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن و حجت، که بر پا دارندگان عدل و نوادگان نوه پیامبر هستند.

بارالها، من از تو می‌خواهم به حق این امام، گشایشی نزدیک و شکیبایی زیبا و یاری توانا و بی‌نیازی از مردم و پابرجایی در هدایت؛ و خواستار موفقیت در آنچه دوست داری و خشنود می‌شوی، و روزی گسترده، حلال، پاکیزه، گوارا، سرریز، دلچسب، فزون یافته، افزون و سرشار، بدون رنج و سختی، و بدون هیچ ممتی از فردی؛ و باز سلامتی از هر گرفتاری و بیماری و درد، و سپاس بر سلامتی و نعمت‌ها را خواهانم.

۱. سورة اعراف، آية ۱۵۷.

وَالنَّعْمَاءِ وَإِذَا جَاءَ الْمَوْتُ فَاقْبِضْنَا عَلَى أَحْسَنِ مَا يَكُونُ لَكَ
طَاعَةً عَلَى مَا أَمَرْتَنَا مُحَافِظِينَ حَتَّى تُؤَدِّبَنَا إِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَوْحِشْنِي مِنَ الدُّنْيَا
وَأَنْسِنِي بِالْآخِرَةِ فَإِنَّهُ لَا يُوحِشُ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا خَوْفُكَ وَلَا يُونِسُ
بِالْآخِرَةِ إِلَّا رَجَائُكَ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحُجَّةُ لَا عَلَيْكَ وَإِلَيْكَ الْمُشْتَكَى لَا مِنْكَ فَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِي الظَّالِمَةِ العَاصِيَةِ وَشَهْوَتِي الغَالِبَةِ
وَاخْتِمْ لِي بِالعَافِيَةِ .

اللَّهُمَّ إِنَّ اسْتِغْفَارِي إِيَّاكَ وَأَنَا مُصِرٌّ عَلَى مَا نُهِيتُ قَلَّةُ حَيَاءٍ
وَتَرْكِي الْإِسْتِغْفَارَ مَعَ عِلْمِي بِسَعَةِ حِلْمِكَ تَضْيِيعٌ لِحَقِّ الرَّجَاءِ .

اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي تُؤِيسُنِي أَنْ أَرْجُوكَ وَإِنَّ عِلْمِي بِسَعَةِ
رَحْمَتِكَ يَمْنَعُنِي أَنْ أَخْشَاكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَدِّقْ
رَجَائِي لَكَ وَكَذِّبْ خَوْفِي مِنْكَ وَكُنْ لِي عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّي بِكَ يَا
أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَيِّدْنِي بِالعِصْمَةِ وَأَنْطِقْ
لِسَانِي بِالحِكْمَةِ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَنْدَمُ عَلَى مَا ضَيَّعَهُ فِي أَمْسِهِ

و آنگاه که مرگ فرا رسد جان ما را در بهترین حالتی بگیر که فرمانبردار تو و نگهبانان دستورت باشیم، تا ما را به بهشت‌های پر نعمت برسانی.

خدایا، بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و مرا از دنیا بیمناک، و به آخرت آشنا بگردان، چون بجز بیم تو [هیچ چیز انسان را] از دنیا هولناک نمی‌کند، و بجز امید تو [هیچ چیز انسان را] با آخرت آشنا نمی‌کند.

پروردگارا، دلیل برای توست و نه بر تو، و شکایت به درگاه توست و نه از تو، پس درود فرست بر محمد و خاندان او، و مرا بر نفس ستمگر و گناهکار و شهوت چیره دستم یاری فرما، و آخر کارم را با عافیت همراه گردان.

بارالها، تنها از تو آمرزش می‌طلبم در حالی که از کم شرمی خودم بر آنچه نهی فرموده‌ای پافشاری دارم، و اگر درخواست بخشایش را ترک نمایم با اینکه می‌دانم بردباریت گسترده است، [این ترک] از دست دادن حق امیدواری است.

پروردگارا، گناهانم مرا از امیدواری به تو مأیوس می‌کند، اما آگاهی بر گستردگی مهربانیت مانعم می‌شود که از تو بترسم، پس درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و امیدواری مرا به خودت تصدیق فرما، و هراس مرا از خودت دور گردان، و با بهترین گمان که به تو دارم با من رفتار کن، ای گرامی‌ترین گرامیان.

خدایا، بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و مرا با عصمت و نگهداری یاریم نما، و زبانم را به حکمت گویا کن، و مرا از کسانی که به ضایع نمودن دیروزشان پشیمان می‌شوند،

وَلَا يَغْبِنُ حَظَّهُ فِي يَوْمِهِ وَلَا يَهُمُّ لِرِزْقِ غَدِهِ .

اللَّهُمَّ إِنَّ الْغَنَىَّ مِنْ اسْتَعْنَى بِكَ وَافْتَقَرَ إِلَيْكَ وَالْفَقِيرُ مِنْ
اسْتَعْنَى بِخَلْقِكَ عَنْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَغْنِنِي عَنْ
خَلْقِكَ بِكَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ لَا يَبْسُطُ كَفًّا إِلَّا إِلَيْكَ .

اللَّهُمَّ إِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ قَنَطَ وَأَمَامَهُ التَّوْبَةُ وَوَرَائَهُ الرَّحْمَةُ وَإِنْ
كُنْتُ ضَعِيفَ الْعَمَلِ فَإِنِّي فِي رَحْمَتِكَ قَوِيُّ الْأَمَلِ فَهَبْ لِي ضَعْفَ
عَمَلِي لِقُوَّةِ أَمَلِي .

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ فِي عِبَادِكَ مَنْ هُوَ أَقْسَى قَلْبًا مِنِّي
وَأَعْظَمَ مِنِّي ذَنْبًا فَإِنِّي أَعْلَمُ أَنَّهُ لَا مَوْلَى أَعْظَمُ مِنْكَ طَوْلًا وَأَوْسَعُ
رَحْمَةً وَعَفْوًا قِيًّا مَنْ هُوَ أَوْحَدٌ فِي رَحْمَتِهِ إِغْفِرْ لِمَنْ لَيْسَ بِأَوْحَدٍ
فِي خَطِيئَتِهِ .

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَنَا فَعَصَيْنَا وَنَهَيْتَ فَمَا انْتَهَيْنَا وَذَكَرْتَ
فَتَنَاسَيْنَا وَبَصَّرْتَ فَتَعَامَيْنَا وَحَدَّرْتَ فَتَعَدَّيْنَا وَمَا كَانَ ذَلِكَ
جَزَاءُ إِحْسَانِكَ إِلَيْنَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا أَعْلَنَّا وَأَخْفَيْنَا وَأَخْبَرُ بِمَا
نَأْتِي وَمَا أَتَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِمَا
أَخْطَأْنَا وَنَسِينَا وَهَبْ لَنَا حُقُوقَكَ لَدَيْنَا وَأَتِمِّ إِحْسَانَكَ إِلَيْنَا
وَأَسْبِلْ رَحْمَتَكَ عَلَيْنَا .

و در کسب بهره روزش زیان دیده نیستند و برای روزی فردایشان غصه نمی‌خورند، قرار ده.

پروردگارا، بی‌نیاز کسی است که از تو بی‌نیازی درخواست کند و نیازمند تو باشد، و تهیدست کسی است که از آفریدگانت بی‌نیازی بخواهد، پس درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و مرا به وسیله خودت از آفریدگانت بی‌نیاز گردان، و مرا از کسانی قرار ده که دست نیاز جز به سوی تو دراز نمی‌کند.

بارخدایا، بدبخت کسی است که توبه در پیشاپیش او و مهربانی پشت سر او بوده ولی ناامید باشد، من هر چند کردارم ناچیز است ولی آرزویم در مهربانی تو نیرومند است، پس ناچیز بودن کردارم را به نیرومندی آرزویم ببخش.

پروردگارا، اگر می‌دانی که در میان بندگان سنگدل‌تر از من و گناهکارتر از من هست، پس تحقیقاً من می‌دانم که مولایی بزرگتر و مقتدرتر، که مهربانی و گذشتش گسترده‌تر از تو باشد، وجود ندارد پس ای کسی که در مهربانیش یکتاست کسی را که در گناهش یکتا نیست ببخش.

بارالها، تو فرمانمان دادی نافرمانی کردیم، جلوگیری کردی نپذیرفتیم، یادآوری کردی به فراموشی سپردیم، بینش دادی خود را به کوری زدیم، برحذر نمودی تجاوز کردیم، ولی این پاداش نیکی تو بر ما نبود، و تو داناتری به آنچه آشکار داشته و پنهان نمودیم، و آگاه‌تری به آنچه آورده‌ایم و می‌آوریم، پس درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و ما را بدانچه اشتباه کردیم و فراموش کردیم بازخواست مفرما، و حق‌هایی که نزد ما داری بر ما ببخشای، و احسان خودت را بر ما تمام و مهربانیت را بر ما سرریز کن.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِهَذَا الصِّدِّيقِ الْإِمَامِ وَنَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ
الَّذِي جَعَلْتَهُ لَهُ وَلَجَدِهِ رَسُولِكَ وَلِأَبَوَيْهِ عَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ أَهْلِ بَيْتِ
الرَّحْمَةِ إِذْ زَارَ الرِّزْقِ الَّذِي بِهِ قِوَامُ حَيَاتِنَا وَصَلَاحُ أَحْوَالِ عِيَالِنَا
فَأَنْتَ الْكَرِيمُ الَّذِي تُعْطِي مِنْ سَعَةٍ وَتَمْنَعُ مِنْ قُدْرَةٍ وَنَحْنُ نَسْتَلُكَ
مِنَ الرِّزْقِ مَا يَكُونُ صِلَاحاً لِلدُّنْيَا وَبَلَاغاً لِالْآخِرَةِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لَنَا وَلِوَالِدَيْنَا
وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ
مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ .^١

١. المزار الكبير ص ٤٩٦؛ مصباح الزائر، ص ٢٢٤؛ بحار الانوار، ج ١٠١، ص ٣١٧ نقلاً عن المزار
للشيخ المفيد، ص ٣٢٨؛ الصحيفة المهدية للكاشاني، ص ٢٣١.

خدایا، ما متوسل می‌شویم به درگاه تو با این امام بسیار راستگو، و به حق او و جدش که پیامبر توست و پدر و مادرش علی و فاطمه که خاندان رحمت هستند سرازیر شدن روزی را که بر پایی زندگی ما و آسایش حال خانواده ما در گرو آن است درخواست می‌کنیم، پس تو آن بخشنده‌ای هستی که فراخ و گسترده عطا می‌کنی، و به اقتدار و توانایی باز می‌داری، و آن روزی‌ای را از تو می‌خواهیم که صلاح دنیا و رسیدن به [سعادت] آخرت در آن باشد.

پروردگارا، درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و ما و پدر و مادرمان و همه مردان و زنان با ایمان و مردان و زنان مسلمان، زندگان از آنان و مردگانشان را بیامرز، و در دنیا و آخرت به ما نیکویی ارزانی فرما و از شکنجه آتش نگهدار.

بعد از این قنوت و نیایش، رکوع رفته و سجده به جای آور
و تشهد و سلام و تسبیح و سپس صورت روی خاک نهاده و
چهل مرتبه بگو:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

منزه است خدا و سپاس خدا را و نیست معبودی جز الله و
خدا بزرگتر است.

پس سفره دل باز کن و هر چه می‌خواهی بخواه، و در بالای
سر مقدس دو رکعت نماز بخوان و ببوس و بگو:

زَادَ اللَّهُ فِي شَرَفِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

خداوند شرف شما را افزون گرداند، و سلام و رحمت و
برکتهای خدا بر شما باد.

وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ الْمُصْطَفَى
وَاللَّهُ أَجْمَعِينَ وَلَا سِيَّامَا الْحُجَّةَ الْمُنْتَظَرَةَ
الْإِمَامَ الثَّانِي عَشَرَ عَجَّلَ اللَّهُ وَجْهَهُ الشَّرِيفَ
وَجَعَلَنَا مِنْ أَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَسُيُوعِيهِ
وَمُحِبِّيهِ أَمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
وَبِرَحْمَةِ اللَّهِ عَبْدًا قَالَ: أَمِينًا

فهرست آیات

صفحة	آیه	شماره آیه	سوره
۹۸، ۹۷	﴿إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾	۵	فاتحة الكتاب
۲۱۴	﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ...﴾	۱۸۵	بقره
۲۲	﴿أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِي...﴾	۱۸۶	بقره
۶۴	﴿أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ...﴾	۴۹	آل عمران (اقتباس)
۶۴	﴿إِذَا أَيْدِيكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ...﴾	۱۱۰	مائده (اقتباس)
۲۲۴	﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ...﴾	۷۹	انعام
۱۹۲	﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾	۱۱۷	اعراف
۱۹۲	﴿قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾	۱۲۱	اعراف
۲۲۴	﴿الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ...﴾	۱۵۷	اعراف
۸۲	﴿إِنْ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ...﴾	۱۹۶	اعراف
۷۰	﴿وَأَيْدِيَهُمْ يَجْتُودُونَ...﴾	۴۰	توبه (اقتباس)
۵۸	﴿أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَةٍ﴾	۱۵	يوسف (اقتباس)
۲۵	﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلْنَا الضُّرَّ...﴾	۸۸	يوسف
۷۲	﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ...﴾	۳۹	رعد
۱۲۲	﴿إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ...﴾	۲۴	يونس
۷۶	﴿فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ﴾	۸۸	يونس

سوره	شماره آیه	آیه	صفحه
یونس	۸۹	﴿ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا ﴾	۷۶
هود (اقتباس)	۱۰۲	﴿ أَخَذَ الْقُرَى ﴾	۷۸
مریم (اقتباس)	۳	﴿ إِذْ نَادَى رَبُّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴾	۶۶
مریم (اقتباس)	۵	﴿ فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴾	۶۶
مریم	۶	﴿ يَرْتَبِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ... ﴾	۶۶
مریم	۵۲	﴿ وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ... ﴾	۵۸
مریم	۵۶	﴿ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ... ﴾	۵۰
مریم	۵۷	﴿ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴾	۵۰
طه (اقتباس)	۷۷	﴿ فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا... ﴾	۵۸
انبیاء (اقتباس)	۶۱	﴿ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا... ﴾	۵۲
انبیاء	۸۳	﴿ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبُّهُ أَيُّ مَسْنِي الضُّرِّ... ﴾	۶۲
انبیاء	۸۷	﴿ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ... ﴾	۶۴
فرقان	۷۷	﴿ قُلْ مَا يَتَّبِعُنَا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ... ﴾	۶۴
فرقان	۵۷	﴿ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ... ﴾	۱۵۶
نمل (اقتباس)	۱۶	﴿ عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ... ﴾	۶۰
نمل (اقتباس)	۴۰	﴿ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ... ﴾	۶۶
نمل (اقتباس)	۴۲	﴿ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَزَّوَجَلَّتْ... ﴾	۶۶
احزاب	۳۳	﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ... ﴾	۱۵۶
سبا	۴۷	﴿ مَا سَأَلْتَكُمْ مِنْ أَجْرِ فَهُوَ لَكُمْ... ﴾	۱۵۶
فاطر	۱۰	﴿ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ... ﴾	۲۶
يس (اقتباس)	۸۲	﴿ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾	۲۱۸
صافات	۷۵	﴿ وَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴾	۷۸
صافات (اقتباس)	۱۰۷	﴿ وَقَدَيْنَاهُ بِذُبْحٍ عَظِيمٍ ﴾	۵۲
صافات (اقتباس)	۱۴۶	﴿ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴾	۶۴

سوره	شماره آیه	آیه	صفحه
ص (اقتباس)	۱۸	﴿ إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ ... ﴾	۶۰
ص	۱۹	﴿ وَالطُّيُورَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَبْوَابٌ ﴾	۶۰
ص	۲۰	﴿ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ ... ﴾	۶۰
ص	۲۵	﴿ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا ... ﴾	۶۰
ص	۲۷	﴿ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴾	۶۰
ص	۲۸	﴿ وَآخَرِينَ مُقَرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴾	۶۰
غافر	۶۰	﴿ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ... ﴾	۲۲
فصلت	۱۱	﴿ إِنِّي نَارٌ طَوْعًا أَوْ كَرْهًا ... ﴾	۱۹۲
شوري	۲۳	﴿ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى ﴾	۱۵۶
زخرف	۵۵	﴿ فَلَمَّا آسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ ﴾	۱۲۲
قمر (اقتباس)	۱۰	﴿ فَدَعَا رَبِّي أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ﴾	۱۹۶، ۵۰
قمر (اقتباس)	۱۱	﴿ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ﴾	۱۹۶، ۵۰
قمر (اقتباس)	۱۲	﴿ وَقَفَّجْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴾	۵۰
قمر (اقتباس)	۱۳	﴿ وَحَمَلْنَا عَلَى ذَاتِ الْأَوَاحِ وَدُسِّرَ ﴾	۱۹۶، ۵۰
تحریم (اقتباس)	۱۱	﴿ إِمْرَأَةٌ فِزَعُونَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا ... ﴾	۶۸
تحریم	۱۲	﴿ وَمَرْيَمَ ابْنَتْ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا ... ﴾	۶۸
قدر	۳	﴿ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ... ﴾	۲۱۶
قدر	۴	﴿ تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنٍ ﴾	۲۱۶
قدر	۵	﴿ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴾	۲۱۶

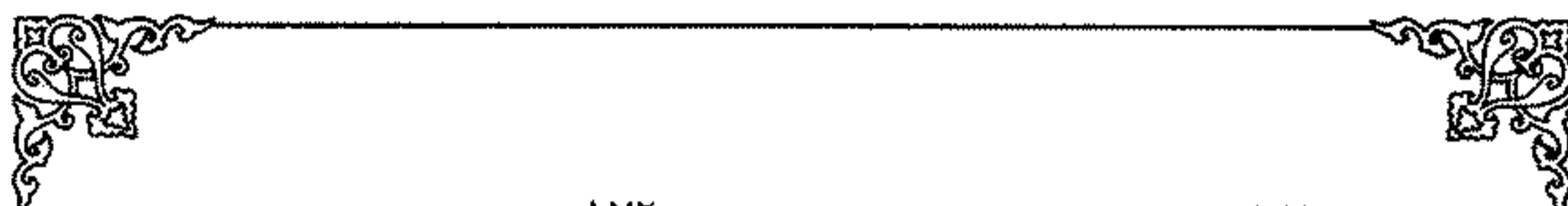
فهرست احاديث

- پیامبر ﷺ: «الدعاء مخ العبادة» ۲۲
- «من كنت مولاه فعلي مولاه» ۱۵۶
- «من كنت انا نبيه فعلي اميره» ۱۵۶
- «انا و علي من شجرة واحدة» ۱۵۶
- «انت مني بمنزلة هارون من موسى» ۱۵۶
- «انا مدينة العلم و علي بابها» ۱۵۶
- «انت اخي و وصيي و وارثي» ۱۵۶

فهرست اسماء و القاب خداوند متعال

حق ۱۰۴	الآخر ۲۴۲، ۴۶
حکم ۱۷۲	الاول ۲۴۲، ۴۶
حکیم ۱۶۴، ۱۶۰	الباطن ۲۴۲، ۴۶
حليم ۲۴۲، ۵۲	ارحم الراحمين ۵۸، ۶۰، ۸۰، ۱۰۴، ۱۲۰
حميد ۱۵۰، ۱۰۲، ۵۴	۲۳۴، ۲۳۲، ۲۰۴، ۱۷۶، ۱۲۸
حق ۱۸۲، ۱۷۲، ۱۲۶، ۴۶	الظاهر ۲۴۲، ۴۶
خالق ۱۸۰، ۱۷۲، ۴۸	الله، اكثر صفحات
ديان ۱۸۰	الهي ۵۰، ۴۸، ۴۶ واكثر صفحات
ذی الجلال و الاكرام ۱۲۶، ۱۰۴، ۷۴	اهل التقوى ۸۲
۲۲۲، ۱۹۴	اهل الفضل و الرحمة ۸۲
رتوف ۱۲۶	اهل المغفرة ۸۲
رازق ۴۸	باسط ۱۷۶، ۱۲۸
رب ۸۴، ۷۴، ۴۸، ۴۶ واكثر صفحات	باعث ۱۴۲، ۱۲۸
رجاء ۸۰	بصير ۸۴، ۴۶
رحمن ۸۰	بطاش ۱۲۶
رحيم ۱۷۶، ۱۲۶، ۸۰، ۵۰	تواب ۵۰
سميع ۱۳۸، ۸۴، ۴۶	جبار ۱۷۲، ۵۴
سيد ۱۳۸، ۸۰، ۶۲	جواد ۱۷۸، ۱۲۶، ۱۲۴، ۹۷

کائن ۴۶	شافی ۱۴۰
کافی ۱۰۴، ۹۸	شدید ۱۳۶
کریم ۱۴۲، ۱۲۶، ۱۲۴، ۹۷، ۶۴، ۵۸	صادق ۱۳۰
۱۷۸، ۱۷۲	صریح ۱۸۲
کشاف ۱۶۶	عالم ۴۶
کینون ۱۵۰	عزیز ۱۷۸، ۱۶۰
لطیف ۱۲۶	عظیم ۲۴۲، ۱۹۴، ۱۷۲، ۶۴
مؤمل ۶۲	علام ۲۳۲
ماجد ۱۲۶	علی ۲۴۲، ۱۹۴، ۱۶۴، ۵۴
مالک ۱۷۸، ۱۴۸	غفور ۱۷۶
مُبدء ۱۲۸	غیاث ۱۶۶، ۱۳۸
مبیر ۱۸۲	فرد ۱۲۸
متحنن ۱۵۰	فعال ۲۱۶، ۱۲۶، ۶۶
مترئف ۱۵۰	قابض ۱۳۸
متراحم ۱۵۰	قادر ۱۸۰
متعال ۱۵۰	قادر ۸۴
متفرد ۱۲۸	قاصم ۱۸۰
متوحد ۱۲۸	قاضی ۵۴
متین ۱۳۶، ۱۲۶، ۱۱۰	قاهر ۱۳۶
مجیب ۵۴	قدیر ۹۸، ۹۴، ۸۴، ۸۲، ۶۲، ۵۸، ۵۰، ۴۸
مجید ۵۴	۱۸۲، ۱۷۲، ۱۴۸، ۱۳۲، ۱۳۰، ۱۲۶، ۱۰۴
محبی ۱۷۲	قدیم ۱۷۲
مدبر ۱۴۲، ۱۲۸	قریب ۶۷، ۶۴، ۶۲، ۶۰، ۵۶، ۵۴، ۵۲، ۵۰
مدرك ۱۸۲	۷۰، ۶۹
مذل ۱۳۲	قهار ۱۳۶
مسبب ۱۴۸	قیوم ۱۷۲، ۱۲۶، ۴۶

منیر ۱۷۲	معتد ۱۸۲، ۸۰
منیع ۶۸	مطی ۵۴
مولی ۱۳۸، ۸۰، ۶۲	معید ۱۳۸
نکال ۱۸۲	معین ۱۳۲
نور ۱۷۲، ۱۴۲	مفتح ۱۴۸
هازم ۱۴۸	مقدس ۱۵۰
واحد ۱۲۸	مکار (چاره ساز) ۱۲۴
وارث ۱۳۸	مکنون ۱۵۰
ودود ۵۲	مکون ۴۶
وکیل ۹۸	منان ۶۴
ولی ۱۰۵، ۱۰۲، ۶۰	مُتزل ۱۷۲
وهاب ۱۷۸، ۵۴	منزل ۵۴

صفات و ویژگی‌های خداوند متعال

۲۰۳	آخرین آرزوست ۱۱۵
الطاف خداوند به طبیعت ۱۷۹	از چیزی آفریده نشده ۴۹
الهام دهنده ۱۰۹	از ستم بی‌زار است ۷۱
امان دهنده ۶۱	از همه چیز در امان است ۱۳۱، ۹۷
امید دهنده ۱۰۹، ۷۹، ۶۱، ۴۷	ازلی و ابدی است ۲۴۳، ۱۴۷، ۴۹، ۴۵
بازخواست کننده ندارد ۴۷	آسان می‌پذیرد ۷۹
بخشنده ۱۲۷، ۱۱۳، ۱۰۹، ۹۷، ۷۹، ۵۵، ۴۳	آسایش و گشایش از اوست ۹۷
بدون کیفیت است ۴۵	استجاب دعا ۱۸۷، ۱۰۵، ۷۹، ۶۵، ۴۱
بردبار مهربان ۲۴۲، ۲۴۱	۲۰۷، ۲۰۵
برطرف کننده آشوب‌ها ۱۹۷	آشکار و نهان است ۴۷، ۴۳
برطرف کننده بدی‌ها ۴۱	اطمینان بخش ۶۱
برطرف کننده غم‌ها ۱۹۷، ۱۶۷	آغاز و انجام اوست ۴۷
برکت دهنده ۱۳۳، ۱۰۹	آغازگر نعمت‌ها ۱۲۹، ۱۱۵
بزرگوار ۱۲۷، ۱۱۲، ۱۰۹، ۹۷، ۵۵، ۴۵	آفریدگار و پرورش دهنده ۱۰۹، ۴۹، ۴۳
۱۷۷	۱۷۳، ۱۶۷، ۱۵۳
بسیار بزرگوار است ۱۷۷، ۱۰۷	آگاه و دانا به همه چیز ۱۱۱، ۷۹، ۴۵
به سخن در می‌آورد ۱۰۹	۲۴۳، ۱۳۱
بهترین خواننده شده ۷۹، ۷۷	الطاف پروردگار ۱۷۷، ۱۷۹، ۱۸۹، ۱۹۹

دگرگون کننده دل و دیده‌ها ۱۳۹	بهترین درخواست شونده ۷۹، ۷۷
دیدگان بینا به او راه نیافتاده است ۱۰۹، ۴۵	بینا و شنواست ۱۱۱، ۸۵، ۴۹، ۴۲
رحمتش سبقت بر غضب دارد ۲۴۱	بی‌نیاز ۱۸۳، ۱۷۹
ردکننده حکمش وجود ندارد ۴۷	پاک و منزّه است ۱۳۵، ۶۷
رقیب ندارد ۱۰۹	پذیرنده نیایش‌ها ۵۵، ۴۷
زمین از آن خداوند است ۱۶۱	پروردگار آسمان‌ها و زمین‌های هفتگانه ۲۴۳
زنده کننده ۱۴۳، ۱۳۹	پناه دهنده ۲۲۹، ۱۹۷، ۷۹، ۶۱
زودرس‌ترین حساب‌رسان ۱۱۱	پوشاننده برهنگان است ۱۰۷
زیباست و زیبا آفریده ۱۱۵، ۱۰۹	تدبیر کننده امور ۱۳۹
سپاس او شفاست ۱۴۱	تفویض امور به خداوند ۳۳
ستوده ۱۷۷، ۵۵	تقرب دهنده ۴۷
سخت عقوبت کننده ۱۲۳، ۱۲۷، ۹۷، ۷۹	تکیه‌گاه ۲۱۹، ۲۱۵، ۲۱۱، ۱۸۳، ۸۵، ۶۱
۱۷۷	توانا ۲۱۵، ۱۳۱، ۱۰۹، ۹۹، ۸۱، ۸۵، ۶۳
سرانجام بازگشت به سوی اوست ۱۶۹	توصیف نمی‌شود ۱۰۹، ۴۹
سرپرست و یار و یاورست ۱۱۵، ۱۰۷	جداکننده بین نور و ظلمت ۴۳
شریک ندارد ۲۲۵، ۱۷۷، ۱۰۷، ۹۷	جز او خدایی نیست ۱۳۹، ۱۳۳، ۴۵، ۴۳
شکوه، عظمت، هیبت او ۱۰۹	۲۱۹، ۱۷۳، ۱۵۳
شناخت ذاتش ممکن نیست ۲۴۳، ۴۳	چرت و خواب ندارد ۴۹
صاحب جود و کرم است ۱۷۷	حفاظت و نگهداری او از بین رفتنی نیست ۳۳
صاحب عرش ۱۶۹	حمد و سپاس مخصوص اوست ۵۰، ۴۹
صاحب محبت است ۱۰۹، ۹۷، ۳۳	۱۷۷، ۱۰۹، ۱۰۷، ۱۶۷، ۱۵۳، ۹۷، ۸۵
عبرت دهنده ستمکاران ۱۸۳	حمد و سپاس او بی‌حد و اندازه است ۴۹
عزت و ذلت در دست اوست ۱۸۹، ۱۳۳، ۱۳۲	خلف وعده نمی‌کند ۱۶۱، ۱۳۱
عطاکننده خواسته‌ها ۱۰۹، ۴۷	خوف از او ۱۰۹، ۹۷
عطاکننده نعمت‌ها ۱۰۹	داور زمین و آسمان ۱۷۳
عنایات او به طبیعت ۱۲۸، ۱۲۷، ۴۵	در هر نیمه شب صدا می‌زند ۷۱

محدود کننده همه چیز ۴۳	عنايات خداوند بر پیامبران ۵۱، ۵۳، ۵۵
مهربان بر اشک‌ها ۱۹۷	۱۵۵، ۱۲۹، ۹۹
مهربان‌ترین مهربانان ۲۹، ۶۱، ۸۱، ۹۷	فرزند ندارد ۱۷۷، ۱۰۷، ۹۷
۱۰۹، ۱۲۷، ۱۳۳، ۱۷۷، ۲۲۹	فرستنده کتب آسمانی ۱۷۳
نادیده گیرنده لغزش‌ها ۱۰۷، ۱۱۵	فرمانرواست ۳۳، ۵۵، ۶۱، ۱۰۹، ۱۷۷
نام‌های مختلف الهی ۱۹۳	فرمایشات او حق است ۱۲۲
هر که را بخواهد وارث زمین می‌کند ۱۶۱	فرود آورنده برکات ۵۵
همانند ندارد ۴۳، ۴۹، ۱۰۹، ۱۷۷، ۱۸۳	فریادرس است ۴۱، ۱۰۷، ۱۶۷، ۱۸۳، ۱۹۷
همدم و مونس است ۱۰۷	قدرتمند ۳۳، ۴۷، ۸۵، ۷۹، ۸۱، ۱۲۷
همه چیز را حساب شده آفریده ۴۹	۲۰۳، ۱۶۷
همه مردم بندگان و کنیزان اویند ۴۹	کفایت کننده ۱۰۷
یاور ندارد ۱۰۷، ۱۰۹، ۱۷۷	گنجینه‌هایش کم نگردد ۱۷۷
	محتاج مکان نیست ۴۵

فهرست مقام ولایت

پیشروان الهی اند ۴۳	آثار نشناختن امام ۳۱
پیشوایان نیکوکارند ۱۶۱، ۴۳	ارکان دانش اند ۱۶۱
پیوستگی و پراکندگی آنان به دست خداست ۴۳	ارکان نشانه‌های الهی اند ۸۹، ۴۳
ترجمان وحی اند ۸۹	اعتراف به پذیرش ولایت ۳۱
تقرب به خداوند به برکت ائمه <small>علیهم‌السلام</small> ۴۱	آغاز و برگشتشان به خداست ۴۳
توسل به مقام و حق آنان ۱۱۷، ۱۱۵، ۱۳۹، ۲۰۱، ۲۰۹، ۲۱۱، ۲۱۳، ۲۱۵، ۲۲۷، ۲۲۳	آفریده و بندگان خدا هستند ۴۳
توسل در تولد آنان ۱۱۳	الگوهای الهی اند ۸۹، ۱۸۵
جانشینان الهی اند ۸۹	الهام به آنان می‌رسد ۱۵۳
جایگاه‌های الهی هستند که تعطیل بردار نیست ۴۳	امانت‌داران راز الهی اند ۱۸۵، ۴۳
چراغ‌های روشن‌گرند ۹۳	باید برایشان اشک ریخت ۱۶۱
حافظان الهی اند ۴۳	برای دستگیری شتاب دارند ۲۹
حامیان الهی اند ۴۳	بهترین آفریده‌های الهی اند ۱۹۱
حجت‌خدایند ۱۸۵	بیانگران توانایی‌های الهی اند ۴۳
خالصان درگاه الهی اند ۱۵۳	پاک و پاکیزه هستند ۱۰۵
	پایه‌های یکتا شناسی اند ۸۹، ۴۳
	پرچم آئین اند ۱۶۱
	پروردگار پلیدی را از آنان دور نگه داشته ۱۰۵
	پسندیدگان الهی اند ۸۹

مدافعان الهی اند ۴۳	خداوند آنها را برتر و بالاتر آفرید ۱۵۳
مشعل های تقویند ۹۳	خورشید درخشان اند ۱۶۱
مقربان درگاه الهی اند ۱۵۳	خویشاوندان پیامبرند ۱۵۹
موجودات آسمان و زمین به خاطر آنهاست ۴۳	دانا یان راستگویند ۸۹، ۱۶۱
نام و یادشان بلند مرتبه است ۱۵۳	درخواست همنشین و همراهی آنان ۵۷
نشانه های هدایتند ۹۳	دستگیره استوارند ۹۳
نعمت های الهی بر آنان ۸۹	راه رسیدن به خداوند هستند ۱۵۷
نوید دهندگان فرمان الهی اند ۴۳	رستگاری دنیا و آخرت به برکت آنان ۴۱
نیکان برگزیده اند ۴۳، ۵۷، ۹۱	رشته ناگسسته راه راست اند ۹۳
نیکان خویشتن دارند ۸۹	ستاره فروزان اند ۱۶۱
هدایت بر ولایت ۳۱	شرط زهد را پذیرفته اند ۱۵۳
واسطه بین خلق و خالقند ۱۵۳	صاحب نعمت های ماندگارند ۱۵۳
واسطه در استجاب دعا هستند ۲۹	صلوات الهی بر ائمه <small>علیهم السلام</small> ۳۱، ۳۷
واسطه در گره گشایی هستند ۲۹	فرشتگان بر آنان نازل می شوند ۱۵۳
وجوب شناخت مقام و منزلت آنان ۲۹	فروغ و روشنایی هاینده ۴۳، ۹۳
وجوب فرمانبرداری از آنان ۲۹، ۳۱، ۱۰۵	فریادگران عظمت الهی اند ۴۳
ویژگی هایی دارند که با آن می توان خداوند را شناخت ۴۳	کانون سخنان الهی اند ۴۳
یاری کننده هستند ۲۹	کفایت کننده هستند ۲۹
یاوران الهی اند ۴۳	کیفیت صلوات بر آنان ۲۱۱
	گواهان الهی اند ۴۳
	ماه تابان اند ۱۶۱

فهرست اسماء و القاب امام مهدي ﷺ

خير ١٠٢	اب الرحيم ٢١١
داعي ١٨٢، ١٠٢، ٩٠	الخلف ١٨٢
رضي ٢٥	امام زمان ٢٩، ٢٦، ٢٣
زكى ٢٥	امام عدل ٣٩
ساطع ١٠٢	باب الله ١٦١
سبب ١٦١	بقية الاخير ٢١٠
سفينة النجاة ١٠٢	بقية الله ١٦٠، ٢١، ١٩، ١٨
شاهد ٩٠	بوار الكافرين ١٠٢
شكور ٣٥	تقى ٣٥
صابر ٣٥	ثائر ١٠٢
صاحب ٢١٠، ١٦١، ٢٩	جامع ١٦١
صدر الخلاق ١٦١	حاصد ١٦٠
طالب ١٦١	حاضر ٢١٠
طامس ١٦٠	حجت ٩٨، ٩٠، ٣١
طاهر ٣٥	حفيظ ٢١٠
عدل ١٨٢	خائف ١٠٢
علم الهدى ١٠٢	خازن ٢١٠
عليم ٢١٠	خليفة ١٠٢، ٩٠

مضطر ١٦١	غايب ٢١٠
معدّ ١٦٠	قائم ١٨٤، ١٣٣، ١٠٢، ٩٠، ٨٥، ٣٥، ٣١
معرّ ١٦١	قاصف ٢١٠
مكلم ٢١٠	قاصم ١٦٠
منتظر ١٨٤، ١٦٠	قاطع ١٦٠
منصور ١٦١	كلمة الله ١٠٢
منير ١٠٢	مؤلف ١٦١
مهتدي ٣٥	مؤمل ١٦٠
مهدي ١٨٤، ١٠٦، ٨٤، ٣٥، ٣١	مبيد ١٦٠
نقى ٣٥	متخير ١٦٠
نور ابصار ١٠٢	مجتهد ٣٥
هادم ١٦٠	مجلى ١٠٢
هادى ٣٥	محيى ١٦٠، ٩٠
وارث ٢١٠	مدخر ١٦٠
وجه الله ١٦١	مذل ١٦١
ولى ١٠٢، ٩١، ٤١، ٣٩، ٣١، ٢١	مرتجى ١٦٠
ولى امر ١٨٤	مرتقب ١٠٢
ولى ناصح ١٠٢	مرضى ٣٥

فهرست مقام امام مهدی علیه السلام

حاضر در شهرها ۲۱۱	آب گوارست ۱۶۷
دانش الهی دارد ۳۷	آراسته است ۴۹
در بزرگواری همانند ندارد ۱۶۵	از عیب‌ها مبرا است ۳۷
در شرافت همتا ندارد ۱۶۷	از ما دور نیست ۱۶۵
درخشان کننده عدالت ۴۱	آشکار کننده حق ۱۴۹، ۴۱
درخواست‌های گوناگون به برکت امام	آگاه بر پنهانی‌هاست ۳۷
۲۴۵، ۱۸۷، ۱۸۵، ۱۷۱	امام و پیشوای مؤمنان ۱۶۹
رحیم و مهربان است ۱۷۱	امیدوار به خداست ۸۳، ۶۲
زنده کننده احکام قرآن و دل‌های مرده ۴۱	باب الله ۱۶۳
سبب متصل بین زمین و آسمان است ۱۶۳	برگزیده الهی ۳۷
سخن گفتن در گهواره ۲۱۱	بنده خداوند ۷۷، ۴۷، ۳۷
شفاست ۱۸۷، ۴۱	پدر مهربان ۲۱۱
صاحب قبض و بسط ۲۱۱	پناهنده الهی است ۲۲۹، ۸۳
صدرنشین آفریدگان است ۱۶۳	پنهان از دیدگان ۲۱۱
عصمت دارد ۳۷	تمام کارهایش برای خداست ۲۲۵
فرزند بنده و کنیز خداوند ۱۳۱، ۴۷	توسل و درخواست به مقام امام ۲۴۵
فرزند پیامبر <small>صلی الله علیه و آله</small> ۱۶۲	چشمه سیراب کننده است ۱۶۷
فرزند حضرت خدیجه <small>رضی الله عنها</small> ۱۶۲	حاضر در اندیشه‌ها ۲۱۱

گردآور محور حق ۴۱	فرزند حضرت علی <small>علیه السلام</small> ۱۶۲
منتقم مظلومان ۱۶۳	فرزند حضرت فاطمه <small>علیها السلام</small> ۱۶۲
نعمتی که همسنگ ندارد ۱۶۵	فرزند دانش‌های تمام عیار و روش‌های شناخته شده ۱۶۵
نگهبان گنجینه‌های زمین ۲۱۱	فرزند شایستگان، برگزیدگان و رادمردان ۱۶۳
نگهبان و پناهگاه است ۱۶۹	فرزند شهاب‌های نفوذکننده و... ۱۶۵
نیازمند الهی است ۲۴۹	فرزند ماه‌های تابان و ستارگان درخشان ۱۶۳
هدایت شده الهی است ۶۳	فروغ و نورانی است ۴۱
وارث ذوالفقار ۲۱۱	فقط از خداوند یاری می‌طلبید ۸۳
وجه جمال الهی است ۱۶۳	کفایت شده است ۴۹
یادآور خدا و پیامبر <small>صلی الله علیه و آله</small> ۱۶۹	

فهرست اهداف و برنامه‌های امام مهدی علیه السلام

ریشه کن شدن ستم، بدعت و کفر ۳۵، ۳۷.	آشکار کردن حق ۳۳، ۳۵، ۴۱
۱۶۷، ۱۶۱، ۹۳، ۳۹	اصلاح سنت و احکام ۳۷، ۱۰۵، ۱۴۵
زنده شدن دین ۹۳، ۱۴۵، ۱۶۱	اقامه کننده احکام ۴۱، ۹۳، ۱۶۱
زنده کننده دل‌های مرده ۴۱	اهداف جامع دولت جهانی ۱۶۱، ۱۶۳
زنده کننده قرآن ۴۱، ۱۶۱	برافراشته کننده پرچم هدایت ۱۶۳
شاداب کردن شهرها ۳۵، ۳۷	برطرف شدن رنج و سختی ۱۸۷
شفای جاهلان ۳۳	پرکردن زمین از عدل و داد ۳۹، ۱۰۳، ۱۰۵
شفای دردمندان ۴۱	پیروزی کامل ۹۳، ۱۲۷، ۱۴۵، ۱۶۲، ۱۶۴
عزت دادن و پایان بخشیدن به ذلت	تجدید حیات آئین الهی ۳۷، ۹۳، ۱۶۱، ۱۶۳
مؤمنان ۳۵، ۱۶۳	تحقق آرزوها ۹۱، ۱۰۵، ۱۲۳
قطع درخت لعنت شده ۲۱۱	تحقق وعده الهی ۱۳۱
کینه‌ها را از بین می‌برد ۱۶۱	خاموش شدن فتنه‌ها ۹۳
گردآوری بر محور حق ۴۱، ۱۶۹	خوار کردن کافران ۳۷، ۹۳، ۱۶۱، ۱۶۳
نابود کردن شرک، کفر، فسق ۳۹، ۱۶۱.	خون‌خواهی مظلومان ۱۶۳
۱۶۹، ۱۶۳	درخشش عدالت ۴۱
نابودی تمام مظاهر ستم ۳۹	ذلت مخالفان و کافران ۹۳، ۱۶۳، ۱۶۹
	راهنمایی ۳۳

فهرست درخواست‌های ویژه مهدویت

افزایش کرامت و شکوه ۳۵	درد بر امام مهدی <small>عج</small> ۳۷، ۹۱، ۱۶۹
امضاء کارهای حضرت ۱۲۵	دفع غم و غصه ۱۴۳، ۱۷۵، ۲۲۹
انتظار ۱۲۳	شناخت امام ۳۱
ایمنی برای امام مهدی <small>عج</small> ۳۹	طول عمر ۳۵، ۹۱
بازگرداندن شرها به اشرار ۳۹	طول عمر و زینت زمین ۳۵، ۹۱
باور به ظهور ۳۵	ظهور ۳۳، ۱۲۳، ۱۲۵
تحقق آرزوها ۹۱	ظهور ۳۳، ۴۱
توفیق تحمل کارهای امام مهدی <small>عج</small> ۳۵	فرج ۳۵، ۳۷، ۱۳۳، ۱۴۳، ۱۴۵
۱۹۷، ۴۱	قطع اساس دشمنان ۳۹
حفظ و سلامتی ۳۳، ۳۹، ۴۱، ۹۱، ۲۰۳	کیفر سخت بر دشمنان در عصر غیبت ۳۹، ۵۲
۲۴۷، ۲۰۵	محکم شدن پیروزی ۹۱
خدمت به حکومت امام مهدی <small>عج</small> ۴۱	نابود شدن دشمنان ۹۳، ۱۰۵
خروج آسان ۱۴۵، ۱۲۵	یاری یاوران ۳۵، ۱۰۵، ۱۲۳، ۱۴۵

فهرست مضامین و محتوا

ولایت است ۱۰۵	آثار نشناختن خداوند ۳۱
حفظ امام مهدی <small>علیه السلام</small> حفظ رسالت و وصایت است ۳۳	استخاره ۲۳۱
حیات واقعی با یاد الهی است ۶۷	اشتیاق پاداش ۶۷
خداوند متعال وقت ظهور را می داند ۳۳	اشتیاق ظهور ۱۷۱، ۱۶۷، ۱۲۳
خدمت به حضرت ۳۳	اقامه ماتم برای اهل بیت ۱۶۱
خرده نگرفتن در تصمیم و تدبیر الهی ۳۳	اقرار و اعتراف به عبودیت ۹۷، ۷۱، ۴۷
درخواست آزادی اسیران به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۸۷	اقرار و اعتراف به عظمت پروردگار ۴۷
درخواست آسان شدن امور ۱۹۹	آمادگی برای یاری رساندن حق ۱۲۳
درخواست آسان شدن سختی ها به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۸۷	امام پدر مهربان ۲۱۱
درخواست استجاب دعا به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۸۷، ۱۷۱	امید به پروردگار ۸۳، ۷۱
درخواست استواری بر اطاعت از ولی امر ۳۱	انتظار ۱۲۳
درخواست اصلاح کار و امور ۵۷، ۵۹	انتظار امام ۳۱
درخواست امان از امام زمان ۲۹	اوصاف پیامبر ۸۷، ۷۱
درخواست امان و پناه ۱۰۷، ۱۰۵، ۸۳، ۴۵	تسلیم خداوند بودن ۳۳
	تسلیم در برابر وقت ظهور ۳۳
	تسلیم و رضایت به امر خداوند ۱۹۴
	حالات پسندیده نزد خداوند ۲۰۱
	حفظ امام مهدی <small>علیه السلام</small> حفظ رسالت و

پیامبر ۳۹	درخواست آمرزش گناهان به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۷۱
درخواست بهشت ۵۱، ۱۱۱، ۲۱۷	درخواست انتظار در دوران غیبت ۳۵
درخواست بی‌نیازی ۵۹، ۶۷	درخواست انتقام از دشمنان ۹۳، ۱۰۱
درخواست پا بر جایی بر دین الهی ۳۱	درخواست آنچه پروردگار شایسته آن است ۲۰۵
درخواست پا بر جایی به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۲۴۵	درخواست ایمان به امام مهدی ۳۵
درخواست پا بر جایی یقین ۳۵	درخواست ایمان به امام <small>علیه السلام</small> در دوران غیبت ۳۷، ۳۵
درخواست پاداش روزه‌داری ۲۱۹	درخواست ایمنی از مشکلات عصر غیبت ۳۵
درخواست پر شدن آئین از نور بصیرت ۱۵۱، ۱۰۳	درخواست باور نیرومند به ظهور ۳۵
درخواست پر شدن اندیشه از روشنی پا بر جا ۱۵۱، ۱۰۳	درخواست بخشش ۶۵، ۶۹، ۷۳، ۸۱
درخواست پر شدن تصمیم از تابش دانش ۱۵۱، ۱۰۳	درخواست بخشش به آنچه خداوند متعال می‌داند ۴۵
درخواست پر شدن چشم از روشنایی درخشنده ۱۵۱، ۱۰۳	درخواست برآورده شدن خواسته همه مؤمنین (ظهور) ۲۳
درخواست پر شدن حس دوست داشتن از دوستی پیامبر و اهل بیت <small>علیهم السلام</small> ۱۰۵، ۱۰۳	درخواست برای اصناف جامعه ۱۱۹
درخواست پر شدن زبان از فروغ راستی ۱۵۱، ۱۰۳	درخواست برای اعضای بدن ۱۱۹
درخواست پر شدن سینه از پرتو ایمان ۱۵۱، ۱۰۳	درخواست برای همگان ۷۳، ۱۱۹
درخواست پر شدن قلب از نور یقین ۱۰۳، ۱۵۱، ۱۱۹	درخواست برزخ آسان ۱۱۱، ۱۱۳
درخواست پر شدن گوش از نور حکمت ۱۵۱، ۱۰۳	درخواست برطرف شدن خشم به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۸۷
	درخواست برطرف شدن رنج ۶۳
	درخواست برطرف شدن غم و غصه به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۷۱
	درخواست به عقوبت رسیدن دشمنان

درخواست خفت و خواری برای دشمنان ۱۰۵، ۷۹، ۳۵	درخواست پر شدن نیرو از درخشش رفتار ۱۵۱، ۱۰۳
درخواست خلافت ۴۱	درخواست پر شدن یقین و باور از بیزاری دشمنان ۱۵۱
درخواست خیر و برکت ۴۵	درخواست پیروزی از امتحان ۸۱
درخواست خیر و خوبی ۱۴۷، ۱۹۳، ۷۳، ۴۵	درخواست تجمع به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۸۷
درخواست در ماه رجب ۱۱۱، ۱۱۳	درخواست تجمع پراکندگی‌ها ۶۳
درخواست دوری از تاریکی و ناامیدی ۵۵	درخواست تحقق وعده الهی ۱۱۱، ۱۳۱، ۲۳۹، ۱۸۷، ۱۴۵، ۱۲۳
درخواست رأفت و مهربانی و دعای حضرت <small>علیه السلام</small> ۱۷۱	درخواست تقرب به خداوند متعال ۱۷۱
درخواست رزق و روزی ۴۵، ۶۳، ۱۱۱، ۲۱۹، ۱۷۵	درخواست توان روحانی ۱۳۷
درخواست رزق و روزی به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۷۱، ۲۴۵	درخواست توفیق آن که دنیا بزرگ‌ترین مقصد نباشد ۶۱، ۶۵
درخواست رسیدن آرزوها به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۸۷	درخواست توفیق روزه‌داری ماه مبارک رمضان ۴۵
درخواست رسیدن به تمام آرزوها ۵۷، ۸۵	درخواست توفیق شهادت ۸۱
درخواست رفع ستم، حسد، شر ۵۳، ۵۹، ۶۱	درخواست توفیق فرمانبرداری ۱۱۹
درخواست رهایی از آتش و عذاب ۶۵، ۸۵، ۶۹	درخواست توفیق یاری امام ۱۸۵
درخواست روشنی چشم ۹۱، ۱۴۵	درخواست جبران شکست ۶۷
درخواست روشنی چشم با فرزند و خانواده ۵۷، ۵۹، ۶۹	درخواست حج ۲۱۹
درخواست زیارت امام <small>علیه السلام</small> در روز ظهور ۲۳	درخواست حفظ از همه جهات شش‌گانه ۱۰۵، ۳۳
درخواست سرپرستی الهی ۴۵، ۵۳، ۶۹	درخواست حفظ و سلامتی امام زمان <small>علیه السلام</small> ۱۴۵، ۱۳۳، ۹۱، ۶۱، ۴۱، ۸۳، ۳۳، ۳۹
درخواست سلامتی از شروع ۶۳، ۶۹، ۸۳	۲۴۷، ۲۰۵، ۲۰۳
درخواست سلامتی برای فرزند، خانواده و	درخواست خشنودی الهی ۵۳، ۵۹

مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۰۵، ۴۱، ۳۵	دیگران ۲۳۷، ۲۲۳، ۹۱، ۶۷، ۶۳
درخواست قرار گرفتن در زمرة رضایت‌مندان کارهای امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۲۵	درخواست سلامتی به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۲۴۵
درخواست قرار گرفتن در زمرة عبادت کنندگان ۶۵	درخواست سلامتی در حیات و مرگ ۶۷
درخواست قناعت ۲۴۹، ۱۱۳	درخواست شفای سینه به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۸۷
درخواست کفایت ۸۳	درخواست شکیبایی زیبا به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۲۴۵
درخواست لعن بر دشمنان ۳۹	درخواست شناخت حرام‌ها ۱۱۹
درخواست مبارک شدن همه حالات ۵۷	درخواست صبر ۳۳
درخواست مجال و راحتی ۶۳	درخواست ظهور ۱۸۵، ۱۲۵، ۱۲۳، ۶۳
درخواست محشور شدن با حضرت ۳۳	درخواست عاقبت به خیری ۲۴۵، ۱۱۱
درخواست مرگ در راه و روش او ۳۳	درخواست عذاب برای دشمنان ۵۳، ۳۹
درخواست مسلط نشدن بی‌رحم‌ها ۸۱	درخواست عزت ۲۱۹، ۷۳
درخواست مشاهده و رؤیت امام در روز ظهور ۳۳	درخواست عزت به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۸۵
درخواست معافیت از آزمایش ۳۱	درخواست عقوبت برای دشمنان ۷۹، ۳۹
درخواست معرفت الهی ۳۱	درخواست فتح و گشایش ۲۴۵، ۱۸۵
درخواست معرفت پیامبر ۳۱	درخواست فراغت برای عبادت ۶۵
درخواست ناامیدی از آنچه نزد مردم است ۶۷	درخواست فرج ۱۴۵، ۱۴۳، ۱۲۳، ۳۷، ۲۵
درخواست نجات از گرفتاری‌ها ۵۷، ۵۵	درخواست فرمانبرداری از خداوند متعال ۳۱
درخواست نصرت و یاری ۱۰۵، ۳۵	درخواست فضل و کرم ۵۹
۲۴۷، ۲۱۹، ۱۴۵	درخواست قبول شدن نماز به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۷۱
درخواست نصرت و یاری به برکت امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۲۴۵، ۱۸۵	درخواست قرار گرفتن در حزب امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۰۵، ۳۵
درخواست نیرومندی ۷۳	درخواست قرار گرفتن در زمرة امام
درخواست نیت درست ۱۱۹	

شکوه از فزونی دشمنان ۱۸۷، ۳۷	درخواست هدایت و راهنمایی ۶۳، ۳۱
شکوه از کمی افراد و یاران ۱۸۷، ۳۷	درخواست همنشینی و همراهی و هم صحبتی با ائمه <small>علیهم السلام</small> ۷۱، ۵۷
شکوه از هم دستی دشمنان ۱۸۷، ۳۷	درخواست وانگذاشتن به خود ۲۱۹
شکوه بر غیبت ۱۸۷، ۳۷	درخواست یاری یاوران امام مهدی <small>علیه السلام</small>
شکوه به جهت فقدان پیامبر ۱۸۷، ۳۷	۱۴۵، ۱۲۵، ۱۰۵، ۳۵
شناخت امام ۳۱	درخواست های گوناگون به برکت وجود امام ۲۴۵، ۱۸۷، ۱۸۵، ۱۷۱، ۱۷۱
صفات منتظران ۱۶۵، ۱۶۷، ۱۶۹، ۱۷۱	درخواست هایی درباره ظهور ۳۳
صلوات بر ابراهیم و آل ابراهیم ۷۱	دشمنان حضرت، بندگان را به خواری کشانده ۳۹
صلوات بر امام مهدی <small>علیه السلام</small> ۱۶۹	دشمنان حضرت، نماز را تباه و از شهوت ها پیروی کرده ۳۹
صلوات بر پیامبر <small>صلی الله علیه و آله</small> و اهل بیت <small>علیهم السلام</small>	دعا برای بیماران ۱۱۷، ۱۱۹
۲۹، ۴۱، ۴۳، ۴۵، ۵۱، ۵۳، ۵۵، ۵۹	دعا برای غریبان ۱۱۷
۶۱، ۶۳، ۶۵، ۶۷، ۶۹، ۷۱، ۷۳، ۷۵	دعا برای درگذشتگان ۱۱۷، ۱۱۹
۷۷، ۷۹، ۸۱، ۸۳، ۸۵، ۸۹، ۹۱، ۹۳	دعا برای نیازمندان ۱۱۷، ۱۱۹
۹۹، ۱۰۳، ۱۰۷، ۱۱۱، ۱۲۳، ۱۳۱	دعا در حق پیامبر <small>صلی الله علیه و آله</small> ۸۷
۱۳۳، ۱۳۹، ۱۴۱، ۱۴۳، ۱۴۹، ۱۵۲	دعا در حق شیعیان ۲۳۷
۱۵۵، ۱۵۷، ۱۵۹، ۱۶۱، ۱۶۹، ۱۷۵	دیدار حضرت <small>علیه السلام</small> مایه چشم روشنی است ۳۳
۱۸۳، ۱۸۷، ۱۹۱، ۱۹۷، ۱۹۹، ۲۰۳	سیر بلای امام مهدی <small>علیه السلام</small> بودن ۱۶۳
۲۰۵، ۲۱۳، ۲۱۷، ۲۲۷، ۲۳۵، ۲۴۵	شفای تربت امام حسین <small>علیه السلام</small> ۱۴۰
۲۴۹، ۲۴۷	شکر ۱۵۲
صلوات بر سربازان، گنایان و فرشتگان ۴۵	شکوه از سختی زمانه ۱۸۷، ۳۷، ۲۹
صلوات بر شیعیان ۳۷	شکوه از فتنه ها ۱۸۷، ۳۷، ۲۹
طلب خشنودی و رضایت مخلوقین ۵۱	
طلب خیر ۲۳۱	
طلب رحمت ۷۳	
طلب عفو ۵۱، ۵۵، ۶۱، ۷۳، ۸۱، ۱۰۷	
۱۱۳، ۱۷۷، ۲۱۷، ۲۴۷، ۲۴۹	

کیفیت صلوات بر امام مهدی ۱۶۹	ظهور آرزوی اهل بیت <small>علیهم السلام</small> است ۱۰۵
کیفیت نماز امام زمان <small>علیه السلام</small> ۹۷	عطیه ۴۱
گشایش کارهای سخت ۲۳۵	عظمت شب قدر ۲۱۷
مسائل پیرامون معاد ۱۱۱، ۱۱۳	عظمت ماه رمضان ۴۵، ۲۱۵، ۲۱۷، ۲۱۹
معراج ۱۵۵	۲۲۱
نشانه بی‌نیاز ۲۴۹	غیبت به اذن خداوند است ۳۱
نیکی به پدر و مادر ۷۳	قانون املاء و استدراج ۱۲۳
ویژگی‌ها و حالات منتظران ۱۶۵، ۱۶۷	کعبه محل ظهور ۲۱۱
۱۶۹، ۱۷۱	کیفیت صلوات ۲۱۱، ۲۲۳

فهرست اعلام

۲۴۴، ۲۱۴، ۲۰۹	۱. انبیاء
۱۹۲، ۱۲۹، ۹۸، ۷۵، ۵۹	آدم ﷺ ۵۱
۱۲۹، ۵۱	ابراهیم ﷺ ۵۳، ۷۱، ۹۸، ۱۲۹، ۱۵۷،
۲۱۱، ۵۷	۲۲۴، ۲۲۲
۵۹	ادریس ﷺ ۵۱
۶۳	اسماعیل ﷺ ۵۵
	اوصاف پیامبر ﷺ ۸۷، ۱۰۳، ۱۵۱،
۲. ائمه ﷺ	۱۸۳، ۱۵۵
اوصاف امام علی ﷺ ۸۷، ۱۵۹، ۱۸۲،	ایوب ﷺ ۲۱۱، ۶۳
۲۴۴، ۲۰۷	داود ﷺ ۶۱
حضرت علی ﷺ ۲۸، ۳۱، ۸۷، ۹۳، ۱۱۴،	زکریا ﷺ ۶۷
۲۵۰، ۲۱۴، ۲۰۷، ۱۸۲، ۱۶۰، ۱۵۶، ۱۳۳	سلیمان ﷺ ۶۱
امام حسن ﷺ ۳۱، ۸۷، ۹۳، ۹۴، ۹۵،	صالح ﷺ ۵۳
۲۴۴، ۲۰۷، ۱۸۴، ۱۶۰	عیسی ﷺ ۱۲۹، ۶۵
امام حسین ﷺ ۳۱، ۸۷، ۹۳، ۱۴۰، ۱۶۰،	لوط ﷺ ۵۷
۲۴۴، ۲۰۷، ۱۸۴	محمد ﷺ ۲۱، ۲۳، ۲۸، ۵۰، ۵۲، ۵۴،
امام سجاد ﷺ ۲۳، ۳۱، ۸۷، ۱۸۴، ۲۰۸،	۵۶، ۵۸، ۶۰، ۷۰، ۸۷، ۱۰۲، ۱۱۴،
۲۴۴	۱۵۰، ۱۵۲، ۱۵۴، ۱۵۶، ۱۶۰، ۱۶۸،

امام محمد باقر <small>علیه السلام</small> ۳۱، ۸۹، ۱۸۴، ۲۰۸، ۲۴۴	میکائیل ۱۵۵
امام جعفر صادق <small>علیه السلام</small> ۳۱، ۸۹، ۱۸۴، ۲۴۴، ۲۰۸	نکیر و منکر ۱۱۱
امام کاظم <small>علیه السلام</small> ۳۱، ۸۹، ۱۸۴، ۲۴۴، ۲۰۸	۵. دیگران
امام رضا <small>علیه السلام</small> ۳۱، ۸۹، ۹۴، ۹۵، ۱۸۴، ۲۴۴، ۲۰۸	ابن شهر آشوب ۱۷۱
امام جواد <small>علیه السلام</small> ۳۱، ۸۹، ۱۱۳، ۱۴۲، ۱۸۴، ۲۴۴، ۲۰۸	ابن طاووس ۴۱، ۴۶، ۸۴، ۹۴، ۹۸، ۱۰۶، ۱۱۰، ۱۱۲، ۱۱۶، ۱۷۰، ۱۸۶، ۲۳۲
امام هادی <small>علیه السلام</small> ۳۱، ۸۹، ۱۱۳، ۱۸۴، ۲۴۴، ۲۰۸	ابن عیاش ۱۱۲، ۴۶
امام عسکری <small>علیه السلام</small> ۳۱، ۴۱، ۸۹، ۱۸۴، ۲۴۴، ۲۱۰	ابی البغل الکاتب ۱۱۵
امام مهدی <small>علیه السلام</small> اکثر صفحات	ابی جواد نعمانی ۲۴۰
۳. بانوان	ابی الفضل شاذان بن جبرئیل قمی ۱۷۱
حضرت فاطمه <small>علیها السلام</small> ۲۳، ۹۳، ۹۵، ۱۶۸، ۲۵۰، ۲۴۴، ۲۰۷، ۱۸۲	احمد بن ثابت دوالیبی ۱۴۲
حضرت مریم <small>علیها السلام</small> ۶۸	احمد بن جعفر ۱۳۳
همسر فرعون ۶۷	احمد بن داود ۹۴
بلقیس ۶۷	احمد بن دربی ۹۸
ملائکة	احمد بن علی رازی ۹۴
جبرئیل ۱۵۵	اردوبادی، میرزا محمد علی ۱۷۱
روح القدس ۶۴	اسدی، محمد بن جعفر ۹۴
عزرائیل ۱۳۶	اسماعیل بن حسین ۱۳۶
	اشعری قمی، حسین بن محمد بن عامر ۹۴
	آصف بن برخیا ۶۴
	افندی ۲۴۰
	الهی طباطبایی ۱۷
	بزوفری، حسین بن محمد ۹۸، ۱۷۰
	بغدادی، علی محمد بن همام ۴۱
	بقائی، حاج محمود ۲۰

طبری، محمد بن ابی القاسم ۱۷۱	تهرانی، آغا بزرگ ۱۷۱، ۲۴، ۱۹
طبری، محمد بن جریر ۱۳۲، ۱۱۵	تهرانی، رجب علی ۲۴، ۱۹
عثمان بن سعید عمری ۱۰۰، ۴۱	جعفر بن محمد حمیری ۱۳۳
علامه حلی ۲۳۸، ۱۴۶	حجت کوه کمری، آیت الله ۲۰
علوی مصری ۸۴، ۴۷	حسین بن روح ۱۱۲، ۱۰۶
علی بن حماد مصری ۸۴	حسین بن عبیدالله ۹۴
علی بن عاصم ۱۴۲	حسین بن محمد علوی ۸۴
علی بن محمد ۱۳۳	حمیری ۱۷۰
علی بن محمد رضا آل کاشف الغطاء ۱۷۱	خزانه ۹۸
فرعون ۱۲۹، ۹۸، ۷۶، ۶۸، ۴۷	دورستی، شیخ عبدالله ۱۴۲
قاجار شاه محمد علی ۲۴	راوندی قطب الدین ۲۳۴، ۱۷۰، ۱۳۴
قاسم بن علا ۹۵	رضی الدین محمد بن محمد ۱۴۶
قاضی تبریزی ۱۷	زین الدین علی بن الحسین ۱۴۰
کاشانی، ابراهیم بن محسن ۲۱۲، ۲۴	سید یاسینی، ابوالقاسم ۱۹
۲۵۰	شبستری، سید مرتضی ۱۸
کرین، هانری ۲۱، ۱۸، ۱۷	شیخ صدوق ۱۰۰، ۴۱
کفعمی ۱۴۰، ۱۱۶، ۱۱۲، ۹۸، ۴۴، ۲۹	شیخ طوسی ۱۸۷، ۱۷۴، ۱۱۲، ۹۴، ۴۱
۱۹۴، ۱۹۰، ۱۴۸، ۱۴۶، ۱۴۴، ۱۴۲	شیخ مفید ۲۵۰، ۱۷۱، ۲۹
مجلسی، محمد باقر ۱۳۴، ۱۱۴، ۴۱، ۲۹	شیرازی، سید حسن ۱۸۶، ۴۴
۱۷۱، ۱۷۰، ۱۵۰، ۱۴۲	شیرازی، سید علی خان ۱۳۸، ۱۳۶
محدث قمی ۱۷۰، ۱۴۶، ۱۱۰، ۱۰۶	شیطان ۲۲۸، ۲۲۴، ۹۷
محمد بن احمد ۹۴	صدر، آیت الله سید اسماعیل ۲۴
محمد بن احمد، ابی اللیث ۲۹	ضراب اصفهانی ۹۴، ۸۷
محمد بن الصلت قمی ۱۷۴	طباطبایی، علامه سید محمد حسین ۲۱، ۱۷
محمد بن المشهدی ۱۷۱، ۱۷۰، ۲۹	طبرسی، احمد بن علی ۱۰۴
محمد بن بابویه ۱۴۲	طبرسی، فضل بن حسن، ۹۸، ۲۹

محمد بن عبدالله حمیری ۱۰۴	مصباحی، محمد اسماعیل ۲۰
محمد بن عثمان ۴۴، ۱۰۰، ۱۸۶، ۱۸۷	مهدی پور، علی اکبر ۱۹
محمد بن علی ۱۴۲	نجاشی ۱۷۱
محمد بن علی الجبعی ۱۵۰	نمرود ۹۸، ۵۳
محمد بن علی بن قره ۱۷۰، ۱۷۱	نوری، شیخ فضل الله ۱۹، ۲۴
محمد بن علی علوی حسینی مصری ۸۴	نوری، میرزا حسین ۲۴، ۲۸، ۱۴۰، ۱۷۰،
محمد بن مکی، شیخ شهید ۲۹	۲۳۶، ۱۷۱
محمد بن هارون ۱۱۵، ۱۳۲	هارون بن موسی تملکیری ۹۴، ۱۱۵
محمد بن همام ۱۳۳	هارون علیه السلام ۷۵
مصباح زاده، حاج شیخ عباس ۲۰	

فهرست اماکن

آذربایجان ۹۵	دارالتبلیغ ۱۷، ۱۸
اروپا ۱۷	دانشگاه تهران ۱۷
اصفهان ۹۴	ذی طوی ۱۶۴
ایالات متحده ۱۹	رضوی ۱۶۴
ایران ۱۷، ۱۹	غرب ۱۸
بغداد ۲۹	فرانسه ۱۷
بیت الله ۱۰۰	قبرستان ابو حنین ۱۷
بیروت ۱۹، ۲۰، ۲۴	قم ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۴
پاریس ۱۸	کلیسا ۱۸
تبریز ۱۷	لبنان ۱۹
تهران ۱۸، ۲۴	لندن ۱۹
حریم حضرت عبدالعظیم ۱۸	مؤسسه اهل البیت ۱۹
حریم کریمه اهل بیت <small>علیهم السلام</small> ۱۹	مرکز جهانی اسلامی ۱۹
حوزه علمیه زینبیه ۱۹	مسجد امجد ۱۸
حوزه علمیه قم ۱۹	مسجد سهله ۱۳۳
خیابان خوش ۱۸	مسجد صعصعة ۱۱۰
دارالرضا ۹۴	مشهد سادات ۸۵
دار خدیجه ۹۴	مقابر قریش (کاظمین) ۲۹

مقام ابراهیم ۱۵۷،۹۵	وادی السلام ۱۳۳
مکه ۱۵۵	ویرجینیا ۱۹
نجف ۱۷۱، ۱۹	

فهرست منابع و مصادر

قرآن كريم

الاقبال بالاعمال الحسنة فيما يعمل مرة في السنة، سيد رضى الدين على بن

موسى، ابن طاووس، قم، ١٤١٧ هـ.ق.

الاحتجاج، احمد بن على بن ابى طالب الطبرسى.

الامالى، محمد بن على بن الحسين بن بابويه قمى (شيخ صدوق)، بيروت، ١٤٠٠ هـ.ق.

الدعاء و الزيارة، علامه شيرازى.

الذريعة الى تصانيف الشيعة، آغا بزرگ الطهرانى، بيروت.

الصحيفة الهادية و التحفة المهدية، شيخ ابراهيم بن محسن كاشانى، چاپ سنگى،

تهران، ١٣١٨ هـ.ق.

المزار الكبير، ابو عبدالله محمد بن جعفر مشهدى، قم، ١٤١٩ هـ.ق.

المزار، شيخ مفيد، مدرسه الامام المهدى، قم، ١٤٠٩ هـ.ق.

المزار، محمد بن مكى (شهيد اول)، مؤسسة المعارف الاسلامية، قم.

بحار الأنوار، محمد باقر مجلسى، تهران.

البلد الامين، شيخ تقى الدين ابراهيم العاملى الكفعمى، تهران، ١٣٨٢ هـ.ق.

تحفة الزائر، محمد باقر مجلسى، چاپ سنگى.

- تهذيب الاحكام، محمد بن الحسن (شيخ طوسي)، بيروت.
- جمال الاسبوع، سيد رضی الدين علی بن موسى، ابن طاووس، چاپ سنگی، تهران، ۱۳۳۰ هـ.ق.
- جنة الامان الواقية و جنة الايمان الباقيه (مصباح)، شيخ تقی الدين ابراهيم العاملي الكفعمي، قم، ۱۳۴۹ هـ.ش.
- جنة المأوى في ذكر من فاز بقاء الحجّة، حسين بن محمد تقی النوري الطبرسي، به بيوست جلد ۵۳ بحار الأنوار.
- دلائل الامامة، ابو جعفر محمد بن جرير بن رستم طبري، قم، ۱۴۱۳ هـ.ق.
- روضة الواعظين، محمد بن فتال نيشابوري، منشورات رضی، قم.
- رياض العلماء، ميرزا عبدالله افندي، قم، ۱۴۰۱ هـ.ق.
- شيفتگان حضرت مهدي عليه السلام، احمد قاضي زاهدي، قم، حاذق.
- عدة الداعي، احمد بن فهد الحلبي، بيروت، ۱۴۰۷ هـ.ق.
- فتح الابواب، سيد رضی الدين علی بن موسى، ابن طاووس.
- قصص الانبياء، قطب الدين راوندي.
- كتاب الغيبة، محمد بن الحسن (شيخ طوسي)، قم.
- الكلم الطيب، سيد علی خان صدرالدين الحسيني الشيرازي.
- كلمة الامام المهدي عليه السلام، سيد حسن شيرازي، بيروت، ۱۴۰۴ هـ.ق.
- كمال الدين و تمام النعمة، محمد بن علی بن الحسين بن بابويه قمي (شيخ صدوق)، تهران، ۱۴۰۵ هـ.ق.
- مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل، حسين بن محمد تقی النوري الطبرسي، قم، مؤسسه آل البيت عليهم السلام.

- مصباح الزائر، سيد رضی الدين علی بن موسى، ابن طاووس، قم، ۱۴۱۷ هـ ق.
- مصباح المتهدد، محمد بن الحسن (شيخ طوسي)، بيروت، ۱۴۱۱ هـ ق.
- مفاتيح الجنان، شيخ عباس قمي، قم، رسالت.
- مكيال المكارم في فوائد الدعاء للقائم عليه السلام، سيد محمد تقی موسوی اصفهانی، قم.
- منتخب الاثر، لطف الله صافي گلپايگانی، تهران، ۱۳۳۳ هـ ش.
- مهج الدعوات، سيد رضی الدين علی بن موسى، ابن طاووس، تهران، چاپ سنگی، ۱۳۲۳ هـ ق.
- وسائل الشيعة الى تحصيل الشريعة، محمد بن الحسن الحر العاملي، مؤسسه آل البيت عليهم السلام لاحياء التراث، قم ۱۴۱۴ هـ ق.

فهرست موضوعات

- اجازه‌نامهٔ روائی مؤلف ۷
- یادداشت چاپ سوم ۱۷
- پیشگفتار ۲۱
- ۱- دعاء الفرج / نیایش آن حضرت برای فرج و درخواست گشایش ۲۸
- ۲- دعاء المعرفة / نیایش آن حضرت در معرفت و شناخت ۳۰
- ۳- دعاء التوحید / نیایش توحید آن حضرت در هر روز از ماه رجب ۴۲
- ۴- دعاء العلویّ المصریّ / نیایش علوی مصری آن حضرت ۴۶
- ۵- صلوات يوم الجمعة / نیایش آن حضرت در صلوات روز جمعه ۸۶
- ۶- دعاء لقضاء الحوائج / نیایش آن حضرت برای برآورده شدن نیازها ۹۶
- ۷- دعاء الإنجاز / نیایش آن حضرت در مکه معظمه ۱۰۰
- ۸- دعاء الحکمة / نیایش حکمت ۱۰۲
- ۹- دعاء يوم المبعث / نیایش آن حضرت در روز مبعث ۱۰۶
- ۱۰- دعاء المنن السابغة / نیایش آن حضرت در هر روز از ماه رجب ۱۰۸
- ۱۱- الدعاء الرجیة / نیایش آن حضرت در هر روز از ماه رجب ۱۱۲
- ۱۲- دعاء الفرج / نیایش آن حضرت در گشایش مشکلات ۱۱۴

- ۱۳- دعاء عامّ / نیایش آن حضرت برای همگان..... ۱۱۶
- ۱۴- دعاء الإهتمامات العامّة / نیایش آن حضرت برای نیازهای مهمّ همگانی..... ۱۱۸
- ۱۵- دعاء القنوت / نیایش آن حضرت در قنوت..... ۱۲۲
- ۱۶- ایضا دعاء القنوت / نیایش آن حضرت باز در قنوت..... ۱۲۶
- ۱۷- دعاء القائم علیه السلام / نیایش آن حضرت در هنگامه ظهور..... ۱۳۲
- ۱۸- تسبیح القائم علیه السلام / نیایش آن حضرت در روز هجدهم هر ماه..... ۱۳۴
- ۱۹- دعاء للنّجاة من الشّدّة / نیایش آن حضرت برای رهایی از سختی..... ۱۳۶
- ۲۰- دعاء للخلاص من الشّدائد / نیایش آن حضرت برای رهایی از دشواری‌ها..... ۱۳۸
- ۲۱- دعاء للشفاء / نیایش آن حضرت برای رهایی از بیماریها..... ۱۴۰
- ۲۲- دعاء الصّاحب علیه السلام / نیایش آن حضرت برای گشایش گره غصه‌ها و اندوه‌ها... ۱۴۲
- ۲۳- دعاء الحجاب / نیایش آن حضرت برای حفاظت و حراست..... ۱۴۴
- ۲۴- دعاء الإستخارة / نیایش آن حضرت هنگام استخاره نمودن..... ۱۴۶
- ۲۵- دعاء الحرز / نیایش آن حضرت در حرز و نگهداری..... ۱۴۸
- ۲۶- دعاء الزیارة / نیایش آن حضرت پس از زیارت ناحیه مقدسه..... ۱۵۰
- ۲۷- دعاء النّذبة / نیایش آن حضرت در روز مبعث و عید فطر و قربان و جمعه..... ۱۵۲
- ۲۸- دعاء النّیل بالأمانی / نیایش آن حضرت برای رسیدن به آرزوها..... ۱۷۲
- ۲۹- دعاء الإفتتاح / نیایش آن حضرت در شبهای ماه رمضان..... ۱۷۶
- ۳۰- دعاء سهم اللّیل / نیایش آن حضرت معروف به دعای سهم اللّیل..... ۱۸۸
- ۳۱- دعاء الإستخارة والحاجة / نیایش آن حضرت به هنگام استخاره و حاجتخواهی..... ۱۹۲
- ۳۲- دعاء العبرات / نیایش آن حضرت به نام اشکها..... ۱۹۶
- ۳۳- دعاء یدعی به فی یوم الفطر / نیایش آن حضرت در روز عید فطر..... ۲۱۴
- ۳۴- عند التّوجه للصّلوة بعد التّکبیر / نیایش آن حضرت در نماز بعد از تکبیر..... ۲۲۴

- ۲۲۵- بعد ذکر الرکوع فی الفرائض / نیایش آن حضرت پس از ذکر رکوع در نماز ... ۲۲۶
- ۲۲۶- فی تعقیب الفرائض / نیایش آن حضرت در تعقیب نمازها ۲۲۸
- ۲۲۷- ومن دعاء له فی الإستخارة / نیایش آن حضرت در مورد استخاره ۲۳۰
- ۲۲۸- ومن دعاء له لطلب الفتح / نیایش آن حضرت برای گشایش ۲۳۴
- ۲۲۹- ومن دعاء له لفقران شیعته / نیایش آن حضرت برای آمرزش شیعیان ۲۳۶
- ۲۳۰- ومن دعاء له حین ولادته / نیایش آن حضرت هنگام تولد فرخنده‌اش ۲۳۸
- ۲۳۱- لمن دخل مقامه / نیایش آن حضرت و راهنمایی ورود به سرداب مقدّس ۲۴۰
- ۲۳۲- فی قنوت صلاة زیارة العاشوراء / قنوت نماز زیارت ناحیه مقدّسه ۲۴۲

فهرستها

- ۲۵۳ فهرست آیات
- ۲۵۶ فهرست احادیث
- ۲۵۷ فهرست اسماء و القاب خداوند متعال
- ۲۶۰ صفات و ویژگی‌های خداوند متعال
- ۲۶۳ فهرست مقام ولایت
- ۲۶۵ فهرست اسماء و القاب امام مهدی علیه السلام
- ۲۶۷ فهرست مقام امام مهدی علیه السلام
- ۲۶۹ فهرست اهداف و برنامه‌های امام مهدی علیه السلام
- ۲۷۰ فهرست درخواست‌های ویژه مهدویت
- ۲۷۱ فهرست مضامین و محتوا
- ۲۷۷ فهرست اعلام
- ۲۸۱ فهرست اماکن
- ۲۸۳ فهرست منابع و مصادر